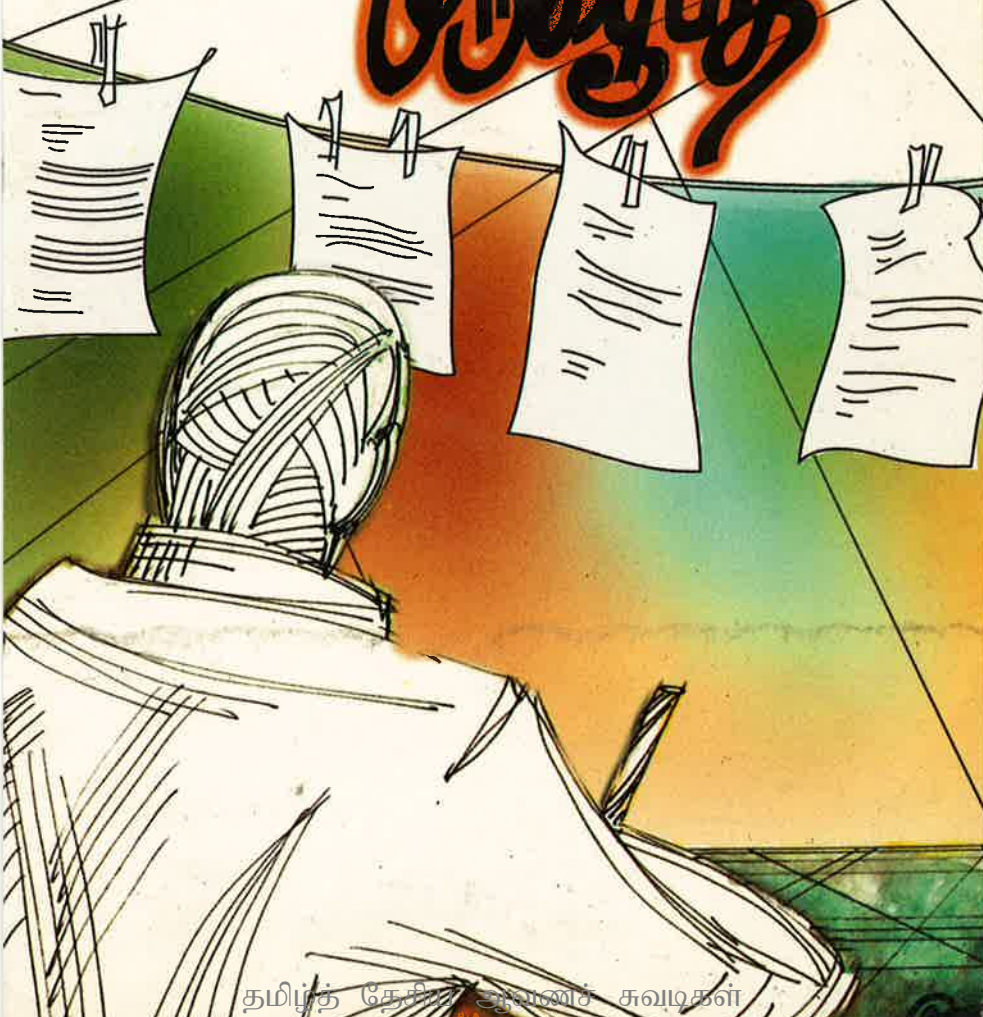

கடிதங்கள்

செய்யுத்

கடிதங்கள்

முருகபூபதி

முருகநாதன் பதிப்பகம்

P.O. Box No. 350
CRAIGIEBURN
VICTORIA 3072
AUSTRALIA

முதற் பதிப்பு : 2001

©

விலை : ரூபா. 65.00

Title : Kadithankal (*Letters*)

Subject : Literary Letters From Writers

Author : L. Murugapoopathy

No. Of Pages : 198

Size : 14 x 22 cm

Type : 10 Points

Paper : 16 Kg. Maplitho

Binding : Art Board

Price : Rs. 65.00

Sales : Kumaran Publishers
3, Meigai Vinayagar Street,
Vadapalani, Chennai – 600 026.
India. Phone : 3726680

D.T.P. Execution : P.S. Muthu Graphics
29/28, Rani Anna Nagar,
K K. Nagar. Chennai – 78.

Printing at : **DHEVA OFFSET PRESS**
62/1, Triplicane High Road,
Triplicane,
Chennai - 5 ☎ : 858 9656

சமர்ப்பணம்

எழுத்தறிவித்த
'பெரியரிச்சர்' அம்மா
திருமதி. ம. திருச்செல்வம்
அவர்களுக்கு
இந்நூல்
சமர்ப்பணம்

சமர்ப்பணம்

இன்று கணனி யுகத்தில் மின் அஞ்சல் (E-Mail) வழிமுறை எமக்குக் கிடைத்துள்ளது. அடுத்த யுகத்தில் மேலும் எத்தகைய புதுமைகள், புரட்சிகள் தோன்றப் போகின்றன என்பதையும் இப்போது எம்மால் அனுமானிக்க இயலாது.

தபால் அலுவலகங்களும், தபால் முத்திரைகளும் எதிர் காலத்தில் நூதன காட்சிப் பொருளாகலாம்.

இன்று நாம் - பனை ஓலைகளையும், அதில் பதிந்த எழுத்துக்களையும், கல்வெட்டுக்களையும் விநோதமாகப் பார்த்து ரசிப்பதுபோன்று - இன்றைய கடிதங்களையும், அவற்றினை பரிவர்த்தனை செய்ய உதவிய முத்திரைகளையும் மற்றுமொரு புதிய யுகத்தில் வாழப் போகின்றவர்கள் விநோதமாகப் பார்த்து ரசிக்கலாம்.

'கடிதங்கள்' உறவுகளை இணைக்கும் பாலமாக திகழ்கின்றன. காதலை, அன்பை, நேசத்தை, கோபத்தை, கோரிக்கையை, சிந்தனையை வெளிப்படுத்தும் ஊடகமாகவும் அவை விளங்குகின்றன.

இலக்கிய எழுத்துலகில் புகுந்து மூன்று தசாப்தங்களாகின்ற இவ்வேளையில் - எனது கடந்த காலத்தை திரும்பிப் பார்க்கின்றபொழுது 'கடிதம்'தான் எனதும் முதலாவது ஆக்க இலக்கியமாகியிருக்கிறது என்ற உண்மையும் புலனாகின்றது.

ஆம் - எனது பாட்டி 'தையலம்மா'வுக்கு நானாக எழுதிய கடிதம்தான் எனது முதலாவது சுய ஆக்கம். அப்பொழுது எனக்கு பத்து வயது இருக்கும்.

இன்று ஐம்பது வயதை எட்டிப் பிடித்திருக்கும் நான், கடந்த நாற்பது ஆண்டு காலத்தில் எத்தனை பேருக்கு எத்தனையெத்தனை கடிதங்கள் எழுதியிருப்பேன் என்று நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்.

பெற்றோருக்கு, சகோதர சகோதரிகளுக்கு, உறவினர்களுக்கு, உளமாற நேசித்த காதலிக்கு, பிள்ளைகளுக்கு, நண்பர்களுக்கு, பத்திரிகை, இதழ்களுக்கு, வெகுஜன இயக்கங்களுக்கு, அரசியல் தலைவர்களுக்கு, படைப்பாளிகளுக்கு... இப்படிப் பல நூறு கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறேன்.

இது முற்றுப்பெறாத பயணம்தான்.

13-7-1951 ஆம் திகதி இந்த பூமிப்பந்தில் நானும் ஒருவனாக அங்கம் பெறத் தொடங்கிய வேளையில் - இந்த குழந்தையின் கனவுகள், விருப்பங்கள், ஆசைகள், எதிர்பார்ப்புகள் எவ்வாறு இருந்தன என்பது தெரியாதுதான்.

ஆனால், அரை நூற்றாண்டு பருவமெய்தும் இவ்வேளையில் கடந்த கால நினைவுகளிலும், கனவுகளிலும் தங்கி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஏராளமானவர்கள் மனக்கண்களில் வந்து வந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எனக்கு அறிவு மலர்ந்த காலம் முதல் இன்று வரையில் நான் சந்தித்த எவரையும் - சம்பவங்களையும் - வெற்றிகளையும் - தோல்விகளையும் - ஏமாற்றங்களையும் - நம்பிக்கைகளையும் - பாடங்களையும் - நன்மை தீமைகளையும் - சோதனைகளையும் - வேதனைகளையும் மறக்க முடியாமலிருப்பதற்கு சிறுவயதில் அம்மா எனக்கு அருந்தத் தந்த 'வல்லாரைச்சாறு'தான் காரணமோ தெரியவில்லை.

வல்லாரைக்கு ஞாபக சக்தியை வளர்க்கும் உயிர்ச்சத்து இருப்பதாக அறிகிறேன்.

இதனால் எவரையும் மறந்துவிட முடியாத தவிப்பையும் உணருகின்றேன்.

வாழ்க்கைப் பாதையில் என்னோடு கைகோர்த்து உறவாடி வந்தவர்கள் இன்றும் நெஞ்சமதில் வலம் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் பலர் இன்று உயிருடன் இல்லை. நினைவுகளில் தங்கிவிட்டார்கள்.

தாயகத்தில் வாழ்ந்த காலப் பகுதியிலும், அவுஸ்திரேலியாவுக்கு புலம் பெயர்ந்து வாழத் தலைப்பட்ட பின்பும் எனக்கு வந்த கடிதங்கள் ஏராளம். வரும் கடிதங்களுக்கெல்லாம் பதில் எழுதுவது எனது இயல்பான பழக்கங்களில் ஒன்று.

எனது பதில்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு கிடைத்திருக்குமா - இல்லையா என்பதையும் அறிய முடியாத துர்ப்பாக்கியமான அரசியல் - யுத்த நெருக்கடிகளையும் தரிசித்திருக்கின்றேன்.

நான் மிகவும் நேசிக்கும் சகோதர இலக்கியவாதிகள், படைப்பாளிகளின் கடிதங்களை முடிந்தவரையில் பாதுகாத்து சேமித்து வைத்திருக்கின்றேன்.

பலருக்கும் இந்த 'சேமிப்பு'ப் பழக்கம் விநோதமாக அமையும். தபால் முத்திரைகள், நாணயங்கள் சேகரித்து, சேமித்து பாதுகாக்கும் பழக்கம் உள்ளவர்களை அறிவீர்கள்.

அந்த வகையில் - எனக்கு வரும் கடிதங்களை சேமித்து பாதுகாக்கும் பழக்கம் உங்களுக்கெல்லாம் விநோதமாக இருக்கலாம்.

இடப்பெயர்வு - புலப்பெயர்வினால் சில கடிதங்கள், எனது சேகரிப்பில் இருந்த பெறுமதியான நூல்களை இழந்தது போன்று தவறிவிட்டன.

இவ்விதம் தவறவிடப்பட்ட கடிதங்களை எனக்கு எழுதியவர்களை இப்பொழுது நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்.

அவர்கள் - பேராசிரியர் கைலாசபதி, புதுவை இரத்தினதுரை, சில்லையூர் செல்வராசன், தொ.மு.சி.ரகுநாதன், ராஜம் கிருஷ்ணன், எஸ்.எம்.கார்மேகம், கே.டானியல், ஈழவாணன்.

எனது சேமிப்பில் - பாதுகாப்பில் ஏனையவர்களின் கடிதங்களை தேர்வு செய்து இந்த நூலில் தொகுத்தளிக்கின்றேன்.

அந்தரங்கம் புனிதமானது.

ஒருவரின் கடிதத்தை அதற்குரியவர் தவிர வேறு ஒருவர் பார்ப்பது அநாகரீகம் என்றும் சொல்வார்கள்.

ஆனால் - அந்த பொதுவான விதிமுறையை இங்கு நான் 'இலக்கிய நேசிப்பு' கருதி மீறியுள்ளேன். காரணம் இக்கடிதங்கள் உள்ளார்ந்த உண்மைத் தொனியில் ஒலிக்கின்றன; அன்பை பகருகின்றன; அதிர்ச்சிகளை தந்து அரவணைக்கின்றன.

'பாசம்' ஊடுபாவாக பரவியுள்ளது.

அதனால் அனைவருக்கும் பொதுவாக இங்கு அரங்கேறுகின்றன.

இங்கே அன்பு, அக்கறை, ஆளுமை, ஆத்திரம், ஆவேசம், அரவணைப்பு, ஆளுகை, தவிப்பு, வேதனை, குமுறல், கொந்தளிப்பு, சிநேகம், பரவசம், கருணை, கனவு, நம்பிக்கை, ஏமாற்றம், சாதனை... இப்படி யாவும் சங்கமிக்கின்றன.

இவை அனைத்திற்கும் மகுடம் சூட்டுவது ஆத்மார்த்தமான இலக்கிய நேசிப்புதான்.

இந்த நேசிப்புதான் இக்கடிதங்களை 'பொக்கிஷங்களாக' பாதுகாத்து வைத்திருக்கவும் தூண்டியது. இத்தூண்டலை இங்கு நூலாக வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றேன்.

இந்த நூலை இரண்டு பகுதிகளாக வகுத்துள்ளேன். முதல் பகுதியில் மொத்தம் 80 பேரின் கடிதங்கள். இரண்டாம் பகுதியில் நான் எழுதிய கடிதங்கள்.

எனது கடிதங்கள் தேவைகளின் நிமித்தம் எழுதப்பட்டவை. அந்த தேவைகளில் சஞ்சரிக்கும் தேடலை வாசகர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள்.

எனக்கு கடிதங்கள் எழுதியவர்களின் எண்ணங்கள், எதிர்பார்ப்புகள், ஆசைகள், விருப்பங்கள் என்னை நெகிழ்ச்சி

செய்தன. அவற்றில் சில ஈடேறியிருக்கலாம். சில கனவாகவே கலைநதிருக்கலாம்.

இக்கடிதங்களை எழுதியவர்களில் சிலர் தற்போது எம்மத்தியில் இல்லை என்பதையும் கணத்துப்போன இதயத்துடன் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்.

ஓய்வான வேளைகளில் மீண்டும் மீண்டும் சில கடிதங்களைப் படிக்கும்போது அவை ஒத்தடமாக இருப்பதையும், 'வலி'களைப் போக்கி 'வலிமை' தருவதாக அமைந்திருப்பதையும் உணருகின்றேன்.

இவர்கள் அனைவரதும் நினைவுகள் சாகுவதமானவை.

எனக்கு கடிதங்கள் எழுதியவர்களுக்கும், எனது பதில்களை ஏற்றுக் கொண்டவர்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றி.

ஐம்பது வயது பூர்த்தியடையும் இத்தருணத்தில் இந்நூலை வெளிக்கொணர உதவிய எனதருமை நண்பர் செ. கணேசலிங்கன் அவர்களுக்கும், நூலின் முகப்போவியம் வரைந்த ஓவியர் நண்பர் குணசிங்கம், என்னை தமது ஓவியக்கரத்தால் வரைந்த - இனிய நண்பர் தங்கவடிவேல் மாஸ்டரின் புதல்வன் அருமைத் தம்பி செளந்தர் ஆகியோருக்கும் மனமார்ந்த நன்றி.

24-3-2001

அவுஸ்திரேலியா

அன்புடன்

வெ. முருகபூபதி

1)	அக்கினி புத்திரன்	11
2)	கனக செந்திநாதன்	13
3)	உடப்பூர் வீரசொக்கன்	14
4)	வித்தகன்	15
5)	வேல் அமுதன்	16
6)	அருண். விஜயராணி	17
7)	சேரன்	20
8)	கே. கணேஷ்	21
9)	மு. கனகராஜன்	25
10)	தெளிவத்தை ஜோசப்	26
11)	ச. வாசுதேவன்	29
12)	மு. பஷீர்	30
13)	நாவண்ணன்	32
14)	தெனியான்	34
15)	எஸ்.பொ.	36
16)	செங்கை ஆழியான்	38
17)	துரை எங்கரசு	39
18)	அன்னலட்சுமி ராஜதுரை	40
19)	மேமன்கனி	42
20)	புலோலியூர் இரத்தினவேலோன்	44
21)	பிரேம்ஜி	46
22)	மாணிக்கவாசகர்	48
23)	என்.எஸ்.எம். ராமையா	49
24)	இளங்கீரன்	50
25)	கோகிலா மகேந்திரன்	61
26)	ஆர்.பி. பூந்தரசிங்	63
27)	க. நவம்	64
28)	அன்புமணி	66
29)	அந்தனிஜீவா	67
30)	கே. சிவபாலன்	68
31)	குணசிங்கம்	70
32)	வதிரி. சி. ரவீந்திரன்	72
33)	நிலக்கினி அ. பாலமனோகரன்	73
34)	தேவா	77
35)	திக்கவயல் சி. தர்மகுலசிங்கம்	79
36)	நந்தினி சேவியர்	80
37)	எஸ். அகஸ்தியர்	82
38)	இந்திரா பார்த்தசாரதி	84
39)	மாத்தளை சோமு	86
40)	செ. யோகராஜா	87
41)	வே.இ. பாக்கியநாதன்	89
42)	ஆ.சி. காந்தராஜா	90
43)	ரஞ்சனா கலா பரமேஸ்வரன்	91
44)	நா. சோமகாந்தன்	93

45)	டொமினிக் ஜீவா	95
46)	ராஜபூர்காந்தன்	96
47)	என்.கே. ரகுநாதன்	98
48)	ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம்	101
49)	சு. வில்வரத்தினம்	103
50)	ந. தருமலிங்கம்	105
51)	ராஜகோபால்	106
52)	சோமாஸ்கந்தர்	108
53)	அம்பி	109
54)	எஸ். சிவராஜலிங்கம்	112
55)	கல்யாணி இரத்தினசிங்கம்	113
56)	பத்மசீலி குணதிலக்க	115
57)	வண். எம். ரத்னவன்ஸதேரோ	116
58)	க. இளையவன்	117
59)	மு. பொன்னம்பலம்	118
60)	முல்லை அமுதன்	119
61)	நவஜோதி யோகரட்ணம்	120
62)	ஞா. சண்முகசுந்தரம்	122
63)	ஆ. கந்தசாமி	124
64)	பொ. கருணாகரமூர்த்தி	126
65)	தி. ஞானசேகரன்	129
66)	திக்குவல்லை கமால்	130
67)	எஸ். திருச்செல்வம்	131
68)	கலாமணி	133
69)	அம்மா	136
70)	ரவி தமிழ்வாணன்	138
71)	என். கணேசலிங்கம்	139
72)	நா. மகேசன்	140
73)	பேராசிரியர் பொன். பூலோகசிங்கம்	141
74)	யோகா பாலச்சந்திரன்	144
75)	செ. கணேசலிங்கன்	145
76)	பாமதி	147
77)	சுந்தா. சுந்தரலிங்கம்	150
78)	ராஜி வல்லிபுரநாதன்	152
79)	'பெரிய ரீச்சரம்மா' திருச்செல்வம்	156
80)	கோ. குமாரவேலு	157

பகுதி - II

1)	டொமினிக் ஜீவா	161
2)	தெளிவத்தை ஜோசப்	176
3)	'உயிர் நிலை' ஆசிரியர்	184
4)	தேவகௌரி	189
5)	செங்கை ஆழியான்	197

சென்னை

6-7-1976

தோழமையுள்ள முருகபூபதி அவர்களுக்கு, 'அக்கினிபுத்திரன்' எழுதும் மடல். இந்த வருஷ ஆரம்பத்தில் இங்கு வந்து எம்முடன் தங்கிச் சென்ற நண்பர் ஈழவாணன் தங்கள் சிறுகதைத் தொகுப்பைத் (சுமையின் பங்காளிகள்) தந்தார்.

பின் உங்களுக்கு மடல் எழுத ஆவல்தான். ஆனால் வெவ்வேறு பணிகளும் என் பணியைத் தாமதித்துவிட்டன. இந்தத் தொகுப்பை நானும், நண்பர்களும் படித்து விவாதித்தோம்.

ஏறத்தாழ ஈராயிரம் வருஷங்களுக்குப் பின்னால், மக்கள் இலக்கியம், மக்கள் இலக்கிய கர்த்தாக்களால் படைக்கப்படும் ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க காலத்தில் நாம் வாழ்கின்றோம் என்பதில் நமக்குப் பெருமைதான்.

அந்த விதத்தில் உழைக்கும் மக்களின் ஜீவிதத்தை படைப்பிலக்கியமாக்குவதில் தமிழகத்தைப்போல ஈழ இலக்கிய சிருஷ்டி கர்த்தாக்களும் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருக்கும் இந்த காலகட்டத்தில் தங்களது 'சுமையின் பங்காளிகள்' வெளிவந்துள்ளது.

ஆம் - நாம் பாட்டாளி வர்க்க கலாச்சாரத்தின் புதிய பாதுகாவலர்கள்தான். ஜூலியஸ்பூசிக் ஒரு காலத்தில் கூறியதுபோல - காலம் காலமாக மண்ணில் அழுத்தப்பட்டு வந்த உழைக்கும் மக்களை நாம் போராடும் மக்களாகக் காணும் நாற்றாண்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

கலகங்களுக்குப் பின்னால், புரட்சிகள் நடத்தி புத்துலகம் படைக்கும் பாட்டாளி வர்க்க யுகத்தில் வாழும் சிருஷ்டி கர்த்தாக்களாகிய நாம், நமது படைப்புகளில் போராடும் வர்க்கத்தின் மனிதாபிமானத்தையும், அதன் சமரசமற்ற யுத்தத்தையும் முன்னிறுத்தி புதிய கலாச்சாரத்தைப் படைக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

தங்களது படைப்புகளை ஒருசேர படித்துவிட்டு தலைநிமிர்ந்த போது, தங்களது பேனா ஒரு துப்பாக்கியின் பணியைச் செய்யத் தயாராகிறது என்பதை அறிய சந்தோஷம் கொண்டேன்.

மீனவ சமுதாயத்தின் ஜீவிதத்தை ஆழமாகக் கொண்டு அதன் இன்றைய வாழ்வின் அவலத்தை அற்புதமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டியிருக்கிறீர்கள். அந்த அவலத்திற்கிடையிலும் பூத்திருக்கும் மனிதாபிமானப் பூக்களுக்கு வர்க்க மகரந்தம் உண்டு என்று காட்டியிருக்கிறீர்கள்.

குறிப்பாக 'பேரலைகள் மடிகின்றன', 'விடிவை நோக்கி', 'அந்தப் பிறவிகள்' முதலான கதைகளில் இந்த விஷயத்தை ஆழமாகத் தொட்டுக் காட்டியிருக்கிறீர்கள்.

கணேசலிங்களின் 'செவ்வானத்'தின் கடைசி பக்கங்களில் என் மனம் வர்க்க மனிதாபிமானத்தை தரிசித்தது.

ஒன்றுபட்டு போராட வேண்டும் என்ற விதைகளை 'விழிப்பு', 'தரையும் தாரகையும்' கதைகளில் தூவியுள்ளீர்கள்.

'நான் சிரிக்கிறேன்' - முடிவு மனசில் நிற்கிறது.

'நானைக்கு நாற்றமடிக்குமா?...' இந்த அனுபவம் சமுதாய அனுபவம். நம்பிக்கையை தேடும் நாளும் நாற்றமடிக்கச் செய்யும். இந்த முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் நாம் நம்பிக்கைகளை நாளும் நாளும் புதுப்பித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

கதாபாத்திரத்தின் மனம் உடையலாம்.

ஆனால், அந்தக் கதையைப் படிக்கின்ற வாசகனின் மனம் உடையாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அங்கேதான் படைப்பு சோஷலிஸ யதார்த்தவாதப் படைப்பாக உருப்பெறுகிறது.

கே.கே. நகர்

சென்னை - 600 078

அன்புடன்

அக்கினிபுத்திரன்

சென்னை-21-8
 திருச்சி-21-8
 25-11-1976

குரும்பசிட்டி
 தெல்லிப்பளை
 25-11-1976

அன்புடைய முருகபூபதி அவர்களுக்கு,

புதன்கிழமை இரவு, வானொலியில் தங்களுடைய சிறுகதைத் தொகுதிக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தமை கேட்டு அளவிலா மகிழ்ச்சி கொண்டேன்.

இந்தப் பரிசு ஈழநாடு முழுவதற்கும் தங்களை நன்றாக அறிமுகம் செய்யும். மேலும் எழுத உற்சாகம் அளிக்கும்.

நீங்கள் எனது வீட்டுக்கு வந்து உங்கள் புத்தகத்தை தந்தபோதே உங்களுக்கு இந்தப் பரிசு கிடைக்க வேண்டுமென்று மனதார வாழ்த்தினேன். அது கிடைத்தது பெரு மகிழ்ச்சி.

நிற்க, எனது 'ஒரு பிடி சோறு' நாடக நூல் அச்சிட்டு முடிந்தால் முகவுரைக்கும், அணிந்துரைக்கும் அனுப்பி வைக்கவும். விழாவை எப்போது நடத்த உத்தேசம். தங்கள் நண்பரான மேமன்கவிக்கும் எனது வணக்கத்தை தெரிவிக்கவும்.

இங்ஙனம்
 அன்புடன்
 கனக. செந்திநாதன்

முகவுரை மனுவை தயார் செய்து
 மும்பை அமைதி நகரம் அன்பு நகரத்திற்கு
 அனுப்புவதற்கு உறுதிப்படுத்தி

3-ஆம் வட்டாரம்

உடப்பூர்

5-12-1976

அன்புள்ள நண்ப!

ஓர் நாட்டின் தலைவிதியை நிர்ணயித்து இலக்கியங்களை சிருஷ்டிக்கும் எழுத்தாள புத்திஜீவிகளே அந்நாட்டின் இலக்கிய கர்த்தாக்கள்.

அவ்வகையில் தாங்களும் ஈழத்தில் மூத்த எழுத்தாளர் வரிசையில் காலடி எடுத்துள்ளீர்கள்.

நீர்கொழும்பு இலக்கிய வட்ட எழுத்தாளன் என்ற உற்போர்வையை கிழித்தெறிந்து யானும் ஈழத்தில் எழுத்தாளர் வரிசையில் முதலுரை எழுத்தாளன் என்ற திறமையை வெளிக்குணர்த்தியுள்ளீர்.

தாங்கள் யாத்த 'சுமையின் பங்காளிகள்' சிறுகதைத் தொகுதிக்கான சாகித்திய அகடமி பரிசை பெற்றமைக்கு வாஞ்சல்ய வாழ்த்துக்களை நவில்கின்றேன்.

மேலும் தங்களின் சிறுகதைத் தொகுதி சிறுகதை புத்துலகத்துக்கு விழிப்புணர்ச்சியை ஊட்டி தங்களின் சிருஷ்டி இலக்கிய திறனாய்வுக்கு மறுமலர்ச்சியை மலரச் செய்து சுவைஞர் குழாம் நெஞ்சங்களுக்கு திருப்புமுனையையும், உத்வேகத்தையும் ஊட்டி கலங்கரை விளக்காக ஈழத்தில் ஒளிவீசி தங்களின் இலக்கிய ஆற்றல் புத்தொளி வீசும் என்பது வெள்ளிடை மலை.

தங்களின் கன்னிப்படைப்பிலே ஆணித்தரமான கருத்துக்களை எளிமையான முறையில் எடுத்தோம்பி இருக்கிறீர்கள். துல்லியமாக விளங்க வைக்கும் முறையில் இலகுவான வசன ஓட்டங்களில் பிராந்திய தமிழ் கலப்பில் வடித்துக் காட்டியுள்ளீர்.

தொடர்ந்து தங்களின் இலக்கியப் பணி ஆலவிருட்சம்போல பல்கி பெருகி பரிணாம வளர்ச்சியடைய அடியேனின் மானசீகமான வாழ்த்துக்கள்.

பிற்குறிப்பு : உடப்பிலும் 'மல்லிகை' சஞ்சிகையை மலரச் செய்ய ஆவன செய்வீர்களா?

எனது கன்னி மடலை முடித்து
வந்தனங்கள் பல கூறி விடை பெறுவது
உடப்பூர் வீரசொக்கன்

சிருஷ்டி இலக்கிய வாசகர் வட்டம்
கொழும்பு - 12
6-12-1976

அன்புடையீர்,

கடந்த ஆண்டிற்கான சாகித்திய மண்டல இலக்கியப் பரிசிற்கான சிறுகதைப் பரிசில் பெறும் தகுதியினை தங்களின் சிறுகதைத் தொகுப்பு நூலாகிய 'சுமையின் பங்காளிகள்' பெற்றிருப்பது குறித்து பூரிப்படைகின்றோம்.

வெறுமையான முகப்பூச்சு என்பது தனி மனிதனின் இலக்கிய தரிசனத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையாகாது. அவற்றின் கூரிய நிகண்டுகளையும் சொல்லத்தக்க சுழியோட்டங்களையும், கருவோட்டத்தையும் தெள்ளத் தெளிய அலசிட வேண்டுமென்கின்ற ஆர்வத்தை மிகுதிப்படுத்திட வேண்டுமென்கின்ற எண்ணங்களின் தூய்மையான வெளிப்பாடே இவைகள்.

பரிசில் பெற்ற பிறகே நூலினை துருவித்துருவி படிக்கக்கூடிய துணிவேற்பட்டது. இந்த துணிச்சலின் நிமித்தம் 'சுமையின் பங்காளிகள்' சிறுகதைகளை தனித்தனியாக தரம்பிரித்தாராய்ந்து விமர்சிக்கப் போதுமான பரிபக்குவம் பெற்றிருக்கும் பாங்கினை ஓரளவு அனுமானிக்க முடிகிறது.

ஒரு வட்டத்தையே சுற்றி வளைத்து அந்த வட்டத்து வர்க்கரீதியிலான போராட்ட உணர்வுகளை அழுக்காறுடைய இழிசொற்களால் வர்ணிக்கத் தலைப்படுவது யதார்த்தமாக இருக்கலாம்.

எனினும் இயலாமை உணர்வுகள் எந்த மட்டத்திலிருந்து எழுந்துள்ளது என்பதற்கான பின்னணி பூரணப்படுத்தப்படாதமை ஒரு குறைபாடாகும்.

தனித்தனியாக ஒவ்வொரு கதையினையும் தரம்பிரித்தெழுத முடியாது; எனினும் முற்போக்கில் முரண்பாடுகள் அவதானிக்க முடிகிறது. எனினும் தங்களது முயற்சிகளுக்கு எங்களது நல்லாசிகள். தங்கள் புனைகதை இலக்கியத் தொண்டுக்கு எங்களது பாராட்டுக்கள்.

வித்தகன்
(இணைச் செயலாளர்)

வேல் வெளியீட்டகம்
கொழும்பு - 14
15 டிசம்பர் 1976

லெ.முருகபூபதி அவர்கள்
நீர்கொழும்பு

ஆன்ற வணக்கம்.

நாளேடு வழியாகத் தங்கள் 'சுமையின் பங்களிகள்' நூலுக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்ததாகவும், அந்த மகிழ்ச்சியை நீர்கொழும்பு இலக்கிய வட்டம் சேர்ந்து மகிழ்ந்து - தங்களையும் பாராட்டியதாகவும் அறிந்தேன்.

எனது பாராட்டுக்கள்.

இரசிகமணிக்கு மணிவிழா எடுத்தீர்கள். அதற்கான அழைப்பிதழுடன் எம்மிடமும் வந்ததாக மனைவி தெரிவித்திருந்தார்.

இரசிகமணி விழா பற்றிய செய்தி இன்றைய தினகரனில் இருந்தது.

விழாவின் அன்று இலங்கை அறிவு இயக்கத்தின் சந்திப்பு ஒன்று கொட்டாஞ்சேனையில் நடைபெற்றமையால் என்னால் இரசிகமணி விழாவினுக்கு வர முடியவில்லை. தயவு செய்து மன்னிக்க.

தங்கள் இலக்கிய முயற்சிகள் ஓங்கட்டும்! வளரட்டும்! எனது நல்வாழ்த்துக்கள்.

என்றும் தங்கள்
வேல் அமுதன்

நகரத்தின்
(பாராட்டியவர்களுக்கு)

JEDDAH
SAUDI ARABIA
10-3-1981

ஸ்ரீஸனானி (முருகபூபதி) அவர்களுக்கு,

அன்பான வணக்கங்கள்.

வீரகேசரி இலக்கியப் பலகணியில் என்னைப் பற்றிய குறிப்பை எழுதியமைக்கு நன்றிகள்.

நம் நாட்டு கலைஞர்கள் அந்நிய நாடுகளில் இருந்தால்கூட அவர்கள் பற்றிய அண்மைக்கால விபரத்தை அறியத் தரும் உங்கள் பணி பாராட்டத்தக்கது.

பாலைவன நாடுகளைப் பற்றிப் பாடப்புத்தகத்தில் படித்து ரூபகமுண்டு. ஆயின் அதே நாட்டில் வந்து வசிப்பேன் எனக் கொஞ்சமேனும் சிந்தித்திருப்பேனா... அன்று! வேடிக்கைதான்.

நீண்ட பரந்த மண்வெளிகள். நீண்டுகொண்டே செல்ல... மண் மலைகளும்... சிறு சிறு புதர்களும்... இயந்திரமான வாகன ஓட்டங்களுக்கிடையே பழமைவாதிகளாக ஓட்டங்களில் பயணம் செய்யும் அரேபியர்கள்... காற்று வாங்கி இளைப்பாற அமைந்துள்ள கடற்கரை... அதையொட்டி நிர்மாணிக்கப்பட்ட பூங்கா... பாலையில் மலர்ந்துள்ள நாம் வசியும் ஜெட்டா (Jeddah) நகரம் அழகாகத்தான் இருக்கிறது.

சோலை மட்டும் அழகல்ல. ரசிக்கும் மனம் இருந்தால் பாலையிலும்கூட ஓர் அழகு இருக்கத்தான் செய்கிறது.

மாலை நேரங்களில் Super Market-இலோ, தெருவிலோ நானும், என் கணவரும் நடந்தால், சிலர் ஓடிவந்து, "நீங்கள் மலையாளியா?" என ஆர்வத்துடன் கேட்டுவிட்டு, நாம் இல்லை என்றவுடன் முகத்தில் ஏமாற்றம் எட்டிப் பார்க்க... சில சமயம் யோசித்துக் கொண்டு நிற்பார்கள். அந்நிய நாடுகளில்தாம் நாம் நம் இனத்தவர்களைக் கூடுதலாகத் தேடுகிறோம், நேசிக்கிறோம் என நினைக்கின்றேன்.

தாம் இருக்கும் நாடு எதுவாக இருந்தாலும் அங்கு தமது வியாபாரத்தைப் பெருக்கும் சீனர்கள், இந்தியர்களின் நம்பிக்கை வியக்கத்தக்கது. இங்கு நிறைய மலையாளக் கடைகள் உண்டு. அங்கு நமக்குத் தேவையான உணவு வகைகள், சேலைகள், பாத்திரங்கள், வீடியோக்கள், இந்தியப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் எல்லாம் உண்டு. இலங்கைப் பத்திரிகைகள் கிடைக்கமாட்டுது.

நான் இலங்கையில் இருந்து வீரகேசரி, மல்லிகை, சுடர் என்பவற்றை இயலும்பொழுது தருவித்துக் கொள்கிறேன். அரேபியர் தணிக்கையின் கட்டுப்பாட்டில் இந்தியச் சஞ்சிகைகளில் உள்ள பெண்களின் அவயங்கள் எல்லாம் கறுப்பு மைபூசப்பட்டு, முகம் மட்டுமே தெரியும். இதில் அதிகம் மை பூசப்படுவது ஓவியர் ஜெயராஜ்-இன் ஓவியங்களுக்குத்தான். அவர் தன் அழகான ஓவியங்களைப் பார்த்தால் நிச்சயம் அதிர்ந்தே போய்விடுவார். மேலைநாட்டைப் பொறுத்தவரை பெண் ஒரு போகப்பொருள். நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 'வணக்கத்துக்குரியவள். அரபு நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் பொத்தி வைக்கப்பட வேண்டியவள் முகம் தொட்டு கால்வரை. மனித எண்ணங்களில், பார்வைகளில்தான் எத்தனை வேறுபாடுகள்!

ஜெட்டாவில் மற்றைய அரேபிய நாடுகளைப் போல் அவ்வளவு கட்டுப்பாடுகள் இல்லை. காரணம் இந்நாட்டு அரசர் கொஞ்சம் புதுமை விரும்பி. எனவே நாம் நம் நாட்டு உடைகளை அணிவதில் எதுவிதத் தடையும் இல்லை. இது ஒரு மகிழ்ச்சியான விடயம். பெட்ரோல் விலை இங்கு குறைவாக இருப்பதால் காரை எடுத்துக் கொண்டு இரவு ஒரு மணி வரை சுற்றி ஜெட்டாவை ரசிக்கலாம். பத்தரை மணிக்குக் கூட வியாபாரம் கடை வீதிகளில் கறுகறுப்பாக நடந்து கொண்டிருக்கும். தொழுகை நேரம் வந்தால் தங்க நகைகளையும், பெறுமதியான பொருட்களையும் அப்படியே விட்டு விட்டு வியாபாரிகள் தனியான இடத்தில் மண்டியிட்டு தொழுவார்கள். நாம் கடைகளில் அந்நேரம் பொருட்களைப் பார்வையிடலாம். சாமான்கள் அவர்கள் தொழுது திரும்பும்வரை பத்திரமாக இருக்கும். கட்டுப்பாடு அதிகமானால் கள்ளத்தனம் குடியேறும் என்பது என் கருத்து. ஆயின் கட்டுப்பாடுகள் சில சமயம் கள்ளத்தனங்களை குறைக்கவும் உதவுகிறது என்பதை இவற்றைப் பார்க்கும்பொழுது ஏற்கத்தான் வேண்டியுள்ளது. அவர்களது கடுமையான சட்டங்களிலும்தான் களவு என்பது இல்லாமல் இருக்கிறது. வியாபாரிகள் கடை பற்றி யோசனையில்லாமல், நிம்மதியாகத் தொழ முடிகின்றது.

ஆயின் சட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் வசதியானவர்கள் பக்கம் வளைந்து கொடுக்கின்றன என்பதுக்கு ஜெட்டாவும் விதிவிலக்கு அல்ல.

இங்குள்ள பணக்கார அரேபியர்களிடம் பணிப்பெண்களாக வந்து மாட்டுப்பட்டு அவதிப்படுகின்ற நம் இலங்கைப் பெண்களின் கதை கண்ணீரை வரவழைக்கும்.

சென்ற வாரம் என் கணவர் Passport Office-ற்குப் போனபோது நடுத்தர வயதுப் பெண்ணொருத்தி இவரின் காலைக் கட்டிக்

கொண்டு, "என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்" எனக் கதறத் தொடங்கி விட்டாள். அவள் பணிப்பெண்ணாக வந்து முதலாளியின் எண்ணற்ற கொடுமைகளை அனுபவித்து இயலாக் கட்டத்தில் தப்பி ஓடிவந்தவள். ஆயின் இவரால் அவளது முறைப்பாட்டை அந்த Office-ற்குத் தெரியப்படுத்தத்தான் முடிந்தது. அவளைப் பணிப்பெண்ணாக வைத்திருக்கும் அந்த செல்வந்த அரேபியருக்கு சட்டத்தை வளைத்து மீண்டும் அவளைத் தன் வீட்டுக்குப் பணிப்பெண்ணாக அழைத்து வருவது கடினமான காரியம் அன்று. இப்படிப் பல சம்பவங்கள். Airport-இல் Two-in-One-ஓடு வந்து இறங்கும் பணிப் பெண்களைப் பார்த்துவிட்டு ஏஜென்டின் வலையில் விழும் நம் நாட்டுப் பெண்களின் நிலை என்று முடியுமோ புரியவில்லை. இவர்களது கதைகளை என் நாட்டில் வந்துதான் நான் எழுதலாம். உங்கள் செய்திகளில் இயலுமாயின் கோடுகாட்டி எழுதுங்கள்.

எழுத்தில் மட்டுமே சந்தித்துள்ள உங்களை இலங்கை வரும்பொழுது நிச்சயம் என் கணவருடன் வந்து சந்திப்பேன். அருணம் தனது வாழ்த்துக்களை உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்து கிறார்.

அன்புடன்

அருண். விஜயராணி

கொழும்பு - 1
இலங்கை
15-07-1987

அன்பான முருகபூபதி,

இதற்கு முன்பும் உங்களுக்கு ஒரு கடிதமும், Saturday Review இதழ்களும் அனுப்பியிருந்தேன். கிடைக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. சில சமயங்களில் SR உக்கும் இவ்வாறு நடந்து விடுகிறதுதான்.

நீங்கள் கேட்ட வடமராட்சி Documents இப்போது எடுக்க முடியாமலுள்ளது. எமது Printing Dept. குண்டுவிச்சுக்கு உள்ளாகி நான், A.J. எல்லோரும் மயிரிழையில் உயிர் தப்பியது நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். இந்த அமளியில் Office-ஐ தற்காலிகமாக இடமாற்றும் நெருக்கடியில் நீங்கள் கேட்ட Documents தவறிவிட்டது.

எனக்கு Netherlands-இல் ஒரு Fellowship கிடைத்துள்ளது. August முதல் வாரம் அளவில் போய்விடுவேன். Master's Degree, Ph.D. இரண்டும் தொடர்ந்து செய்ய உத்தேசம்.

பாண்டியன் + மனைவி + பிள்ளை போய்விட்டார்கள். சோழனும் அடுத்தடுத்த வாரங்களில் போய்விடுவார். வீட்டிலும் அம்மா தனியே.

வேறு என்ன?

கொஞ்ச காலங்களுக்குள் பல்வேறுபட்ட அனுபவங்களை வாழ்க்கை அள்ளி வீசியிருக்கிறது. எல்லாம் எழுத்துக்கு வளம் சேர்க்கும் என்ற எண்ணத்தில் - 'தீக்குள் இருந்தும் சிரிக்கலாம்; ஆகையினால் பாக்கள் எழுதப்படும்.'

அன்புடனும்,
வாழ்த்துக்களுடனும்
சேரன்

Karandagolla Estate

Talatuoya

இலங்கை

3-11-1987

அன்புள்ள பூபதிக்கு,

நான் பல காலங்கட்குப் பின்னர் திடீரென சென்னை செல்ல வாய்ப்புக்கிட்டியது. செப்டம்பர் 5-ஆம் திகதி சென்று அக்டோபர் 17-இல் கொழும்பு திரும்பினேன்.

சென்னையினின்று திருச்சி செல்ல வேண்டிய பயணம் வன்னியர்கள் போராட்டம் காரணமாக ஒரு கிழமை தள்ளிப்போட நேர்ந்தது. இது காரணமாகவும், உடல்நலக் கோளாறு காரணமாகவும் திருச்சியில் இரண்டு நாட்களே தங்க முடிந்தது. மதுரைக்குப் போகும் பயணத்தையும் ரத்துச் செய்துவிட்டு உடன் சென்னை திரும்ப நேர்ந்தது.

திருச்சி, தஞ்சை, மதுரை பல்கலைக் கழகங்களில் பேராசிரியர்களைக் காண வாய்ப்பில்லாது போயிற்று. இடையே விஜயதசமி விடுமுறையில் பலர் சொந்த ஊருக்குச் சென்றுவிட்டனர்.

வீரகேசரியில் - பேராசிரியர் இலியேசர் அவுஸ்திரேலியாவில் நடத்தும் வானொலிச் சேவையில் நீங்கள் உரையாற்றியதாக வெளியான செய்தி கண்டேன். மகிழ்ச்சி.

பொதுவாகவே, சம்பந்திய இந்தியப் பயணம் மிகவும் பயன்பட்டது. சென்னையில் அதிக நாள் தங்க வாய்த்தது. இம்முறை எஸ்.வி.ராஜதுரை தங்களை விசாரித்தார். வழக்கம்போல் ஓடிக் கொண்டேதான் இருக்கிறார்.

மாயாகவாஸ்கி குறித்த நூலை தயாரிப்பதாக கூறினார். நானும் எனது மொழி பெயர்ப்பு நூலையும், 1958-இல் நாற்பது ஆண்டுகட்கு முன்னர் 'முன்னணி'யில், நான் மாயாகவாஸ்கி குறித்து எழுதிய நீண்ட கட்டுரையையும் கொடுத்தேன்.

இம்முறை நான் சென்றபொழுது 'குயிலன்' இதன் இதழைத்தர பல படிவங்களில் எடுத்துக் கொண்டேன்.

இது ஒரு பெரிய மகிழ்ச்சி தரும் நிகழ்வாகத் திகழ்ந்தது. அப்புலவன் குறித்து வெளிவந்த முதல் கட்டுரையை நான் எழுதியிருக்கிறேன் என்பதையும் அறிய ஒருவகை மகிழ்வுணர்ச்சி.

தவிர லூசனின் சிறுகதைகளை NCBH நிறுவனத்தினர் வெளியிட முடிவு செய்துள்ளனர். அங்கு, தகுதியான ஒருவரைக் கொண்டு முன்னுரை பெற்று வெளியிடும்படி கூறினேன்.

அவ்விதமே, தமிழ்ப் புத்தகாலயத்துக்கும் அடுத்த ஆண்டு முற்பகுதியில் நீங்கள் 'கேசரி'யில் தொடராக வெளியிட உதவிய 'ஷாங்கியாவில் லியாஸ்கின்', 'மந்தை ஓட்டியின் கதை'யுடன், 'தைப்பூந்து' என்ற நூலும் வெளிவரவிருக்கிறது.

தம்பையாவை நான் காணவில்லை. எனினும் சென்ற ஞாயிறன்று இலங்கை இந்திய இனத்தவர் குறித்த ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார்.

ஷெவ்சென்கோ நூல் NCBH-இல் தங்கியுள்ளது. அவர்களோ ராதுகாவோ வெளியிட இருக்கிறார்கள்.

சென்னையில் கணேசலிங்கன், ஜெயபாலன் ஆகியோரைக் கண்டேன். அவர்களது சமீபத்திய வெளியீடுகளை அன்பளித்தார்கள்.

தவிரவும் வல்லிக்கண்ணன், KCS, ரகுநாதன், விஜயபாஸ்கரன், தி.க.சி. ஆகியோருடன் பலமுறை கண்டு அளவளாவும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.

எனினும், சோவியத்நாடு - சென்னையில் பணிபுரியும் இவர்கள் மூப்பு காரணமாக விரைவில் ஓய்வு பெற்றுத் தங்கள் சொந்த ஊருக்குச் சென்றுவிடுவார்கள் என்பது சிறிது அயர்வைத் தருகிறது.

லோகநாதனையும், கே. இராமநாதனையும் சந்தித்தேன். கே.ஆர். டில்லியில் மகனுடன் வசிக்கிறார்.

மகிழ்ச்சிமிக்க பல செய்திகளை அடுத்து உங்கள் கடிதம் பெற்றபின் எழுதலாமென நினைக்கிறேன்.

'சௌமியம்' இரண்டாம் இதழ் வெளிவந்துள்ளது. சிறுகதை, முடிந்தால் அவுஸ்திரேலியா குறித்து எழுதுங்கள்.

அன்புடன்
கே. கணேஷ்

தலாத்துஓயா

12-11-1987

அன்புமிகு பூபதிக்கு,

உங்கள் கடிதம் நான் 9-ஆம் திகதி காலை கொழும்புக்கு புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது கிட்டியது. 10-ஆம் திகதி ராஜாவை அலுவலகத்தில் சந்தித்து அன்று மாலை வீடு வர உங்கள் கடிதத்தை காண்பித்தேன். அவருக்கும் வீட்டுக் குடிபெயர்ப்புப் பிரச்சினையால் உங்கட்குப் பதில் எழுத முடியவில்லை எனக் குறிப்பிட்டு விரைவில் எழுதுவதாகவும் கூறினார்.

வடநாட்டு உரிமை கேட்கப்போய் தென்னாட்டில் அகதிகளாகப் பலர் குடியேறுகின்ற நிலை தோன்றியிருப்பது பரிதாபமானதே. அந்நிலையில் தான் ராஜாவுக்கும் பாதிப்பு. இவர் வீடு தேடும் படலத்தில் ஈடுபட நேர்ந்துள்ளது.

கிழக்கு வடக்கு என நோக்கிச் சென்ற தென்பகுதியினர் மத்திய பகுதியினர் பழைய இடத்துக்கு அகதிகளாகக் குடியேறுகின்றனர். நாடே ஒரே அகதி முகாமாக மாறிக் கொண்டிருக்கிற நிலை விரைவில் தீரவேண்டுமென எல்லோரும் இறைவனைத்தான் வேண்டிக் கொள்கின்றனர்.

கோலாலம்பூரில் நடக்கும் விழாவிற்கு இங்கிருந்து பலர் செல்ல உள்ளனர். உங்கள் சிறுகதைகள் நூலுருவாவதையும், நாவல், பிரயாண இலக்கியம் வெளிவருவதையும் எதிர்பார்க்கிறேன். சோமுவையும் தூண்டி எழுதச் சொல்லுங்கள்.

இவற்றையெல்லாம் நீங்கள், நாம், சிலர் சேர்ந்து அமைக்கும் வெளியீட்டகத்தில் அழகுற வெளியிடலாம்.

மலையாள எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தை ஒத்த ஒன்று நாம் தொடங்கி வெளியிடலாம்.

டாக்டர் ஃபூர்னீக்கா உக்ரேனிய சஞ்சிகையில் என்னைக் குறித்து - குறிப்பாக தராஸின் மொழிபெயர்ப்பில் நான் ஈடுபட்டிருப்பதைப் பற்றி எழுதியிருந்த கட்டுரையை தமிழாக்கி Novosthy வீரசேகரிக்கு அனுப்பியுள்ளது. வெளிவந்ததும் அதனையும், 40 ஆண்டுகட்கு முன்னர் மாயாக்கவாஸ்கி குறித்து நான் எழுதிய கட்டுரையையும் மற்றும் சோவியத்நாடு (இலங்கைப் பதிப்பு) வெளியிடவிருக்கும் இவான்ஃபிராங்கோவின் கவிதை மொழி பெயர்ப்பையும் அனுப்பி வைக்கிறேன்.

சோவியத்நாட்டில் மாதாமாதம் சோவியத் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு வெளியிட 'ஸ்ரோக்கன்' முடிவு செய்து, இம்மாதம் எனது மொழிபெயர்ப்பான இவான்ஃபிராங்கோவின தும், தராஷ் செவ் சென்கோவினதும் கவிதைகளை வெளியிட இருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து பல கவிஞர்களின் மொழிபெயர்ப்புகளை நம் எழுத்தாளர்களைக் கொண்டு மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டு வருவார்கள்.

கன்னிநிலம் கைக்குக் கிட்டியிருக்குமென எண்ணுகிறேன். தா. பாண்டியன் மொழிபெயர்ப்பு. திருத்திப் பதிப்பித்தது என்ற முறையில் ஷேரீபு குறித்திருப்பது விரசமாய் உள்ளது.

விரைவில் எழுதுங்கள்.

அன்புடன்
கே. கணேஷ்

சென்னை - 78

தமிழ்நாடு

31-12-1987

அன்பு நண்பர் முருகபூதிக்கு,

என்னை மறந்திருப்பீர் என்றே நினைக்கிறேன். ஞாபகம் வைத்திருப்பதற்கோ, கடிதம் எழுதுவதற்கோ அப்படி என்ன இருக்கிறது? என்னைக் கனகராஜன் என்று அழைப்பார்கள்.

சரி -

இதைக் கொழும்பிலிருந்து எழுதுகிறேன். இலங்கை வந்து 3 மாதமாகிறது. Military Flight-ல் யாழ். வந்து கொழும்பு வந்தேன். அடுத்தவாரம் போய்விடுவேன். மேலே உள்ளதுதான் முகவரி. கடிதம் எழுத விரும்பினால் மேலேயுள்ள முகவரிக்கு எழுதலாம். ஏற்கனவே நவம்பரில் ஒரு கடிதம் அனுப்பினேன். அது திரும்பி வந்துவிட்டது. ஞானாவும், ஸ்ரீகாந்தனும் எழுதிய கடிதங்களும் திரும்பி வந்ததாக கூறினார்கள். இந்த முகவரியை மீண்டும் வீரகேசரி இராஜகோபால் தந்தார்.

இங்கு நம் வாழ்வில் பல பிரச்சினைகள், சிக்கல்கள், அரசியல் நெருக்கடிகள். பத்திரிகை, வானொலி, T.V. மூலம் அறிந்திருப்பீர்கள். நீங்கள் நீர்கொழும்பில் இருந்ததால் தப்பினீர்கள். எங்களைப் பொறுத்தமட்டில் இன்னமும் 'சுதந்திரமாக' நடமாட முடியவில்லை. பலமுனைகளிலும் அச்சுறுத்தல்கள்; பயமுறுத்தல்கள்; 'தேடுதல்கள்.' அதனால்தான் உமது வீட்டாரையும் போய்ப் பார்க்க முடியவில்லை. உமக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை கிடைத்திருப்பதாக கேள்விப்பட்டேன். வாழ்த்துக்கள். வரப்போவதாகவோ - எழுதியதாகவோ போன் பண்ணியதாக ஸ்ரீ கூறினார். அந்த பைத்தியக்கார முடிவை எடுக்க வேண்டாம். இங்கு வாழ்வது கஷ்டம். இன்னமும் ஐந்து வருடமாவது அங்கிருந்து உழைக்கவும் முடியுமானால் குடும்பத்தாரையும் அங்கு அழைத்துக் கொள்ளப் பார்க்கவும். ஆறுதலாக திரும்பி வருவதைப் பற்றி யோசிக்கலாம். என்னைப் பொறுத்தவரையில் என்ன செய்வ தென்று தெரியவில்லை. கன காலத்திற்குப் பிறகு ஒரு கதை எழுதினேன். 10-ஆம் திகதி வீரகேசரியில் வருமென எதிர்பார்க்கிறேன். பதில் எழுதவும்.

அன்புடன்

மு. கனகராஜன்

கொழும்பு - 15

இலங்கை

24-4-1988

அன்புள்ள முருகபூபதி அவர்களுக்கு,

வணக்கம் ஒரு கோடி.

இவ்விடம் அனைவரும் ஏதோ இருக்கிறோம் - சுகமாக! அங்கு நீங்கள் எப்படி. சுகமாகவே இருப்பீர்கள்.

எனக்கொரு மனக்குறை. பூபதி சென்று இவ்வளவு நாளைக்கு ஒரு கடிதம்கூடப் போடவில்லையே என்று.

ஆனாலும் ஒரு சில நண்பர்கள், "பூபதி கடிதம் போட்டாரா?" என்று கேட்பதுடன் நிறுத்திக் கொள்ளாமல், "எனக்குப் போட்டிருக்கிறார்" என்றும் கூறுவார்கள்.

"உங்களுக்குப் போடவில்லையா?" என்று ஆச்சர்யம் காட்டுவார்கள். அப்போது நான் நினைத்துக் கொள்வேன். 'ஏன் முருகபூபதி எனக்கெழுதவில்லை; இலக்கிய நெருக்கம் இவ்வளவுதானா?' என்று.

'உங்களுக்கு எழுதவில்லையா?' என்னும் கேள்வி, "நீங்களும் அவரும் நெருக்கம் ஆயிற்றே" என்று கூறி நிற்கும்.

நண்பர் இரத்தினவேலோன் திருமணம் செய்துள்ளார். திருமணத்திற்குப் பின் இலக்கிய ஈடுபாடு மிகக் குறைவு. டிசம்பர் போல் என்னைக் காண வந்திருந்தார். அவர் கூறினார், 'பூபதி தனக்கெழுதிய கடிதத்தில் தெளிவத்தையின் சுகம் கேட்டுள்ளார்' என்று.

பூபதியின் விலாசம் தரச் சொன்னேன். "தற்போது கைவசம் இல்லை" என்றார். மற்ற நண்பர்களும் கேட்கும்போது விலாசம் நினைவில்லை; ரூமில் இருக்கிறது, டெலிபோனில் கூறுகிறேன் என்பார்கள்.

ஆனாலும் என்னுடைய மனக்குறை, குறையேதான்!

உங்களுடைய படைப்புகளைப் பத்திரிகைகளில் பார்க்கும்போது மகிழ்வேன்.

ஜீவாவின் பிறந்ததினக் கட்டுரை (மணிவிழா சம்பந்தமாக) வீரசேகரியில் வந்திருந்தபோது மிகவும் சந்தோஷித்தேன். மல்லிகைப் படைப்புகளையும் பார்த்தேன்.

மல்லிகை மலர் வந்துள்ளது. (1987 ஆகஸ்டில் வர வேண்டியது. 88 ஏப்ரலில் வந்துள்ளது) ஜீவாவுக்கு மிகவும் மன வேதனை - தாமதம் பற்றி. ஆனாலும் ஒன்றும் செய்துகொள்ள முடியவில்லை. ஒன்று யாழ். நிலைமை. மற்றது - ஜீவாவின் சோவியத் பயணம் - ஜூலை 87.

மல்லிகை மலரில் உங்களுடைய சிறுகதை படித்தேன். அவன் பாத்ரூமுக்குப் போனது - அழுவதற்காக! மனம் விட்டு அழுவதால் மனப்பாரம் குறையுமாமே!

எனக்குப் பிடித்திருந்தது. யாரப்பா அந்த இதயமுள்ள ஃபோர்மன்? தவிப்பு!

இங்கு ஒன்றும் புதினம் இல்லை. புதினங்கள் என்று நினைப்பவை புதினங்கள் அல்லவே!

நிறைய இலக்கிய விஷயங்கள் நடைபெறுகின்றன. அறிமுக விழாக்கள்; வெளியீட்டு விழாக்கள்; இத்தியாதி; இத்தியாதி.

முருகபூபதி இல்லையே என்று நான் குறைப்படுவதுண்டு.

நீங்கள் போன பிறகு நான் இரண்டு சிறுகதைகள் எழுதினேன். C.W.C. (தொண்டமான் காங்கிரஸ்) 'செளமியம்' என்று ஒரு சஞ்சிகை வெளியிடுவதாகக் கூறி முதல் இதழுக்கு ஒரு கதை கேட்டார்கள். 'சரி' என்று கூறி வழமைபோல் இருந்துவிட்டேன். அவர்கள் விடவில்லை. தொந்தரவு பொறுக்காமல் - அதிலிருந்து விடுபடவென்று எழுத வேண்டியதாகிவிட்டது.

சிறுகதையின் பெயர் 'புதிய உயிர்.' இது பெப்ரவரி 87-இல். அதே வேகத்துடன் மார்ச்சில் வீரகேசரிக்கு ஒரு சிறுகதை எழுதினேன்.

என்னுடைய சிறுகதைகள் பிரசுரமான வேளைகளில் என்னை மீண்டும் எழுதி வைத்துப் பார்க்க ஆசைப்பட்ட முருகபூபதி இல்லையே என்ற ஏக்கம் பெரிதாக இருந்தது.

இன்று அன்னலட்சுமியை கண்டேன். நீங்கள் டெலிபோனில் பேசியதாகக் கூறினார். மகிழ்ச்சி.

உங்களைப்பற்றி விரிவாக அறிய ஆவல். உங்களுடைய பதிவை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

நமது எழுத்தாளர்கள் யாராவது அங்கு இருக்கிறார்களா? கண்டீர்களா? மு. கனகராஜன் வந்திருந்தார். என்னை அடிக்கடி வந்து சந்தித்தார். அப்போது உங்களைப் பற்றியெல்லாம் கதைப்போம்.

இப்போது திரும்பவும் போய்விட்டார். மறுபடியும் வருவதாகக் கூறிச் சென்றார்.

சில்லையூர் போபால் சென்று வந்துள்ளார். ஆசியக் கவிஞர் விழாவுக்கு அரசின் (இந்திய) அழைப்பு கிடைத்துச் சென்றார்.

பெருமைக்குரிய விஷயம். ஆர். சிவகுருநாதன் ரஷ்யா சென்றுள்ளார்.

உங்களுக்கு ஓய்வு எப்படியோ தெரியவில்லை. கடிதம் நீண்டுவிட்டது. மீண்டும் மறுகடிதத்தில் பகிர்ந்து கொள்வோம்.

உங்களுடைய நத்தார் வாழ்த்து பொங்கல் முடிந்த பிறகே கிடைத்தது. வாழ்த்துக்களுக்கு மட்டுமல்ல, உங்களுடைய விலாசத்திற்கும், "நான் உங்களை மறக்கவில்லை" என்று காட்டியமைக்குமாக நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

என்றும் அன்புடன்
தெளிவத்தை ஜோசப்

குவின்ஸிலாந்து
(அவுஸ்திரேலியா)
10-5-1988

அன்புமிக்க பூபதி,

பொதுத் தொண்டர் சொன்னபடி நடப்பது கஷ்டம் என்பது உமக்குத் தெரியும்.

அதுவே இத்தாமதத்துக்கு காரணம்.

உமது புத்தகமும், கதை பைலும் ஊர் உலாத்துகின்றன. இவ்வார முடிவில் திருப்பிப் பெற்று விமர்சனம் எழுதி அனுப்புவேன்.

இத்தோடு - இங்குள்ள எமது தமிழ் வானொலி நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு 'தமிழ் ஒலி' நாடா அனுப்புகிறேன். உமது கதையின் இடையில் தொழில்நுட்பக் கோளாறு காரணமாக வேறு மொழி ஒலிபரப்பும் சங்கமித்துள்ளமைக்கு மன்னிக்க.

நன்றி.

இங்கனம்
அன்புடன்
ச. வாசுதேவன்

அலபடகம, பன்னல

இலங்கை

12-7-1988

அன்பறிவு விழுமிய நண்பர் முருகபூபதி அறிய, மு. பஷீரின் அன்பு வணக்கங்கள். இங்கு அனைவரும் நலம். இதுபோல் நலமே வாழ நெஞ்சின் பிரார்த்தனைகள்.

நண்பரே, உங்கள் அவுஸ்திரேலிய வாழ்க்கை எப்படி இருக்கின்றது?

மனைவி, மக்கள், குடும்பம், நண்பர்கள், இலக்கியம் என்று வாழ்ந்த நீங்கள், உழைப்பு ஒன்றையே உறுதியாய் நாடி - பந்தபாசங்களை இழந்த இயந்திர வாழ்க்கை கொடுமையானது தான். அதன் கொடுரத்தை அனுபவரீதியாக அறிந்தவன் நான்.

என்ன செய்வது, இந்த தற்காலிகமான கஷ்டத்திற்குப் பின்னால் ஒரு நிரந்தர சுகம் கிட்டுமே. அந்த நிறைவை எண்ணி மனதை அமைதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

சுகசேமங்களை நாடி அஞ்சல் வரைய வேண்டும் என்று பல முறை எண்ணினேன். தங்கள் முகவரி கிடைக்கவில்லை. நண்பர் நிலாம் மூலமாக தங்கள் முகவரி கிடைத்தது.

இலட்சங்களுக்காய் இலட்சியங்களை இழப்பவர்களின் பட்டியல் நீள்கின்ற இக்கால கட்டத்தில் எழுத்தையும், இலக்கியத்தையும் மறக்காமல் வேற்று நாட்டு சூழலிலும் இலக்கியப் பணியாற்றி வருகிறீர்களே - நெஞ்சு நிறைந்த பாராட்டுக்கள்.

வாழ்க்கையில் எதை வேண்டுமானாலும் நம்மால் இழந்துவிட முடியும். மனிதாபிமானத்தையும், இலக்கிய நெஞ்சத்தையும் மரணத்தில்கூட இழக்கச் சம்மதியோம்.

ஓ அவைதான் எமது ஆன்ம பலமோ?

நீங்கள் அங்கிருந்துகொண்டு செய்துவரும் அண்மைக் கால இலக்கிய முயற்சிகள் அனைத்தையும் அவதானித்து வருகிறேன்.

அன்பரே, சென்ற மாதம் தாங்கள் வீரகேசரியில் எழுதிய கதை என் இதயத்தை ஈர்த்தது. இலக்கிய அன்பர்கள் பலர் பாராட்டினார்கள்.

இன்றைய நமது மண்ணில் நிகழும் கொலை பாதக அராஜகங்களை அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்படும் கதைகள்

நமது வாசகர்களை இன்றைய நிலையில் அவ்வளவு ஆழமாக ஈர்க்கவில்லை என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

இன்றைய சம்பவங்களை செய்தியாகப் படித்துப் பழக்கப் பட்டவர்களுக்கு - அப்படியான கதைகள் புதிய செய்திகளை தருவனவாகத் தெரியவில்லை. அதற்காக சமகால பிரச்சினைகளை மையமாக வைத்து இலக்கியம் படைக்கவே கூடாது என்று நான் கூறவில்லை. இன்றைய எரியும் பிரச்சினைகள் மக்களின் புலன்களுக்குப் புளித்துப்போனவை. சம்பவங்களின் தாக்கங்களைவிட, விடிவு எப்போது வரும் என்பதிலேயே தமிழ் சமுதாயம் ஆவல் கொண்டிருக்கிறது.

அவுஸ்திரேலிய நாட்டு சூழலை வைத்து அழகுறவே படைத்த அந்தக் கதை ஒரு புதிய அனுபவத்தை ஒரு வித்தியாசமான உணர்வை படிப்பவருக்கு உணர்த்தியது.

தொடரும் தங்கள் படைப்புகள் அந்த நாட்டு சூழலை உள்ளடக்கியதாக இருக்கட்டும். நல்ல வரவேற்பு இருக்கிறது. இது எனது பணிவான அபிப்பிராயம்.

அன்புடன்
ரண்பன் மு. பனீர்

காங்கேசன்துறை

இலங்கை

4-10-1988

அன்புடன் திரு. முருகபூபதி அவர்கட்கு,

தங்கள் 23-7-88-ஆம் திகதிய கடிதம் மிகத் தாமதமாகவே கிடைக்கப் பெற்றேன். நன்றி பதில் எழுதச் சுணங்கியதற்கு மன்னிக்கவும்.

தாங்கள் எழுதிய நூல் விமர்சனத்திற்கும் பாராட்டுகளுக்கும் நன்றி. புத்தகம் வெளியான தொடக்க நாட்களிலேயே இங்குள்ள உள்நூர் பத்திரிகைகளுக்கு பிரதிகள் கொடுத்து விமர்சனம் எழுதும்படி கோரினேன்.

வேறு சிலரும் விமர்சனம் எழுதி அனுப்பியுள்ளதாக தனிப்பட்ட முறையில் எனக்குக் கூறினார்கள். இதுவரையில் எதுவும் பிரசுரமாகவில்லை. இதே நிலையில் தங்களது விமர்சனத்தையும் கொடுத்துள்ளேன். ஏனோ தெரியவில்லை பிரசுரமாகவில்லை.

நான் நினைக்கிறேன், அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் தரம் என்னிடம் இல்லைப் போலும்.

அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் தரத்துக்கு வளர இன்னும் முயற்சிக்கலாம் என நினைக்கிறேன். 'நான்' சஞ்சிகை தங்கள் விமர்சனத்தை கேட்டுள்ளார்கள். பிரசுரமானால் 'நறுக்கை' அனுப்பி வைக்கின்றேன்.

பெரும்பாலும் ஒரு எழுத்தாளன் இன்னுமொரு எழுத்தாளனை இதயம் திறந்து பாராட்டுவது குறைவு. ஆனால், தாங்கள் வஞ்சப் புகழ்ச்சியின்றி பாராட்டியுள்ளீர்கள். ஒரு நல்ல இலக்கிய நண்பரை எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்த நண்பர் கொர்னேலியசுக்கு நான் நன்றிக்கடன் பட்டவனே.

நவம்பர் நடுப்பகுதியில் என்னுடைய மற்றுமொரு நாவல் வெளிவருகின்றது. இது மட்டக்களப்பில் இருந்து வரும் 'தொண்டனி' முன்னர் தொடர்கதையாக வெளியிடப்பட்டது. தற்பொழுது அவர்களே நாவலாகவும் வெளியிடுகின்றார்கள்.

1961-க்கு முந்திய அரசியல் போராட்ட பின்னணியை மையமாகக் கொண்டது. வரவேற்பு கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். பெயர் 'பயணம் தொடர்கின்றது.'

தற்பொழுது இங்கு நடக்கும் நிகழ்வுகளையும், கடந்த ஒரு வருட கால அனுபவங்களையும் எண்ணும்போது இந்த மனமும் கையும் சும்மா இருக்கமாட்டேன் என்கின்றன. போதாக்குறைக்கு எனது நண்பர்கள் சிலரும் (பெரியவர்களும்) 'நல்ல காரியம் செய்' என்று தட்டிக் கொடுக்கிறார்கள்.

எனது புதிய முயற்சியாக 'காந்திய நாட்டின் காட்டுமிராண்டிகள்' என்னும் நூலை எழுதத் தொடங்கியுள்ளேன். இந்திய இராணுவம் இங்கு இருக்கும்வரை இங்கு வெளியிட முடியாததொன்றுதான். ஆனால், காலம் கடந்து எழுதுவதைவிட இப்பொழுதே எழுதி வைப்பது - ஒரு ஆவணத் தொகுப்பாக்கி வைப்பது பயன்படும் என்பதால் எழுதுகின்றேன்.

மன்னார் தொடக்கம் மட்டக்களப்பு வரையிலாக இதற்கான ஆய்வுகளுக்காக பிரயாணம் செய்கின்றேன். நீங்கள் விரும்பினால் - பயன்பட்டும் என்று கருதினால் எனது ஆய்வுகளில் சில சம்பவத் தொகுப்புகளை தங்கள் பத்திரிகைக்கு ஏற்ற விதத்தில் தொடர்ச்சியாக எழுதலாம் என நினைக்கிறேன்.

உள்ளத்தை உருக்கும் பல சம்பவங்கள் உள்ளன. வாசகர்களிடம் பெரும் வரவேற்பு கிடைக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

நாட்டு நிலைமைகள் வரவர இறுக்கமடைந்து கொண்டே போகின்றன. ஏதோ சாவுகளுக்கும் சமாதிகளுக்கும் இடையே இருந்துகொண்டு சரித்திரம் படைக்க முயலுகின்றோம். அவ்வளவுதான்.

நன்றி. பதில் போடுங்கள்.

அன்புடன்

நாவண்ணன்

பொலிகண்டி

5-11-1988

அன்பு நண்பர் பூபதி அவர்களுக்கு,

முன்னர் நீங்கள் எழுதிய கடிதத்துக்குப் பதில் எழுத வேண்டுமென்று எண்ணினேன். ஆனால் எழுதும் மனநிலையை நாட்டு நிலவரங்கள் கெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

எழுதாமல் இருப்பதால் உங்களை, உங்கள் குழந்தைகளை நினைத்துப் பார்க்காமல் இருக்கமாட்டேன் என்பதனைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

உங்களையெல்லாம் சந்திக்காமல் இருப்பது கனத்துப்போய் நிற்பதான ஒரு மனநிலையை எனக்குத் தோற்றுவிக்கிறது. என்ன செய்யலாம்? உங்கள் புகைப்படம் ஒன்றையாவது அனுப்பி வைக்கக் கூடாதா?

உங்கள் குரலை ஒலிப்பதிவு நாடாவில் கேட்க முடிந்தது. ஒலிப்பதிவுக் குரல் இயல்பானதல்ல - என்பதனையே உள்ளம் உணர்த்தியது. ஆயினும் உங்கள் தவிப்பை உணர்ந்தோம். மகனின் எண்ணம் உருவாக்கியிருக்கும் தவிப்பை உணர்ந்தோம்.

அன்புள்ள அப்பாவுடன் சேர்ந்து வாழும் உங்கள் மருமக்கள் மாமாவின் ஏக்கத்தை உணர்ந்து கண் கலங்கினார்கள். ஆனாலும் எனக்கொரு மகிழ்ச்சி. எங்களுடைய பூபதி தன் குழந்தைகளுக்கென்று ஒரு வீட்டை வாங்கி இருக்கிறாரல்லவா? அந்த வீட்டில் உங்கள் மருமக்கள் என்றோ ஒரு நாள் வந்து தங்கத்தான் போகிறார்கள். எங்கள் வீட்டிலும் பூபதி மாமாவின் குடும்பத்தை வரவேற்க ஆவலுடன் காத்திருக்கிறார்கள்.

இங்கு நீங்கள் விட்டுச் சென்ற உங்களுக்குச் சொந்தமான புத்தகங்களை பாதுகாப்பாக பெற்று வைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. புதுவைக் கவிஞரை சந்திக்க முடியவில்லை.

கேசரியில் தங்கள் 'குழந்தை' அதற்கு முன்னர் வந்த கதைகளைப் படித்தேன். முன்னர் வந்த கதையில் களம் நன்றாக சித்திரிக்கப்பட்டிருந்தது. கருவுக்கு அழுத்தம் கொடுத்திருக்க வேண்டும் போலத் தோன்றுகிறது.

'குழந்தை'யின் தாய் வாய்விட்டுக் கதறி அழுவதற்கு இயலாத அயல்நாட்டுச் சூழலும், நாகரீகமும் என் நெஞ்சைத் தொட்டன.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

உங்கள் சிறுகதைத் தொகுப்பை நான் இன்னும் பார்க்கவில்லை. 'தகவம்' பரிசுக் கதைகள் நூலாக வெளிவந்துள்ளன. எனது இரண்டு கதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

தகவம் தெரிவு ஆரம்பித்தபோது முதற்பரிசுக் கதையாக தெரிவு செய்யப்பட்டது எனது 'குருகுலம்' என்ற கதை. தொகுதியில் முதற்கதையாக அது இடம் பெற்றுள்ளது.

உங்கள் உடல்நலத்தை பேணுங்கள். நீங்கள் சுகமாக இருந்தாற்றான் பிள்ளைக்குஞ்சுகளைப் பாதுகாக்கலாம்.

மேலும் உங்கள் பதில் கண்டு.

அன்புடன்
தெனியான்

Strathfield (N.S.W.)

Australia

19 - ஜனவரி - 1989

அன்புசால் முருகுவுக்கு,

வணக்கம்.

நலம்; நலமறிய நாட்டம்.

நான் அண்மையில் கொழும்பு சென்றிருந்தபொழுது, நண்பர் ராஜகோபாலையும், உங்களையும் சந்திப்பதற்காக வீரகேசரி அலுவலகம் சென்றிருந்தேன். அப்பொழுதுதான் நீங்கள் அவுஸ்திரேலியா வந்திருக்கும் செய்தியை நண்பர் ராஜகோபால் தெரிவித்தார். அத்துடன் உங்கள் முகவரியையும் தந்தார்.

வீரகேசரியில் 'ஆபிரிக்காவில் ஒரு தவம்' என்கிற கட்டுரைத் தொடரை எழுதுவதற்கு திட்டமிட்டு, முதலாவது பகுதியான 'துறவு' என்கிற பாகத்தினை நண்பர் ராஜகோபாலுக்கு அனுப்பிவைத்த கையுடன், இந்தக் கடிதத்தினை உங்களுக்கு எழுதுவதற்காக அமருகின்றேன்.

நீங்கள் என்னை வீரகேசரி அலுவலகத்தில் பேட்டி கண்ட பொழுது இருவரும் சேர்ந்து எடுத்துக் கொண்ட புகைப்படத்தின் ஒரு பிரதியை உங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கின்றேன்.

அந்தப் பேட்டியின் ஒரு பிரதி தங்கள் வசம் இருப்பின் ஒரு Photo-Copy அனுப்பமுடியுமாயின் அனுப்பி வைக்கவும். அதனை வாசிக்க தாகமாக இருக்கின்றது.

நைஜீரியாவிலே மிகவும் ஓய்வான - மிகவும் மெதுவாகச் செல்லும் ஒரு வாழ்க்கைக்குப் பழக்கப்பட்டவன் நான். ஆனால், இங்கு எந்திரகதியிலே நடமாடுபவர்களுக்கு மத்தியிலே செயற்கையான புன்னகைகளை உதட்டிலே ஏந்திக்கொண்டு நடமாடுபவர்களுக்கு மத்தியிலே வாழ்வதற்கு கஷ்டமாக இருக்கின்றது.

நாம் எப்படி வேண்டுமானாலும் நைஜீரியாவிலே வாழலாம். யாரும் எதையும் கண்டுகொள்ள மாட்டார்கள். குடி - கூத்தி என்பன ஆண்மையின் பிரிக்க முடியாத அம்சம் என்று அவர்களாலே அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது.

நெடுஞ்சாலை ஓரமாக மல-சலம் கழித்தல் அங்கே மனிதனுடைய அடிப்படை உரிமையாகும். இங்கு என்

குசினியிலே சமைக்கும் கறியின் மணம் அடுத்த அறையிலே வாழ்பவனுடைய மூக்கினைத் தொடக்கூடாதாம்.

நாகரீகம் என்கிற பெயரால், எப்படியெல்லாம் ஆமை ஓட்டுக்குள்ளே புகுந்துகொண்டோம் என்பதை இங்குதான் பூரணமாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இவ்வாறு மன உள்ளுணர்வுகளுக்கு வடிகால் கிடைக்காத காரணத்தினாலேதான், எண்ணிப் பார்க்க இயலாத கோரமான கற்பழிப்புகள் எல்லாம் இங்கே நடைபெறுகின்றன போலும்!

நான், என் மகனுடன் இங்கே தங்கியிருக்கின்றேன். நைஜீரிய வாழ்க்கைக்கு 'வாழி' பாடிவிட்டேன். முன்னர்போல அந்நியச் செலாவணி கிடைக்காது போனமைதான் காரணம். சென்னையில் புத்தக பிரசுரம் ஒன்று தொடங்க உத்தேசம். என் வசம் பிரசுரிக்கப்படாத என் படைப்புகளாகவே ஒரு இருபத்தைந்து நூல்கள் தேறும்.

ஆபிரிக்கக் கண்டத்தைப்பற்றி நிறைய அறிந்துள்ளேன். பல நூல்கள் எழுதலாம். அவுஸ்திரேலியாவைப் பற்றியும் ஒரு நூல் எழுதுவதற்கு ஆசை. இங்குள்ள எழுத்தாளர் அமைப்புகளுடன் தொடர்புகொண்டு என் நோக்கிலே அவுஸ்திரேலியாவை சுயம்புவாக தரிசிக்க முடியுமல்லவா? இவை குறித்து உங்களாலே ஏதாவது பயனுள்ள குறிப்புகள் தரமுடியுமாயின் மிக்க உதவியாக இருக்கும்.

இதனை நீங்கள் எஸ்.பொ.வுக்குச் செய்யும் தனிப்பட்ட உதவியாக மட்டும் கொள்ளாது; தமிழ் எழுத்துப் பணிக்குச் செய்யும் பங்களிப்பாகவும் கருதி உதவ முன்வருவீர்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

அவுஸ்திரேலியாவுக்கு வந்த பின்னரும் தங்களுடைய தமிழ் எழுத்துப்பணி தொடர்வதினாலேதான் இவ்வளவு உரிமையுடனும், விரிவாகவும் எழுதுகின்றேன். மிகுதி பதில் கண்டு.

என்றும் அன்புள்ள
எஸ்.பொன்னுத்துரை (எஸ்.பொ.)

'கமலம்'
நீராவியடி - யாழ்ப்பாணம்
இலங்கை
10-4-1989

அன்புள்ள முருகபூபதி,

வணக்கம். தங்கள் விரிவான நீண்ட இனிய கடிதம் கிடைக்கப் பெற்றேன். நன்றி.

நீண்ட காலத்திற்குப் பின்னர் பேசிக் கொள்கின்றோம்.

இந்த மண்ணின் புழுக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்து இலக்கியச் சிந்தனை செய்யும் நண்பர்கள் அனைவரையும் விசாரித்ததாகக் கூறுக.

'மண்ணின் தாகம்' என்ற எனது 25 ஆவது நாவல் அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது. ராஜஸீகாந்தன் மூலம் உமக்கு கிடைக்கச் செய்யவேன்.

நீங்கள் ஆரம்பித்துள்ள இலங்கை மாணவர் கல்வி நிதியத்திற்காக பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களின் விவரங்களை - கிளிநொச்சி மாவட்டம் - விரைவில் அனுப்பி வைப்பேன்.

விரிவாக மறுகடிதத்தில் எழுதுகின்றேன்.

அன்புடன்
செங்கை ஆழியான்

நீர்கொழும்பு
1-6-1989

அன்புள்ள நண்பருக்கு,

நாங்கள் சுபம். தாங்களும் சுபமே இருக்க இறைவனை இறைஞ்சுகிறேன். தாங்கள் சென்றதும் தங்களின் கடிதத்தை எதிர்பார்த்தேன்.

தாங்கள் T'Phone-இல் என்னை ஒருமுறை விசாரித்ததாக AL-HILAL மாஸ்டர் ஒருவர் ஒருமுறை கூறினார். நன்றி.

மேலும், எனது சிறுகதை நூலொன்று வெளிவந்துள்ளது. அதற்கான வெளியீட்டை யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தினேன். இன்னமும் கொழும்பில் அறிமுகவிழாவை நடத்த முடியாமலுள்ளது. தாங்கள் நின்றிருப்பின் நன்றாக இருந்திருக்கும். இப்போதும் அதற்கான முயற்சியை செய்கின்றேன். எனது நூல் வெளியீட்டுக்கு திரு. டொமினிக் ஜீவாவும் வந்து வாழ்த்தியிருந்தார்.

தங்கள் நூலைப்பற்றி அறிந்தேன். விமர்சனம் பார்த்தேன். வாசிக்க கிடைக்கவில்லை.

அன்புடன்
துரை எங்கரசு

கொழும்பு - 14
28-6-1989

அன்புள்ள சகோதரர் முருகபூபதிக்கு,

இறைவன் அருளால் நாம் அனைவரும் நலம். உங்கள் நலனையும் இறைவன் காப்பானாக.

மேலும் நீங்கள் அனுப்பிய புத்தகப் பார்சல் கிடைத்தது. சென்டரல் மெயில்றாமிலிருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. "உங்களுக்கு ஒரு பார்சல் வந்திருக்கிறது. வந்து எடுங்கள்" என்று.

யார் பார்சல் அனுப்புவார்கள்? ஜெர்மனியில் இருக்கும் எனது அண்ணர் பார்சல் ஏதாவது அனுப்புவதாக எழுதவில்லையே - என மூளையைக் குழப்பிக் கொண்டேன்.

"முருகபூபதி புத்தகம் அனுப்பியிருப்பார்" என்று எனது கணவர்தான் பட்டென்று கூறினார். அவர் கூறியது சரியே. நான் உங்கள் புத்தகத்தினை இவ்வளவு சீக்கிரமாக எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால், நீங்கள் எட்டிட்டு அனுப்பிய புத்தகப் பிரதியை பார்த்திருந்தேன்.

பிரதிகள் அனுப்பியதையிட்டு மகிழ்ச்சி. ஜோசப்புக்கு உடனேயே அவரது பிரதியை கொடுத்துவிட்டேன். இரத்தினவேலோன் கேசரியை விட்டு விலகிவிட்டார். நான் தகவல் கொடுத்ததையடுத்து அவர் வந்து புத்தகத்தினை வாங்கிச் சென்றார்.

உங்கள் கைவருத்தம் இப்போது எப்படி? சுகமாயிருக்கும் என நம்புகிறேன்.

'சமாந்தரங்கள்' வெளியீட்டு விழா அங்கு நல்லமுறையில் நடந்திருக்கும் என நம்புகிறேன். தனிமை எப்பொழுதும் உங்களை இலக்கிய விடயங்களையிட்டு சிந்திக்க வைக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

அதுவும் ஒரு வகையில் நல்லதுதான்.

காரணம் இல்லாமல் ஒரு காரியமும் இல்லை. ஆனால் இங்கு பொதுவாக எழுத்தாளர்களுக்கு இலக்கியத்தைப் பற்றி நினைத்துக் கொண்டிருக்க முடியாதபடி சூழல்கள் இருப்பதாகவே எனக்குப் படுகிறது.

அரசியல் நெருக்கடிகள் தற்போது மிகமிக அதிகம். பிரச்சினைகளின் மத்தியில், பொதுமக்களாகிய நாம் அன்னவிசாரம் அதுவே விசாரம் என்பது போன்ற வாழ்க்கையை ஓட்ட வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைமை.

இத்துடன், யோகா பாலச்சந்திரன், பாலேஸ்வரி நல்லரெட்ணசிங்கன், மண்டுர் அசோகா, நயீமா சித்தீக், தமிழ்ப்பிரியா, ஜனகமகள் சிவஞானம் ஆகியோரின் விலாசங்கள் தருகிறேன்.

பதில் போடவும்.

இப்படிக்கு
அன்புள்ள சகோதரி
அன்னலட்சுமி இராஜதுரை

கொழும்பு - 11

7-7-1989

என் பிரிய பூபதிக்கு,

நேஸவந்தனங்கள்.

நாங்கள் எல்லோரும் நலம். உனது நலத்தை அறிய ஆவலுடன்; உனது கடிதம் கிடைத்த பின் ஒரு கடிதமே நான் எழுதி, குற்றவாளியாக உனக்கான மடல் இது.

நண்பனே, உனக்குத் தெரியும்தானே, எனது சூழல். ஒன்று இல்லையென்றால் ஒன்று என்று பிரச்சினைகள் வந்து சேர்ந்த வண்ணமே இருக்கின்றன. நாடு + வீடு என்ற உக்கிரமடைந்து வரும் பிரச்சினைகள் மத்தியிலும் உனக்கு சந்தோஷம் தரும் விடயம் என்னவென்றால் எனக்குள்ளான இலக்கிய உணர்வு மங்காத நிலையில் ஏதேனும் படைத்து படித்துக் கொண்டே இருக்கிறேன். படைத்தலைவிட படித்தலே முக்கிய கவனமாக செய்கிறேன்.

ராஜஸூகாந்தனைச் சந்திக்கும் நேரமெல்லாம் உன்னைப் பற்றி கேட்டுக் கொள்வதுண்டு. அத்தோடு உனது குடும்பத்தின் நலத்தையும் கேட்பதுண்டு. உனது குரலை காந்தன் தந்த ஒலிப்பதிவு நாடாவில் கேட்க சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபொழுது அதுவும் சந்தோஷகரமான நிகழ்வாக அமைந்தது.

உனது தொகுதியைப் பார்த்தேன். ஜீவா, தனது மல்லிகைப்பந்தல் மூலம் வெளியிட ஆசை வைத்தது. ஆனாலும் என்ன, எந்த வகையிலேனும் உனது தொகுதி ஒன்று சமகால கதைகளை உள்ளடக்கிய தொகுதி ஒன்று - தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு கிடைத்தமை இலக்கியதரமான சந்தோஷம்தான்.

எனது நான்காவது தொகுதி நர்மதாவில் அச்சாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்ற உனக்கான சந்தோஷ செய்தியினையும் இத்தருணத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

உனது 'சமாந்தரங்கள்' பற்றி எனது சில கருத்துக்கள்.

ஒரு சமூக சூழலில் தோன்றிய ஒரு படைப்பாளி ஓர் அன்னிய சூழலில் ஜீவித்துக் கொண்டு தனது சூழலைப் பற்றிய பிரக்ஞையை கலா வெளிப்பாடுகளாக காட்ட முனையும்பொழுது, அதில் வெளிப்படும் உணர்வலைகள் எம்மை ஆகர்சிக்கின்றன. அந்த

கொழும்பு - 13
9 - ஜூலை - 1989

அன்பு நண்பர் பூபதிக்கு!

மிக மிக நீண்ட நாட்களின் பின்னதாக... இனிய வந்தனங்கள்!

புத்தாண்டு வாழ்த்து மடலும் அதற்கு சற்று தினங்களுக்கு முன்னதாக வந்த நீண்ட மடலும் உரிய வேளைகளில் கிடைத்திருந்தாலும் உடன் பதில் தர முடியாதளவிற்கு நாட்டு நிலைமைகள். குடும்பம் அங்கு இருப்பதால் இங்கும் அங்குமாக அலைந்து திரிய வேண்டிய நிலை வேறு.

தவிர உங்களது 'சமாந்தரங்கள்' நூலும் 25/5 திகதியிடப்பட்ட மறுகடிதமும் அண்மையில் 'அன்னக்கா' மூலமாக பெற்றிருந்தேன்.

'சமாந்தரங்கள்' மிகவும் மகிழ்ச்சி தந்தது. உண்மையில் மல்லிகையில் செங்கை ஆழியான் எழுதிய விமர்சனத்தைப் போல... இந்நூலாசிரியருக்கு இது ஒரு மிக வெற்றிதரத்தக்க நூலே. பத்துக்கதைகளுள் வேகம், அன்னியமற்ற உறவுகள், மனப்புண்கள், மொழி ஆகிய கதைகளைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம்.

ஒரு தொகுதியில் பாதிக்கு மேல் குறிப்பிடும்படியாக கதைகள் தரமாக அமைவது மிகவும் சாதாரணமானதல்ல நண்பரே. அந்த வகையில் 'சமாந்தரங்கள்' உண்மையில் உங்களை உயர்த்தி வைக்கும் என்பதே எனது எதிர்பார்ப்பு. கதைகளைப் பற்றிய என் நீண்ட விமர்சனம் மிக விரைவில் உங்களைத் தேடி வரும்.

கோகிலா அக்கா (தெல்லிப்பழை), அசோகா (மண்டூர்), ஜனகமகள் பரமேஸ்வரன் (சன்னாகம்) ஆகிய என் அன்பிற்குரிய சகோதரிகளும், ஜோசப், தெணியான், Dr. M.K. முருகானந்தன், மேமன்கவி போன்ற என் இனிய நண்பர்களும் சுகமே இருக்கின்றார்கள்.

இவர்களையெல்லாம் நேரில் சந்திக்கும்போது உங்களைப் பற்றியும் கதைத்துக் கொள்வோம்.

கோகிலா அக்காவினதும், Dr. M.K.M. இனதும் அண்மைக்கால நூல்கள் உங்கள் கைவசம் கிடைக்க ஆவன செய்வேன். அதே சமயம் எனக்காக நீங்கள் அனுப்பிய நூலினை வாசிப்பதற்காக கோகிலா அக்காவிடமிருந்து அனுப்பி வைத்துள்ளேன்.

மகள் மீராவது முதலாவது பிறந்த தினம் 23-5-1989 இல். அதற்கு சென்று வந்ததன் பின் மறுதடவை ஊர் செல்ல முடியாதளவிற்கு

இப்போ இங்கு தடங்கல்கள். பொதுசனத் தொடர்பு சாதனங்கள் வாயிலாக இங்கு நடப்பவைகள் பற்றி அறிந்திருப்பீர்கள்.

மல்லிகையில் வெளியான என் 'பாரதி' கதைக்கும், கடந்த வருடம் கேசரியில் பிரசுரமான 'தேன் சிந்துமோ வானம்' கதைக்கும் நீங்கள் தந்த விமர்சனங்கள் மேலும் உந்துதலைத் தருகின்றன. நன்றிகள்!

நீங்கள் SriLanka-விற்கு திரும்பி வரும்போது, "நான் கேசரியை விட்டு விலகி ஓர் நல்ல இடத்தில் சற்று பதவி உயர்வுடன் இருப்பேன்" என முன்பொரு நாள் Grandpass Road, Agency Post Office-இற்கு முன்பாக வைத்து நீங்கள் சொன்னதும் இன்றும் என் நெஞ்சில் பசுமையாக இருக்கிறது.

உங்கள் விருப்பத்தினை நான் ஓரளவிற்கு நிறைவேற்றித் தந்ததில் எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி. அத்துடன் என் நன்றிகளும் உங்களுக்கு. வேறென்ன நண்பரே!

எப்போ எங்களையெல்லாம் சந்திப்பதாக உத்தேசம்? புலோலி வந்து எங்களை வாழ்த்திச் செல்லும் அந்நன்னாள் எப்போ பூபதி? ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து வாழ்த்துக்களுடன் விடை பெறுகிறேன்.

என்றும் உங்கள்
அன்பை விட்டகலா நண்பன்
புலோலியூர் இரத்தினவேலோன்

கொழும்பு
25-7-1989

அன்பின் பூபதி,

இனிய வந்தனங்கள்!

உங்களின் அன்பான கடிதம் கிடைத்தது. நன்றி, உங்கள் 'சமாந்தரங்கள்' வெளியீட்டு விழா கோலாகலமாக நடந்தது அறிந்து மகிழ்ச்சி. கடல் கடந்த தேசத்தில் உங்கள் எழுத்தின் வெற்றிக் கொடியை நாட்டுவது குறித்து பூரிப்படைகின்றேன்.

படைப்பிலக்கியத்தின் புதிய சிகரங்களை நீங்கள் அடைய இதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து வரும் வாழ்த்துக்கள்.

தமிழ் உலகம் - தமிழ் இலக்கிய உலகம் உண்மையிலேயே சர்வ தேசிய மயமாகி வருகிறது. 'யாதும் ஊரே' என்ற தமிழ் சிந்தனை புதிய அர்த்தத்தையும், பரிமாணத்தையும் பெற்றுவிட்டது.

83 இனச்சங்காரத்தின் கொடிய நினைவுகள் - விளைவுகள் மத்தியிலும் ஒரு ஆக்கபூர்வமான வெளிப்பாடாக இந்த 'வையக வியாபகத்தை' கொள்ளலாம். எல்லா இருள் மூட்டங்களிலும் ஒரு ஒளிக்கீற்று தென்படும் என்பார்கள்.

அதேபோல, ஒவ்வொரு எதிர்மறைத் தோற்றப்பாடும் தன்னகத்துள் உடன்மறைப் புலப்பாட்டையும் உள்ளடக்கி யிருப்பது இயற்கை விதிதானே.

என்றாலும் தமிழின் இந்த விரிவு சாஸ்வதமானதாக இருக்குமா? நாடுகள் எல்லாம் பரவியுள்ள நம் இனத்தவர்களின் இன்றைய தலைமுறை அல்ல, நாளைய தலைமுறை நமது கலாச்சார செழுமியங்களை, பண்பாட்டுப் பெறுமானங்களை, ஆன்மீக விழுமியங்களைப் பாதுகாத்துப் பேணுமா?

உங்களைப் போன்றோர் கலாச்சார - இலக்கிய முயற்சிகள் மூலம் இடும் பலமான அஸ்திவாரம் தமிழர் குடியேறும் நாடுகளிலெல்லாம் தமிழின், தமிழ்ப்பண்பாட்டின் சிரஞ் சீவித்துவத்தை உறுதிப்படுத்தும் எனக்கொண்டு மன அமைதி அடையலாம்.

இங்கு நிலைமைகள் பயங்கர திருப்பத்தை எடுத்து வருகின்றன. என் அருமை நண்பர்களான அமிரும், யோகேசும் படு கொலையாயினர்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

அமிரின் எல்லாக் கருத்துக்களுடனும் நாம் உடன் பாடாதிருக்கலாம். அவரின் பன்முக ஆற்றலைக் கொண்ட மக்கள் தலைவர்கள் பல தசாப்தங்களுக்கு ஒருக்காலே பிறப்பர். இவர்கள் மட்டுமல்ல அற்புதமான இளைஞர்கள் வீரகாவியம் படைத்த போராளிகள் வீணில் மடிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தவறான அரசியல் தமிழ்ச் சமுதாயத்தை அழிவின் பாதையிலேயே தொடர்ந்து இட்டுச் செல்கிறது. ஏகாதிபத்தியமும், பிற்போக்கும் படைத்த சதித்திட்டங்கள் எம் மக்களின் எதிர் காலத்தை சூன்யமாக்கி வருகிறது. இந்த சூழ்ச்சிகளுக்கு நமது இளைஞர்கள் இரையாகி தம்மையும் இனத்தையும் சுய அழிவுக்கு அழைத்துச் செல்கிறார்கள்.

இதை அறிவுறுத்துகிற, தடுக்கிற நிலையில் யாருமே இல்லை. தெய்வம்தான் (?) தமிழ்ச் சாதியைப் பாதுகாக்க வேண்டும்!

சரியான, பிசுகற்ற பாதையை கோடிகாட்ட இ.மு.எ.ச. என்று வகையில் நாங்கள் எடுத்த எண்ணற்ற முயற்சிகள் பலன் தரவில்லை. எல்லா இயக்கத்தவர்களும் நாம் கூறுபவற்றை ஏற்கிறார்கள். ஆனால் அடுத்த கணமே 'முருங்கை மரத்தில்' ஏறிவிடுகிறார்கள்.

தனிப்பட்ட ரீதியில் எனக்கு 'வேண்டாம் வேண்டாம்' என்று போய்விட்டது. இந்தியப் படை விலகல் பிரச்சனையில் நாம் (இ.மு.எ.ச.) சரியான, நிதானமான, ஆக்கபூர்வமான நிலைப்பாட்டை வெளியிட்டோம்.

ஆனால்; அமிர் கொலை பற்றி ஒரு அனுதாபச் செய்தியைக் கூட (தயாரித்த போதிலும்) வெளியிட முடியாத பரிதாபமான நிலை.

எனது சகோதரர் மகள் எங்களை கனடாவுக்கு வந்து போகுமாறு வலியுறுத்துகிறார். ஆனால் எனக்கு அதை கற்பனை செய்தும் பார்க்க முடியவில்லை. என்றாலும் எதிர்காலம் எத்தகைய திருப்பங்களை எடுக்குமோ யார் அறியார்.

அன்பர் எஸ்.பொ.வுக்கு எனது அன்பைத் தெரிவியுங்கள். ஏனயவை பதில் பார்த்து.

அன்புள்ள
பிரேம்ஜி

பம்பலப்பிட்டி

6-9-1989

அன்புள்ள நண்பா,

நீண்ட நாட்களாகக் கடிதம் எழுத ஆசை. ஆனால் அவகாசம் கிடைக்காததும் சில சமயம் அலுப்பும்தான் கடிதம் எழுத தாமதிக்க வைத்தது.

உமது குரலைக் கேட்காவிட்டாலும் உம்மை நேராகப் பார்க்காவிட்டாலும் மல்லிகை மூலமும், வீரகேசரி மூலமும், நண்பர்கள் ஸ்ரீகாந்தன், ஞானா மூலமும் உம்மைப் பற்றி, உமது தமிழ்ப்பணி பற்றி அறிந்து மகிழ்கிறோம். எனது மனைவி, மக்களுக்கும் அவை பற்றி கூறிவைக்கின்றேன்.

நிற்க; எமது இ.மு.எ.ச. மூலம் இலக்கியப் பணியைச் செவ்வனே செய்ய மிகவும் முயற்சிக்கிறோம். ஆனால், அதற்கு முக்கிய தடையாக இருப்பது நிதியே. இதற்கு இங்கும் வெளியிலும் பலரின் உதவியை நாடினோம். ஆனால், இதுவரை எதுவித ஆதரவும் கிடைக்கவில்லை.

அ.ந. கந்தசாமியின் 'மதமாற்றம்' அச்சிட்டாகிவிட்டது. அது அவருடைய மகனின் பணவுதவியுடனும், செ. கணேசலிங்கத்தின் உதவியுடனும்தான் சாத்தியமாகியது.

இம்மாதம் முடியுமுன் புத்தக வெளியீடு வைபவம் நிகழுமென நம்புகிறேன். கௌரவ இந்து சமய கலாச்சார அமைச்சர் திரு. தேவராசா எங்களுக்கும் ஏனைய இலக்கிய நிறுவனங்களுக்கும் கருத்தரங்குகள், கூட்டங்கள் வைப்பதற்கு இலவசமாக இடம் ஒழுங்கு செய்து தர முயற்சிப்பதாக கூறியுள்ளார். அத்துடன் இலங்கையில் வெளியிடப்படும் தரமான இலக்கியப் புத்தகங்களில் ஒரு சிறிய தொகையாதல் வாங்க ஒழுங்கு செய்ய முயற்சிப்பதாகவும் கூறியுள்ளார்.

இவை சாத்தியமானால் இலக்கியப் பணிகளை ஓரளவாவது செய்ய முடியுமென நம்புகிறேன். வெளியிடங்களிலிருந்தும் நிதி உதவி கிடைத்தால் மேலும் கூடுதலாகச் செய்யலாம். உங்கள் ஊக்கம் அதற்கு உறுதுணையாக இருக்குமென நம்புகிறேன். திரு. ஆப்தீன் ஆசிரியர் உங்களுக்கு நல்லாசிகளைத் தெரிவிக்கிறார்.

அன்புடன்
S. மாணிக்கவாசகர்

பெரியார்
என நம்புகிறேன் - 21

கொழும்பு
10-10-1989

லெ. முருகபூதி அவர்கள்.

அன்பு நண்ப,

வணக்கம். கடிதம், அன்பளிப்பு அத்தனையும் 1-ந் திகதி கிடைத்தது. நண்பர் மேமன்கவிதான் தங்கள் உறவினரையும் கூட்டிக்கொண்டு வந்திருந்தார்.

அதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பதாக நமது ரூபவாஹினியில் கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள் உங்களுடைய புத்தக வெளியீட்டு விழா பற்றிய விவரங்களை அழகாகத் தந்திருந்தார்.

அதைப்பற்றி இங்கு மகிழ்ச்சியோடு இருந்த எனக்கு உங்கள் கடிதம் விழாவுக்குப் பிறகு உங்களை மகிழ்ச்சியோடு சந்திப்பது போன்ற பரவசத்தை ஏற்படுத்தியது.

அங்கு இலங்கை நண்பர்கள் பலர் இருப்பதாக அறிந்தேன். எல்லோரையும் நமது மண்ணிலேயே சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிட்டும் என்றும் நம்புகிறேன். விழாவின்போது இவர்களை சந்தித்து இருப்பீர்கள் - என்று எண்ணுகிறேன். இயலுமானால் விபரம் எழுதுங்கள்.

அன்புடன்
என்.எஸ்.எம். ராமையா

■■■■

நீர்கொழும்பு
19 - செப்டம்பர் 1989

அன்புள்ள முருகபூபதி,

நலம்; நாடுவதும் அதுவே.

கடந்த மார்ச் மாதம் நான் போட்ட கடிதத்துக்கு நீர் பதில் எழுதியிருந்தீர். அதன் பிறகு நமக்குள் கடிதப் பரிவர்த்தனையில்லை. எனினும் நீர் என் நினைவில் இருக்கவே செய்கிறீர். ராஜமூல்காந்தன் அடிக்கடி என்னைப் பார்க்க வருவார். அவர் உம்மைப்பற்றிச் சொல்லுவார். அவரும் என்னைப் பற்றி உமக்கு எழுதிக் கொள்வார் என்று நினைக்கிறேன்.

நீர் எனக்கு எழுதிய கடிதத்தில் 'மூத்த எழுத்தாளர்கள் எழுத்துக்கு ஓய்வு கொடுத்துவிடக் கூடாது. படைப்பிலக்கியம் படைக்க இயலாதவிடத்து தம் சுய சரிதையையாவது எழுதுவது நல்லது என எஸ்.பொ.விடம் வேண்டுகோள் விடுத்தேன். அதனையே தங்களிடமும் கோரிக்கையாக விடுக்கின்றேன்'' எனக் குறிப்பிட்டிருந்தீர்.

'ஓய்வு' பற்றி முதலில் சில விஷயங்களை நான் உமக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

என் 'மணிவிழா' தொடர்பாக வீரகேசரியில் வந்த கட்டுரையில் 'டயாபட்டீஸ்' வியாதி காரணமாக நான் எழுதுவதில் இருந்து ஒதுங்கிக் கொண்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. உண்மையில் அது அல்ல காரணம்.

1947-இல் இருந்து நான் ஓயாமல் எழுதியவன். நாவல்களை மட்டுமல்ல; தேசாபிமானி, தினகரன், மரகதம் மற்றும் சிற்றேடுகளுக்கும், வார இதழ்களான தொழிலாளி, ஜனவேகம் பத்திரிகைகளுக்கு நான் ஆசிரியராக இருந்த காலத்திலும் கலை, இலக்கியம், அரசியல், பொருளாதாரம், தத்துவம், வரலாறு, விமர்சனம் என்று எழுதிக் குவித்தவன்.

வானொலியிலும் தொடர்ச்சியாக நாடகங்கள் உரைச் சித்திரங்கள், சிறுகதைகள் என்று எழுதிக் கொண்டே இருந்தேன். மேடை நாடகங்களையும் விடவில்லை.

பலஸ்தீன், மகாகவி பாரதி ஆகிய இரு நாடகங்களையும் எழுதித் தயாரித்தேன்.

பலஸ்தீனை மேடையேற்ற 1977-இல் பதவிக்கு வந்த பூ.என்.பி. அரசாங்கம் அனுமதிக்கவில்லை.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

மகாகவி மேடை ஏறியது நீர் அறிந்ததே.

சீவியத்துக்கு நிரந்தரமான ஒரு தொழிலை வரித்துக் கொண்டு ஓய்வு நேரங்களில் எழுதாமல்; எழுத்தையே முழுநேரத் தொழிலாகவும் கட்சி, இ.மு.எ.ச. வேலைகளிலும், ஊர்ச் சேவைகளிலும் முழு மூச்சாக ஈடுபட்டேன்.

எழுத்தை முழு நேரத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்த போதிலும் அதனை ஒரு பணம் சம்பாதிக்கும் கருவியாகக் கையாளவில்லை.

நமது கொள்கை, கருத்துக்கள், சமூகப்பணிக்காகவே எழுதினேன். வேறு வார்த்தையில் சொன்னால், சமுதாயத்திற்கான சமூக மாற்றத்திற்கான நோக்கத்தை சாதிக்க ஒரு ஆயுதமாகவே பேனாவைப் பயன்படுத்தினேன்.

இதனால் பலத்த பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கும் கடும் சோதனைகளுக்குமுள்ளான போதும் மனம் சோராமல் எழுதிக் கொண்டுதானிருந்தேன்.

எழுத்தும், படிப்பும் என் இரத்தத்தில் ஊறி நிற்பவை. இவை இரண்டுடன் மற்றும் பணிகளிலும் செயல்பட்டேன்.

இதனால், குடும்பத்துக்குத் தேவையான அடிப்படைக் காரியங்களையும் செய்வதற்கு - குடும்பத் தேவைகளை ஓரளவேனும் நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு நேரமும் பொழுதும் கிடைக்கவில்லை. சாத்தியமாகவும் இருக்கவில்லை.

இந்த அனுபவம் உமக்கும் உண்டு என்று ஊகிக்கிறேன்.

அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, உடை, பிள்ளைகளின் படிப்பு, விருந்தினர் செலவு என்பதில் மட்டும் தான் கடமைகளை நிறைவேற்ற முடிந்தது. கூடிய வருமானம் தேடுவதிலோ, சேமிப்பதிலோ நாட்டம் செல்லாமல் மேற்கூறிய விஷயங்களிலேயே தொடர்ந்து உற்சாகம் சிறிதும் குன்றாமல் அலுப்புச் சலிப்பில்லாமல் எழுதினேன், செயல்பட்டேன்.

வாழ்க்கையில் எத்தனையோ கடும் சோதனைகளுக்கும் நெருக்கடிகளுக்கும் உள்ளான போதிலும் மனம் பாதிக்கப் படவில்லை.

ஆனால்; 1982-இல் கைலாஸின் மரணம் என் மனதை முதல் தடவையாகப் பாதித்துவிட்டது. அத்துயர் என்னை வாட்டிய போதிலும் அதனை ஜீரணித்துக் கொண்டு பாரதி நூற்றாண்டு விழாக்களுக்காக உங்களுடன் சேர்ந்து உழைத்தேன். இருந்தும்; 1983 ஜூலை கலவரத்தோடு என் எழுத்தும், கலை, இலக்கியப் பணிகளும் நின்றுவிட்டன! ஏன்?

1) நாம் இனத்துவேஷமின்றி இன, சாதிபேதம் பராட்டாமல் இன - தேசிய ஐக்கியத்துக்காக ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே உழைத்தவர்கள். அதனை வளர்க்கப் பாடுபட்டவர்கள். நம்பிக்கையுடன் இயங்கியவர்கள். ஜூலைக் கலவரமும், அப்போது நிகழ்ந்த கொடூர சம்பவங்களும் மனதை ரொம்பவும் பாதித்து, கொண்டிருந்த நம்பிக்கையை தூள் தூளாக்கிவிட்டன.

2) நுகேகொடயில் ஞானா ஒரு பங்காளியுடன் சேர்ந்து ஆரம்பித்த 'கிளாஸிக் பிரிண்டர்ஸ்' அச்சகத்தில் ஞானாவுடன் நானும் சேர்ந்து இயங்கினேன். அப்போது மியாமி உரிமையாளரின் பத்திரிகையான 'முஸ்லிம் அபேதவாதி'க்கும் நான் ஆசிரியராக இருந்தேன். அப்பத்திரிகையும் கிளாஸிக் பிரிண்டர்ஸிலேயே அச்சாகியது. அத்துடன் ஞானாவும், நானும் எழுத்தாளர்களின் நூல்களை வெளியிடுவது, சஞ்சிகை நடத்துவது என்று ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களுடன் செயல்பட்டோம். இதுற்கு நண்பர்களின் வரவேற்பும் ஒத்துழைப்பும் கிடைத்தன. ஜூலை கலவரம் அச்சகத்தையும், எமது திட்டங்களையும் தவிடு பொடியாக்கிவிட்டன.

3) நம்முடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த - பழகிய நெருக்கமான இலக்கிய நண்பர்கள் ஞானா, சோமு குடும்பங்கள் உட்பட கொழும்பை விட்டுப் போய்விட்டார்கள் - கலவரத்தினால்.

இவை, என்னைப் பெரிதும் பாதித்தன. கலை, இலக்கியப் பணிகளில் கூட்டாகச் செயல்பட்ட நண்பர்களின் பிரிவு சிந்தனையிலும், மனதிலும் இருந்த கலை, இலக்கிய அரங்கை வெறிச்சோடச் செய்துவிட்டன. எதையும் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை. இப்போதுதான் என் முன்னால், குடும்பக் கடமைகள் விஸ்வரூபம் எடுத்து நிற்பதைக் கண்டேன்.

அவற்றிற்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை.

எனவே, என் கவனத்தை, என் முன்னால் அறைகூவி நின்ற பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாணும் முயற்சியில் இறங்கினேன்.

1) திம்பிரிகசாயாவில் நாங்கள் இருந்த வீட்டை சொந்தக்காரர்கள் காலி செய்யும்படி சொல்லிவிட்டார்கள். வீடு தேடும் படலம் ஆரம்பமாயிற்று. ஃபிளாட் வீடு ஒன்று எடுத்துத் தருவதாக யோகாவின் கணவர் பாலச்சந்திரனும், நோபல் வேத நாயகமும் வாக்குறுதியளித்து அதற்காக 35,000/- காசு கேட்டார்கள். நிரந்தரமாக வசிப்பதற்கு ஒரு வீடு கிடைக்குமே என்ற நம்பிக்கையில் யாழ்ப்பாண வீட்டில் எங்களுக்கு இருந்த பங்கு நிலத்தை ௩0 வைத்து அந்தக் காசை பாலச்சந்திரன் மூலம் கொடுத்தேன்.

பாலா, எனக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தான் இதனைச் செய்தார். ஆனால், நோபல் இழுத்தடித்தான். மாதக் கணக்கில் அல்ல; ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாக. வீடு அல்லது காசு இரண்டில் ஒன்றைப் பெறுவதற்காக இத்தனை வருடங்களும் கிழமையில் மூன்று நான்கு தடவைகள் பார்ப்பதற்கு நாயாய் அலைந்தேன். இறுதியில் தோல்வி. (நோபல் என்னுடைய காசை மட்டுமல்ல, மற்றும் பலருக்கும் மோசடி செய்துவிட்டு இந்தியாவுக்கு குடும்பத்துடன் ஓடிவிட்டான்.) வீடோ காசோ கிடைக்காதது ஒரு புறமிருக்க, ஈட்டு வட்டி 12,000/- கட்டவும் நேரிட்டது. இன்றைய மதிப்பின் படி ஒரு லட்சம் ரூபாவாகும். இந்த இழப்பினால் முழுநேரக் கவலை. முழுநேரச் சஞ்சலம்.

நான் நோபலிடம் அலைந்தபோது திரும்பவும் வீடு தேடும் படலம் ஆரம்பமாயிற்று. எப்படியோ கிரிலப்பனைக்கு வீடு மாறினோம்.

2) எங்கள் நான்கு குமர்களும் வளர்ந்து நின்றார்கள். இவர்களின் கல்யாணப் பிரச்சினை பூதாகரமாக எழுந்து நின்றது. சீதனக் கொடுமை எங்கள் சமூகத்திலும் தீயாக எரியத்தான் செய்கிறது. அதனால் பணத்துக்கு எங்கே போகிறது? திகைப்புடன் யோசித்துக் கொண்டிருந்தால் காரியம் ஆகிவிடுமா?

3) எனது ஆக்கங்களும் சேர்த்து வைத்திருந்த மற்றவர்களின் ஆக்கங்களும் (50-ஆம் ஆண்டிலிருந்து சேர்க்கப்பட்டவை) தாறுமாறாய் கோப்புகளில் அடைப்பட்டுக் கிடந்தன. இவற்றையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தி புத்தக வடிவில் தொகுக்க வேண்டும். இவற்றைவிட இன்னும் எத்தனையோ விஷயங்கள் இருந்தன. உலகப் புதினங்கள், சாதனைகள், விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள். வரலாற்றுக் கட்டுரைகள்; அரசியல் உலக எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், ஈழத்து எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் அவர்களின் படைப்புகள், சர்வதேச விளையாட்டுக்கள், சாதனைகள், உலகப்பிரமுகர்கள், ஈழத்து தமிழ் அறிஞர்கள், தலைவர்கள் இப்படிப் பல.

ஒவ்வொன்றையும் ஒரு 'என்சைக்கிளோபீடியா' மாதிரி தொகுக்க வேண்டும். இவற்றைச் செய்வதற்குக் காரணமும் இருந்தது.

என் வீட்டில் ஒரு சிறு நூல் நிலையமாவது அமைக்க வேண்டும் என்பதை என் இளமைக் காலத்திலேயே நோக்காகக் கொண்டிருந்தேன். இலக்கியங்களில் மட்டுமல்ல. இங்கே குறிப்பிட்ட எல்லா விஷயங்களிலுமே எனக்கு ஆர்வமும், ருசியும் உண்டு. அதனால் ஆரம்பதிலிருந்தே பலவகை நூல்களையும் வாங்கிச் சேகரித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

கிட்டத்தட்ட 5,000 நூல்கள் வரை சேகரித்தேன்.

3,500 நூல்களை எடுத்துச் சென்றவர்கள் திருப்பித் தராதது, மழை, கரையான், நெருப்பு இப்படி பல வகையில் இழந்து விட்டேன்.

இவற்றில் இப்போது என்ன விலைக்கும் கிடைக்காத அரிய நூல்களும் அடங்கும். மீதி நூல்களையாவது பாதுகாக்க வேண்டும். பிரிந்தும், சிறு சேதமடைந்துமுள்ள நூல்களைச் செப்பணிட்டுப் 'பைண்ட்' செய்ய வேண்டும். கட்டுரைகளாக உள்ளவைகளையும், மற்ற கலை இலக்கிய விஷயங்களையும் தொகுக்க வேண்டும். இவற்றைச் செய்வதற்கு முன்னர் அவகாசம் இருந்ததில்லை. தொகுப்பு வேலை பாரமானது. பொறுமை கூடுதல் வேண்டும். காலநேரமும் தேவை.

4) இ.மு.எ.ச. வரலாறு எழுதி முடிக்க வேண்டும். இதுவும் சிரமமானதொன்று.

5) கைலாஸப்பற்றி ஒரு நூல் எழுதவேண்டும். கைலாஸப்பற்றி தகவல்களையும், கலை, இலக்கியப் பங்களிப்புகள், பத்திரிகைத் துறை, பல்கலைக்கழகப் பணி, இ.மு.எ.ச. தொடர்புகள், கட்சி சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களும் எவருக்கும் முழுமையாகத் தெரிந்திருக்கவில்லை. இவற்றை உள்ளடக்கிய முழுமையான வரலாறு எழுதப்படவுமில்லை. சில விஷயங்கள் வேண்டுமென்றே இருட்டடிப்பும் செய்யப்பட்டன. உதாரணமாக பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் மணிவிழா மலரில் வித்தியின் யாழ். பல்கலைக்கழகப் பணிகள் பற்றி அதனை வளர்த்தெடுத்தது பற்றி எல்லாம் அலங்காரமாக எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனால், யாழ். வளாகம் அமைக்கப்பட்டதும் அதன் முதல் தலைவராக இருந்து யாழ். பல்கலைக் கழகத்தின் வளர்ச்சிக்கு அவர் ஆற்றிய சேவையை அளப்பரிய உழைப்பைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட கூறப்படவில்லை.

யாழ். பல்கலைக்கழகத்தைப் பற்றி எவரும் எழுதுவதாயிருந்தால் - பேசுவதாயிருந்தால் கைலாஸைத் தவிர்த்து எழுதவோ பேசவோ முடியாது. கலை - இலக்கிய விமர்சனம், ஆய்வுகள் சம்பந்தமாகவும், முழுமையாகவும், சரியாகவும் இதுவரை ஒரு நூலும் தோன்றவில்லை. இதற்கான காரணிகளை விவரிக்க இக்கடிதம் இடம் தராது.

கைலாஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும் காலம் தொட்டு இறுதிக்காலம் வரை அவரும், நானும் மிகமிக நெருங்கிப் பழகியவர்கள். அந்தரங்க நண்பர்கள். அவரைப் பற்றிய சகல விஷயங்களையும் தெரிந்தவன். எனவே அவரைப்பற்றி முழு நூல்

ஒன்று எழுதும் திட்டம் உள்ளது. ஞானா, ராஜஜீகாந்தனிடம் நான் இதைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தபோது கட்டாயம் எழுதுங்கள் இ.மு.எ.ச. பிரசரிக்கும் என்றார்கள்.

6) ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் - என் தலைமுறையைச் சேர்ந்த பலரைப் பற்றியும், அவர்களின் படைப்புகள் பற்றியும் ஒரு நூல் எழுத வேண்டும்.

7) வரலாற்றில் இடம்பெற்ற உலகத் தலைவர்கள் பலரைப் பற்றி ஒரு நூல் எழுதவேண்டும்.

8) பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன் கொழும்பில் நுஃமானின் அறையில் தங்குவது வழக்கம். ஒரு நாள் என் வாழ்க்கை - எழுத்துலக அனுபவங்களை கோல்பேஸில் உரையாடிக் கொண்டிருந்த போது கேட்டார். அன்று சொல்லத் தொடங்கிய நான் இதற்காகவே இரவு சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு கோல்பேஸுக்குச் சென்று ஒரு தொடர்கதையைப் போல் சொல்லி முடித்தேன்.

முழுவதையும் கேட்ட நுஃமான், எழுத்தாளர்களும் இளம் தலைமுறையைச் சேர்ந்தோரும் தெரிந்திருக்க வேண்டிய - பயனடையக் கூடிய உங்களுடைய சுயசரிதையை எழுத வேண்டும் என்றும், தானே அதைப் பிரசரிப்பதாவும் சொன்னார். கைலாசும் இடையிடையே கூறுவார். எழுத அவகாசம் கிடைக்கவில்லை.

எனது சுயவரலாற்றை எழுதும்படி இப்போது மகன் மீலாத்தும், ராஜஜீகாந்தனும் தூண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நீரும் எழுதும்படி குறிப்பிட்டிருக்கிறீர். எனவே எழுத வேண்டும்.

படைப்பிலக்கியங்களைப் படைக்க இயலாதவிடத்து சுயசரிதையாவது எழுதுங்கள் என்று நீர் குறிப்பிட்டுள்ளீர். என்னால் இப்போதும் இலக்கியப் படைப்புகளில் ஈடுபடமுடியும். ஆனால், எனக்கு ஒரு பலவீனம் உண்டு.

ஒன்றில் இறங்கினால் அது என்னை முழுமையாக ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளும். அதனால் - தொடர்ந்தும் எழுத்து இலக்கியப்பணிகள் என்றிருந்தால் அதிலேயே மூழ்கிவிடுவேன்.

என்னை எதிர்நோக்கும் குடும்பச் சுகமகளையும் மற்றும் காரியங்களையும் நிறைவேற்ற முடியாது போய்விடும்.

இவ்வாறு சிந்தித்து முடிவெடுத்த பிறகுதான் இவற்றை நிறைவேற்றும் வரை படைப்பிலக்கிய இலக்கியப்பணிகளிலிருந்து ஒதுங்கியிருந்தேன். முழுக் கவனத்தையும், நேரத்தையும்

ஒவ்வொன்றாக நிறைவேற்றுவதில் செலவிட்டேன். இதன் விளைவாக;

1) நான்கு குமர்களில் மூன்றுக்குக் கல்யாணம் நடந்தது.

2) இதனை அடுத்து என் மகன்மார் இருவருக்கும் கல்யாணம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. அதுவும் முடிந்தது.

3) என் இரண்டாவது மூன்றாவது பிள்ளைகளின் கணவன்மாருக்குக் கொழும்பில் வேலை, அதனால் அங்கு வீடுகள் தேவையாக இருந்தது. கொழும்பில் வீட்டுப் பிரச்சினை உமக்குத் தெரிந்ததே, இருப்பினும் அந்த முயற்சியிலும் இறங்கி அதனையும் செய்து முடித்தேன்.

4) மூத்த மகளின் கணவருக்கு நீர் கொழும்பில் வேலை, நான்கு வருடங்களுக்கு மேலாக தினமும் கொழும்பு - நீர்கொழும்பு பிரயாணம். இதன் சிரமம் உமக்கும் தெரியும். மருமகன் சீசன் டிக்கட் எடுக்க விரும்பவில்லை. எடுத்தால் C.T.B.யில் மட்டும் தான் பயணம் செய்ய முடியும். அதற்காகக் காத்து நிற்கவும் வேண்டும். தனியார் பஸ் என்றால் உடனுக்குடன் கிடைக்கும். நேரத்துக்கு வேலைக்குப் போய்விட முடியும். எனவே, பஸ்ஸுக்கு மாதம் 500/- செலவு போய்க் கொண்டிருந்தது. போக வர கிரிலப்பனைக்கு மூன்று மணித்தியாலங்களை வேறு செலவிட வேண்டியிருந்தது.

இதனை உத்தேசித்து நீர்கொழும்பில் வசிக்கத் தீர்மானித்தோம். நீர்கொழும்பிலும் ஓரளவுக்கேனும், வசதியான வீடு கிடைப்பது எளிதாயில்லை. அதற்காகவும் சில மாதங்கள் அலைந்து இறுதியில் நீர்கொழும்பு மென்சன் பிளேஸில் வீடு கிடைத்து வந்தோம்.

4) தொடர்ந்தும் வாடகை வீட்டில் இருக்க விரும்பவில்லை. சொந்தமாக வாங்க முடிவு செய்தோம். எங்கள் பண வசதிக்கேற்ப வீடு கிடைக்காமல் அதற்காகவும் அலைய வேண்டியிருந்தது. இறுதியாக மேற்குறிப்பிட்ட முகவரியில் வீடு வாங்கி அமர்ந்திருக்கிறோம்.

5) இவற்றை செய்து முடிப்பதற்கு மத்தியில் தொகுப்பு வேலைகளையும் செய்து கொண்டிருந்தேன். இதுவரை 75% வீதம் முடிந்துவிட்டது. புத்தகங்களையும் செப்பனீட்டு ஒழுங்குபடுத்தி நூல் நிலையத்தையும் அமைத்துவிட்டேன். நாற்பது வருட காலக் கனவு இப்போதுதான் நிறைவேறியது. இதனை இன்னும் விரிவாக்க வேண்டும். ராஜமூல்காந்தன், தொகுப்புகளையும், நூல் நிலையத்தையும் பார்த்துவிட்டு, "இது ஒரு தனி மனிதன் செய்யக் கூடிய காரியமல்ல, நீங்கள் தனியாகவே செய்திருக்கிறீர்கள். இது ஒரு சாதனைதான்" - என்றார். நீர், அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து

திரும்பி நீர்கொழும்பில் வதியும் காலத்தில் எனது நூல் நிலையம் உமக்கு நிச்சயம் பயன்படும். இலக்கியம், பத்திரிகை இரண்டுக்கும் உமக்குப் பிரயோசனமாக இருக்கும்.

நான் எழுதுவதை நிறுத்திய காலத்திலிருந்து இவற்றைச் செய்து முடிக்க எனது இரு மகன்மாரின் பேருதவியும், ஒத்துழைப்பும் உறுதுணையாயிருந்தன. அவர்கள் வெளிநாடு சென்று பணம் சம்பாதித்து அனுப்பியிருக்காவிட்டால் இவை சாத்தியப்பட்டிருக்குமா என்பது சந்தேகமே. 1983-இலிருந்து எங்கள் குடும்பச் செலவுகளையும் மற்றும் கல்யாணம், வீடு இவற்றுக்கான செலவுகளையும் அவர்களே ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

“உங்கள் வருவாய்க்காக எதையும் செய்யவேண்டாம். வீட்டுக் கடமைகளையும் உங்கள் வேலைத் திட்டங்களையும் கவனியுங்கள்” - என்று கூறி ஊக்குவித்ததால் நான் மேற்கூறிய விஷயங்களைச் செய்ய முடிந்தது. மீதியையும் அவர்களின் உதவியால் செய்து முடிக்கலாம் என்று நம்புகிறேன்.

பெற்றோர்களுக்கும், சகோதரர்களுக்கும் தேவையான உதவிகளைத் தொடர்ந்து செய்யும் பந்த பாசத்துடன் இயங்கும் மகன்மார் அபூர்வம்.

“மகன்மாரினால் ஓர் உதவியுமில்லை. எங்களைக் கவனிப்பதில்லை” - என்று என்னிடமே பலர் துயரத்துடன் முறையிட்டிருக்கிறார்கள்.

எங்களைப் பொறுத்தவரை, நாங்கள் பாக்கியசாலிகள்.

மீலாத் மனைவியுடன் கொழும்பில் அண்டர்சன் பிளாட்டில் இருக்கிறார். மனைவி முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் சட்டத்தரணி அஷ்ரப் எம்.பி.யின் மனைவியின் தங்கையாவார்.

அவ English Trained Teacher. கொழும்பில் சாகிறாவில் ஆசிரியராக இருக்கிறார். மீலாத் அஷ்ரப்பின் தொழில் அலுவலகத்தில் வேலை செய்கிறார். சட்டக்கல்லூரியில் படிக்க உத்தேசம். இளைய மகன் மியாத் சலூதியில், மனைவியாழ்ப்பாணத்தில் தாய் தந்தையோடு இருக்கிறார்.

இரு மகன்மாரும் திருமணமான பிறகும் கூட மாற்றமில்லை. எங்களுக்கும், சகோதரிகளுக்கும் உதவிக் கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். மீலாத் மனைவியோடு அடிக்கடி எங்களைப் பார்க்க வருவார்.

இப்போது மீதியாயிருப்பவை; கடைசி மகளின் கல்யாணம். அவளுக்கென்று மகன்மார் இருவரும் நீர்கொழும்பில் ஒரு காணி

வாங்கியிருப்பதோடு நகை - வீட்டுச் சாமான்கள் எல்லாம் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். நீர் கொழும்பிலேயே வரன் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்தது; நான் குறிப்பிட்டுள்ள நூல்களை எழுத வேண்டிய வேலை, காலமும், உடல்நிலையும் இடம் கொடுக்குமானால் செய்து முடிக்கலாம் என்ற நம்பிக்கை.

இக்கடிதத்தை ஏற்கனவே எழுதத்தான் இருந்தேன். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு திடீரென நோய்வாய்ப்பட்டேன். ஞானா, கமலி, ராஜமூர்த்தி, அல்அஸுமத், மேமன்கவி மற்றும் நண்பர்கள் நீர்கொழும்புக்கு வந்து பார்த்தார்கள்.

இரண்டு மாதங்களாகச் சிகிச்சை. தொடர்ந்தும் மருந்துதான். இப்போது ஓரளவு சுகம். அதனால் இக்கடிதத்தை எழுத முடிந்தது.

சில்லையுருக்கும் சுகயீனம். உடல்நலம் மிகவும் குன்றிவிட்டார். பெரும்பாலும் வீட்டில்தான்.

சோழ தம்பதிகள் கொழும்புக்கு மாறிவர முயற்சிப்பதாய் ஞானா சொன்னார். கடந்த 17-ஆம் தேதி அ.ந. கந்தசாமியின் 'மதமாற்றம்' நாடக நூல், கே. கணேஷின் பாரதியார் பற்றிய ரஷ்யக் கவிஞரின் மொழி பெயர்ப்பு நூல் ஆகிய இரண்டுக்கும் இ.மு.எ.ச. கொழும்பில் வெளியீட்டு விழாவை நடத்தியது.

"மதமாற்றம்" நமது எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம் வெளியிட்டது. மூத்த தலைமுறையினர் பலர் வந்திருந்தனர். நானும் சென்றிருந்தேன். அறுபது பேர் வரையில் இந்நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டனர்.

நீர்கொழும்பில் அமைதியாக இருக்க முடிகிறது. சுற்றமும் சூழலும் பசுமையும் மனதுக்கு இதமாக இருக்கின்றன. நீர் போனபின் நீர்கொழும்பு விருத்தியடைந்துள்ளது. முந்திய பஸ் நிலையத்தில் இப்போது சூப்பர் மார்க்கட் அமைந்துள்ளது. புதிய கட்டடங்கள் எழும்பியுள்ளன. ரயில் நிலையத்துக்குச் சற்றுத் தூரமாக நல்ல முறையில் பெரிய பஸ்நிலையம் கட்டப்பட்டுள்ளது. கொழும்பைவிட விலைவாசிகள் கூட, இந்தக் குறை இருப்பினும் எனக்கு நீர்கொழும்பு பிடித்திருக்கிறது.

சமாந்தரங்கள்

எழுத்து, கலை, இலக்கியப் பணிகளிலிருந்து நான் ஒதுங்கியிருந்தாலும் அவற்றை அவதானிப்பதிலிருந்தும் படிப்பதிலிருந்தும் நான் விலகிவிடவில்லை. எனவே, உமது ஆக்கங்களையும் வளர்ச்சி களையும் அவதானித்து வருகிறேன். வீரகேசரியில் வரும் உமது கதை, கட்டுரைகளையும் படிக்கத் தவறுவதில்லை.

'சமாந்தரங்கள்' பற்றி பத்திரிகைகளில் வந்த விமர்சனங்களையும் படித்தேன். நல்ல முறையில் - சிலாகித்து எழுதப்பட்டிருந்தது. அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து வந்த அதன் வெளியீட்டு விழா படங்களை ராஜஸூகாந்தன் என்னிடம் வந்த போது காட்டினார்.

தினகரன் வார மஞ்சரியில் அவ்வண்ணப்படங்களுடன் வெளியீட்டு விழா பற்றிய கட்டுரையும் வந்திருந்தது.

மல்லிகை ஜூலை இதழிலும் வெளியீட்டு விழா கட்டுரை படித்தேன். இவற்றையெல்லாம் பார்த்ததிலும், படித்ததிலும் எனக்கு மகிழ்ச்சியாகவும், பெருமையாகவும் இருந்தது.

சமாந்தரங்கள் பற்றிய விமர்சனங்கள், வெளியீட்டு விழா நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய கட்டுரைகள் வந்த பத்திரிகைகளை உமது வீட்டாரோ, ராஜஸூகாந்தனோ உமக்கு அனுப்பியிருப்பார்கள். உமக்கு அவை கிடைத்திருக்கும். ஜூன் மாத மல்லிகையில் நீர் எழுதிய கடிதத்தையும் படித்தேன்.

எல்லாவற்றையும் பார்க்கின்றபோது அவுஸ்திரேலியாவிலும் உமது இலக்கியத் தாகமும், எழுத்தார்வமும் மேலும் பரிணமித்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. எழுத்தாளன் ஒரு இனத்துக்கோ, நாட்டுக்கோ உரியவன் அல்ல. அவன் முழு உலகத்துக்கும் சொந்தமானவன். முற்போக்கு எழுத்தாளன் சர்வ தேசியவாதியும் கூட. எழுத்தாளன் எழுதுவதோடு மட்டும் நின்றுவிடாது சமுதாயப் பணிகளிலும் ஈடுபடவேண்டும் என்பது இ.மு.எ.ச.வின் கோட்பாடுகளில் ஒன்று. அக்கோட்பாட்டை செயல்படுத்தியுமிருக்கிறது.

அதற்கேற்ப நீர் கடல்கடந்தும் இதில் ஈடுபட்டுள்ளதை வெகுவாகப் பாராட்ட வேண்டும். இ.மு.எ.ச. உம்மை நினைத்துப் பெருமைப்படுகிறது. அவுஸ்திரேலியாவில் உள்ள தமிழ் அன்பர்களுக்கும் வழிகாட்டியிருக்கிறீர். முன்னுதாரணமாகத் திகழ்கிறீர்.

சமாந்தரங்கள் படித்தேன். ஒவ்வொரு கதையும் உம்மைப் பற்றிக் கூறியது. இக்கதைகள் உமது நேரிடையான அனுபவங்களின் தொகுப்பு. நம் நாட்டில் ஓர் எழுத்தாளன் ஊர்ச் சேவையிலும், கலை, இலக்கியப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டதால் நிகழ்ந்த பிரதிபலிப்புகளை இலக்கியமாக்கியிருக்கும் விதம் நன்கு அமைந்துள்ளது.

உமது வீடு பார்க்க வேண்டிய பிரச்சினை. இது சம்பந்தமாக உமக்கும் மனைவிக்கும் நடந்த சர்ச்சை. 27, 28-ஆம் பக்கங்களில் அவளின் விமர்சனங்கள். இக்கதையை மூன்று தடவை படித்தேன். என் அனுபவமும் கூட.

பிள்ளைகளையும் சைக்கிளையும் மறக்க முடியவில்லை. உம்மை நன்கு தெரிந்ததாலோ என்னவோ எல்லாக் கதைகளிலும் முருகபூபதியைக் கண்டேன். 'வேகம்' கதையில் முருகபூபதியை பிரத்தியட்சூர்வமாக முழுமையாகப் பார்த்தேன்.

நீர் குடாப்பாட்டில் இருந்தபோது ஒரேயொரு தடவை வீட்டிற்கு வந்தேனல்லவா?

* அந்த வீடு, மனைவி, பிள்ளைகள் எல்லாம் என் கண்ணில் ஓடிய காட்சிகளாயின.

அந்நியமற்ற உறவுகளில் மெடிட்டா, அவளுடைய பாஷை. "மூன்று சிறுக்கன் ஒரு சிறுக்கி. உங்களுக்கு எத்தனை?" என்று கேட்டவிதம் எல்லாம் என்னைக் கவ்வியது.

அவுஸ்திரேலியா அனுபவங்களைக் கூறும் கதைகளும் அருமை. சுருங்கச் சொன்னால் சமாந்தரங்கள் கதைகள் உமது வளர்ச்சியைக் கோட்டுக் காட்டுகின்றன. மகன் மீலாத்தும் நல்ல கதைகள் என்று பாராட்டியது எனக்கு மன நிறைவைத் தந்தது.

நீர் நாவலிலும் முனைந்துள்ளதாக மல்லிகைக் கடித்தத்திலிருந்து தெரிகிறது. மிகவும் சந்தோஷம். ஒன்றல்ல பல நாவல்கள் உம்மிடமிருந்து பிறக்கவேண்டும்.

இளந் தலைமுறையைச் சேர்ந்த கலைஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் தரமான படைப்பாளிகளாக மட்டுமல்லாமல், கலை இலக்கியச் சிந்தனையாளர்களாகவும் வளரவேண்டும் என்பது என் அபிலாஷை. இவ்வகையில் சிலரைக் காண முடிகிறது. அது ஒரு திருப்தி. நீர் கதாசிரியர்; பத்திரிகையாளர். நாவலாசிரியராகவும் மற்றொரு பரிமாணத்தை எட்டப் போகிறீர்.

அத்தோடு பத்திரிகைத் துறையில் மேலும் புதிய புதிய பரிமாணங்களை எய்தல் வேண்டும். உம்மால் அது முடியும்.

நீர் இலங்கைக்குத் திரும்பி நீர்கொழும்பில் எங்களுடன் வாழும்போது உமது வளர்ச்சிக்கும் புதிய புதிய சிகரங்களைத் தொடுவதற்கும் உமக்கு உறுதுணையாக இருப்பதில் ஆவலுடையவனாக இருக்கிறேன்.

உம்மிடமிருந்து பதிவை எதிர்பார்க்கிறேன்.

அன்புடன்
இளங்கீரன்

விழிசிட்டி
தெல்லிப்பழை
இலங்கை
28-12-1989

அன்புச் சகோதரர் முருகபூபதி அவர்களுக்கு,

இன்றும் நாளையும் இறந்து இறந்து பிறக்கின்றன. இரவும் பகலும் புரண்டு புரண்டு சரிகின்றன. இலக்கும் பாதையும் தெரியாமல் சுழலுவதே இயல்பாகிப்போன ஒரு புரளுதலில் வாழ்ந்து கொண்டு நாங்கள்.... இராணுவங்கள் எங்களை முடித்தது போதாது என்று எங்களை நாங்களே அழிக்கும் கொடுமை என்று...! மனப்புழுக்கத்தில் பெருமூச்செறிந்து நிமிர்ந்தபோது உங்கள் கடிதங்கள் வந்தன. முன்னர் ஒன்று! இன்று மற்றொன்று,

அன்பும், கருணையும், இரக்கமும், மனிதப் பண்பும் இந்த உலகில் இருந்து எப்போது விடைபெற்றன என்று தேடிக்கொண்டிருக்கும்போது - "அன்பும், மனிதப்பண்பும் கொண்ட மனிதர்கள்.... இங்கே பார்" - என்று காட்டுகின்ற உங்கள் கடிதம். நன்றி, முக்கியமாக அந்த Bush Walk Photographக்கு மிகுந்த நன்றி.

Home Sickness காரணமாகவே சமுதாயப் பணிகளில் ஈடுபடுவதாக நீங்கள் கூறிக் கொள்கிறபோது Home Sickness, தனிமை இவற்றைப் போக்கவென்று கெட்ட பழக்கங்களில் ஈடுபடுபவர்களே எமது நினைவுக்கு வருகிறார்கள்.

நல்லவிடயங்களைச் செய்பவன், அவன் எதற்குச் செய்தாலும் எங்கே செய்தாலும் நிச்சயம் பாராட்டப்பட வேண்டியவனே. நிற்க;

நல்ல விடயங்களை எங்களால் செய்யத்தான் முடியவில்லை என்றால் அவற்றை செய்பவர்களுக்கு உதவி செய்யும் மனம் கூட இல்லாவிட்டால் - எங்களை எழுத்தாளர் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் அர்த்தம் இல்லை, மற்றது மரணம் இன்றோ நாளையோ எம்மைத் தழுவக் கூடும். இதுவரை எமக்காக வாழ்ந்தது போதும். இனிமேல் மற்றவர்களுக்காக வாழ்ந்து பார்ப்போமே என்றும் ஒரு எண்ணம் எனக்குள் இப்போதெல்லாம் அதிகமாகத் தலை நீட்டுகிறது. ஆகவே, அவுஸ்திரேலியாவில் நீங்கள் ஆரம்பித்துள்ள 'மாணவர் கல்வி நிதியம்' தொடர்பாக நீங்கள் கேட்கும் உதவியை நான் செய்யத்தான் வேண்டும்.

'மல்லிகை' வெள்ளிவிழா மலருக்கு வித்தியாசமான, முறையில் கதைபோல எழுதப்பட்ட உளவியல் கட்டுரை கொடுத்துள்ளேன்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

“தூவானம் கவனம்” பிரதி ஒன்று உங்களுக்கு Book Post-இல் அனுப்புகிறேன். கிடைத்தமை பற்றி எழுதுங்கள்.

‘சமாந்தரங்கள்’ தொகுதியை ஒரே மூச்சில் படித்து முடித்தேன். அட்டைப்படம் எளிமையாகவும் அழகாகவும் இருக்கிறது.

‘மனப்புண்கள்’ கதை தருகிற மனித தத்துவம் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. ‘அந்நியமற்ற உறவுகளும்’ ஏதோ ஒரு வகையில் மனதைத் தொடுகின்றது. ‘மொழி’ என்ற கதை எமது சீரழிவை நல்லதோர் கோணத்தில் தொடுகிறது.

ஏ.எம்.எம்.ஏ. அம்மா. ஏ.பி.பி.ஏ. அப்பா. பி.ஓ.ஓ.என்.ஏ.ஐ. பூனை என்று எங்கள் பிள்ளைகள் தமிழ் படிக்கும் நிலை - அந்தக் கதையும் எனக்கு மிகவும் பிடித்துப் போய்விட்டது.

புதர்க்காடுகளில் கதையை - அவள் சரக்கு அல்ல சகோதரி என்று முடிக்கும் பாங்கு நன்றாக இருக்கிறது. கதைகளைப் பற்றி நீண்ட விமர்சனம் எழுத இந்தக் கடிதம் இடம் கொடுக்கவில்லை.

யாழ்ப்பணத்து நிலை மீண்டும் பதற்றமாக இருக்கிறது. அமைதியாக இருக்க முடியவில்லை.

மீதி மறு கடிதத்தில் எழுதுவேன். வீட்டில் அனைவரும் நலம். உங்கள் நலத்துக்கு இறைவனை வேண்டி நிறுத்துகிறேன்.

அன்புடன்
கோகிலா மகேந்திரன்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்
24-9-1990

அன்பின் நண்பர் முருகபூபதி அவர்கட்கு,

உங்கள் சுகம் அறிய ஆவல். இங்கு நாம் நலமே. இங்கு எமது கடை, வீடு அனைத்தும் பெரும் சேதம். சுழிபுரம் என்னும் இடத்தில் இருக்கிறோம்.

நண்பர் ஜீவா கம்பன் கழகத்தில் தங்கியுள்ளார். அநேகமாக யாழ்ப்பாணம் M.C. பகுதியில் உள்ளோர் அனைவரது உடைமைகளும் 90%க்கு மேல் சேதம்.

இங்கு மன அமைதியுடன் இருப்பது பெரும் பிரச்சினையே. இக்கடிதம் உங்களுக்கு கிடைக்கும் போது நாம் எங்கு இருப்போம் - கூறமுடியாது. இத்தாக்குதல்களின் பின்பு உயிர் பிழைக்கும் ஒருவர் மனோநிலை பாதிப்புக்குள்ளானவராக இருக்க நேரிடும். எமது பிரச்சினையைப் பற்றி கதைக்க இப்போ உலகில் யாரும் இல்லை.

கடந்த 18-6-1990-இல் இருந்து வெளித் தொடர்புகள் ஒன்றும் இல்லை. கொழும்புக்குக் கூட போக முடியாது. எல்லாவற்றையும் எழுதவும் முடியவில்லை. மேலும் உமது அன்பான கடிதம் கண்ட பின்பு.

வணக்கம்.

இப்படிக்கு
அன்புடன்
ஆர்.பி. ஸ்ரீதாசிங்

அன்பு நண்பர் பூபதிக்கு,

உங்கள் கடிதமும், புத்தகங்களும், ஏனையனவும் அடங்கிய பார்சல் உரிய காலத்தில் வந்து சேர்ந்திருந்தது. மிக்க நன்றி.

மிக நீண்ட காலத்தின் பின்னர், பல புதிய செய்திகளைத் தாங்கி வந்த உங்கள் கடிதத்தை படித்து மகிழ்ந்தேன்.

அவுஸ்திரேலியாவில் நீங்கள் ஆற்றிவரும் கலை, பொதுப் பணிகள் பெறுமதிமிக்கவை. பிரயோசனைமிக்கவை. தூரதேசங்களில் வாழ்ந்து வரும் எங்களுக்கெல்லாம் உங்கள் முயற்சிகள் உற்சாகம் தருகின்றன.

உங்கள் மாணவர் கல்விநிதியம் தொடர்பாக ஒரு கட்டுரை அல்லது ஒரு செய்திக் குறிப்பாவது எழுதி இங்கிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பியுள்ளேன். பின்னர் அவற்றின் பத்திரிகை நறுக்குகளையும் உங்களுக்கு அனுப்பி வைப்பேன்.

தினகரன், வீரகேசரி, ஞாயிறு பதிப்புகள் இங்கு கிடைக்கின்றன. உங்கள் கட்டுரைகள், ஆஸி, இலக்கிய செய்திகள் பலவற்றையும் படித்து வருகின்றேன். உங்கள் சமதர்மப் பூங்காவில், சமாந்தரங்கள் என்பனவற்றை ஸ்ரீகாந்தன் ஏற்கனவே அனுப்பியிருந்தார்.

உங்கள் புகைப்படங்களைப் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டோம்.

எமது இலக்கியப் பத்திரிகை 'நான்காவது பரிமாணம்' ஏற்கனவே திட்டமிட்டபடி இம்மாதம் வெளியிட முடியாது போயிற்று. அடுத்த மாதம் முதல் வெளிவர ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. உங்களிடமிருந்தும் ஆக்கங்களை எதிர்பார்க்கின்றோம். தவறாது அனுப்பி வையுங்கள். எமக்கு பங்களிப்பு செய்யக்கூடிய எழுத்தாள நண்பர்களிடமிருந்து ஆக்கங்களை பெற்று அனுப்ப முடியுமா? என்று பாருங்கள்.

பிரேம்ஜி இங்கு வந்திருப்பது பற்றி அறிந்திருப்பீர்கள் என நம்புகிறேன். மகள் மனோஜாவின் திருமணம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அடிக்கடி சந்திப்போம்.

எமது வீட்டில் நண்பர்கள் பலருடன் ஒரு சந்திப்பு நிகழ்த்தினோம். எஸ்.தி.யை நானும் பிரேம்ஜியும் போய் பார்த்து வந்தோம்.

மகனது இழப்பு ஏற்படுத்திய பாதிப்பிலிருந்து அவரும், மனைவியரும் விடுபட்டதாகத் தெரியவில்லை.

வி.பி.யுடன் நீண்ட நாட்களாக பேசக் கிடைக்கவில்லை. அவர் எமது தலைநகரான ஒட்டாவாவில் வசித்து வருவதால் சந்திக்கும் வாய்ப்புகள் குறைவு. நண்பர்கள் எல்லோரையும் நீங்கள் அக்கறையுடன் விசாரித்ததாக சொல்லியிருக்கிறேன்.

இங்கிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் வாராந்த செய்திப் பத்திரிகைகளில் ஒவ்வொரு இதழை உங்களுக்கு அனுப்புகிறேன்.

ஊரில் எனது குடும்பத்தவர்களிடமிருந்து நீண்ட காலமாகக் கடிதங்கள் எதுவுமில்லை. இந்த மனச் சமையுடன்தான் அன்றாட காரிய கடமைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றேன்.

நீண்ட காலத்தின் பின் டிசம்பர் 90 + மார்ச் 91 மல்லிகைகள் நேற்றுக் கிடைத்தன. இவற்றுடன் கே.எஸ். சிவகுமாரனின் கலை, இலக்கியத் திறனாய்வு, அந்தனி ஜீவாவின் காந்தி நடேசய்யர், விக்னேஸ்வரனின் கிராமத்தின் இதயம் என்பவற்றை ஸ்ரீகாந்தன் அனுப்பியிருந்தார். இவற்றுடன் இங்கு நேரம் கரைகிறது.

பதில் எழுதுங்கள்.

அன்புடன்
க. நவம்

மட்டக்களப்பு

18-1-1992

அன்பு திரு. லெ. முருகபூபதி,

தாங்கள் அனுப்பி வைத்த விவரங்களும், கடிதங்களும் கிடைத்தன. திருகோணமலை சாகித்திய விழாவில் வெளியிட்ட மலர் பிரதி இத்துடன் அனுப்பி வைக்கின்றேன்.

தாங்கள் அனுப்பிவைத்த விவரங்களைப் பயன்படுத்தி இப்பகுதியில் தாய் தந்தையரை இழந்த குடும்பங்களில் மிகவும் வறுமை நிலையில் உள்ள மாணவ - மாணவியரைத் தெரிவு செய்து தாங்கள் கோரிய விவரங்களுடன் அனுப்பி வைக்க நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளேன். காலக்கிரமத்தில் இவற்றை உங்களுக்கு அனுப்பி வைப்பேன்.

தங்களின் இந்நூல்களை அன்பளிப்பாக அனுப்பி வைத்தமைக்கு நன்றி. இங்கு வெளியிடப்படும் நூல்களின் பிரதிகளை வசதி ஏற்படின் தங்களுக்கு அனுப்பி வைப்பேன்.

கனடாவில் வதியும் இலக்கியமணி திரு. க.தா. செல்வராசு கோபால் தமிழ் இலக்கியத்தின் பல்வேறு பொருள்களில் நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். அவற்றின் பிரதிகள் தங்களுக்கு கிடைத்து வருகின்றனவோ தெரியவில்லை. தங்கள் முகவரியை அவருக்கு அனுப்பி வைக்கின்றேன். தாங்களும் அவருடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டு அவுஸ்திரேலியாவில் தாங்கள் மேற்கொள்ளும் சமூக இலக்கியப் பணிகளின் விவரங்களை அவருக்குத் தெரிவிக்கு மாறு வேண்டுகிறேன்.

இந்த பரஸ்பர இலக்கியப் பரிமாற்றம் கடல் கடந்த தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பயன்படும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

திரு. உமாவரதராஜனின் 'உள்மன யாத்திரை' பிரதி ஒன்றை உங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கும்படி அவருக்கு கடிதம் எழுதியுள்ளேன்.

இவ்வண்ணம்
'அன்புமணி' இரா. நாகலிங்கம்

கொழும்பு - 6

19-5-1992

இனிய நண்பர் முருகபூபதி அவர்கட்கு,

நலம்; நலமாயிருப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கை. நண்பர் மாவை நித்தியானந்தன் மூலம் பல தகவல்கள் தெரிந்து கொண்டோம். இங்கு தமிழ் சாகித்திய விழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. மேமன்கவி, அகஸ்தியர் ஆகியோரின் நூல்களுக்கு பரிசு.

'குன்றின் குரல்' ஆசிரியர் பொறுப்பை நான் ஏற்றுள்ளேன். இது ஒரு காலாண்டு இதழ். அடுத்த இதழ் தயாராகிறது. அதில் அகஸ்தியரின் மேய்ப்பர்கள் கதை இடம் பெறுகிறது. வெளிவந்ததும் அனுப்பி வைக்கிறேன்.

இந்தக் கடிதத்துடன் நான் அனுப்பும் கட்டுரையை அங்கு வரும் இதழ் ஒன்றில் மறு பிரசுரஞ் செய்ய முயற்சி செய்யவும். இது மட்டக்களப்பில் வெளிவரும் 'தடம்' என்ற இதழில் வந்தது. மற்றும் இங்கு 'குறிஞ்சி' தென்னவனுக்கு மணிவிழா நடத்த மலையக கலை இலக்கியப் பேரவையின் மூலம் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளேன்.

'தடம்' என்ற இதழில் வந்துள்ள 'ஒரு நூற்றாண்டின் பத்து நாவல்கள்' என்ற கட்டுரையை அங்கு வரும் இதழ் ஒன்றில் மறு பிரசுரஞ் செய்யவும்.

அன்புடன்
அந்தனிஜீவா

ஹெந்தலை, வத்தளை
இலங்கை,
6-6-1993

அன்பின் நண்பர் முருகபூபதி அறிவது,

நலம், நலமறிய ஆவா.

அண்மையில் அருண். விஜயராணி அவர்கள் அனுப்பி வைத்த 'அவுஸ்திரேலிய முரசு' கிடைத்தது. நீங்கள் சில காலங்களுக்கு முன்னர் மல்லிகையில் எழுதியிருந்த கட்டுரை படித்தேன்.

தாய்நாட்டின் மீதுள்ள ஆதங்கம் புரிகிறது. என்னதான் இருந்தாலும் தாய்நாட்டைப் போல் வருமா? அண்மையில் Srilanka New Writing - Penguin Publication வெளிவந்தது பற்றி அறிந்திருப்பீர்கள்.

இதில் பி. தம்பிராஜா, கே. சட்டநாதன், நந்தி, என்.எஸ்.எம். ராமையாவின் சிறுகதைகள் மகாகவி, முருகையன், சில்லையூர், நுஃமான் ஆகியோரின் கவிதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

மௌனகுருவின் 'பழையதும் புதியதும்' நாடகம், அரங்கியல் ஆகிய நூல்களும், சில நாட்களுக்கு முன்பு ஈழத்துச் சோமுவின் 'ஈழத்து இலக்கியம் பல்துறை நோக்கு', 'நிலவோ நெருப்போ' ஆகிய நூல்களும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இன்று ஞாயிற்றுக் கிழமை தினகரனில் கே.எஸ். சிவகுமாரனின் விமர்சனம் - அருண். விஜயராணியின் 'கன்னிகா தானங்கள்' சிறுகதைத் தொகுப்பைப் பற்றி வெளிவந்துள்ளது. நறுக்கு அனுப்புகிறேன்.

தயவுசெய்து அவரிடம் கொடுக்கவும். சிவகுமாரனின் புத்தகம் பற்றி நான் எழுதியதையும் அனுப்புகிறேன். Sunday Times-க்குக் கொடுத்துள்ளேன். வெளிவரலாம்.

நான் இரண்டு விஷயங்கள் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் பெற நினைக்கிறேன்.

எனது கட்டுரையில் கூறியுள்ளது போலவே ஈழத்து ஆக்கங்கள் ஒரே இடத்தில் ஆராய்ச்சிக்கோ, வாசிக்கவோ வேண்ட விரும்புவார்களுக்கோ கிடைப்பதில்லை. நான் தொடர்பு கொண்டு விளம்பரப்படுத்தி கூடிய அளவு ஒவ்வொரு புத்தகத்திலும் 5, 10 பிரதிகளாவது வாங்கி வைத்தால் இங்கு முக்கியமாக வெளிநாட்டிலுள்ள தமிழ் ஆர்வலர்களும் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும்ல்லவா?

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

மற்றையது - புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் இருந்து 'தமிழ் இதழ்கள்' வெளிவருவது போல், புலம்பெயர்ந்தோர்க்காக இங்கிருந்து ஓர் இதழ் நடத்தினால் என்ன? இதில் சில Features ஆங்கிலத்தில் இருக்கலாம்.

இலங்கை எழுத்தாளர்களுடன், புலம்பெயர்ந்த இலங்கை எழுத்தாளர்களினதும், தமிழ் நாட்டின் தரமான எழுத்தாளர்களினதும் ஆக்கங்கள் இடம் பெறலாம்.

தங்கள் கருத்தை தெரிவிக்கவும்.

அன்புடன்
கே. சிவபாலன்

Kingswood
N.S.W. (Australia)
13-8-1993

அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய நண்பன் முருகபூபதி,

நலமாக வாழ வாழ்த்துக்கள். இன்று ஒருவாறு மனதை நிலைப்படுத்தி - வீட்டில் இருந்து கொண்டு பல மாதமாக பதில் எழுதாத மடல்களுக்கு பதில் எழுதுகின்றேன்.

உங்கள் நினைப்பும் மனதில் இல்லாமல் இல்லை.

உங்கள் எழுத்துக்களை பத்திரிகைகளில் எழுத்து தவறவிடாது வாசித்து மகிழ்வேன். சில வேளைகளில் மன வருத்தமும் அடைவேன். பல தடவை பயித்தியக்காரன் போல் வாய்விட்டு சிரிப்பேன்.

மனைவி கூறுவா, "உங்களுக்கும் முருகபூபதியின் பயித்தியம் பிடித்துவிட்டதா?" - என்று. (பகிடி)

ஒன்று ஞாபகம் வருகிறது.

கைலாசபதி நீர்கொழும்பு கூட்டத்தில் பேசும் போது, நல்லூரில் உள்ள சங்கிலி மன்னனின் வைப்பாட்டிகளுக்கு பிறந்தவர்கள்தான் அசல் யாழ்பாணத் தமிழர் என்று கைலாசபதி துணிந்து சொல்லக் கூடிய ஆள்.

காரணம், நான் அவரின் மாணவன். வழமையாக அவருடன் சண்டை போட்டுக் கொள்ளும் மாணவர்களில் நானும் ஒருவன். ஆனால், அவருக்கு என்னை நன்றாக பிடிக்கும். சொல்லுவார், "டே... நீ வன்னியன் என்று எனக்குத் தெரியும்" - என்று.

"ஏனென்று?" கேட்டால்,

"பண்டார வன்னியனும் சில வேளைகளில் உங்கள் ஊர்ப்பக்கம் வாரவர்தானே!" - என்று.

நீங்கள் எழுதிய வைப்பாட்டி கதை எனக்கும் ஒரு தரம் பழைய ஞாபகத்தை அள்ளி வீசியது. நன்றி. ஆனால், கைலாசின் மரணம் எமக்கு ஒரு பெரிய இழப்பு.

முதுகு எலும்புள்ள ஒரு கல்விமான்.

கைலாசின் செத்த வீட்டிற்கு கொழும்பு போயிருந்தோம். நாம் நினைத்த மாதிரி யாழ். பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து நாம் எதிர்பார்த்த பலர் வரவில்லை.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

நண்பன் ஒருவன் சொன்னான்.

“ஏன் மச்சான் ஆட்கள் வரவில்லை தெரியுமோ?”

ஏனென்று ஆவலுடன் கேட்டால்; அவன் சொன்ன பதில், “மச்சான் கைலாசபதியின் நாய் சாகவில்லை. அது தான் அவர்கள் வரவில்லை.” எனக்கு முதலில் விளங்கவில்லை. பின்னர்தான் விளங்கிக்கொண்டேன். பலத்து சிரித்துவிட்டேன். இந்திரபாலா பேசியும்விட்டார். இதுதான் காலம்.

மெல்பன் வந்தபோது உங்களுடன் சில மணித்தியாலங்கள் கழிந்தமை எனக்கு மிக மகிழ்ச்சி. இம்முறை வந்தால் அதிக நேரம் உங்களுடன் கழிக்க முடிவு செய்துள்ளேன். ஓடமாட்டீர்கள்தானே.

நண்பர்களுக்கும் சுகம் கூறவும். அன்புச் செல்வங்களுக்கும் எம் அன்பைத் தெரிவிக்கவும்.

என் மகன் கேட்கிறார்; “ஏனப்பா நல்ல பேப்பரில் கிறுக்கி விளையாடுகிறீர்கள்” - என்று.

மீண்டும் சந்திப்போம்.

அன்புடன்
‘குணம்’ - குணசிங்கம்

கொழும்பு - 14
14-02-1994

அன்பு நண்பர் முருகபூபதிக்கு,

நாமனைவரும் நலமே உள்ளோம்! தங்கள் அனைவரின் நலத்திற்கும் பிரார்த்தனைகள்!

நாம் தங்கள் பிள்ளைகளை நீர்கொழும்பில் போய் அப்போ பார்த்தோம்! அவர்கள் செல்லும்போது போய்ச் சந்திக்க முடியவில்லை. மேலும் பிள்ளைகள் படிக்கின்றார்களா? பாரதி வளர்ந்து விட்டாவா? முகுந்தன் என்ன செய்கிறார்!

எனது மகன் சஞ்சயன் 5-ஆம் ஆண்டு (1991) புலமைப் பரிசு பரீட்சையில் சித்தியடைந்து 1992-ஆம் ஆண்டு முதல் கொழும்பு D.S. சேனநாயக்கா கல்லூரியில் கல்வி பயில்கிறார். பேச்சு, கட்டுரை, இசை ஆகியவற்றில் மாவட்ட ரீதியில் ஓரளவு செய்துள்ளார். மற்றவர்களும் படிக்கின்றார்கள். கொழும்பு வந்தபின்பும் ஒரு மகன் கிடைத்துள்ளான். இப்போ 2 வயதாகும். மொத்தம் நான்கு! முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டுள்ளது. கொமா போட்டிருந்தாலும் இன்றும் கஸ்ரநிலை ஏற்படும்.

தங்கள் கட்டுரைகள் இடைக்கிடை நம் நாட்டு பத்திரிகைகளில் படிப்பேன். எனக்கு அவுஸ்திரேலியா புத்தகங்கள் கிடைப்ப தில்லை. காந்தண்ணாதான் சில புத்தகங்கள் தந்துதவுவார். தற்போது தேசிய தமிழ் நாடகவிழா நடைபெறுகிறது. நேற்று அந்தனிஜீவாவின் "ஆராரோ ஆரிவரோ" நடைபெற்றது. நன்றாக இருந்தது. நானும் வீரகேசரியில் அடிக்கடி ஏதும் எழுதுவேன். இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு வைக்கலாம். ஆனால், வாழ்க்கை பிரச்சினை மிகவும் கொடியது. வீடு, வாசல், வாடகை என்று பார்த்தால் வெறுப்பே ஏற்படுகிறது. அண்மையில் எஸ்.பொ.வின் "நனவிடை தோய்தல்" வாசித்தேன்! வழமையான நக்கல்தான்! அவர் கூறும் த. இராஜகோபாலன் எனது அக்காவின் கணவராவார். டொமினிஜீவா, எஸ்.பொ ஆகியோரின் இலக்கிய வழிகாட்டி அவர்தான். அவரும் கனடாவில் வாழ்கிறார்.

அன்புடன்
வதிரி சி. ரவீந்திரன்

டென்மார்க்
14-02-1994

அன்பின் திரு. முருகபூபதி அவர்கட்கு வணக்கம்.

தங்களுடைய பெறாமகன் 'ரூபன்' தங்கள் அன்பான கடிதத்தை அனுப்பியிருந்தார். நன்றி. உடன் பதில் எழுதுகின்றேன்.

அரவிந்தன் மூலம் 'மரபு' கிடைத்தபோது தங்களுடைய 'எங்கள் தேசம்' சிறுகதையை படித்தேன். அந்தக் கதையின் கருவும் அமைப்பும் கதையை சொல்லிய விதமும் மிகவும் நன்றாக விருந்தது.

நானும், எனது மனைவியும் மீண்டும் படித்து நமக்குள் அதையிட்டு பேசிக் கொண்டோம். கலைஞர்களுக்கேயுரிய வகையில் உங்கள் மீது எனக்கு பொறாமை கூட ஏற்பட்டது.

அவ்வளவுக்கு என்னை அந்தக் கதை ஈர்த்துவிட்டது. இந்தக் கதை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு பல நாட்டு வாசகர்களாலும் படிக்கப்படல் வேண்டும். வேண்டுமானால் அவ்வாறு மொழி பெயர்ப்பதற்கு நான் முயற்சி செய்யட்டுமா?

"எங்கே பாலமனோகரன்?" எனக் கேட்டு நீங்கள் எழுதியதோர் குறிப்பை (ரஸஞானி - வீரகேசரி இலக்கியப் பலகணி) நண்பர் ஒருவர் வெட்டி எடுத்து எனக்கு அனுப்பியிருந்தார். அதைப் படித்தபோது வட்டுக்குள் சுட்டுப் போயிருக்கும் படைப்புணர்வு சற்றுச் சிலிர்த்துக் கொண்டது. நான் பல ஆண்டுகளாக எதையும் பிரசுரிப்பதற்கு அனுப்பவில்லை. ஆனால், எனது எண்ணங்களைக் குறிப்பாக எழுதிக்கொண்டுதான் வருகின்றேன்.

இந்த நூற்றாண்டின் பகைப்புலத்தில் நமது பெண்ணின் கதையொன்றை நாவலாக எழுதுவதற்குக் குறிப்புகள் சேகரித்து வருகின்றேன்.

உங்களுக்கு அந்தக்காலம் எழுத்து மூலம் அறிமுகமாகிய அந்த பாலமனோகரன் இப்போ இல்லை. அப்போ இளமையும் துடிப்பும் வாழ்வில் ஒரு இலட்சியமும் நிலவிய காலம்.

மனதைப் பாதிப்பதை கதையாகவோ நாடகமாகவோ சட்டென்று எழுத்தில் வடித்த காலம். இளமைக்குப் பயமில்லையல்லவா?

இப்போ, நான் இங்கு வர நேர்ந்ததும் நாட்டினதும் எம் மக்களினதும் கஷ்ட துன்பங்களில் பங்கு கொள்ளாது, இங்கு

சுகவாழ்க்கை (!) வாழும் குற்ற உணர்வுந்தான் இந்த ஆக்க வறட்சிக்குக் காரணமோ?

எம்மவர் இங்கு பலர் உளர். ஆனால், என் வயதொத்த இலக்கிய நண்பர்கள் இல்லை. இளம் வயதினர் அதிகம். நானும் எமது குடும்பமும் சற்று ஒதுங்கியே வாழ்ந்து வருகின்றோம்.

ஆரம்பத்தில் தெருவில் கறுப்புத் தலையைக் கண்டால் துரத்திக் கொண்டு போய் "நீங்கள் இலங்கையா" எனக் கேட்டு, வீட்டுக்கு அழைத்து வந்து விருந்து வைத்ததுண்டு.

இப்போதெல்லாம் அப்படியெல்லாம் பைத்தியக்காரத் தனமான போக்கு இல்லை.

பல வருடங்களாக மொழி பெயர்ப்பாளனாக வேலை செய்ததில் அகதிகளாகத் தஞ்சம் கோரி வந்து ஏற்றுக் கொள்ளப் படாமல் தவிக்கும் பலருடைய கதைகளாலும், இப்போதும் இடை நடுவில் குறிப்பாக மொஸ்கோவில் நிரக்கதியாக நிற்பவர்களின் கதைகளினாலும் மிகவும் மனம் நொந்து போனேன்.

போலிஸ்காரன் வந்தவரை வெருட்டி, உருட்டி விசாரிக்கும் போது கேலியும் ஏளனமும் திட்டும் கலந்தே வருவதுண்டு. அதற்கு... ஆக முடிவதில்லையே.

எனவே, அதையும் நிறுத்திவிட்டு நிறைந்த வருமானத்துடன், ஓரளவு நிம்மதியாக இருக்கின்றேன்.

ஆங்கிலத்தில் ஒரு நீள் கவிதையுண்டு. அதில் வீதியோரமாக உட்கார்ந்திருக்கும் ஒரு முதிய மாலுமி, ஒரு திருமணத்துக்கு அவசரமாக போய்க்கொண்டிருந்த கவிஞரைக் கையில் இறுக்கிப் பிடித்தவாறு தன் கதையைக் கூறும் கவிதை.

அதுபோல் நானும் உங்களை அறுக்கிறேன் போலும்.

இப்போதெல்லாம் நான் நிறைய ஓவிய வேலைகளில் ஈடுபடுகின்றேன். இந்த ஊடகம் யாவருக்கும் சட்டென்று புரியக் கூடிய ஒன்று.

ஓவியங்கள் தான் பெரும்பாலும் சித்திரங்களுக்குக் கருப்பொருள். எமது வன்னி வாழ் மக்களும் காட்சிகளுமே.

இந்நாட்டு மக்கள் அவற்றை இரசிக்கும் அளவுக்கு நம்மவர் இல்லை..... ஓவியங்கள் சட்டமிட்டு வைக்கப்படாவிடின் கையில் ஒட்டிக்கொண்டு வந்துவிடும். இதனால் சிக்கல். கையையும் சுடத்தான் செய்கின்றது!

இப்போது Water Colour-இல் சிரத்தையெடுக்கின்றேன். இரண்டொரு வருடங்களில் உம்மிடம் வந்து ஒரு Exhibition வைக்கும் எண்ணமும் உண்டு.

உங்களையும் அரவிந்தனையும் முக்கியமாக எஸ்.பொ.வையும் சந்திக்கும் ஆசை உண்டு. எஸ்.பொ.வுக்கு எனது மதிப்புமிக்க அன்பைத் தெரிவிக்கவும்.

அவர் ஒரு தடவை கூறியது போல சைக்கிளில் ஃபிரீவிலில் (Free Wheel) ஓடிக் கொண்டிருக்கும் எழுத்தாளர்களில் நானும் ஒருவனாகிவிட்டேன்.

அதாவது ஒன்றை எழுதிவிட்டு, அதன் புகழில் பின்னர் எதுவுமே எழுதாமல் இருப்பது.

இப்போது நேரம் காலை 4 மணி. வெளியில் -12°C குளிர். மனைவி நித்திரை. அவளுடைய கனவுகளில் தினமும் ஊருக்குப் போய் அங்கு கஷ்டப்படும் தனது சகோதரர்களைப் பார்ப்பது வழக்கமாய்விட்டது. விடிந்ததும், எழும்பி அவற்றைக் கூறுவா. 'வழியில் மறித்துப் 'பால்' கேட்பவர்களும் நீ திரும்பப் போக முடியாது என்பவர்களும், "அக்கா, நீ எங்களைக் கூப்பிட்டு விட்டாலும், இந்தப் பிள்ளையளைக் கூட்டிக் கொண்டு போ, அதுகளுக்கு ஒரு நேரக் கஞ்சி ஊத்த வழியில்லாமல் கேட்கவில்லை. அதுகள் உயிரோடை இருக்கட்டும் என்றுதான் கேட்கிறோம்." இப்படிப் பல கனவுகள்.

நான் கூடத் தெருவில் நடக்கும் போது, ஊரிலே எனது வீதியில் நடப்பதுபோல எண்ணிக்கொண்டே போவேன்.

இதோ ஆலடி; அதற்கப்பால் பாலம். பின்னர் பொன்னையா கடை. இதோ எதிரில் மரங்களும் பழைய விதானையார் வேட்டியை தேவைக்கதிகமாகவே உயர்த்திக் கொண்டு வருதல் என்று -தூரத்தை கணித்துக் கொண்டே நடந்து கொண்டிருப்பேன். இது பகல் கனவு.

- ஆனால் இவைதான் நமது உண்மை நனவு வாழ்க்கையோ! இங்கு நாம் வாழும் இந்த வாழ்க்கைதான் கனவோ!

மனுவின் நீதிப்படி ஒரு ஊர் வாழ்வதற்கு ஒரு குடும்பத்தை தியாகம் செய்யலாம். நாடு வாழ்வதற்காக ஒரு ஊரையே தியாகம் செய்யலாம்.

ஆனால், இன்று நான் என் குடும்பம் வாழ்வதற்கு எனது ஊரையும், உறவையும், நாட்டையும் தொலைத்து விட்டு வேற்று மண்ணில் நிற்கின்றேன்.

வாழ்வில் முதன்மை அளிக்க வேண்டியது எதற்கு?

நான் திருமணம் செய்து பிள்ளைகளைப் பெற்றிருக்கக் கூடாது. பிள்ளைகளின் வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்வதற்கு என் மனுநீதியில் இடமில்லையே!

ஆனால், அங்கு வாழும் எம் இளம் சந்ததியினர்தான் நாளை, எம் தந்தையும் தாயும் கூடி மகிழ்ந்த அந்த மண்ணுக்குச் சொந்தம் பாராட்ட முடியும்.

எனது பிள்ளைகள் உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு, உறவையும் ஊரையும் இழந்துவிட்டனர். (எந்தப் பொருளுக்கும் விலையுண்டு, அதைக் கொடுத்துத்தான் தீரவேண்டும்!)

அவுஸ்திரேலியாவில் வதியும் சாந்தன் என் தம்பி. படபட வெனக் கதைத்தாலும் நல்ல மனமுள்ளவன். அவனுக்கு எம் அன்பைத் தெரிவியுங்கள்.

இங்கு என் மகளுக்கு ஒரு மகன் (23-2-94) பிறந்துள்ளான். இவனுக்குத் தன் தாயின் நாடும், ஊரும் என்ன எண்ணங்களை ஏற்படுத்தும்?

அவனுக்குத்தான் நான் எழுதவிருக்கும் நாவல் எம் கதையைக் கூறும்.

நான் எழுதிய 'தாய்வழித்தாகம்' எனும் நாவல் அரவிந்தனிடம் உண்டு. படித்துவிட்டு தங்கள் அபிப்பிராயத்தை எழுதவும்.

என்றும் அன்புடன்
நிலக்கிளி - அ. பாலமனோகரன்

கால்ஸ்ரூ

ஜெர்மனி

10-03-1994

அன்புள்ள பூபதிக்கு,

அனைத்தும் கிடைத்தன. மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். எல்லாவற்றையும் உடனடியாக வாசித்தும் விட்டேன். வாசிக்க என்று எப்படியும் நேரம் எடுத்துவிடுவேன். எழுதுவதற்கும் திருத்துவதற்கும்தான் என் நேரம் நீண்டுவிடும்.

உங்களின் 'பாரதி' நாடகம் எனக்கு பிடித்திருக்கிறது. ஆனால் மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டும். ஒரு பிரச்சாரம் மாதிரி அமைவது எனக்கு அவ்வளவு ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத விடயம். இப்போதைக்கு எனக்கு நேரமில்லை. மாற்றியமைத்த பின்பு உங்களுக்கும் அனுப்புவேன்.

O.K. உங்களின் "இலக்கியவாதிகளும் போதனாசிரியர்களும்" கட்டுரையில் பல உண்மையான விடயங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

'இலக்கியம் என்பது போராட்டம் சம்பந்தப்பட்டதும், மார்க்சிய அடிப்படையிலே இலக்கியம் அமைய வேண்டும், அது சார்ந்த மற்ற எவையுமே இலக்கியம் ஆகா' என்ற சித்தாந்தம் கொண்டவர்களுக்கும் உங்கள் கட்டுரை கோபத்தை ஏற்றியிருக்கும்.

இவர்கள் ஒரு பிரதேசத்துக்குள்ளேயே தலையை நுழைப்பவர்கள். இதற்குள்ளும் படித்தவர்கள், பட்டம் பெற்றவர்கள் என்று ஒரு கோஷ்டியும் இருக்கிறது. இவர்கள் பல்கலைக் கழகத்தவர்களை மட்டுமே பெரிதாக ஏற்பார்கள்.

விடுங்கள்; எழுத முடிந்தவர்களுக்கும், எழுத ஆவல் உள்ளோருக்கும், எழுத்துச் சுதந்திரத்தை மதிப்போர்க்கும் இந்தக் குரல்கள் தாழ்ந்தே ஒலிக்கும்.

உங்களது எழுத்துக்கள் எவ்வளவு விரைவாக வேகத்துடன் இயங்குகின்றன. எழுதிக் குவிக்கிறீர்கள். பாராட்டுக்கள்.

"வெளிநாட்டில் வளரும் பிள்ளைகள் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகள்" தொடர்பான உங்கள் கட்டுரை சில முக்கிய விடயங்களை தொட்டுக் காட்டிவிட்டு அப்பால் நகர்ந்து விடுகின்றது. சில கருத்துக்களை ஆழமாக யோசனைக்கு எழுதியிருந்தீர்களாயின் சிறப்பாய் அமைந்திருக்கும். உங்கள்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

ஆக்கங்களை கனடாவில் வெளியாகும் தாயகத்துக்கும் அனுப்புங்கள்.

நீங்கள் ஐரோப்பிய பயணம் ஒன்றை மேற்கொண்டால் எங்களிடம் வரலாம். வரவேற்போம். 'இலக்கியச் சந்திப்பு' ஒன்றை காணும் சந்தர்ப்பம் நேரிட்டால் நன்றாய் இருக்கும்.

பெண் நிலைவாதம் பற்றி :-

ஆணாதிக்கம் மிகுந்திருக்கும் சகலவிதமான நிலைமைகளிலிருந்தும் பெண்கள் தங்களை இனம் கண்டுகொள்ள வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம். அதே சமயம் ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக குரலும் எழுப்பப்பட வேண்டும்.

உங்கள் பெண்களுக்கு நீங்கள் 'தன் காலில் நிற்கக் கூடிய உறுதியை, தன் முடிவை தானே எடுக்கக்கூடிய திறமையை வளர்த்து விடுவீர்களாயின் அதுவே பெண்களுக்கு நீங்கள் செய்யும் மகத்தான உதவி. இது ஒரு அல்ல பல பெண் நிலைவாதிகளால் மட்டுமே முடியும் என்பதில்லை.'

புரிந்துணர்வு கொண்ட எல்லா மனிதர்களாலும் முடியும். முடிய வேண்டும். ஐரோப்பாவில் இருக்கும் தமிழ்ப் பெற்றோர் தம் தமிழ் பெண்களை 'கலாச்சாரத்தை மறந்து போகின்றனர்' என்று கூப்பாடு போட்டுக் கொண்டே தங்களுக்கு முன்னால் தெரியும் நிஜ உலகை பார்க்க மறுத்துவிடுகின்றனர். இதனால் ஏற்படும் பரிதாப நிலைமையை பார்க்கும்போது இந்தப் பெற்றோரின் 'அறிவு பூஜ்யம்' தெளிவாகிறது.

இது விடயம் பற்றி ஆராயவேண்டும், எழுத வேண்டும் என்ற ஆர்வம் இருக்கிறது. செயலாக்கத்தான் முடியவில்லை. பார்ப்போம், பதிவை எதிர்பார்க்கின்றேன் .

அன்பு வாழ்த்துக்கள்.

இங்கிருந்து அன்புடன்
தேவா

மட்டக்களப்பு
1994-03-18

அன்பின் திரு. முருகபூதி அவர்கட்கு,

நாம் நலம்; அதுபோன்று உங்களின் சுகத்திற்கும் இறைவன் வழிவிடுவார். கடந்த ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு திரு. பிரேமஜி மூலம் உங்களின் விலாசத்தைப் பெற்றுக் கொண்டேன். பின்பு கடிதம் எழுதியபோது ஏனோ அது திரும்பி வந்துவிட்டது.

தற்சமயம் வீரகேசரியில் உமது விலாசத்தைக் கண்டேன். அதனால் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் இக்கடிதத்தை வரைகின்றேன்.

தற்சமயம் மட்டக்களப்பில் இருந்து நகைச்சுவை கலை, இலக்கிய ஏடு ஒன்றினை நடத்தி வருகின்றேன். உங்கள் கையில் இருக்கும் 'சுவைத்திரள்' எனது 5 ஆவது மலராகும். இந்த இதழில் எஸ்.பொ. எழுதிய நனவிடை தோய்தல் என்ற நூலில் இருந்து சில பகுதிகளை எடுத்து ஆண்டுள்ளேன். எஸ்.பொ. அவர்களின் விலாசம் தெரியவில்லை. உங்களுக்கு அருகில்தான் இருப்பார் என எண்ணுகின்றேன்.

ஆகையால் இப்பிரதியை அவரிடம் கொடுக்கவும். நீங்கள் செய்யும் சமூக சேவையால் இலங்கை மாணவர்கள் பலர் பலன் அடைவதாக நான் அறிந்து சந்தோஷம் அடைந்தேன். எனக்கு நீங்கள் ஒரு உதவி செய்ய வேண்டும்.

சுவைத்திரளை அவுஸ்திரேலியாவில் அறிமுகப்படுத்தல் வேண்டும். அனைவருக்கும் இனிய புத்தாண்டு வாழ்த்துக்களை சொல்லி எனது கடிதத்தை இத்தால் முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

இங்ஙனம்

அன்பின்

திக்கவயல் சி. தர்மகுலசிங்கம்

திருகோணமலை

04-04-1994

அன்பு நண்பர் முருகபூபதி அவர்களுக்கு,

நலம். என்னைப் பற்றிய அறிமுகம் தங்களுக்கு இருக்குமென நான் கருதுகிறேன்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் மிக மிக குறைவாக எழுதியவர்களில் நானும் ஒருவன்.

ஒரு காலத்தில் மிக மிக உக்கிரமாக மக்கள் இலக்கியத்திற்கான சண்டையில் ஈடுபட்டவர்களில் நானும் ஒருவன்.

நண்பன் டானியல் அன்ரனி - நந்தினி சேவியர் என்ற பெயர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் டானியல் - ஜீவா போல் பேசப்பட்டதுண்டு.

இன்று அன்ரனி இறந்துவிட்டான். இந்தச் செய்தி 2-ஆம் தேதியில் வீரகேசரியில் அறிந்து கொண்டேன்.

31-3; 1-4 இந்நாட்கள் கோமல் சுவாமிநாதன் திருமலை வந்திருந்தார். பயனுள்ள கலந்துரையாடல்கள் நடைபெற்றன.

அந்தச் சந்தோசங்களுடன் இருக்கும்போது, அன்ரனியின் இழப்புச் செய்தி பெரிய இடியாக என்னைத் தாக்கியுள்ளது.

அவனைப் பற்றி எழுதக்கூடிய உரிமையும் கடமையும் தேவையும் எனக்கிருக்கிறது. நாங்களிருவரும் இருட்டடிப்புக்கு ஆளாகியவர்கள்.

இன்று பெரிதாக சவடாலடிக்கும் ஈழத்து பெரிய தலைமுறை எம்மை 'புதுச்சிவப்புக் கூட்டமாக'ப் பார்த்தது. இந்த நிலையில்தான் அவனின் 'வலை' சிறுகதைத் தொகுப்பு 87-இல் வெளிவந்தது. அது உண்மையில் நல்லதொரு தொகுப்பு.

அதைப்பற்றி எந்த விமர்சகர்கள் எழுதினார்கள்?

இன்று அவன் இறந்த பிறகு இரங்கலுரைக்குப் போயிருக்கும் இந்த இலக்கிய சநாதனிகள், அவனை அப்போது ஒரு நல்ல எழுத்தாளனாக அங்கீகரிக்கவில்லை. அதற்காக முதுகு சொறியவும் அவன் தயாராக இருக்கவில்லை.

நண்பர்; உணர்ச்சி வசப்பட்ட நிலையில் நான் எழுதுகிறேன். உலகச் சிறுகதைத் தொகுப்பு பற்றி உமது முகவரியுடன் கூடிய செய்தியைத் தினகரனில் பார்த்தேன்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

அன்ரனி பற்றிய செய்தியை நீரும் அறிந்திருக்கலாம். மக்களை நேசித்த அந்த நல்ல மனிதனின் படைப்பு ஏதாவது இந்த (உலக) சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம் பெறவேண்டும்.

'வலை' தொகுதி உம்மிடம் இருக்கலாம். எனவே அவனது ஒரு கதையை பிரசுரிக்குமாறு கண்ணீர் மல்கும் கண்களுடன் இக்கடிதம் எழுதுகிறேன்.

எனது தொகுப்பு ஒன்றும் சமீபத்தில் வெளி வந்துள்ளது. அதன் ஒரு பிரதி இத்துடன் அனுப்புகின்றேன்.

தயவு செய்து எனது சிறுகதைத் தொகுப்பு பற்றிய ஒரு நல்ல காரசாரமான விமர்சனத்தை எனக்கு எழுதவும்.

அன்புடன்
நந்தினி சேவியர்

PARIS
FRANCE
19-4-1994

அன்புள்ள முருகபூபதி அவர்களுக்கு,

உங்கள் கடிதம், மாணவர் கல்வி நிதியக் கடிதம் கிடைத்தன. நன்றி.

'மேய்ப்பர்கள்' சிறுகதைத் தொகுப்பு. கதையில் வந்த சில அச்சப் பிழைகள் திருத்தி நாளை அனுப்புவேன். மலையக மக்களின் பேச்சு வழக்கில் எழுதியதால் அச்சகம் சிரமப்பட்டிருக்கிறது.

வீரகேசரி இருட்டடிப்புச் செய்த கதைகளில் இதுவும் ஒன்று. கலைமகளில் 1974-இல் வந்தது.

நீங்கள் எடுத்த பேட்டியைத் தவிர, மு. நித்தியானந்தன் சுவீஸ் உதயதாரகை பத்திரிகை ஆசிரியர் ஜெயகரன் எடுத்த பேட்டிகளும் உண்டு. அவற்றில் வேறு தகவல்கள் - கருத்தியல்கள் (தற்கால) உண்டு.

நீங்கள் எடுத்த பேட்டியை 'ஓசை' அல்லது வீரகேசரிக்கு அனுப்பின் நன்று.

எனது உடல் நலம் விசாரித்தீர்கள். கொஞ்சம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. டாக்டர்கள், அம்மா, பிள்ளைகள் கண்ணுங்கருத்துமாகப் பாதுகாத்து வருகின்றனர். உசாராக எழுத முடிகிறது.

உள்ளம் 18 வயது. உடல் 68 ஆகிறது. இலக்கியம் உயிர். அவ்வளவுதான். மருந்தும் சிகிச்சையும் தொடர்கின்றன.

சரத், வைத்தி, எம்.ஸி., வி.பி. மறைவு என்னைத் தாக்கி விட்டன. வி.பி.யுடனும், எம்.ஸி.யுடனும் இறுதிவரை தொடர்பு வைத்திருந்தேன். அதுவும் போய்விட்டது. வி.பி. பற்றித் தமிழனில் வந்த கட்டுரை வேதனையில் சிக்கியபோது எழுதப்பட்டதால் சரியாக எழுதவில்லை. அவசரக் குறிப்புத்தான். அதைவிட இரண்டு கட்டுரைகள் எழுதினேன்.

ஒன்று கனடா 'நான்காவது பரிமாணம்' சஞ்சிகைக்கு. மற்றது இங்கேயுள்ள பத்திரிகைக்கு.

உவ்விடம் தேவையானால் வேறு புதிய கட்டுரை எழுதி அனுப்புகிறேன். வி.பி. பற்றிய எனது கட்டுரைகளையும் நூலாக்க முயற்சி.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

1970-இல் சுதந்திரக் கட்சி வெற்றியீட்டிய போது எஸ்.ஜே.வி., "தமிழர்களை கடவுள்தான் காப்பாற்ற வேண்டும்" என்று பிரார்த்தனை செய்தார். அது 1977-இல் பலித்தது.

அதாவது அவரின் முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்திய கைக்கூலிகளான நண்பர்கள் (யூ.என்.பி) அதிகாரத்திற்கு வந்து 1977-லிருந்து இன்று வரை 'தமிழர்களை 'காப்பாற்றி' வருகின்றனர்.

இவற்றை மையப்படுத்தி 'இலங்கை இனப்பிரச்சினையும் இந்திய எதிர்ப்புவாதமும்' - என்ற கட்டுரை எழுதியுள்ளேன். இதுபோல் வேறு மூன்று கட்டுரைகள் முழுக்க முழுக்க இலங்கைப் பிரச்சினையை வைத்தே எழுதியுள்ளேன்.

அரசியல், சமூகவியல், இலக்கியம் மூன்று அம்சங்களை உள்ளடக்கிய கட்டுரைகள் இவை. இக்கட்டுரைகளும், இலக்கியப் பேட்டி கட்டுரைகளும் (நீங்கள் எடுத்த பேட்டியும்) அகஸ்தியர் பதிவுகள் (இரண்டாம்பாக நூலில்) இடம்பெறும்.

அகஸ்தியர் பதிவுகள் முதற்பாகம் நூல் கடந்த ஆண்டே வந்துவிட்டது. இன்னும் கப்பலில் வந்து சேரவில்லை. 5 நூல்களே அனுப்பியிருந்தார்கள்.

'மகாகனம் பொருந்திய' என்ற குறுநாவல் தொகுப்புடன் அனுப்புவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எஸ்.பொ.வுக்கும் மற்றும் எழுத்தாள நண்பர்களுக்கும் என் அன்பைத் தெரிவியுங்கள். அவர் முயற்சி பயனுள்ளதாக அமையும் என்று நம்புகிறேன். உங்கள் பிரான்ஸ் வருகையை நாம் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

அன்புடன்
எஸ். அகஸ்தியர்

சென்னை,
தமிழ்நாடு
24-9-1994

அன்பு மிக்க திரு. முருகபூபதி அவர்களுக்கு,

நீண்ட நாட்களுக்குப் பின்பு எழுதுகிறேன். சோம்பலைத் தவிர வேறு எந்தக் காரணமும் இல்லை.

நீங்கள் ஒரு புது வேலையில் சேர்ந்திருப்பதாக நண்பர் வைத்தீஸ்வரன் சொன்னார். மகிழ்ச்சி. நான் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்து ஐந்து மாதங்களாகின்றன.

'கல்கி'யில் ஒரு அங்கதத் தொடர் எழுதி வருகிறேன். தமிழ் நாட்டு அரசியல் பற்றி.

'வேஷங்களை' ஓர் இரண்டு Episode நிகழ்வாக T.V-யில் தயாரித்து இயக்கினேன். இவற்றிற்குப் பிறகு 'சும்மாயிருத்தல் சுகம்' என்று இருந்து வருகிறேன்.

நிறைய எழுதவேண்டுமென்ற துடிப்பு மனத்தளவில் இருந்து வருகிறதேயன்றி இயல்பான சோம்பல் மனத்தை ஆட்கொண்டு விடுகின்றது.

"எதற்காக எழுதவேண்டும்?" என்ற கேள்விக்குப் பதில் இல்லை. அந்தப் பதில் மறைந்து 2 ஆண்டுகளாகி விட்டன. மறுபடியும் என்னை ஊக்குவித்துக் கொள்ள ஒரு மனநிலையும் சூழ்நிலையும் தேவை என்று எனக்குப்படுகின்றது.

தமிழ்நாட்டுக் கலாச்சாரச் சூழ்நிலையில் எதுவுமே செய்ய முடியாதென்று தோன்றுகிறது.

'எஸ்.பொ.' தமிழகத்தில் மிகுந்த கவனிப்புக்குள்ளாகி யிருக்கிறார். பல இடங்களில் பேசியும் நேர்முகப் பேட்டி கொடுத்தும் வருகிறார். OCT-இல் 7 புத்தகங்கள் வெளிக்கொண்டு வரவேண்டும் என்பது அவர் திட்டம்.

தீவிர முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். மாத்தளை சோழர் சென்னை வந்து 2 நாட்கள் இருந்துவிட்டு திருச்சிக்குப் போயிருக்கிறார்.

'புலம் பெயர்ந்த தமிழர் கதைத் தொகுப்பாகிய 'பனியும் பனையும்' என்ற புத்தகத்துக்கு நானும், எஸ்.பொ.வும் பதிப்பாசிரியர்கள்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

திருச்சி, தமிழ்நாடு
25-09-1994

அன்புக்குரிய நண்பர் திரு. முருகபூபதிக்கு சோமு எழுதும் கடிதம்,

சென்ற 26-ஆம் திகதி சிட்னியிலிருந்து புறப்பட்டு மலேசியா போய்ச் சேர்ந்தேன். மலேசியாவில் நாவல் அறிமுகம். இலக்கியக் கூட்டங்கள் பல இடங்களில் நடந்தன.

13-ஆம் திகதி வரை அங்கு இருந்தேன். தமிழ் உலகச் சிறுகதைத் தொகுதிக்கான சிறுகதைகளைச் சேகரித்தேன். பயன் உள்ள பயணம். 'சிங்கை' செல்ல முடியவில்லை.

13-ஆம் திகதி இரவு சென்னை வந்து சேர்ந்தேன். 16-ஆம் திகதி திருச்சி போனேன். திருச்சியில் இருந்துதான் கடிதம் எழுதுகின்றேன்.

இங்கு கடும் வெய்யில். வந்ததிலிருந்து எனக்கு உடல் நலம் சரியில்லை. சளி, அசதி, சோர்வு. மகள் யாழினிக்கும் அதே பிரச்சினை.

சென்னையில் இந்திராபார்த்தசாரதி அவர்களையும், வைத்தீஸ்வரன் அவர்களையும் அவசர அவசரமாய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்தேன். வெய்யில் கடுமையாக இருந்ததால் வேறு யாரையும் போய்ப் பார்க்கவில்லை.

வழக்கமான தமிழக சூழல். கொசு, நாற்றம், வெய்யில் என்பன எனக்கு சோர்வையே தந்துள்ளது. இதுவரை எதுவுமே செய்ய வில்லை.

கப்பலில் போட்ட எழுத்துப் படிவங்கள் இன்னும் வந்து சேரவில்லை. எதிர்பார்த்து இருக்கிறேன். அவைகள் வந்த பிறகுதான் வேலைகளைத் தொடங்க வேண்டும்.

கணையாழி, சுபமங்களா தவிர எல்லா ஏடுகளும் வர்த்தக மயமாகிவிட்டன. இலக்கியத்தை தேட வேண்டும். அரசியல், சினிமா சீரழிந்ததைப் போல எழுத்துலகமும் மாறிவிட்டது. பால்குமாரன் இப்போது முழுக்கமுழுக்க எழுத்து வியாபாரி. 'காதலன்' பட வசனகர்த்தா.

பிரபஞ்சன் தான் நம்பிக்கைக்குரியவராக இருக்கிறார். தங்கள் எழுத்துக்களை சென்னை முகவரிக்கு அனுப்பவும்.

அன்புடன்
மாத்தளை சோமு

மட்டக்களப்பு
26-12-1994

இனிய நண்பருக்கு,
நலமே வாழ்வோம்.

வேலைப்பளு, இலக்கியப்பளு, குடும்பப்பளு என இங்கு எமக்கே நேரமில்லாதபோது 'புலம் பெயர்ந்து' வாழ்வோருக்கு அந்த கம்பியூட்டர் உலக வாழ்வில் எங்கே நேரம் வரும்?

அவ்வாறிருந்தும் உங்கள் சுறுசுறுப்பு நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாதது.

'படி'க்கு சிறுகதை, கட்டுரை அனுப்புக. 'படி' குழு நடத்தும் கலை, இலக்கிய பேரவையின் ஆலோசகர்களுள் யானுமொருவன்.

மட்டுநகர் மூத்த எழுத்தாளர் பித்தன் (ஷா) அண்மையில் காலமாகிவிட்டார். 48-இல் எழுதத் தொடங்கியவர். தமது தொகுப்பினை வெளியிடாமலேயே மறைந்துவிட்டார்.

தமிழ் - முஸ்லிம் ஆகப் பிறந்த அவல நிலை.

ஒரு முறை அமைச்சர் இராஜதுரையும் பின் அமைச்சர் அஸ்வரும் தொகுப்பு வெளியிடுவதாகக் கூறி ஏமாற்றினர்; ஆகவே 2 தடவை அன்னாரது உள்ளத்தை சாகடித்த நிலையில் - மல்லிகை இப்போ தொகுப்பினைக் கொணரும் இறுதி நிலையில்; பார்க்கு முன் அவர் மறைவு. (வருவதாக அறிவார்).

தமிழக சம்பத் என்ற எழுத்தாளர் தமது தொகுப்பு "புரூஃப்" ஆவது பார்த்தார். இவர் சேதி மட்டுமே கேட்டார்.

மட்டக்களப்பு வாசகர் வட்டம் 22-01-09-இல் அவரது 'தத்தத்தின்' போது (40-ஆம் நாள்) சிறு பிரசுரமும் வெளியிட்டு நினைவஞ்சலிக் கூட்டமும் நடத்தவுள்ளது. பின் காத்திரமான மலர் ஒன்று. அவ்வேளை உங்கள் ஆக்கமும் கோரப்படும்.

தங்கள், நீர்கொழும்பில் நடந்த இலக்கிய கருத்தரங்கு நிகழ்ச்சியொன்றில் கலந்து கொள்ளச் சென்றிருந்தேன். பொதுவாக நீங்கள் ஒரு எழுத்தாளர் என்று மட்டுமே பலரும் அறிந்திருப்பர். நீங்கள் அவுஸ்திரேலியாவில் எழுத்து இலக்கியத்திற்கு அப்பால் எத்தகைய மனிதாபிமான சேவையை மேற்கொள்கிறீர்கள் என்பதையும் சொல்லி - அத்தகைய நல்ல நண்பர் ஒருவர் பிறந்த

ஊரில் பேசுவது பெருமையாக இருக்கிறது எனக் கூறித்தான் எனது பேச்சையே ஆரம்பித்தேன்.

'பனியும் பனையும்' சிறந்த முயற்சி. கிழக்கிலங்கை கதைக் களஞ்சியப் பொறுப்பில் ஒரு பங்கு தற்போது என்னிடமும் எஸ்.பொ.வினால் சுமத்தப்பட்டுள்ளது.

தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிற்கு ஈழத்து அறிஞர் கட்டு கதவடைப்பு செய்தி அறிந்திருப்பீர்கள்.

பதில் எழுதுங்கள்.

அன்புடன்
செ. யோகராஜா

www.tamilarangam.net
 மலர்: 1 - வாரியம்
 2011-01-01

Kingswood (N.S.W)
 அவுஸ்திரேலியா
 21-8-1995

அன்புடைய முருகபூபதிக்கு எழுதுவது,

தங்களைக் கண்டது கனவு போல உள்ளது. கண்டும் அதிக நேரம் அளவளாவி பல்வேறு விடயங்களை மனம் திறந்து பேச அவகாசம் கிடைக்கவில்லை.

இருப்பினும் முகத்து முகம் ஆட்களை கண்டாயிற்று.

இனிமேல் கடிதங்கள்தான் தொடர்பு சாதனங்கள்.

தாங்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க எமது தகவல் அலுவலகத்தின் வரலாற்றினை இத்துடன் அனுப்பும் நூலில் காணலாம்.

நாம் செய்யும் சேவைகள் பற்றி ஆங்கில பிரசுரம் ஒன்றையும் தயாரித்துள்ளோம். இதனையும் இணைத்துள்ளேன்.

அடுத்த முறை இங்கு வரும்போது அவகாசத்துடன் வரவும். என்னையும் வந்து தரிசித்து செல்ல வேண்டும் என்பது எமது அவா. அதை நிச்சயம் நிறைவேற்றி வைப்பீர்கள் என நம்புகிறேன்.

உங்கள் அன்புள்ள
வே.இ. பாக்கியநாதன்

www.tamilarangam.net
 மலர்: 1 - வாரியம்

Baulkham hills
Sydney - Australia
18-10-1995

அன்புள்ள முருகபூபதி,

உங்கள் ஆண்டறிக்கையும், அன்பான கடிதமும் கிடைக்கப் பெற்றேன். நான் பல்கலைக் கழக வேலை விடயமாக China சென்று (3 கிழமைகள் மட்டில்) சில நாட்களின் முன்புதான் திரும்ப Australia வந்தபடியால் உங்கள் கடிதத்திற்கு உடன் பதில் போட முடியவில்லை.

உங்கள் ஆண்டறிக்கையை வாசித்தேன். நல்ல முயற்சி, பாராட்டுக்கள். இவ்வறிக்கையை வாசிக்கும் போது எவ்வளவு தூய உணர்வுடனும் நேர்மையுடனும் இவ்விடயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறீர்கள் என்பது புலப்படுகிறது.

நிற்க, நீங்கள் கேட்டுக் கொண்டபடி எமது தமிழ்-1 பாடநூலும் அதனுடன் இணைந்த பயிற்சி நூலும் இணைத்துள்ளேன். தமிழ் 2 இதற்கான வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவை அடுத்த வருட முற்பகுதியில் வெளிவருமென எதிர்பார்க்கிறேன். இதற்கு உங்கள் ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் அவசியம் தேவை.

உங்கள் வேண்டுகோளை வானொலியில் ஒலிபரப்பினோம். தொடர்ந்தும் ஒலிபரப்புவோம். எமது வானொலி மிகவும் தரமான வானொலி. இதுபற்றி நானே கூறுவது நல்லதல்ல. தமிழ் முழக்கம் வானொலி மற்றவர்களிடம் கேட்டுப் பார்க்கவும். உங்களைப் போன்றவர்கள் எம்முடன் இங்கிருந்தால் மேலும் பல நல்ல விடயங்களை சிறந்த முறையில் செய்யலாம் என்று நான் அடிக்கடி எண்ணுவதுண்டு. உங்கள் சேவைகளுக்கும் கலைத் தொண்டுக்கும் எனது பாராட்டுக்கள்.

அன்புடன்
ஆ.சி. காந்தராஜா

மேற்கு அவுஸ்திரேலியா

1-12-1996

அன்பு சகோதரன் பூபதி,

உங்கள் படைப்புகளைப் பெற்றுக் கொண்டேன். நன்றி. 'கலா'வின் படத்தையும், கல்வெட்டையும் இத்துடன் அனுப்பி வைக்கின்றேன்.

கலா, கலகலப்பானவர். எல்லோரும், எப்பொழுதும் சிரித்தபடி இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புவவர்.

தன்னுடைய வாழ்க்கையில் நடந்த பல சுவாரஸ்யமான விஷயங்களையெல்லாம் எனக்கு நேரம் கிடைக்கும் பொழுதெல்லாம் பகிர்ந்து கொள்ளுவார். வேலைகளின் நிமித்தம் அவசர வாழ்வுடன் நாம் வெவ்வேறு இடங்களில் இருந்தமையால் கலாவின் நண்பர்கள் பலரை சந்தித்து உரையாடும் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கவில்லை.

அத்துடன், நாம் இணைந்த பின்பு - வேலை - மனைவி - பிள்ளைகள் என காலத்தை அவர் போக்கியமையால் இலக்கியப் படைப்புகளை அதிகம் படைக்காமல் சென்றுவிட்டார்.

எனினும் இலக்கிய உணர்வுடன் வாழ்ந்தார். எந்த வேலையைச் செய்தாலும் இலக்கிய உணர்வுடன் மிகவும் அனுபவித்துச் செய்வார்.

நாம் இருவரும் இணைந்து வாழ்ந்த பத்து வருடக் காலத்தில் மிகவும் சந்தோஷமாக பலர் கண்பட வாழ்ந்தோம். ஒரு வேளை எங்கள் வாழ்க்கையையே இலக்கியமாக நினைத்தாரோ எனவும் எண்ணத் தோன்றும்.

எமது மகள் செல்வி, கலாவைப் போலவே கலகலப்பானவள். இளையமகள் நிவேதிதா அதிகம் பேசமாட்டாள். செல்விக்குப் பெயர் அங்கயற்செல்வி. கலாநிதி சண்முகதாஸ் அவர்களும், கலாவும் வைத்த பெயர்.

கலாவின் பல படைப்புகள் தற்பொழுது எனது வசம் இல்லை. அதைப்பற்றி எனக்கு மிகவும் கவலைதான்.

தான் என்பது வயதுவரை வாழ்வேன் என்று அடிக்கடி கூறுவார். வாழ்க்கையை அனுபவித்து வாழ்வதற்கு மிகவும் விரும்பியவர்.

அவர் சுடுபட்டு இறந்தபொழுது எனக்குத் தோன்றியது இதுதான்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

“வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கு என துடித்தவர்கள் வாழ முடியாமல் ஒரு கணத்தில் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு பலியாகி மிகவும் சுகமாக உலகைவிட்டு போய்விட்டார்கள். இவ்வளவு விரைவில் கணப்பொழுதில் எல்லாமே நடக்கும் என்றால் இருப்பவர்களுக்கு என்ன கடமையுண்டு?”

கலா இறந்து பல காலம் சென்றுவிட்டது என எனது உறவினர்கள் கூறினாலும், எனக்கு காலம் முக்கியமில்லை. நினைவுதான் முக்கியம் - என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

இப்பொழுதுகூட கலாவை நினைக்க, அவரைப்பற்றி எழுத உங்களைப் போன்றவர்கள் முயற்சிப்பதனால் அந்த உணர்வை அனுபவிப்பதனாலேயே - நான் அவரைப்பற்றி எதுவும் எழுதாமல் காலம் கடத்திவிட்டேன்.

நான் இப்படி எழுதுவது உங்களுக்கு விளங்குமோ என்னவோ?

நாடுவிட்டு நாடு வந்துவிட்டோம். எல்லாவற்றையும் உதறிவிட்டு நான் உண்டு, குடும்பம் உண்டு என வாழ முடியவில்லை. 24 மணி நேரம் போதவில்லை. விரும்பியோ விரும்பாமலோ பல துறைகளில் ஈடுபட வேண்டியுள்ளது.

தற்பொழுது இங்கு எமது வீட்டில் மூன்று தலைமுறைகள். இது எங்கள் சொந்த ஊர் இல்லையே. தலைமுறை தலைமுறையாக வாழ்ந்த - பழகிய இடத்தை விட்டு வந்துள்ளோம். புலம்பெயர் வாழ்வில் உறவும் உண்டு, உதவியும் உண்டு, உபத்திரவமும் உண்டு. இதுதான் இன்றைய எனது வாழ்க்கை.

பிள்ளைகள் நன்கு படிக்கின்றார்கள். 'கலா'வின் நினைவு களுடன் வாழ்வு தொடருகின்றது.

அன்புடன்
ரஞ்சனா கலா பரமேஸ்வரன்
(அமரர் கலா. பரமேஸ்வரனின் மனைவி)

கொழும்பு - 5

10-1-1997

அன்புமிக்க முருகபூபதி அவர்களுக்கு,

புத்தாண்டு பொங்கல் வாழ்த்துக்கள். தங்கள் கடிதம் கிடைத்தது. மிக்க மகிழ்ந்தோம். அலைகடல் பிரிந்தாலும் அன்பு பிரிக்க முடியாது என்பதை அன்புக் கடிதம் உணர்த்தியது.

எனது மணிவிழா நண்பர்களின் முயற்சியால் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அதன் சிறப்பின் பெருமை நண்பர்களுக்கேயுரியது.

நான், உங்கள் ஊர் நீர்கொழும்புக்கு Y.M.H.A. நிகழ்ச்சிகளுக்கு அடிக்கடி செல்வதுண்டு. 'தங்கள் வீட்டுப் பிள்ளை' - என என்னை மிக்க பாசத்துடன் அங்கு அழைப்பார்கள்.

அங்கு உரையாற்றுகிற ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் முருகபூபதியை நான் குறிப்பிடுவதுண்டு. உங்கள் சகோதரி ஜெயந்தியை சந்திப்பதுண்டு.

சென்ற தடவை நவராத்திரிப் பேச்சுப்போட்டி நடுவராகச் சென்றிருந்தபோது, உங்கள் மருமகள் முதற்பரிசாக தங்கப்பதக்கம் பெற்றமையைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன். அப்போது மணிவிழா மலருக்கு உங்களிடம் கட்டுரைக்காக எழுதுவதற்கு ஜெயந்தியிடம் முகவரி கேட்டேன். Y.M.H.A. தலைவர் மயில்வாகனத்திடம் கொடுப்பதாகக் கூறினார். அது என்னை வந்து சேரவில்லை. திரு. மயில்வாகனன் அக்காலத்தில் மருத்துவமனையில் இருந்ததால் கைகூடவில்லை. நீங்கள் கட்டுரை எழுதாதது எனக்கும் துக்கமே.

இத்துடன் மணிவிழா மலர், எனது நாவல் 'விடிவெள்ளி பூத்தது' மற்றொரு நூல் 'பொய்கை மலர்' (அதுவும் நாவல் போன்றதே) இவை தவிர எனது துணைவியாரின் 2 ஆவது சிறுகதைத் தொகுதி 'புதிய வார்ப்புகள்', அவர் ஆசிரியையாக நடத்தும் 'பெண்ணின் குரல்' இவற்றை அனுப்பியுள்ளேன். படித்து அபிப்பிராயம் எழுதும்.

'இலக்கியப் பேரரங்கு' புதுமை இலக்கிய மலரை ராஜலீகாந்தன் அனுப்பியிருப்பார்.

நானும் பத்மாவும் ஓய்விலிருக்கிறோம். இரண்டு தடவை சென்னை அப்பல்லோ மருத்துவமனையில் இதய அறுவை சிகிச்சை செய்யப் பெற்றேன். எனினும் வழமைபோல் 'ஓடிஆடி'யே திரிகிறேன்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

இப்பொழுது வாரவாரம் ஞாயிறு தினகரனில் 'காந்தனின் கண்ணோட்டம்' எழுதுகின்றேன். அடுத்த 19-01-97 இல் அதற்கு ஓராண்டு நிறைவு. தொலைக்காட்சியில் இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளுக்காகவும், புத்தக அறிமுகங்களுக்காகவும் அவ்வப்போது தோன்றுகின்றேன்.

Voice of Chinmaya என்ற ஆங்கில ஆன்மீக சஞ்சிகைக்கும் பொறுப்பாசிரியராயுள்ளேன்.

பதில் எழுதாக. அன்பும் வாழ்த்தும்.

மிக்க அன்புடன்
நா. சோமசுந்தரன்

மல்லிகைப்பந்தல்
கொழும்பு - 11
12-2-1997

நண்பர் பூபதி அவர்களுக்கு,

மல்லிகை கண்டெடுத்த படைப்பாளி பூபதி என்பதையிட்டு இன்றும் பெருமிதமடைகின்றேன்.

ஆயிரம் கஷ்டங்கள், சிரமங்கள், நெருக்கடிகள் வந்துள்ள போதிலும் கூட எதிர்நீச்சல் போட்டு வாழ்ந்து காட்டுபவனே மனிதன்.

இப்படிப் பல தடவைகளில் நாம் பேசி எழுதி வந்துள்ளோம். இன்று எதார்த்தத்தில் எங்கள் பூபதி இவையனைத்துக்கும் முகம் கொடுத்து நிமிர்ந்து நிற்கின்றானே - அதுதான் பெருமை. உண்மையில் மெய்சிலிர்க்கின்றது. தூர இருந்தபோதிலும் எங்களைப் போன்றவர்களின் நெஞ்சில் நிறைந்தவர் பூபதிதான். அந்தப் பூபதியின் ஆளுமைக்கு இங்கிருந்தபடியே மானஸீகமாகத் தலைவணங்குகின்றேன்.

5-2-1997 முதல் மல்லிகைக் காரியாலயம் கொழும்பில் ஸ்ரீகதிரேசன் வீதியில் இயங்குகிறது.

டொமினிக் ஜீவா சிறுகதைகள், மல்லிகை முகங்கள் முதலானவற்றை நண்பர் ஸ்ரீகாந்தன் மூலமாக உமக்கு அனுப்பி வைக்கின்றேன். மகன் திலீபன் Happy Photo என்றொரு புகைப்பட நிறுவனத்தைத் தொடங்கியுள்ளார். இங்கு ஞானாவுக்காக ஒரு நூல் வெளியிட உள்ளோம். உங்களது கட்டுரையும் தேவை. அனுப்பவும்.

குழந்தைகளை சுகம் கேட்டதாகச் சொல்லவும். மூத்தவர்களுக்கு என்னை ஞாபகம் இருக்கலாம். உங்கள் மனத்துணியைப் பாராட்டுகிறேன்.

உமக்கு 'விடுதலை' கிடைத்தது அறிந்து எனக்கு பெரிய மன ஆறுதல்.

'பாட்டி சொன்ன கதைகள்' அட்டை வரைந்து சென்னைக்கு புறப்பட்ட நண்பர் Dr. சுப்பிரமணிய அய்யர் மூலம் கொடுத்துவிட்டேன். பதிப்புரையும் எழுதியுள்ளேன். அவசியம் ஒரு முறை இங்கு வந்து ஆறுதல் பெறவும். இலக்கிய நண்பர்களைச் சந்திக்கலாம். புதிய உத்வேகம் பெறலாம். 'நம்ம பூபதி' என்ற பெருமை எனக்கு எப்போதும் உண்டு.

அன்புடன்
டொமினிக் ஜீவா

கொழும்பு - 13,
15-02-1997

எனதாருயிர் பூபதிக்கு,

திருமதி. ரேணுகா தனஸ்கந்தாவிடம் ஜீவா + N.K. ரகுநாதன் ஆகியோரின் புத்தகங்களையும், 'உதயம்' இதழுக்கு இரு ஆக்கங்களையும் கொடுத்தனுப்புகிறேன்.

பிரேம்ஜி, கமலி, ஜனா ஆகியோர் விசாப்பெற்றுவிட்டனர். ஏப்ரல் இறுதிக்குள் கனடாவிற்கு குடியேற வேண்டும். பிரேம்ஜி - குடும்பத்தினரால் இழுத்துச் செல்லப்படுகிறார். போவதற்கு முன் அவருக்காக ஒரு நூல் தயாரிக்கின்றோம். உங்கள் கட்டுரையையும் உடனே அனுப்பி வையுங்கள்.

ஜீவாவின் சிறுகதைத் தொகுதி வெளியீட்டு விழா சிறப்பான முறையில் நடந்தது. அம்மேடையில் வைத்து நீங்கள் அவருக்கனுப்பிய நாட்குறிப்பையும், பேனாவையும் வழங்கினேன். பூரித்துப் போனார்.

கதிரசேன் வீதியில், மல்லிகைப்பந்தல் செயலகம் ஒன்றை இம்மாத முதல்வாரத்தில் திறந்துள்ளார். பல நண்பர்களின் புத்தகங்களை போட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறார். உங்களுடைய புத்தகமொன்றையும் போடப் பெரிதும் விரும்புகிறார்.

உங்கள் இலக்கிய நண்பர்கள் யாவருமே நான் அறிந்தவரையில் நலம்.

பூபதி, நல்லவர்களுக்குத்தான் தொல்லைகள் அதிகம். அவற்றை எதிர்கொள்ள எப்போதும் தயங்காதீர்கள். ஏனையோரின் அபிப்பிராயங்கள் நிழல்களைப் போன்றவை. சரியாகச் செயற்படும் நாங்கள் அவற்றை மட்டும் ஏற்று நிழலைப் பின் தொடர்ந்தால் அது முடிவற்றதாகி நம்மை செயலிழக்கச் செய்துவிடும். நாம் எதையும் எதிர்கொண்டு முன்னால் நடப்போம். நிழல்கள் நமது பின்னால் வரும். எனது பூபதி எதிர்க்கூட உதவும் பெருந்தன்மை கொண்டவர். எனவே இறுதி வெற்றி என்றைக்கும் பூபதிக்கே, நான் எப்பொழுதும் உங்கள் பாலிருப்பேன்.

சில ஆண்டுகள், என்னைப் பெற்றோருக்கும், நான் பெற்றவர்களுக்கும் மட்டுமே கடிதமெழுதி வந்தேன். சென்ற ஆண்டு ஐயாவும், அதற்கு முதலாண்டு அம்மாவும் செத்துப்போக கடிதமெழுதும் பழக்கம் குழந்தைகளுடன் மட்டும் நின்றது.

கடிதமெழுதாச் சபதத்தை இக்கடிதத்தால் உடைத்து இனி எல்லோருக்கும் எழுதுவேன்.

ஊருக்குப் போய் மூன்றாண்டுகளாகிறது. குழந்தைகளென்றால் உயிரெனக்கு. உங்கள் குழந்தைகள் நீர்கொழும்பிலிருந்தபோது சென்று பார்த்து ஆறுதலடைந்தேன்.

ஊர் செல்வதற்கு வானும் கடலும் மட்டும் தான் மார்க்கம். வான்வழி பயணக்காசு என் ஒரு மாதச் சம்பளம். கடல் வழிக்கோ பல வாரம் காத்திருக்க வேண்டும். போவதும் வருவதும் குறித்த நாட்களுக்குள் செய்ய முடியாது. அங்கு போய் லீவு முடிந்துவிட்டால் எனது வேலையே போய்விடும். 49 வயதில் புதிதாக யாரும் எனக்கு வேலை தரவும் மாட்டார்கள்.

சோவியத் தூதரகத்திலிருந்து வேலையிழந்து இரண்டரை ஆண்டுகள், நிரந்தர வேலையற்று நான் பட்ட துன்பங்கள், பசுமையாக நினைவிலிருக்கின்றன. பூபதி மட்டும் தான் இக்காலத்தில் எனக்கு உதவினார். உயிருள்ளவரை மறக்கமாட்டேன்.

மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் இரண்டு குழந்தைகளையும், ஓர் இளம் மனைவியையும், வயதான அம்மாவையும், ஐயாவையும் ஊரில் விட்டு வந்தேன். இனி ஊர் போனால், இரண்டு குமரிகளையும், ஒரு வயோதிக மனைவியையுமே பார்க்க முடியும்.

மூத்த மகள் அபர்ணா மகாத்மா காந்தியின் பிறந்த தினத்தில் (2-10-1980) பிறந்தவர். இளையமகள் அனோஜா (24-10-1982) இல் பிறந்தவர்.

மேசையிலுள்ள அவர்களுடைய புகைப்படங்களுடன் பேசுவேன்; சிரிப்பேன்; அழுவேன். சிலபோது நெஞ்சில் வைத்துக்கொண்டு தூங்குவேன்.

பூபதி, உங்கள் முயற்சிகள் யாவும் வெற்றிபெற வாழ்த்தி விடைபெறுகிறேன்.

என்றும் அன்புள்ள
உங்கள்
ராஜ ஸ்ரீகாந்தன்

தெஹிவளை
22-07-1997

அன்புள்ள முருகபூபதிக்கு,

வணக்கம்.

உங்கள் கடிதம் 28-05-97 இல் கிடைக்கப் பெற்றேன். பதில் எழுதச் சுணங்கியதற்கு மன்னிக்கவும். நண்பர் ராஜலூகாந்தலும் உங்களுக்கு ஒரு புத்தகம் அனுப்பி வைத்தது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயம்.

நண்பர்கள் கலந்து மாறிமாறிப் படிக்க வசதியாயிருக்கும்.

இளைய பத்மநாதன் புத்தகத்திலுள்ள கதைகளை - விசேடமாக முன்னுரையைப்பற்றி ஏதாவது குறிப்பிட விரும்பினால் அன்புடன் வரவேற்பேன். அவரை எனக்கு எழுதச் சொல்லுங்கள்.

நீங்கள், 'படித்தோம் சொல்கிறோம்' பகுதியில் ஏதாவது எழுத இருந்தால் எழுதி அதன் நறுக்கினை எனக்கு அனுப்புங்கள்.

East or West Home Is The Best என்று எழுதியிருக்கிறீர்கள். எந்த மனிதனுக்கும் தான் பிறந்து வளர்ந்த மண்ணில் வாழ்வது போன்ற இனிய வாழ்வு அமையாது.

பல்லுக்குப்பல் சில்லுக்குச்சில் என்று இணைந்துபோக வேண்டிய யந்திர வாழ்க்கைதான். காலமாற்றத்தால் அதன் கடும்போக்கு இறுகிக்கொண்டு போகிறது. யாரும் விலகிப்போக முடியாத கொடுமை.

எழுத முற்பட்டால் நிறைய எழுத வேண்டி ஏற்படுமே என்றுதான் இழுத்தடித்துக் கொண்டு வந்தேன். அப்படி இருந்தும் இன்று காலை எழுதத் தொடங்கு முன் அருட்டலுக்காக உங்கள் கடிதத்தை ஒரு தடவை மேலோட்டம் விட்டபோது, மேலும் பின்தள்ளப்பட்டேன். எனினும் உற்சாகத்தை கைவிடாமல் இப்போது (மாலையில்) இதனை எழுதுகிறேன்.

பழைய பகைமைகள் மறைந்திருக்கும் என ஒரு வரி எழுதியுள்ளீர்கள். எனக்கு, அதற்கு என்ன பதில் எழுதுவதென்று தெரியவில்லை.

அரியாலையில் சந்தித்து சற்று நீண்டு உரையாடிய ஞாபகம் எனக்கு உண்டு. அன்று அவற்றை விரித்துரைத்திருப்பேன் போலும்.

எழுத்தாளன் நேர்மையானவனாய் இருக்க வேண்டும் என்று என் 'தசமங்கல' வெளியீட்டு விழாவில் கொதிப்படைந்து பேசி விட்டேன். இப்போது கொழும்பில் அது முக்கிய பிரச்சினையாகி விட்டது.

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் 'பொன்னீலன்' என்ற தமிழக எழுத்தாளர் இங்கு வந்து, (இ.மு.எ.ச. கருத்தரங்கிற்கு அழைக்கப்பட்டு) "எழுத்தாளன் எழுதும்போதுதான் இலட்சிய வாதி. எழுதாதபோது அவன் சாதாரண மனிதன்" என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார்.

நான் அதைக் கண்டித்து வீரகேசரியில் ஒரு கட்டுரை எழுதினேன்.

அதில் ஒரு பகுதியைக் 'குமுதம்' பிரசுரித்து பொன்னீலனுக்கு தொல்லை கொடுத்தது.

குமுதம் 3 இதழ்களில் - அந்த விவாதம் நடந்தது. அந்த வேகத்தில்தான் நான் என் கூட்டத்திலும் பேச வேண்டி ஏற்பட்டது.

அது சம்பந்தமான ஒரு பத்தி எழுத்தாளரின் கண்ணோட்டத்தை அனுப்புகிறேன். படித்துப் பார்க்கவும்.

நீங்கள் எங்கே நிற்கிறீர்களோ தெரியாது.

ஆனால், இந்தக் கட்டுரையாளர் தன்னையே தோலுரித்து, நிர்வாணக் கோலத்தைக் காட்டுகிறார்.

Intelligentsia- களை மட்டமாக மதிப்பிடக்கூடாதாம். கடைசி வரி : ஒழுக்கம் எது, நேர்மை எது, சரி எது, பிழை எது என்பதனை நாங்கள் தீர்மானிக்க முடியாதாம்.

இந்த எழுத்தாளர் மனையாட்டியுடன் வீதியில் செல்லும்போது எதிரே வருபவன் அவளைத் துகிலுரிந்து பலாத்காரம் செய்யும்போது - அப்போது அவர் உரைகல்லைத் தேடி ஓடுவார். சரி எது? பிழை எது? ஒழுக்கம் எது? என்று தெரியாத மேதையல்லவா அவர்.

இவற்றை நினைத்தால், இந்த அயோக்கியர் எழுதும்போது நமக்கேன் பேனாஉ-என்ற எண்ணம் வரும். என்றாலும் நான் சோர்ந்து போய்விடவில்லை.

சந்தோஷமாக இருக்கிறேன். அமைதியாக இருக்கிறேன். எதிர்நீச்சல்களும், தழும்புகளும் அந்தந்த நேரத்தில் என்னைத் தொல்லைப்படுத்தினாலும் அதன் பலன்களை இப்போது குடும்ப ரீதியாகப் பெருமையோடு அனுபவிக்கிறேன்.

பிள்ளைகள் - திலீபன், தமயந்தி, சஞ்சயன், ஜெயதேவன், ஜனனி, கனடா, லண்டன், ஜெர்மனியில் இருக்கிறார்கள்.

கடைசிப்பெண் இங்கு தனியார் நிறுவனத்தினில் பணிபுரிகிறார். பிள்ளைகளை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பியது எனக்கு மகிழ்ச்சியான விடயமல்ல, சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை.

எனது 'கட்டைவிரல்' கதையில் நான் யார் என்பதை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறேன்.

கமலினியை இடைக்கிடை சந்திப்பதுண்டு. கஷ்டப்பட்டு ஓடி உழைக்க வேண்டும். மரண வீட்டில் நான்கு நாட்களும் நானும், என் மனைவியும் பகல் முழுவதும் அங்கு நின்றோம்.

வீரகேசரியிலிருந்து பலர் பிரிந்துபோய் தினக்குரலில் பணியாற்றுகிறார்கள். இரு பத்திரிகைகளும் இடைக்கிடை சாடிக்கொள்வதும் நடைபெறுகின்றது.

பதிலை எதிர்பார்ப்பேன்.

அன்புடன்
என்.கே. ரகுநாதன்

லண்டன்
30-8-1997

அன்புள்ள முருகபூபதி,

உங்களின் புத்தகம் (எழுத்தாளர்கள் பற்றியது) வாசித்ததும் உங்களுக்கு அதுபற்றி எழுத யோசித்தேன். இன்றைக்கு எழுதுவோம், நாளைக்கு எழுதுவோம் என்று நாட்கள் வருடங்களாகிவிட்டது.

எனக்கு நிறைய வேலைகள் என்று சொன்னால் சிரிப்பீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மூன்று பையன்கள். கொஞ்சக் காலத்திற்கு முன்தான் M.A. (Medical Anthropology) செய்து முடித்தேன். Full time work. வீட்டுக்கு வர 7 மணியாகும். பெரிய குடும்பத் தலைவி, அக்கா, தங்கை, குழந்தைகள், தம்பி, மைத்துனி குடும்பம் என்று 30 பேர் லண்டனில்.

போன வருடம் 'அம்மா என்றொரு பெண்' குறுநாவல் வெளியிட்டேன். இந்த வருடம் 'நாளைக்கு இன்னொருத்தன்' என்றொரு சிறுகதைத் தொகுதி வெளியிடுகிறேன்.

'வசந்தம் வந்துபோய்விட்டது' என்ற நாவல் டிசம்பரில் வெளிவர ஆயத்தம் செய்ய வேண்டும்.

'தில்லையாற்றங்கரை' ஆங்கில நாவலாக வெளிவருகிறது. நேரம் குறைவு மன்னிக்கவும். இத்துடன் இரண்டு நாவல் அனுப்புகிறேன். விமர்சனம் எழுத முடியுமா?

லண்டன்
23-11-1997

Dear Murugapoopathy,

கடிதமும், புத்தகங்களும் கிடைத்திருக்குமென நினைக்கிறேன். 'தினக்குரல்' என்ற பத்திரிகையில் நீங்கள் எழுதிய விமர்சனம் வந்திருப்பதாக நித்தியானந்தன் கூறினார். நான் இன்னும் பார்க்கவில்லை. மிகவும் நன்றி.

பாரிஸில் நடந்த இலக்கியக் கூட்டத்தில் வெளியீடு நடந்தது. லண்டனில் முழுக்க முழுக்கப் பெண்களை வைத்து விமர்சனக் கூட்டம் நடந்தது.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

ஆண்களை நம்பி அலுத்துவிட்டீர்களா என்று கேட்க வேண்டாம். மிகவும் திறமையான பெண்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். எழுதும் அனுபவம் இல்லாவிட்டாலும் எழுத்தை ரசிக்கும் மனப்பான்மையுள்ளவர்கள்.

மார்கழி கடைசிப் பகுதியில் இந்தியாவுக்குப் போகிறேன். 'வசந்தம் வந்துபோய்விட்டது' என்ற நாவலை வெளியீடு செய்வதாக உத்தேசம்.

எனது ஆங்கில நாவலான 'Banks of the River Thillai' (தில்லையாற்றங்கரையினில்) இன்னும் வெளிவராமல் இழுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. March 8-ஆம் திகதிக்கு முன் வெளியிட முயற்சிப்போம். லண்டனில் Tamil Information Center இன் Publication ஆக வெளிவரவிருக்கிறது. அதன் பின் பெரும்பாலும் தமிழ் எழுத்துத் துறையைக் குறைத்துக் கொள்வதாக யோசனை. நான் படித்த Medical Anthropology சம்பந்தமான கட்டுரைகளை எழுத யோசிக்கிறேன்.

தயவு செய்து பதில் எழுதவும்.

அன்புடன்
ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம்

திருகோணமலை

4-9-1997

அன்பினிய நண்ப,

நலம். தங்கள் மடல் கண்டும், நூல் கண்டும் மிகவும் களிப்படைந்தேன். தாங்கள் அனுப்பிய முகவரியாளரிடமிருந்து மிகவும் காலந்தாழ்த்தியே நூலும், கடிதமும் கிடைக்கப் பெற, எனது பதிலும் தாமதமாயிற்று.

இந்தத் தாமதம் தங்களுக்கு பலவிதமான கற்பனார்த்தங்களுக்கு இடம் தந்திருக்கும் எனின், சிரமத்திற்கு எனது மனமார்ந்த வருத்தத்தை தெரிவித்துக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

தாங்கள் அனுப்பிய நூலில் தளையசிங்கத்தைப் பற்றிய தங்கள் அநுபவபூர்வமாகவும், சரியான கணிப்பீடாகவும் அமைந்த எழுத்தினால் மிகவும் களிகூர்ந்தேன். நாம் செய்யாத ஒரு கடமையை தாங்கள் செய்திருப்பதாக ஒரு நிறைவு. எனினும் அதுபற்றிய விமர்சனம் தாமதமாகலாம்.

தற்போது இங்கு நாம் வாழும் வீடு வாடகை வீடு. வருடத்துக்கு ஒரு முறை வீடுகள், கிரகங்கள் வீட்டுக்கு வீடு மாறிக்கொள்வது போல பெயர்வதும், ஒவ்வொரு பெயர்விலும் புதிய வீட்டிற்கு செலுத்த வேண்டிய வாடகை முற்பணம் இவற்றின் அதிகரிப்பு வேறு. எனவே வீடு தேடும் படலம் ஒருபுறம். உத்தியோகமும் அற்றிருப்பதனால் அதுவும் தேடுதல்.

இவற்றினிடையே தொலைந்து போய்விடுகின்ற வாழ்வையும் தேடுதல். சொல்லுங்கள் - இவற்றினிடையேயும் எழுத்திற்கும் - நெருக்குவாரப்படுத்தும் கவிதைப் பிரசவங்களிற்கு சிறிது அவகாசம் நல்குவது தவிர - மிகைபட வழங்க நேரம் அற்றுத் தவிக்கின்றேன். ஆக, தயவு செய்து சற்று மூச்சு வாங்கிவிட குறைந்தது 2 மாத அவகாசம் தாருங்கள்.

பெயர்வு பற்றி, குடும்பத்தைப் பிரிந்திருந்தமை பற்றி எழுதியிருந்தீர்கள். இவை நமக்கு மட்டும் பிரத்யேகமல்லவே. இங்கு சகலர்க்கும் அல்ல எனினும் பெரும்பாலோர் கூறுவது நாம் இவற்றை கலைப்பணி மூலம் ஆவணப்படுத்துகிறோம். அவ்வளவே. 'காலத்துயர்', 'காற்றுவழிக் கிராமம்' இரண்டைப் பற்றியும் சேர ஒரு பார்வை - எழுத இயலும் எனின் எழுதுங்கள். மகிழ்வேன்.

மு.பொ., கொழும்பில் உள்ளார். பெரும்பாலும் மு.பொ.வின் இலக்கியவழிச் செயற்பாடுகள் கொழும்பை மையமாகக் கொள்ள எனது திருமலை மேவி நிகழ்கிறது.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

இங்கு சில நாடகங்கள் எனது எழுத்திலும், நெறியாள்கையிலும் நிகழ்ந்தன. தமிழ்த்தின விழாவின் நாட்டிய நாடகத்தின் போட்டியில் அகில இலங்கை ரீதியிலான முதலிடம் 'தோப்பிழந்த கதை' என்ற எனது எழுத்துருவிலான நிகழ்விற்கு கிடைத்தது.

இப்படிச் சில எனதும் பிறரதும் மாகாண சபையின் மூன்றாண்டு கலாசாரப் பணிகளுக்கான முன்வரைவுத் திட்டப்பட்டறை நிகழ்வை ஒட்டி பல எழுத்தாளரும் ஒன்றுகூட ஏற்பட்ட வாய்ப்பும், எனப் பல வகையாலும் திருமலை பண்பாட்டுத் தலமாக மாறி வருகிறது.

எவ்வளவு காலமோ பார்ப்போம்.

பாஸ்கரன் எனது மருமகன். அவரை எழுத்துப் பணியில் ஊக்குவியுங்கள். தங்கள் கல்விநிதியப் பணி Activist பண்பு தொடர்க. எழுத்தும் வாழ்வும் இணைக. வாழ்த்துக்கள்.

அன்புடன்
சு. வில்வரத்தினம்

நீர்கொழும்பு
9-9-1997

அன்புள்ள பூபதிக்கு,

நலம். நலமறிய அவா. மிக மிக நீண்ட காலங்களின் பின் கடித மூலமாகவேனும் கடந்த கால இலக்கிய நினைவுகள் இரை மீட்கப்படுகின்றன என எண்ணுகிறேன்.

உம்மைப் பற்றிய தகவல்களை பத்திரிகைகளில் காண்பேன். அவுஸ்திரேலியாவில் நண்பர்களுடன் சேர்ந்து ஒரு பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப் போகிறீர் என்றும் அறிந்தேன். மகிழ்ச்சியோடு என் வாழ்த்துக்கள்.

மிக நீண்ட காலங்கள் பத்திரிகைத் தொடர்புகளை தொழில் காரணமாக விட்டிருந்த நான் கடந்த ஒரு வருடமாக பத்திரிகை களுக்கு ஆக்கங்கள் எழுதி வருகிறேன். எனது பல கவிதைகள், கட்டுரைகள் பிரசுரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

கடந்த சித்திரையில் எனது கவிதை நூல் வெளிவந்தது. முழுக்க முழுக்க வளரும் பிள்ளைகளுக்காகவே எழுதப்பட்ட பாடல்கள். இத்துடன் உமக்கு அனுப்புகின்றேன்.

இந்நூலில் ஆயிரம் பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டன. ஒரு மாத காலத்துள் அனைத்தும் விற்கப்பட்டுவிட்டன. இந்த நூல் பிள்ளைகளின் கையில் போய்ச் சேர வேண்டும் என்பதே எனது ஆசை.

அவுஸ்திரேலியா தமிழ்ச்சங்கத்தினரால் கடந்த வருடம் நடத்தப்பட்ட 'வானமே கூரையாக வாழும் தமிழினமே' என்ற தலைப்பிலான கவிதைப் போட்டிக்கு ஆக்கம் அனுப்பியிருந்தேன். அதுபற்றிய முடிவுகள் பத்திரிகைகளிலும் வெளியிடப்படவில்லை. போட்டிக்கு என்ன நடந்தது?

எங்கள் யாழ். மக்களின் கடந்தகாலத்தவறுகளை சற்றுச் சூடாகவே எனது கவிதையில் சாடியிருந்தேன். யாழ். மக்கள் சிலராவது என் கவிதையைப் படித்திருந்தால் மனம் சாந்தியடையும்.

இங்கு அனைவரும் நலம் என எழுதலாம். ஆனால், அனைவரும் நலமா என்பது எனக்குத் தெரியாது. மாற்றங்கள் பல என்று சொல்லலாம்.

அன்புடன்
ந. தருமலிங்கம்

இங்கிலாந்து
10-11-1997

அன்பான முருகபூபதி,

உனது எழுத்துலகப் பிரவேசத்தின் இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவை இலக்கிய விழாவாகக் கொண்டாடும் உனக்கு உரிமையோடு கலந்த இதயம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1976-ஆம் ஆண்டில் கொழும்பில் தினகரனில் நான் வேலை செய்துகொண்டிருந்தபோது, அப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் கைப்பிடித்த என் மனைவியோடு குடும்பமாக இருப்பதற்கு நீ பிறந்த நீர்கொழும்பு மண்ணில் இருக்க வீடு எடுத்துத் தந்தது, உனது அப்பா, அம்மா, சகோதரர்கள், உற்றார் அனைவரும் எங்களுக்குப் பல ஆண்டுகள் உறவுகளாக வாழ்ந்த அந்தக் காலங்கள் என் இதயத்தில் அழியாத நினைவுகள்.

நீர்கொழும்பில் இலக்கியக் கூட்டம் என்ன - விழாக்கள் என்ன - நடன விருந்துகள் என்ன - எல்லாவற்றிலும் உன்னோடு நாங்கள் பங்குகொண்ட நினைவுகளை மறக்க முடியுமா?

நீ வீரகேசரியில் பணியாற்றினாய். நான் அரச பத்திரிகையில் பணியாற்றினேன். ஆனாலும் நமக்குள் அவற்றையெல்லாம் கடந்த ஒரு பிணைப்பு... உன்னை நான் ஏழேழு ஜென்மத்துக்கும் மறக்க முடியாது.

உன்னைப்போல இலக்கியத்தை நான் ஜீவ மூச்சாகக் கொண்டவனில்லை. உன்னைப்போல நான் மக்கள் இலக்கியம் படைத்தவனுமில்லை. ஏன், உன்னைப்போல இலட்சிய வெறியோடு செயல்பட்டவன் என்று சொல்வதற்கு அருகதையில்லாதவன்.

நீ இதயத்தில் இலக்கியத்தைச் சுமப்பவன். உன்னை வாழ்த்த எனக்கு தகுதி இருக்கிறதோ தெரியாது. ஆனாலும், உன்னோடு உரிமையோடு எதையும் பகிர்ந்து கொள்ளக் கூடிய நண்பனாக வாழ்ந்த - வாழ்கின்ற உறவு இருக்கிறது. அதனால் உன்னை வாழ்த்துகிறேன்; வாழ்த்திக் கொண்டே இருப்பேன்.

நீ என்றும் வாழ்க வளமுடன்!

'ஈழகேசரி'யை மீண்டும் ஜனவரி முதல் கொண்டுவர முயற்சிக்கிறேன். அதே அமைப்பில்தான். ஆனால் அரசியலை வெகுவாகக் குறைத்து, புலம் பெயர்ந்த மக்களின் உணர்வு

களுக்கும், இலக்கியத்துக்கும் முக்கிய இடம் அளித்து கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நீ ஒரு பத்திரிகையை நடத்தினால் எப்படியான விஷயங்களை எழுதுவாய் என்று எண்ணிக் கொண்டு எனக்கு சில விஷயங்களை எழுது. அத்தோடு, மாத்தளை சோமு, எஸ்.பொ. போன்றவர்களையும் எழுத வைக்க விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே மாத்தளை சோமு எனக்கு உதவி வருகிற இனிய நண்பர். எஸ்.பொ. எனக்கு ஏதோ விஷயமாகக் கடிதம் எழுதினார். நான் பதில் எழுதினேன். பதில் இல்லை. அவருக்கு கடிதம் எழுதுகிறேன்.

எல்லாவற்றையும்விட, நீ எனக்கு 'ஈழகேசரி'யை ஆரம்பித்து நடத்துகிற விஷயத்தில் உதவ வேண்டும். அதாவது சினிமா ஒன்று ஒவ்வொரு இதழுக்கும் அனுப்ப வேண்டும். அதைவிட உனது இன்னொரு கட்டுரைத் தொடர் உள்ளது. அதைவிட அவுஸ்திரேலியா தமிழர்கள் பற்றி ஒரு கட்டுரை. அத்தோடு இன்னும் ஏதாவது விஷயங்கள்.

பிரிந்துபோன எழுத்தாளர்களைப்பற்றித்தானே எழுதினாய். வாழ்கின்ற ஈழத்து எழுத்தாளர்களைப் பற்றி தொடர்ந்து ஒவ்வொரு முறைக்கு ஒவ்வொருவரைப் பற்றி எழுது.

அவுஸ்திரேலியாவுக்கு ஒரு முறை வர வேண்டும் என்ற விருப்பம். முடிந்த காரியமா? உன் விழா நடக்கிற நேரத்தில் வந்திருந்தால், உன் விழாவிலும் பங்கு கொண்டிருக்கலாம். நீயும் வர நினைத்தாய். எப்படியும் நாம் சந்தித்துப் பேச வேண்டும். நீர்கொழும்பில் விடிய விடியப் பேசியதுபோலப் பேச வேண்டும். அதுவும் விரைவில்.

அன்புடன்
என்றும் உனது
ராஜகோபால்

உடப்பு
இலங்கை
1997-12-23

அன்பும் பண்பும் நிறைந்த முருகபூபதிக்கு,

என் அன்பு நன்றிகளும் வாழ்த்துக்களும். நலம்; நலம் காண்கின்றேன். நலம் தொடர வேண்டுகிறேன்.

பல்லாண்டுகள் கழிந்த பின்னர் இந்தக் கடிதம் எழுதும்படி ஏற்பட்ட உந்துதலுக்கு உங்கள் செயல்தான் காரணம்.

1997-12-21 ஞாயிறு வார வீரகேசரியில் அவுஸ்திரேலியாவில் தங்களது 25 ஆண்டு எழுத்துலகப் பூர்த்திக்கான வெள்ளிவிழா நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டேன். களித்தேன்.

நான் சேவையிலிருந்து ஓய்வுபெற்று 7 வருடங்களாகிவிட்டன. எனது சமயப் பணியும், இலக்கிய, வில்லிசைப் பணிகளும் தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்து சமய கலாசார அமைச்சு அருட்கலைத்திலகம் எனும் விருதும், இலங்கை கலாசார அமைச்சு கலாபூஷண விருதும் (1997) வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளன. இவை மட்டுமன்றி பல்வேறு விருதுகள் தாங்கள் அறிவீர்கள். மற்றும் அடியேனைப் பற்றி நான் தங்களுக்கு சொல்ல வேண்டியதுமில்லை. நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள்.

எத்தனையோ கலைஞர்கள் வெளிநாடுகள் சென்று கலைப்பணிகள் செய்து வருகிறார்கள். அது அவர்களது அறிமுகமும் அங்கிருக்கும் சொந்தக்காரர் உதவியுந்தான். எனக்கு அந்த வகையில் இரண்டும் நீங்கள்தான். நம்மைவிட குறைந்ததர கலைஞர்கள் செய்து வருகிறார்கள். நமக்கு வாய்ப்பு கிட்டுகின்றதில்லையே என்று ஒரு பெருங்கவலைதான்.

தற்போது நீங்கள் இருக்கும் நிலையில், சங்கங்கள், அமைப்புகள் மூலம் எனது வில்லிசைக்கு அங்கு வரும் வாய்ப்பை தங்களால் ஏற்படுத்த முடியும் என நம்பகமான விடயமறிந்தவர்கள் மூலம் கேள்விப்பட்டேன்.

ஒரு வகையில் நான் உங்களுக்கு பல வகையிலும் மறக்க முடியாதவன். தயவு செய்து எனது வேண்டுகலுக்கு ஒரு வாய்ப்பை தருவதற்கு ஆவன செய்யுங்கள். என்னை வில்லிசை, கதாப்பிரசங்கம், சொற்பொழிவு, எத்துறைக்கும் பயன்படுத்தலாம். அதுவும் உங்களுக்கு நன்கு தெரியுமென்பதால் எனக்கு நம்பிக்கையுண்டு. தங்கள் பதில் பார்த்திருக்கிறேன்.

அன்புடன் நினைக்கும் ஆசிரியர்
சோமாஸ்கந்தர்

Papwa New Guinea

24-12-1997

அன்பிற்குரிய நண்பர் முருகபூபதி அவர்களுக்கு,
வணக்கம். புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்.

சென்ற மாதம் தங்கள் 'நம்மவர்' விழா தொடர்பாக வெளியிட்ட மலரை இப்பொழுதுதான் முழுமையாக வாசித்து முடித்தேன். எனவே, வழமையாக தொலைபேசியில் 'நன்றி' கூறுவதுபோல அல்லாமல் மனதைத் திறந்து கடிதமாக எழுத விரும்பினேன். இன்று எழுதுகின்றேன்.

இலக்கியப் பயணத்தில் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் வழியிற் சந்தித்த நால்வரை பாராட்டிக் கௌரவித்தல் மூலம் தங்கள் வெள்ளி விழாவைக் கொண்டாட எண்ணிய பெருமனசு தங்களுடையது. அத்துடன் "கருத்து முரண்பாடுகள் ஒரு மனிதனின் மேன்மையை இனம் காண்பதில் தவறிழைத்துவிடல் தகாது என்பதில் திடசித்தமானவன் : எனது எழுத்திலும், வாழ்விலும் இதனைப் பிசகின்றி நடைமுறைப்படுத்துகின்றேன்" என்று தங்கள் 'பயணத்தின் வழியில்' என்ற கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆக்க இலக்கியத் துறையில் இந்தப் புனிதமான கோட்பாட்டை தழுவி ஒழுகத் தவறியதால் ஈழத்திலும், தமிழ்நாட்டிலும் இலக்கிய உலகு பெரும் பாதிப்படைந்ததை நாம் அறிவோம். அந்தப் பொருள் தொடர்பாக நான் அதிகம் எழுதத் தேவையில்லை. ஆயினும், "எழுத்தாளர் முற்போக்காளர்கள் எனவும், பிற்போக்காளர்கள் எனவும் வகுக்கப்படுவது நற்போக்கு அல்ல எனத் தனது கருத்தைத் தைரியமாக மென்மையுடன் கூறும் அம்பி" என்று என்னை இனங்கண்டு அறிமுகப்படுத்திய அருண். விஜயராணியின் கட்டுரையில் மிகத் திருப்தி அடைகிறேன். பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

அந்தக் கட்டுரையிலே உள்ள இன்னொரு கருத்து எனக்கு நிறைவு தருகிறது. "யாழ்ப்பாணத்திலே மேலைத்தேய மருத்துவத்தை உருவாக்கிய கிறீன் எனும் அமெரிக்க வைத்தியரை இன்றிருப்போருக்கு இனம்காட்டி, நாளை எமது சந்ததியினர் நன்றியோடு நினைவுகூர வழிவகுக்கும்" கிறீனின் அடிச்சுவடு எனும் நூல்தான் நான் தமிழ் உலகத்துக்குத் தந்த மிகப் பெரும் சேவை என்று கூறியிருப்பதையிடும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

முனைவர் பேராசிரியர் சாலை இளந்திரையன், மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழக வை.தட்சணாமூர்த்தி ஆகியோரும் இவ்வாறு

எழுதியுள்ளனர். கிறீனின் அடிச்சுவட்டின் விரிவான புதிய பதிப்பு ஒன்றை தாம் வெளியிட வேண்டுமென்று சென்னை சைவ சித்தாந்தக் கழக அதிபர் திரு. முத்துக்குமாரசுவாமி அவர்கள் விருப்புத் தெரிவித்து, "மருத்துவத் தமிழ் முன்னோடி" என்று தாமே தலைப்புக் கொடுத்து வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

இவையெல்லாம் கிறீனைத் தொடர்ந்து உலகறியச் செய்ய எனக்கு உதவின. அதனால் -

இன்னொரு முயற்சியில் ஈடுபட்டேன். அதனால் 1998 இல் மானிப்பாய் கிறீன் வைத்தியசாலையின் 150 ஆம் ஆண்டு காலத்தில், இலங்கை அரசு கிறீன் நினைவு முத்திரை ஒன்றை வெளியிட ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. அதே காலத்தில், கிறீன் பற்றிய ஒரு விரிவான நூலை ஆங்கிலத்தில் வெளியிடவும் உள்ளேன்.

இவற்றை எல்லாம் இங்கு குறிப்பிடுவதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. அது தங்கள் அடிப்படைக் கொள்கையான 'கருத்து முரண்பாடுகள் ஒரு மனிதனின் மேன்மையை இனங்காண்பதில் தவறிவிடல் கூடாது' என்ற கொள்கையுடன் தொடர்புடையது. அதுபற்றியும் சிறு குறிப்பு.

கிறீன் பற்றிய ஆய்வுகளை நான் தொடர்ந்து செய்து நூல்கள் வெளியிடும்போது, "நீங்கள் சைவ சமயத்தவர்; கிறீன் கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரகர். அதற்காக, யேசுவின் பெயராலேயே அறிவியல் தமிழ் வளர்க்கத் துவங்கினவர்" என்று சமய முரண்பாட்டை கொணர்ந்து என் இலட்சியத்தை கைவிடச் செய்ய நினைத்தவர்களும் சிலர் உள்ளனர். அதை இங்கு நினைவுபடுத்தி, எந்த ஒரு முரண்பாடும் உண்மையான மேன்மையை இனங்கண்டு கௌரவிப்பதில் தவறிவிடக் கூடாது என்ற உயர்ந்த கருத்தை, புனிதமான கருத்தென்று பாராட்டுகிறேன்.

என்றும் எனக்குள்ள குறைபாடு ஒன்று. எங்கே சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறதோ, அங்கே கிறீனை இழுத்து வருவேன். இங்கும் இதே குறைபாடு. அதற்காக மன்னிக்க.

தங்கள் வெள்ளிவிழாவின் முக்கிய அம்சமாக நீங்கள் நேசிக்கின்ற, மதிக்கின்ற எங்களைப் பாராட்டினீர்கள். 'கலையும், இலக்கியமும் எம்மை வாழவைக்கும்' என்று உறுதியுடன் நம்பி, கட்டுரையை முடித்துள்ளீர்கள். அதையும் மிகவும் வரவேற்கின்றேன்.

எதிர்பாராத விதமாக நாம் எல்லாம் 'பரதேசிகள்' ஆகிவிட்டோம். புலம் பெயர்ந்துவிட்டோம். அதனாலே, எம் வழித் தோன்றல்களின் வாழ்வையும் பெயர்த்துவிட்டோம். புதிய

நிலத்திலே தழைத்து வருகிறபோது, அவர்களிலே மாற்றம் பல காண்கிறோம். எமது தனித்துவத்தை இளசுகளின் மனசிற் பதித்து வாழ்வில் நிலைப்படுத்துவதற்கு கலையும், இலக்கியமும் தான் கைகொடுத்து உதவும். ஆகவே, எழுத்துலகில் வெள்ளி விழாக் கண்ட தங்களைப் போன்றோர் படைக்கும் இலக்கியங்கள் எதிர்காலத்திலே வரலாற்றுச் சான்றுகளாகவும், வாழ்க்கை வழிகாட்டியாகவும் புலம்பெயர்ந்தோரின் வருங்காலத் தலைமுறையினருக்கு அமைதல் வேண்டும் -

அதற்கு அமையச் செயற்படுங்கள். ஆக்க இலக்கியப் பயணத்தில் அடுத்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளும் அயராது உழைத்து, நிறைவு பெறுங்கள்.

இவை, என்-நன்றியுணர்வு ததும்பும் வாழ்த்துக்கள்.

அன்புடன்
அம்பி

Sri Lanka Red Cross Society,
Negombo. 5th Jan. 98.

Mr. L. Murugapoopathy

My Dear Thamby Muruga,

Greetings to you and your Family form SLRCS!

“Blessed are those who do not read News Papers” said a learned Swamiji. But, you may agree with me, if I say “Blessed are those who do not fail to attend Literary Functions”, similar to those of yours held in YMHA on 4.01.98., because it was conducted in such a simple way as to make all those participated and the readers of your new issue “Paddi Sonna Kathai” (Folk - Lore related by Grand Mother) be doubly blessed.

As you are in Sri Lanka now, you may be able to collect on the spot informations about Sri Lanka including the conflict of NE which may help and pave way to write a history book on the Tamils of Sri Lanka & War.

I will be fortunate and happy to provide you some basic facts and information enable you to contribute your might in the history of Journalism.

May Godess Saraswathie be with you and by her grace may your analysis and historical facts that may be included bring you and your colleagues World Fame in Journalism.

I do hope you will carry unforgettable memories about our resplendent Island to Australia.

With Very Best Regards.

Sincerely yours in Red Cross Service,

S. SIVARAJALINGAM

Retired Chief Station Master

(Vice President - Sri Lanka Red Cross Society)

நீர்கொழும்பு
January 30th, 1998

Dear Uncle,

நலம் நலமறிய ஆவல்.

மேலும் உங்களது படைப்பான அருமைநூல் பாட்டி சொன்ன கதைகள் புத்தகத்திலுள்ள அத்தனை கதைகளையும் நான் படித்துச் சுவைத்தேன். அவை யாவும் சிறந்த, அறிவிற்கு விருந்தான அம்சங்களாகவே அமைந்திருந்தன. இக்கதைகளில் இருந்து சமுதாய சீர்திருத்தமாகவே அனைத்து கதைகளும், அறிவுறுத்தியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

உங்களை தூங்க வைப்பதற்காக பாட்டி சொன்ன இக்கதைகளை இதுவரை காலமும் ஞாபகத்தில் வைத்து நூலாக உருவகித்து வெளியிட்டமை பாராட்டப்பட வேண்டியதே. கேள்வி ஞானத்தினால் பாட்டி சொன்ன கதைகளை உருவகம் என்ற இலக்கிய வடிவத்தில் சிறைப்படுத்த முனைந்ததன் விளைவாக அவை இப்போது எம் போன்ற சிறுவர்களின் கரங்களில் தவழ்ந்திடும் வேளையில் அவர்களின் அறிவுத்திறன் மென்மேலும் மெருகேற்றப்படுகின்றன.

மூளை என்ற இக்கதையைப் படிக்கும் என்னுள் ஓர் இனம்புரியாத ஆவேசம். இந்த நரிமேல் உண்டாகியது அதாவது இவ்வுலகில் ஏமாறுபவர்கள் இருக்கும்வரை ஏமாற்றுபவர்களும் இருந்து கொண்டுதானே இருக்கிறார்கள் என்பதை உணர முடிகிறது. அடுத்த குணம் என்ற கதையில் இருந்து ஒருவருக்கொருவர் போட்டி பொறாமையுடன் வாழ்க்கையை மாற்றியமைத்து, இறுதியில் அந்நகரத்தை ஒரு காட்சிச் சாலையாக மாற்றுவது கேவலத்துக்குரியதாக அமைந்துள்ளது. தனித்துவம் என்ற கதையில் இருந்து ஒவ்வொருவரும் தமது செயல்களைப் பாராட்டுவது அகம்பாவம் கொண்டு ஆர்ப்பரிப்பது போலாகிறது. பலம் என்ற கதையில் இருந்து அடுத்தவரைச் சுரண்டி வாழும் ஒரு சிலரும் இவ்வுலகில் இருக்கத்தானே செய்கிறார்கள் என்பதற்கு உதாரணமாக அமைந்தது. இத்தனையோடும் மற்றைய கதைகளாகிய அடக்கம், ஞானம், சமர்ப்பணம் ஆகிய கதைகளும் நன்றாகவிருந்தன. சமர்ப்பணம் என்ற கதையின் ஊடாக தற்போதைய எமது நாட்டுச் சூழ்நிலைக்கேற்றாற்போல் நாம் இனத்துக்கினம், மதத்திற்கு மதம் வேறுபட்டிருந்தாலும் ஒரே கூடையுள் ஒன்றாக குவிக்கப்பட்ட மலர்களைப்போல், மலர்கள் இறைவனை அலங்கரிப்பது எத்துணை புனிதமானது. ஆனால்,

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

மனிதனோ இப்புவியில் இருக்கும்வரை நான், நீ என்ற மமதையுடன் வாழ்ந்து இறுதியில் ஆறடி மண்ணுக்குள் அடங்கி விடுகின்றான். இங்கே மலர்களுக்குரிய உன்னதம்கூட மனிதனுக்கு இல்லை என்பதை உணர முடிகிறது.

இது ஒரு வாழ்க்கைப் பாடமான கதையாக வடித்ததில் பாராட்டப்பட வேண்டிய பெருமை பெற்றது எனலாம். அடுத்த கதையான உழைப்பு மனிதன் ஒவ்வொருவனும் தம் வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய, சிந்திக்கக் கூடிய ஒரு சிறந்த கதை நம்பிக்கைதான் வாழ்க்கை, வாழ்க்கையே நம்பிக்கையாக மாறிவிடக் கூடாது. தள்ளாத வயதிலும் பாட்டி தன் சொந்தக்காலில் வாழ்வது இன்றைய சோம்பேறிகளிற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டு எனலாம். மற்றும் தகுதி, குறை, மனிதர்கள் என்ற கதைகளும் அறிவை மேம்படுத்தும் கதைகளாக உருப்பெற்றிருந்தமை அருமையிலும் அருமை. இக்கதைகளினூடாக நான் பல விளக்கங்களையும் அறிந்துள்ளேன்.

மனிதனைப் பற்றி மனிதனின் குண இயல்புகளை இனங்காட்டி விலங்குகளோடும், மரம், செடி, கொடிகளோடும், மலர்களோடும் ஒப்பிட்டு இக்கதைகளை மலர்ச்சரங்களாக சேர்த்து புனைந்தளித்த எனது தந்தையாரின் நண்பராகிய முருகபூபதி அங்கினுக்கு அவரது இலக்கியச் சேவைக்கு நான் கல்வி கற்கும் பாடசாலையாகிய நீர்/விஜயரத்தினம் இந்து மத்திய கல்லூரி அதிபர், ஆசிரிய, ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் சார்பாகவும், எங்கள் குடும்பத்தின் சார்பாகவும் பாராட்டுக்கள் பல கோடி உரித்தாகுக! வாழ்க தமிழ் இலக்கியம்! வளர்க அதன் சேவை! உங்கள் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு என் அன்பு மலர் வார்த்தைகளை அள்ளி அனுப்புகின்றேன். இச்சிறு மடல் மூலமாக மீண்டும் வந்தனங்கள் பல கோடி தெரிவித்து இச்சிறு மடலை முடிக்கின்றேன்.

Uncle, எனது மற்றைய ஆக்கங்களை உங்கள் பத்திரிகையில் பிரசுரிப்பீர்களா?

நன்றி.

இங்ஙனம்
கல்யாணி இரத்தினசிங்கம்

கொரஸ்ஸ உடுகம்பொல
இல்லத்திலிருந்து
இன்று 17 ஆம் திகதி

என்றும் சுகம்; மகிழ்ச்சி.

என்றும் எமது அன்புக்குரிய பூபதி ஐயா அவர்கட்கு,

தாங்கள் எமது சாது (பிக்கு) அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தை அவருக்கு நானே படித்துக் காண்பித்தேன். அதனைப் படித்தபோது நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

அவ்வளவு தொலைதூரம் நீங்கள் சென்ற போதிலும் எங்களையெல்லாம் மறக்காமல் இருப்பது அறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

உங்கள் சுகசேமங்கள் எப்படி? மகிழ்ச்சியோடு இருப்பீர்கள் என நம்புகிறேன்.

தற்பொழுது புத்தாண்டு கொண்டாட்டங்கள் முடிந்துள்ளன. நாமும் எமது சுற்றத்தவர்களுடன் அன்பை பரிமாறிக் கொண்டோம்.

இதுவரை காலமும் உங்களுக்கு கடிதம் எழுதாமல் விட்டதற்கு கோவிக்க வேண்டாம். இலங்கையில் தபால்சேவை வேலை நிறுத்தத்தினால் ஸ்தம்பித நிலை அடைந்துள்ளது. எனது இக்கடிதம் தங்களை எப்போது வந்து சேரும் என்பதும் தெரியவில்லை.

இப்பொழுது 'சாது' அவர்களுக்கு ஓரளவு சுகம். தலதா மாளிகை சம்பவத்தையடுத்து தற்பொழுது அந்த கௌரவிப்பு விழாவை நடத்துவதற்கு உகந்த நேரம் அல்ல என்று அவரும் கருதுகிறார்.

மக்களிடம் குரோத மனப்பான்மை வளர்ந்துள்ள வேளையில் அதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளை தவிர்ப்பது நல்லது என்று அவர் கருதுகிறார். அவருடைய தீர்மானத்தையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. சாதுவின் கடிதத்தையும் இத்துடன் அனுப்புகின்றேன். எமது அம்மாவும், தங்கையும் உங்களை மிகவும் அன்புடன் விசாரிக்கின்றார்கள்.

நன்றி.

அன்புச் சகோதரி
பத்மசீலி குணதிலக்க

ஸ்ரீசுதர்மானந்த விஹாரை
கொரஸ்ஸ - உடுகம்பொல
(திகதி குறிப்பிடப்படவில்லை)

அன்புக்குரிய முருகபூபதிக்கு,

அநேக ஆசிர்வாதங்கள்.

நீங்கள் அனுப்பிய கடிதம் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். என்னை இங்கு கௌரவித்துப் பாராட்ட வேண்டும் என்று நீங்கள் தெரிவித்த யோசனை இன்னமும் இங்கு நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. பலரும் அதற்கு ஆயத்தம் மேற்கொண்டனர்.

எனினும் எனது சுகவீனம், தாங்கள் இங்கு இல்லாதமை, அண்மைக் காலங்களில் தலதாமாளிகையில் குண்டுத் தாக்குதல் - நாட்டில் நிலவும் அமைதியற்ற சூழல் - இவை போன்ற காரணங்களினால் அந்த வைபவம் நடைபெறுவது தாமதமாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

எனினும் எதிர்காலத்தில் அதற்கான சூழல் உருவாகும் என நம்புவோமே.

எனது உடல்நலமும் படிப்படியாக தேறி வருவதை உணர்கின்றேன்.

நீங்கள் இங்கு வந்திருந்தபொழுது என்னை சந்தித்துவிட்டு தினகரன் பத்திரிகையில் எழுதிய கட்டுரையை படித்துப் பார்த்த யாழ்ப்பாணம் பலாலி வீதியில் வசிக்கும் துரை. சுப்பிரமணியம் என்பவர் எனக்கு கடிதம் எழுதி இருந்தார். அவருக்கும் நான் பதில் எழுதியுள்ளேன்.

உமக்கு இறைவனின் ஆசிகள் கிட்ட வேண்டும். தொடர்ந்தும் உமது சேவைகளை மேற்கொள்ள வாழ்த்துகின்றேன்.

என்றும் அன்புடன்
எம். ரத்னவன்ஸதேரோ

காலைக்கதிர்
யாழ்ப்பாணம்
06-02-1998

தீரு. முருகபூபதி அவர்கட்கு,

அன்புடையீர்,

வணக்கங்கள், இந்த மண்ணில் இப்போதும் வாழும் மக்களின் இதயக்குரலை உள்ளது உள்ளபடி ஊருக்கு எடுத்துரைக்க ஒரு இதழ் வெளிக்கொணரப்பட வேண்டிய தேவை இருப்பதாக உணருகின்றோம். அன்றாடம் எம்மவர்கள் எதிர்நோக்கும் அவலவாழ்வு ஒருபுறமும், அடிப்படைப் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகாணும் நோக்கிலான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதில் காணப்படுகின்ற மந்தநிலை மறுபுறமும், தொடருகின்ற நிலையில் புதியதொரு ஆரம்பத்திற்கான பயணம் தொடங்கப்பட வேண்டிய சூழல் இருக்கின்றது. ஒவ்வொருவரும் பொதுவாழ்விலும், தனி வாழ்விலும் எதிர்நோக்கும் அனுபவங்களையும், அவலங்களையும் ஊருக்கு எடுத்துரைத்து பரிகாரமாகாண முற்படாமல் மெளனமாக ஒதுங்கிக்கொள்வது புத்திசாதுரியமாக இருக்காது தானே.

இந்த வகையில் எமது முயற்சியாக காலைக்கதிர் என்னும் புதியதொரு வார இதழை வெளிக்கொணரத் திட்டமிட்டுள்ளோம் என்ற இனிப்பான செய்தியை உங்களுக்கும் அறிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். சமகாலத்தின் அரசியல் சர்ச்சைகள் முதல் ஆன்மீகம், இலக்கியம், அரசங்க நிகழ்வுகள், விளையாட்டுப் பகுதி எனப் பல்வேறு அம்சங்களையும் உள்ளடக்கியதாக வெளிவரவுள்ள இந்த இதழ்களில் உங்கள் படைப்புகளும் இடம்பெறுவதைப் பெரிதும் விரும்புகின்றோம். இதற்காக உங்களிடமிருந்து பொருத்தமான புதிய படைப்புகளை எதிர்பார்த்து நிற்கின்றோம். உங்கள் ஒத்துழைப்பிற்கு நாங்கள் என்றும் நன்றியுடையவர்களாவோம்.

வணக்கம்.

நன்றியுடன்
க. இளையவன்

கொழும்பு - 6
20-3-1998

அன்பு முருகு,

உங்கள் அன்பான கடிதம் கிடைத்தது. மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். இங்கு தபால் ஊழியர் Strike என்பதால் சிறிது தாமதம் ஆகியே கடிதம் கிடைத்தது. அதனால் எனது பதிலும் தாமதமாகியே தங்களுக்கு கிடைக்கலாம்.

அங்கு வதியும் திரு. கோவிந்தராஜனும் எனது மைத்துனரே. அவரது அண்ணா நேமிநாதன் உதவியினாலேயே நான் London போய் வர முடிந்தது. கோவிந்தராஜனுக்கு எனது அன்பைத் தெரிவிக்கவும். அவருக்கும் நான் கடிதம் எழுதுவேன்.

மேலும் அங்கு நடைபெறும் இலக்கிய முயற்சிகளை எனக்கும் அறியத்தரவும். அங்கு வெளிவரும் நூல்களை சஞ்சிகைகளை (நம்மவர் போன்ற) அனுப்பி உதவவும். நானும் என்னால் முடிந்தவற்றை தங்களுக்கு அனுப்பி வைப்பேன்.

நண்பர் தெளிவத்தை ஜோசப் சிறிய விபத்துக்குள்ளாகி சிகிச்சை பெறுகிறார். எனக்கு அதையிட்டுக் கவலையே.

மலையக மக்கள் கவிதைகள் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்ப்பதற்காக நேமிநாதன் கேட்டிருந்தார். நண்பர் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களே சில கவிதைகளை எனக்கு தந்துதவினார். நான் அவற்றை நேமிக்கு அனுப்பினேன்.

மதுபாஷினி என்னும் பெயருடைய இலங்கையைச் சேர்ந்த பெண் எழுத்தாளர் ஒருவர் - எனது நெருங்கிய சகோதரி அவர் - Australia-வில் உயர்கல்வி பயில்கிறார். அவர் எனது 'கடலும் கரையும்' புத்தகம் தேவையென்றார். உங்களிடம் ஒரு பிரதி இருந்தால் தயவு செய்து சேர்ப்பிக்கவும். ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கத் தேவை என்று கூறினார்.

அன்புடன்
மு. பொன்னம்பலம்

இங்கிலாந்து
16-6-1998

தீரு. வெ.முருகபூபதி,

அன்புடையீர் வணக்கம். அண்மையில் தான் தங்கள் முகவரி சுவடுகள், ஓசையிலிருந்தும் கிடைக்கப் பெற்றேன். 'முல்லை அமுதன்' எனது புனைபெயர். அறிந்திருப்பீர்கள்.

1981 இல் சிரித்திரன் மூலம் நித்தியகல்யாணி வெளிவந்தது.

1993 இல் 'புதிய அடிமைகள்' மேகம் சஞ்சிகை வெளியீடாக கணபதி கணேசனுடன் இணைந்து வெளியிட்டேன். 84 ஆரம்பத்தில் 'விடியத்துடிக்கும் ராத்திரிகள்' வெளிவந்தது. 84 இல் சவூதி அரேபியாவிற்கு தொழில் நிமித்தம் பயணமானேன். 89 இல் பெங்களூர் 'காவ்யா புகல்' வெளியீடாக 'யுத்தகாண்டம்' வந்தது. 93 இல், 94 இல் காந்தளகம் வெளியீடாக விழுதுகள், மண்ணைத் தொழும் ஆத்மா நூல்கள் வெளிவந்தன. 96 இல் சுப்ரபாரதிமணியன் மூலம் கனவு வெளியீடாக 'விமோசனம்; நாளை!' வந்தது.

பணம் விரயம்தான். கையைச் சுட்டுக் கொண்டாலும் ஆர்வம் விடவில்லை. எனினும் திரும்ப முதலிட தயக்கம் வருவது தவிர்க்க முடியாதது. நண்பர் தேவராஜா மூலமும் நூல் ஒன்று வெளியிட முயற்சித்துள்ளேன். இது விடயங்களில் நல்ல அனுபவம்.

தற்போதுதான் குடும்பமாக லண்டன் வந்துள்ளேன். திரு. பத்மநாப ஐயரின் நட்புக் கிடைத்துள்ளது. இனியாவது நல்லது நடக்கும் என எதிர்பார்ப்போம்.

எஸ்.பொ., மாத்தளை சோமு, யாழ். பாஸ்கர், அருண். விஜயராணி... இப்படிப் பலர் அங்கிருப்பதால் இலக்கிய முயற்சிகள் நன்றாக நடப்பதாக அறிகின்றேன். அங்கு வரும் வெளியீடுகளை அனுப்பி வையுங்கள்.

மிகுதி தங்கள் மடல் கண்டு.

அன்புடன்

ஆர். மகேந்திரன்

(முல்லை அமுதன்)

Middlesex
England
18-07-1998

அன்பின் சகோதரனுக்கு வணக்கம்!

தங்களின் 16-06-98 கடிதமும், 'பாட்டி சொன்ன கதைகள்', 'முருகபூதியின் படைப்புகள்' ஆகிய நூல்களும் கிடைக்கப் பெற்று மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். உடன் பதில் போட வேண்டும் என எண்ணியும் முடியவில்லை. மன்னிக்கவும். சின்னவரை திரும்பவும் 3 நாட்கள் Hospital-லில் வைத்திருந்து நேற்று வீடு திரும்பினேன். அடுத்த வாரம் France செல்ல இருப்பதால் எப்படியும் எழுத வேண்டும் என அவசரத்தில் எழுதுகிறேன்.

தங்களின் நூல்களை வாசிக்கும்போது 'சுமையின் பங்காளிகள்', 'சமாந்தரங்கள்' நூல்களை வாசிக்க வேண்டும்போல் தோன்றியது. தங்களிடம் பிரதிகள் இருந்தால் அனுப்பி வைக்க முடியுமா?

இத்துடன் பப்பாவின் 'மானிடதரிசனங்கள்' அனுப்புகின்றேன். அதற்கு இன்னும் சரியான விமர்சனம் யாரும் செய்யவில்லையென நினைக்கிறேன். கணையாழியில் நூலைப்பற்றிய சிறிய அறிமுகம்தான் வாசித்தேன். அதில் விமர்சனம் வந்திருந்தால் பார்க்க ஆவலாக உள்ளேன். உங்களை போன்றவர்களின் விமர்சனங்கள் மிகவும் சிறந்தது என நம்புகிறேன்.

அடுத்து 87 ஆம் ஆண்டு நீங்கள் பப்பாவின் இலக்கியப் பணிகள் குறித்து அவுஸ்திரேலிய வானொலியில் பேசிய பதிவு நாடா பற்றி எம்முடன் கதைக்கும்போது கூறியிருந்தார். ஆனால், அந்த ஒலிப்பதிவு நாடாவை அவர் விட்டுச் சென்ற இலக்கியச் சொத்துக்களுக்குள் எவ்வளவோ தேடியும் கிடைக்கவில்லை. எங்கோ தவறவிட்டுவிட்டார் என நம்புகிறேன். தயவு செய்து தங்களிடம் அந்த ஒலிப்பதிவு நாடா இருந்தால் அனுப்பி வைக்குமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். பலவித எழுத்துச் சோலிகளின் மத்தியில் இப்படியான சிரமங்களைத் தருவதற்கு மன்னிக்கவும்.

தமிழன் ஆசிரியர் பப்பாவின் இலக்கிய விழாக்களில் பங்கெடுத்தவர். தற்போதும் அவர் எம் குடும்பத்தவர்களைக் காணும்போதெல்லாம் பப்பாவின் இலக்கியங்களை நினைவு படுத்தி ஊக்கமளிப்பவர்களில் ஒருவர் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பப்பாவின் 72 ஆவது பிறந்ததின நினைவு எதிர்வரும் ஆகஸ்டு மாதம் 29 ஆம் திகதி வரவுள்ளது. இதன் விளைவாக கண்டியில் இலக்கிய கலந்துரையாடல், 'மானிட தரிசனங்கள்' நூல் அறிமுகமும் நடக்கவிருப்பதாக பப்பாவின் நண்பர்கள் எழுதியுள்ளனர். இதுபற்றி பின்னர் அறிவிக்கின்றேன்.

இவ்விடம் புதினம் பத்திரிகையில் தங்களது சந்திப்பு வாசித்தேன்.

எங்கள் அம்மாவுக்கு தங்கள் கடிதம் அனுப்பியிருந்தேன். மிகவும் சந்தோஷப்பட்டா.

தற்போது இரண்டாவது மகனுக்கு முன்பைவிட எவ்வளவோ சுகம். இருந்தும் அவருடன் கூடிய கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. எதிர்வரும் ஆகஸ்ட் 25ம் திகதி 2 வயது பூர்த்தியாகிறது.

தங்கள் குடும்பத்தவர்களுக்கு எம் எல்லோரினதும் அன்பைத் தெரிவித்து நன்றி கூறி விடை பெறுகின்றேன்.

அன்புச் சகோதரி
நவஜோதி யோகரட்னம்
(அகஸ்தியரின் மூத்த மகள்)

Glenwaverley (VIC)

அவுஸ்திரேலியா

7-7-1998

அன்புடைய முருகபூபதி அவர்களுக்கு,

உங்களன்பான கடிதமும், புத்தகமும் கிடைத்தன. மிகவும் சந்தோஷம். சென்ற கிழமை முழுவதும் எனது மூத்த மகனுடன் தங்கியிருந்தபடியால் உங்கள் புத்தகப் பார்சல் கிடைத்தவுடன் பதில் போட முடியவில்லை.

புத்தகங்கள் கிடைத்தவுடன் மகள் Phone மூலம் அறிவித்தா. நான் இன்று இங்கு வந்துவிட்டேன். இப்பொழுது மகளுடன் இருக்கின்றேன்.

நீங்கள் எழுதிய மற்றைய புத்தகங்களையும் நேரம் இருக்கும்போது அனுப்பி வையுங்கள். நான் முன்பே உங்கள் 'பாட்டி சொன்ன கதைகள்' பற்றி அறிந்திருந்தேன்.

இப்போதுதான் கையில் கிடைத்து - வாசிக்கும் சந்தர்ப்பமும் கிடைத்தது. மிக்க நன்றி.

இப்புத்தகத்தை உங்களிடம் கேட்டு வாங்கி லண்டனில் இருக்கும் கடைசி மகனின் பிள்ளைகளுக்கு (பேரன்மார் வயது 5, 3) அனுப்ப விரும்பினேன்.

அவர்களுக்கு வீட்டில் வைத்தாவது தமிழ் பேச, எழுத, வாசிக்க கற்றுக் கொடுக்கும்படி அவரிடம் அடிக்கடி சொல்வேன்.

இங்கு வரும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் சிறுவர் கதைகளை, சமயக் கதைகளை வெட்டி எடுத்து அனுப்புவேன். அவர்களுக்கு அவற்றை வாசித்து இலகுவான நடையில் சொல்லும்படி வற்புறுத்தி சொல்லிக் கொண்டே இருப்பேன்.

இங்கும் எனது பேரப்பிள்ளைகளை வீட்டிலும் தமிழ் பேச, எழுத, வாசிக்கப் பழக்கிவிட்டேன்.

தமிழ்ப் பெற்றோருடைய பிள்ளைகள் தமிழை மறப்பது யாருடைய குற்றம்?

உங்களின் பேரன்புக்குரிய எனது கணவரின் பேரில் இன்றும் நீங்கள் வைத்திருக்கும் அன்பையும், மதிப்பையும் நானும், எனது பிள்ளைகளும் என்றும் மறக்கமாட்டோம்.

அவரும் இறந்து July 30 உடன் 12 வருடங்கள் ஆகிவிடப் போகின்றது. என்னைவிட்டு அவர் பிரிந்தது நேற்றுப்போல்

உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

அவரின் மாணவர்கள், நண்பர்கள் இன்றும் அவரை நினைவில் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் என்னை இங்கு ஏதாவது ஓரிடத்தில் சந்திக்கும்போது நினைவு கொள்வார்கள்.

ஆனால், யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு போன்ற இடங்களில் இருந்த அவரோடு நிறைய தொடர்புகளிலிருந்தவர்களுக்கு இந்தப் புத்தகத்தை அனுப்பியும் ஒருவரிடமிருந்தாவது பதில் வரவில்லை என்பது எனக்கு மிகுந்த கவலையைத் தருகிறது.

இதுதான் உலகம் என்று நினைத்து மனதை தேற்றுவேன்.

உங்கள் 'உதயம்' பத்திரிகை தவறாது வாசிப்பேன். அதனாற்றான் உங்களுக்கு நேரமில்லை என்று Phone மூலம் கதைக்கவில்லை.

அவர் எழுதிய புத்தகங்களை, கட்டுரைகளை என்னால் நானிருக்கும்வரை காப்பாற்ற முடியவில்லையே என்பது என் மனக்கவலை.

தெரிந்த எல்லோருக்கும் எழுதிப் பார்த்தேன். அநேகமானோர் எங்களைப்போல் நாடோடிகளாகத் திரிந்தவர்கள்.

ஒரேயொரு மாணவன் மாத்திரம் தன்னாலியன்ற உதவி செய்வதாக எழுதினார். நாட்டு நிலைமையில் அதனையும் செய்ய முடியாது என்று நினைக்கிறேன்.

நிறைய எழுதுங்கள். புத்தகம் வடிவாக வரச் செலவுதான். உங்களைப் போன்றவர்கள் ஆக்கங்களைக் கொண்டு வராவிட்டால் வேறு யாரால் முடியும்.

நிறைய எழுதிவிட்டேன். மனதில் உள்ளதை எழுதினேன். இங்குள்ள வருங்கால பிள்ளைகளுக்கு உங்களாலான தொண்டுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

உங்களன்புக்கு பாத்திரமான
ஞா. சண்முகசுந்தரம்
 (அமரர் தா.சண்முகசுந்தரம்
 அவர்களின் மனைவி)

நீர்கொழும்பு

1-1-1999

அன்பின் நண்பர் முருகபூபதிக்கு,

நலம்; அதுபோல் நீங்களும் நலமே இருக்க இறைவன் அருள்புரிவாராக. நீங்கள் எழுதிய கடிதங்கள் யாவும் கிடைத்தன. தங்களுக்கு பதில் எழுதத் தாமதமான போதிலும் இங்கு தங்கள் அம்மா, அக்கா, தங்கை, தம்பிமார், குடும்பத்தினரை அடிக்கடி பார்த்து உரையாடி தங்கள் புதினங்களை அறிந்துகொள்வேன்.

தங்கள் பிள்ளைகள் பாரதியும், பிரியாவும் இங்கு வந்தவுடன் நண்பர் ஜீவாவையும் அழைத்துக் கொண்டு போய் பார்த்தேன்.

பிரியாதான் ஜீவாவுடன் நல்லாய்க் கதைத்தா. உங்கள் பிள்ளைகளின் வரவை நண்பர் ராஜமூலிகாந்தனுக்கும் ரெலிபோனில் தெரிவித்தேன். தங்கள் தங்கை ஜெயந்தியுடன் உங்கள் பிள்ளைகள் எமது வீட்டுக்கு வந்தபொழுது சில மணி நேரங்கள் நன்றாக கதைத்து சந்தோஷமாக இருந்தோம்.

இங்கு வழமைபோல் கம்பன் விழா நடைபெற்றது. அவர்களையும் அழைத்தேன். ஆனால் அவர்களுக்கு அதில் ஆர்வம் இல்லை. ஜீவாவும் பிள்ளைகளை தங்கள் நண்பர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த ஆர்வமாக இருந்தார்.

கடந்த காலங்களில் நீங்கள் பட்ட கஷ்டங்களை என்னுடன் பகிர்ந்து நினைவுகூர்ந்து வேதனைப்பட்டார். அதிலிருந்து ஜீவா உங்களுடன் எவ்வளவு நெருக்கமாக இருந்திருக்கிறார் என்பது புரிகிறது.

தங்கள் மகன் முகுந்தன் எப்படி இருக்கிறார்? இங்கு மீண்டும் வர விரும்பியதாக அறிந்தேன். தருமலிங்கம் இன்னுமொரு கவிதை நூலை வெளியிட தயாராகியுள்ளார்.

காளிஅம்மனுக்கு பத்து லட்சம் ரூபா செலவில் புதிய ரதம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மாசி மாதம் வெள்ளோட்டம் நடைபெறலாம்.

நீர்கொழும்பு இந்து இளைஞர் மன்றத்தில் ஒரு வைத்திய ஆலோசனை கருத்தரங்கம், ஒரு வைத்திய பரிசோதனையும் தலைவர் திரு. மயில்வாகனன் அவர்களின் உதவியுடன் நடத்தினேன். கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் பண்டிதர், புலவர், வித்துவான் மகாநாடு ஒன்றை நடத்த ஆயத்தம் செய்துள்ளேன். அதன் நிகழ்ச்சி நிரல் இத்துடன் இணைத்துள்ளேன்.

கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம் அவுஸ்திரேலியாவிலுள்ள தமிழ்ச் சங்கத்துடன் தொடர்பு வைப்பது நல்லது. அவுஸ்திரேலியா தமிழ்ச் சங்கத்தின் 20 வருட நிறைவு விழா பற்றிய செய்திகளை அறிந்தேன். இங்கு நடைபெறும் மகாநாட்டு நிகழ்ச்சி நிரலை அவர்களுக்கும் காண்பிக்கவும்.

தங்கள் தங்கை ஜெயந்தி உங்கள் புதினங்களை சொல்லுவா. வேறு விசேஷம் இல்லை. பதில் போடவும்.

இப்படிக்கு
அன்புடன்
ஆ. கந்தசாமி

முன்பு... (The following text is extremely faint and largely illegible, appearing to be a long letter or a collection of notes. It contains several paragraphs of text, some of which are partially obscured by a black redaction box. The text seems to be a continuation of the conversation or a separate communication related to the same topic.)

Berlin

F.R. Germany

7-2-1999

அன்பும், நட்புமார்ந்த திரு. முருகபூபதி அவர்களுக்கு வணக்கம்.

நீங்கள் அனுப்பி வைத்த உங்கள் 20-11-98 தேதிய கடிதம் மற்றும் நூல்கள் கிடைத்தன. நன்றி.

திரு. எஸ்.பொ. அவர்கள் இரண்டு(?) வருடம் முன்பு 'பனியும் பனையும்' தொகுத்தபோது படைப்புக்களை உங்கள் விலாசத்திற்கு அனுப்பி வைக்கும்படி கேட்டிருந்தார். அப்போது எனது நூல்கள் வெளியிடப்பட்டிருந்தும் என் கையில் பிரதிகள் வந்து சேராதிருந்தபடியால் நெதர்லாந்து - அஆஇ - வில் வந்திருந்த 'தரையில் ஒரு நட்ஷத்திரம்' என்னும் படைப்பை பிரதிசெய்து நீண்ட கடிதத்துடன் உங்களுக்கு அனுப்பியிருந்தேன்.

அவை வந்து சேரவில்லையென்று எண்ணுகின்றேன். காரணம் தொகுப்பில் - கணையாழியில் - வந்திருந்த பிறிதோர் கதையையே சேர்த்திருந்தார்கள்.

தொகுதி வெளிவந்தபின் தொகுப்பின் ஆதாரமான படைப்பாளிக்கு ஒவ்வொரு படிகள் அனுப்பியிருந்தால் சிறப்பாயிருந்திருக்கும். (முரளி போன்ற மற்றப் படைப்பாளிகளும் குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள்.) ஏனோ அப்படி அதிசயங்கள் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை.

இங்கு வர்த்தக ரீதியில் நஷ்டமில்லாமல் வெளிவரும் ஈழநாடு, ஈழமுரசு போன்றவைகூட அப்படித்தான் நடந்துகொள்கின்றன. உங்கள் 20-25 மணித்தியால உழைப்பை வாங்கிய படைப்பு கிடைத்தமைக்கு ஒற்றை வரியில் நன்றி தெரிவிப்பதுகூட இல்லை. படைப்பு வெளிவருவதை நீங்கள் பத்திரிகையை வாங்கி அறிந்துகொள்ள வேண்டியதுதான். உங்களுக்கு வர்த்தகப் பத்திரிகைகளில் பணியாற்றிய அனுபவங்கள் உண்டு. அப்போது பத்திரிகைகள் எப்படி நடந்து கொண்டனவென்று எழுதுங்கள்.

எனக்கு இன்னும் மூன்று தொகுப்புகள் போடுமளவுக்கு படைப்புக்கள் ஆகிவிட்டன. முதலிரண்டு தொகுதிகளின் அனுபவங்கள் சந்தோஷம் தருவனவாயில்லை.

எனது செலவிலேயே வெளியிட்டேன். இந்திய பதிப்பகத்தார் பாதியை தம்பாட்டில் விற்றுத் தீர்த்தார்கள். பெர்லினில் கிட்டத்தட்ட தமிழர்கள் 2000 பேர் உள்ளோம். இங்கே எனது

நூல்களை வெளியிட்டபோது 500 பேருக்குச் சொன்னேன். 100 பேர் வந்தார்கள். 50 படிக்க விலைப்பட்டன. இப்படியான ஆரோக்கியமான தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் மேலும் எழுத மனச்சோர்வு ஏற்படுகிறது. படைப்புகளை வியாபாரிகளைப்போல ஒரு பண்டமாகப் பார்க்கும் மனோபாவந்தான் மக்களிடையே உள்ளது.

நான் உங்கள் எழுத்துக்களை, பேட்டிகளைப் படித்துள்ளேன். தொகுப்பாகப் பார்ப்பது இதுவே முதல் தடவை. கனவுகள் ஆயிரம், சுமையின் பங்காளிகள் ஆகியவற்றை இன்னும் படிக்கவில்லை. நூல்தான் வேண்டுமென்றில்லை. முடிந்தபோது படி எடுத்து அனுப்பினாலும் சந்தோஷப்படுவேன்.

நிறைய இலக்கியவாதிகளுடன் சந்திப்பு ஏற்படுத்தியுள்ளீர்கள் போலுள்ளது. அத்துல் ரகுமான் உண்மையில் காந்திரமான கவிஞர்தான். சுந்தரராமசாமி ஐரோப்பா வந்தபோது பார்க்க மிகவும் ஆவலாயிருந்தேன். இலண்டன், பிரான்சுடன் தனது விஜயத்தை முடித்துக் கொண்டுவிட்டார். எஸ்.வி.ராஜதுரை, சுப்பிர பாரதிமணியன், சிவராம் (தாராகி) போன்ற மார்க்ஸிஸ்ட்டுக்கள் நிறையவே பெர்லினுக்கு வந்துள்ளார்கள். நோஸா லக்ஸம்போர்க் எங்கே கொல்லப்பட்டார்? மார்க்ஸ் எங்கே படித்தார் என்று பார்த்து பரவசப்பட்டார்கள்.

மாலன் நல்ல சொற்சித்திரக்காரர். பரிதாபம்... விலைக்கு வாங்கப்படக் கூடியவர். ஈழ விடுதலையில் விருப்பமில்லை. புலிகளின் வெளியீட்டுவதற்கு ஆசிரியராக வருகிறீர்களா என்றால் வந்துவிடுவார்.

கடிதத்தில் நீங்கள் குறிப்பிடும் தேவாவை எனக்குத் தெரியவில்லை. தேவா ஹெறால்டா அவர்?

அவுஸ்திரேலியாவிலும் நீங்கள் நட்ஷத்திரன் செவ்விந்தியன், மாத்தளை சோமு, எஸ்.பொ. என நிறைய இலக்கியவாதிகள் இருக்கிறீர்கள். (அண்மையில் செவ்விந்தியன் என்னைக் காலச்சுவட்டில் வாரியிருந்தார் அவதானித்தீர்களா?)

என்னையும் கௌரவம் தந்து அங்கே அழைத்துள்ளீர்கள். அதற்கு நன்றி. இது உடனடியாக சாத்தியம் இல்லை என்பது வருத்தத்திற்குரியது. முதலாவது எனது நிதி நிலைமை. இரண்டாவது நான் ஒரு நாவல் ஒன்றை ஆரம்பித்துள்ளேன். அதையும் வெளிக்கொணர்ந்த பின்னாலேயே நீண்ட பயணம் ஒன்றை மேற்கொள்ள முடியும்.

பாரீஸிலிருந்து வரும் - அம்மா - கிடைக்கிறதா? ஐரோப்பாவிலும் மார்க்ஸிய பார்வையுள்ளவர்களும், புலிகளை

நேரடியாக விமர்சிக்கக் கூடியவர்களும் தான் நல்ல படைப்பாளிகளாக உள்ளார்கள். கலாமோகன், சுகன், ஷோபா சக்தி, உதயசேனன் இப்படி. குப்பை கொட்ட நிறையப்பேர் உள்ளனர்.

எஸ்.பொ. முன்பு மல்லிகையினர் மற்றும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் வட்டத்திற்கு எதிராக இயங்கியவரல்லவா? இப்போ மற்றவர்களுடன் ஒத்துப்போகிறாரா? பழைய கதைகளை கொஞ்சம் எழுதவும். மாத்தளை சோமு தொகுப்பொன்றுக்கு விடயங்கள் சேகரிக்க ஐரோப்பா வருவதாக எழுதினார். இன்னும் வரக் காணோம்.

எனது கதைகளில் உங்கள் பார்வையை தயங்காது எழுதுங்கள்.

பாட்டி சொன்ன கதைகளில் பலம் - விதி - மூளை மூன்றும் உயர்வான கதைகள். இதரவற்றில் கதையின் பாத்திரங்கள் எல்லாமே தம்மை ஏதோ வகையில் ஒன்றோடு ஒன்று ஒப்பீடு செய்து கொள்வதால் ஸ்டீரியோத்தன்மை கொண்டு விடுகின்றன.

கதைகள் எப்படியிருப்பினும் கதையைப் படிக்கும் யாருமே தத்தம் பாட்டிமாரை நினைவு கூராதிருத்தல் முடியாது. இந்த வகையில் உங்களுக்கு முதல் நன்றி.

நீங்கள் காத்திரமான நாவல் ஒன்றை எழுதுவதை நான் விரும்புகிறேன்.

இப்படிக்கு
தங்கள் அன்பான பதிலை எதிர்பார்த்து
பொ. கருணாகரமூர்த்தி

வார்ப்பு
01-70-0001

கண்டி
23-5-1999

அன்புள்ள திரு. முருகபூபதி அவர்கட்கு,
வணக்கம்.

இலங்கைக்கு வந்து ஒரு கிழமை கழிந்துவிட்டது. கண்டி மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றியம் திரு. ராமன் அவர்களின் தலைமையில் எனக்கு ஒரு வரவேற்பு உபசாரம் நிகழ்த்தினார்கள். பல கலை, இலக்கியவாதிகள் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

எனது அவுஸ்திரேலிய அனுபவ பயணக் கட்டுரை இங்கு ஏதேனும் ஒரு பத்திரிகையில் தொடராக வெளிவரும். அதனை நூலாக்கு முன்னர் தங்களிடம் அனுப்புவேன். முகவுரை எழுதி அனுப்ப வேண்டும். முகுந்தன் எப்படி இருக்கிறான். இங்கு கூட்டத்தில் பேசும்போது தங்களைப் பற்றியும், முகுந்தனைப் பற்றியும் சிலாகித்துப் பேசினேன்.

வரவேற்புக் கூட்டத்துக்கு தலைமை தாங்கியவர் துரை மனோகரன். அவரிடம் தங்களது நூல்களைக் கொடுத்தேன். இராமனுக்கும் கொடுத்தேன். திரு. அருணாசலம் யாழ்ப்பாணம் சென்றுள்ளார். வந்ததும் கொடுப்பேன். திரு. துரை மனோகரன் 'வெளிச்சம்' சிறுகதைத் தொகுதி பற்றி விரைவில் விமர்சனம் எழுதுவதாகக் கூறினார். அவர் கட்டாயம் எழுதுவார். பத்திரிகையில் வரும்.

எனது அவுஸ்திரேலியப் பயணம் வெற்றியாக அமைந்ததற்கு தாங்களே பெரும் பங்காற்றியுள்ளீர்கள். இதற்கு நானும் பெரிதும் கடப்பாடுடையேன். இந்த உதவிக்கு நான் என்றும் நன்றியுடையவனாக இருப்பேன்.

முகுந்தனையும் பெரிதும் விசாரித்ததாகக் கூறவும். அவனது புத்திகூர்மையும் மற்றவர்களை கனம் பண்ணும் பண்பும் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. அவனைப் பற்றியும் எனது பயணக் கட்டுரையில் எழுத இருக்கிறேன்.

அடிக்கடி கடிதத் தொடர்பு கொள்ளவும். தேவைப்படின் டெலிபோனிலும் தொடர்பு கொள்வேன்.

அன்புள்ள
தி. ஞானசேகரன்

374

பண்டாரகம
1999-07-10

அன்பின் நண்ப,

கடிதம் கிடைத்தது. புரவலர் ஹாசிம் உமரின் கடிதத்தை அவருக்கும் சேர்ப்பித்தேன்.

உங்களுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சியான செய்தி. கல்வி நிர்வாக சேவைப் பரீட்சையில் (SLEAS) நானும் ஜவாத்தும், கோகிலா மகேந்திரனும் சித்தியடைந்தோம். இப்பொழுது மூவரும் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்களாக (ADE) கல்விப்பணிமனைகளில் கடமை யாற்றுகிறோம். நான் வவுனியாவில்.

உங்கள் புத்தகங்கள் நல்ல முயற்சி. முகப்போவியங்களில் சற்று கவனம் செலுத்துங்கள். எனது நாவலொன்று வெளியாகியுள்ளது. எப்படி அனுப்புவதென்றுதான் தெரியவில்லை.

தங்களுக்கென்று நானொரு "ஃபைல்" வைத்துள்ளேன். தங்களது படைப்புகள், செய்திகள் போன்றவற்றை அதில் அவ்வப்போது போட்டுவிடுகிறேன்.

நீங்கள் வரும் சந்தர்ப்பமொன்றில் தேவையானவற்றை விடுபட்டவற்றை பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

ராஜமூல்காந்தன் சுகவீனமுற்ற செய்தி கிடைத்திருக்கும். தன் உடல்நிலையைக் கவனிக்காத கடும் உழைப்பு.

பிரேம்ஜியின் கனடா பயணமும், சோமுவின் உடல்நலக் குறைவும் இ.மு.எ.ச.வை முடக்கிப் போட்டுவிட்டது. இனித் தலைதூக்குமா என்பது கேள்வி. இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி அடிக்கு மேல் அடி விழுந்து கொண்டிருக்கிறது.

எமது மூத்த இ.மு.எ.ச. நண்பர்கள் ஆளுக்கொரு பக்கமாக நிற்கின்றனர். என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை.

வேறு இலக்கிய முயற்சிகள் என்ன?

அன்புடன்
திக்குவல்லை கமால்

கனடா
5-8-1999

அன்புக்கினிய நண்பர் பூபதி அவர்கட்கு,

நீண்ட... நீண்ட காலத்துக்குப் பின்னர் தங்கள் கடிதம் படித்து, நேரில் கண்டு உரையாடிய மகிழ்வடைந்தேன்.

கடந்த காலங்கள் ஒரு தடவை கண் முன்னால் நிழலாடின.

அகிலனின் எதிர்பாராத இழப்பு, அனைத்துச் செயற்பாடுகளையும் குறைந்த மட்டத்திலேயே செய்ய வைக்கின்றது. இருப்பினும் அகிலன் பெயரால் சிலவற்றையாயினும் செய்ய வேண்டும் என்கின்ற மன ஓர்மத்தினால், மனைவியின் துணையுடன் முடிந்தவரையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

அப்படித்தான் எண்ணுகின்றேன்.

அகிலனின் பத்தாவதாண்டாக நாம் வெளியிட்ட இரு நூல்களினதும் ஒவ்வொரு பிரதியினை உடனடியாக அனுப்பி வைத்தேன். கவிஞர் அம்பி அவர்கள் தந்த முகவரிக்கே அனுப்பி வைத்தேன். ஏனோ உங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை.

இதனுடன் மீண்டும் பிரதிகளை அனுப்புகின்றேன்.

கடந்த பத்தாண்டுகளாக - ஒவ்வொரு ஆண்டும் அகிலன் நினைவாக ஒவ்வொரு நூலை வெளியிட்டுள்ளோம். அகிலன் பெயரால் உருவாக்கியுள்ள "அகிலன் அசோஷியேற்ஸ்" நிறுவனத்தினால் வேறு சில அறிவியல் நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளோம். பின்னர் அவைகளையும் அனுப்பி வைப்பேன்.

தங்களின் 'பாட்டி சொன்ன கதைகள்' அற்புதமான படைப்பு. இன்றைய குழந்தைகளுக்கு, இன்றைய உலக அறிவியலுடன் இணைந்து எழுதப்பட்ட நூலாகவே கருதுகின்றேன்.

1982-இல் நான் எழுதிய சிறிய 'பாரதியார்' நூல் பற்றி நீங்கள் காட்டும் கரிசனைக்கு நன்றிகள். அன்றைய சூழ்நிலையில் கொழும்பு தமிழ் மாணவர்களுக்காக எழுதப்பட்ட சிறு நூல் அது.

இந்த மாதத்திலிருந்து தவறாது 'தமிழர் தகவல்' பிரதியொன்றினை உங்களுக்கு அனுப்பி வைப்பேன்.

கனடாவில் இயங்கும் (Canadian Ethnic Journalist Club) (கனேடிய பல்லினப் பத்திரிகையாளர் அமைப்பு) கடந்த வருடம் எனக்கு அதி சிறந்த பத்திரிகையாளர் விருது (Outstanding Journalist Award) வழங்கி கௌரவித்தார்கள்.

1966-இல் ஈழநாடுவில் அலுவலக நிருபராக தொழில் ஆரம்பித்து எத்தனையோ இன்னல்களையும், சோதனைகளையும் சந்தித்து ஒரே மகனையும் அதற்காகவே இழந்து... 33 வருட பத்திரிகையுலக வாழ்க்கையில் கிடைத்த முதல் விருது.

அதுவும் புகலிட மண்ணில் கிடைத்த விருது.

கண்களில் நீர் கசிகின்றது.

வேதனையிலும் இது ஆனந்தக் கண்ணீராக இருக்கலாம். இந்த விருதினை கனடாவில் பெற்ற முதல் இலங்கையர் மட்டுமன்றி, முதலாவது ஆசியப் பத்திரிகையாளரும் நானே என்பதில் மகிழ்ச்சியும்கூட.

கனடாவில் தற்போது 8 வாரப்பத்திரிகைகள் (தமிழ்) வருகின்றன. 24 மணி நேர தமிழ் வானொலிகளும் இரண்டு. மேலும் மூன்று விரைவில் வரவுள்ளன. இரண்டு தொலைக் காட்சிகள் தமிழில். இப்படிப் பலபல புதினங்கள்.

அவ்வப்போது இலக்கியப் புதினங்களைப் பரிமாறிக் கொள்வோம். நூல்களையும் பரிமாறலாம். என் மனைவியும் தமது அன்பைத் தெரிவிக்கின்றார்.

அன்புடன்
(எஸ்தி) திருச்செல்வம்

Homebush (N.S.W.)

அவுஸ்திரேலியா

9-9-1999

நண்பர் பூபதிக்கு,

நலமே வந்து சேர்ந்தேன். வந்ததும் வேலைப்பளு அதிகம். அதனால் பதில் எழுதவும் தாமதம். தங்களின் நூல்களின் வெளியீட்டு விழாவுக்கு தலைமை தாங்குவதற்கு என்னை அழைத்ததுடன், தாங்கள் என்றும் மதித்துப் போற்றும் ஓவியர் அமரர் செல்லத்துரை அவர்களின் உருவப்படத்தையும் திறந்து வைக்கச் செய்து நினைவுரையாற்றும் பொறுப்பினையும் தந்தீர்கள்.

மனமார்ந்த நன்றி.

ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி

ஆதியனைய கலைகளில் - உள்ளம்

ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் - பிறர்

ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்.

உண்மையான கலை ஈடுபாடு கொண்ட படைப்பாளி தன் படைப்பினூடாக ஏதோ சொல்ல விழைகிறான். உலக நடப்புகளில் தான் பெற்ற தரிசனங்களை ஆத்ம விசாரணைக்குட்படுத்தி - ஆத்ம விசாரம் செய்து - தனக்கே லாவகமான வடிவமொன்றில் கவிதையாக, சிறுகதையாக, நாவலாக, ஓவியமாக, சிற்பமாக வெளிப்படுத்த முனைகின்றான்.

இக்கலை ஆக்கம் சிலருக்கு 'சிசேரியனாகி' விடுகிறது என்றும் ஆனால், இன்னும் சிலருக்கு அது சுகப்பிரசவமாகிவிடுகின்றது என்றும் சிலர் சொல்வார்கள். ஒரு தரிசனம் கலைஞன் ஒருவனிடத்து கருக்கொண்டு உருப்பெற்று ஒரு கலைப்படைப்பாக வெளிவரும் வரையான காலத்துள் அவனது உள்ளத்தெழும் உணர்வுச் சுழிப்புகள் தரும் வேதனையை ஏன் ஒரு பிரசவ வேதனையாகக் கொள்ள வேண்டும்?

மனிதன் ஒரு சமூகப் பிராணி. ஒரு மனிதனின் நடத்தையைத் தீர்மானிப்பதிலே சமூகச் செல்வாக்கு கணிசமானது. அவ்வாறு வாழும் மனிதன் சமூகத்துடன் ஊடாடும்போது அந்தச் சமூகத்திலிருந்து படித்தறிந்து கொண்டவற்றை அச்சமூகத்தின் மேன்மைக்காகப் பயன்படுத்தும்போது சமூக அசைவாக்கம் (Social Mobility) இடம் பெறுகிறது.

ஒரு படைப்பாளியின் 'கலைப்படைப்பு' இப்பின்னணியில் வைத்தே நோக்கப்பட வேண்டும். வாழ்வியல் நடப்புகளைச்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

சித்திரிக்காத, மனித வாழ்வியல் தன்மைகளை முதன்மைப் படுத்தாத மனித வாழ்வியலின் மேன்மைக்குப் பங்களிப்பாக அமையாத படைப்புகளின் கலைப்பெறுமானத்தை எவ்வாறு தீர்மானிப்பது?

கலைப்படைப்பு என்று வரும்போது, கலைப்படைப்பு முறைமை முக்கியமானதாகின்றது. மனித வாழ்வியற் தரிசனங்கள் கலைப்படைப்பு முறைமைக்கூடாக கலைப்படைப்புகளாக வெளிவரும்போதே அவை கலை ஆக்கங்கள் ஆகின்றன.

'உருவமும் உள்ளடக்கமும்' குறித்த சர்ச்சைகள் எமக்குப் புதியவை அல்ல. ஆயினும் கலைப்படைப்பு என்று வரும்போதும் அதன் உள்ளடக்கத்தைப் புறக்கணித்து வெறுமனே அதன் உருவத்தை மட்டும் கொண்டு கலைப்பெறுமானத்தைத் தீர்மானித்து விட முடியாது.

எனவே, 'மனித வாழ்வியல்' என்ற உள்ளடக்கத்தை முதன்மைப்படுத்தும் படைப்புகள் கலைப்படைப்புகளாகக் கொள்ளப்படுவதிலேயே 'படைப்பு முறைமை' கவனத்திற்குள்ளாகின்றது.

குறிப்பாக 'ஓவியம்' என்று வரும்போது - அறிவு - வர்ணங்களின், வர்ணக் கலவைகளின் தார்ப்பரியம் பற்றிய அறிவு, தொழில்நுட்பம் - (தூரிகை, வர்ணங்கள், இவற்றைக் கையாளல்) சித்திரிப்பு முறைமை -

யாவும் அதன் 'கலை'ப் பெறுமானத்தை தீர்மானிக்கும் காரணிகளாகின்றன.

அறிவு - தொழில்நுட்பம், சித்திரிப்பு முறைமை என்ற இக்காரணிகள் பொதுவாக எல்லாக் கலைப்படைப்புகளினதும் கலைப்பெறுமானத்தை தீர்மானிக்கும் காரணிகளாகின்றன.

கலைப்படைப்பு ஒன்றின் 'பெறுமானத்தை' தீர்மானிப்பதில் நுகர்வோரின் பங்கும் முக்கியமானது.

கலை ரசனையும் முறைமையாக வளர்க்கப்பட வேண்டியது. ரசனையை வளர்ப்பதற்கான முயற்சிகள் எம்மிடத்தே மிகக் குறைவாகவே நடைபெறுகின்றன.

இதன் காரணமாகவே நல் கலைப்படைப்புகளை படைப்பாளிகளை நாம் இனம்காணத் தவறிவிடுகின்றோம்.

ஓவியர் கே.ரீ. செல்லத்துரை அவர்களைப் பற்றி நான் அவுஸ்திரேலியாவுக்கு வந்தே அறிந்து கொண்டேன். ஆத்மஞானி யோகர் சுவாமிகளின் உருவத்தை எம்மில் பதித்தவர் ஓவியர்

செல்லத்துரை என்பதும், பாலபோதினியில் தங்கத்தாத்தா நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரின் புகைப்படத்தை தந்தவரும் இவரே என்பதும் எனக்குப் புதிய செய்திகள்.

பூபதி - உங்கள் வீட்டில் அவர் வரைந்து உங்களுக்கு பரிசளித்ததாக கூறப்படும் 'அன்னப்பட்டி'யின் ஓவியத்தை கண்டபோது, அதன் பரிமாணங்கள் குறித்த சிந்தனை அந்த ஓவியத்தின் புகைப்புலத்தைக் குறித்து என்னை சிந்திக்கத் தூண்டியது.

ஒரு கலைஞன் தான் வாழும் காலத்தே தன் கலைப் படைப்புகளுக்குக் கிடைக்கும் அங்கீகாரத்தைக் கண்டு பெறும் மகிழ்ச்சி அளவிடற்கரியது. ஓவியர் செல்லத்துரை அவர்களின் கலைப்படைப்புகள் அவுஸ்திரேலியாவில் அவர் வாழும் காலத்திலேயே மதிக்கப்பட்டமையானது அவரின் அந்திம காலத்திலும் அவருக்கு நிறைவைத் தந்தது.

இந்த வகையில் ஓவியர் செல்லத்துரை அவர்களின் நினைவுரைக்கூடாக கலை ஆக்கம் குறித்து சில குறிப்புகளை கூற முடிந்ததில் - அதற்கான சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்ததில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

பூபதி - உங்களின் எழுத்துலகப் பிரவேச வெள்ளி விழாவின் போது ஓவியர் செல்லத்துரையும் பாராட்டி கௌரவிக்கப்பட்டார் என்ற செய்தியும் கலை உலகிற்கு முன்மாதிரியானது.

மெல்பனூக்கு என்னை அழைத்துப் பேச வைத்தமைக்கு நன்றி.

அன்புடன்
என்றும் உங்கள்
கலாமணி

நீர்கொழும்பு

10-09-1999

என்றும் நற்சுக சிரஞ்சீவியாய் வாழும் அன்பின் மகன் அறிவது.

இவ்விடம் யாபேரும் ஷேமம். உவ்விடம் உனதும் கண்மணிகள் பாரதி, பிரியா, முகுந்தன் நற்சுகத்திற்கு இறைவனை வேண்டி வருகிறேன்.

5 ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 4½ மணிக்கு நம் பாடசாலையில் உனது புஸ்தக வெளியீடு நடந்தது. யாவும் சிறப்பாக நடந்தேறியது. அக்கா வீட்டார், சோபி, ஜெயா, உதயா அனைவரும் ஒவ்வொரு அயிட்டம் செய்து கொடுத்தோம்.

ஜெயந்தி விபரமாக எழுதி இருப்பா.

மாமா, பெரிய டீச்சர், ஜீவா, பசீர், ஸ்ரீகாந்தன், மேமன்கவி, ஸ்கூல் பிரின்ஸ்பல், ஜெயம், தருமலிங்கம், மயில்வாகனம் மற்றும் பெரியோர்கள் அனைவரும் வந்திருந்தார்கள்.

200 பேர் மதிப்பிடலாம். 15 பேர் பிரதிகள் வாங்கினோம். அதில் நானும் ஒரு ஆள். பேச்சாளர்கள் நன்றாக கதைத்தார்கள். கேட்கக் கேட்க மகிழ்ச்சியாகவும், பெருமையாகவும் இருந்தது. இந்த விழாவில் இங்கு நீ இல்லையே என்பது கவலையாகவும் இருந்தது. நீ இல்லாமல் இங்கு இப்படி ஒரு விழா நடந்திருப்பதே புதினம்தான்.

அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து வந்த சாந்தாவின் தம்பி ஸ்ரீயும் விழாவில் கலந்துகொண்டார். காசுகள் சேர்ந்ததும் அவற்றை எனது கையில் கொடுக்கும்படி மைக்கில் கூறினார்கள். நான் சேர்ந்த காசு அனைத்தையும் பிரின்ஸ்பல் கையில் கொடுத்தேன்.

பாடசாலைக்காக மகிழ்ச்சியோடு பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

A.L. படிக்கின்ற ஆண், பெண் பிள்ளைகள் இருபக்கமும் அணிவகுத்து நின்று எழுத்தாளர்களையும், பேச்சாளர்களையும் ஊர்வலமாக அழைத்துக் கொண்டு மண்டபத்துக்கு வந்தார்கள்.

மாமா 'பாரதியார்' படத்துக்கு மாலை போட்டு விளக்கேற்றினார்.

பெரியவிளக்கை ஜெயம், மாமா, மயில்வாகனம், ஸ்ரீகாந்தன், பெரியடீச்சர், ஜீவா, பசீர், மேமன்கவி, தருமலிங்கம் ஏற்றினார்கள்.

எல்லாம் மிகச் சிறப்பாக நடந்தது. நான் மெத்த மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

பாட்டி சொன்ன கதை தமிழ்நாட்டில் சிறுவர் பாடசாலை களுக்கு ஏற்கப்பட்டது அறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தோம்.

உடம்பை கவனமாக பார்த்துக்கொள். உடம்பை அலட்டிக் கொள்ளாதே. சந்தோஷமாக இரு. எனது ஆசியும், அன்பும் உரித்தாகட்டும். சுபம். பதில் எழுது. இன்று 10-9-1999 அப்பாவின் திதிநாள். வீட்டில் நடந்தது.

அன்புடன்
அம்மா

நீங்க... (Faded text, mostly illegible)

சொல்லாதே
கவனமழையது சிற

சென்னை - 17

தமிழ்நாடு

16-10-1999

அன்புச் சகோதரர் முருகபூபதி அவர்களுக்கு வணக்கம்.

நண்பர் திரு. காண்டபனுக்கு எழுதியிருப்பதுபோல, ஆஸ்திரேலிய பயணத்தில் சிறப்புமிக்க கண்காட்சி தாங்கள் செய்து தந்ததுதான். அதனால்தான் அன்று மேடையில் தங்களுக்கு நன்றி சொன்னேன். எனது இக்கடிதம் வாயிலாக மீண்டும் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நாங்கள் வெளியிட்டுள்ள திரு. முத்துலிங்கத்தின் 'வடக்கு வீதி' புத்தகத்திற்கு இலங்கையில் சாகித்திய அகாடமி விருது கிடைத்திருப்பதைப் பற்றி அறிந்திருப்பீர்கள். இருப்பினும் இந்தச் செய்தியை தங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்வதில் எனக்கு மகிழ்ச்சி.

முன்னாள் அமைச்சர் திரு. ராஜதுரை அவர்களின் பாராட்டு மலரை நாங்கள் வெளியிட்டிருந்தோம். இதன் அறிமுகவிழா அன்று கலதாரியில் நடந்தது. நான் சென்று வாழ்த்திப் பேசினேன். பிறிதொரு நாளில் திரு. மேமன்கவியின் நிகழ்ச்சிக்கு சென்றிருந்தபோது 'மல்லிகை' ஆசிரியர் திரு. டொமினிக் ஜீவாவை சந்தித்தேன்.

இத்துடன் இணைத்துள்ள மல்லிகை இதழைத் தந்தார். இதில் தங்களின் புகைப்படம் மிகவும் நன்றாக உள்ளது. தங்கள் இலக்கிய மடல் நிறைய தகவல்களைத் தந்தன. வாழ்த்தும் பாராட்டும். அடுத்தமுறை தாங்கள் தமிழகம் வரும்போது அவசியம் தொடர்புகொள்ள வேண்டுகிறேன்.

நன்றி.

அன்புடன்
ரவி தமிழ்வாணன்

விஜயரத்தினம் இந்து மத்திய கல்லூரி
நீர்கொழும்பு

12-11-1999

**லெ. முருகபூதி அவர்களுக்கு
அவுஸ்திரேலியா.**

அன்புடையீர்,

தங்களின் அன்பான வேண்டுகோளுக்கிணங்க கடந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை (1999-09-05) எனது தலைமையில் கல்லூரியின் பிரதான மண்டபத்தில் தாங்கள் எழுதிய வெளிச்சம், சந்திப்பு என்னும் இரு நூல்கள் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டன. மேற்படி இலக்கிய விழா சிறப்பாக நடைபெற்றது.

மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா, தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் ராஜஸ்ரீகாந்தன், கலாபூஷணம் மு.பஷீர், கவிஞர்கள் மேமன்கவி, தர்மலிங்கம், நீர்கொழும்பு இந்து இளைஞர் மன்ற தலைவர் அ.மயில்வாகனம், காப்பாளர் ஜெயம் விஜயரத்தினம் ஆகியோர் வருகை தந்து சிறப்பித்தனர்.

பாடசாலை அபிவிருத்தி சங்க உறுப்பினர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், தங்களின் குடும்ப உறுப்பினர்கள், மிக நெருங்கிய உறவினர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

விழாவில் சிறப்புப் பிரதிகள் பெற்றவர்களின் மூலம் சேகரிக்கப்பட்ட நிதி தங்களின் தாயாரினால் விழாவில் என்னிடம் கையளிக்கப்பட்டது.

இந்த நிதி பாடசாலை அபிவிருத்திக்காக பயன்படுத்தப்பட உள்ளது. தாங்கள் இம் மண்ணை, மக்களை, நாட்டை நேசிப்பது போன்று முதல் கற்ற பாடசாலையையும் மறவாமல் இவ்வாறு சேகரித்த நிதியினை கல்வி அபிவிருத்திக்குப் பயன்படுத்துவதற்கு தந்துதவியமைக்கு பாடசாலையின் சார்பிலும், தனிப்பட்ட ரீதியிலும் எனது சார்பாகவும் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இங்ஙனம்
என். கணேசலிங்கம்
அதிபர்

Carlingford (N.S.W.)

அவுஸ்திரேலியா

7-4-2000

அன்புமிக்க திரு. முருகபூபதி அவர்கட்கு வணக்கம்.

தங்களது வெளிச்சம், சந்திப்பு என்னும் இரு நூல்களையும் படித்தேன். முழுமையாக இன்னும் படித்து முடிக்கவில்லை. படித்தமட்டில் வெளிச்சத்தின் கதைகள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் மக்கள் தார்ப்பரியங்களைச் சிறப்பாகச் சித்திரித்துக் காட்டுகின்றன. பலர் இப்படி முயலவில்லை. பாராட்டுக்குரிய முயற்சி. இங்கு வாழும் சிறுவர்களுக்கு இந்நாட்டுப் பின்னணியை வைத்து நூல்கள் எழுதியுள்ளேன். அவுஸ்திரேலியாவில் ஆத்திசூடி, சிறுவர் பாடல்கள் முதலிய நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. பார்த்தீர்களோ தெரியவில்லை.

இருப்பினும் நம்போன்ற எழுத்தாளர்கள் எதிர்நீச்சல் போட வேண்டித்தான் இன்றும் இருக்கிறது. ஏதோ நமது மனத்திருப்திக்காகச் செய்கிறோம் என்ற நிலை. உங்கள் நூல்களுக்கு அந்த நிலை ஏற்படாது என்று கருதுகிறேன். ஆர்வத்தோடு உங்கள் எழுத்துப்பணியைத் தொடரும் படி வாழ்த்துகிறேன்.

இத்துடன் எனது ஒரு சிறு அன்பளிப்பைக் காசோலை மூலம் அனுப்புகிறேன். தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு உள்ள இடர்பாடுகள் எனக்கு நன்கு தெரியும். இருப்பினும் எங்கள் ஆர்வக்கனல் நூரப்போவதில்லை. என்னையும் ஒரு பொருட்டாக மதித்து நூல்களைக் கொண்டுவந்து தந்த பெருமைக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன்.

இவ்வண்ணம்

அன்புள்ள

நா. மகேசன்

Homebush N.S.W.

அவுஸ்திரேலியா

06-06-2000

அன்புள்ள திரு. முருகபூபதி,

தங்களை கலாமணியின் நூல் வெளியீட்டின்போது சந்தித்தையிட்டு மிக மகிழ்ச்சி. பின்பு நீங்கள் எம்மிடம் வந்து சென்றதையும் மறக்கவில்லை.

தங்களின் சந்திப்பு, வெளிச்சம் இரு நூல்களையும் படித்து முடித்தவுடன் இக்கடிதம் எழுதுகிறேன்.

சந்திப்பு நேர்காணல் அமைப்பு நன்றாக இருந்தது. கிளிப்பிள்ளைக்குச் சொல்லிக் கொடுத்து மீட்டுரைக்கும்படி கேட்பதுபோல இல்லாது இடக்கு முடக்காகவும் - நேர்மைக்கான கேள்விகளும் விடைகளும் அமைந்திருந்தன.

சிறப்பாக எஸ்.பொ., இளையபத்மநாதன், மாவைநித்தி நேர்காணல்களைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

எஸ்.பொ.வின் நேர்காணல் அக்காலகட்டத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை அறிந்த எம்போன்றவருக்கு கட்டாயம் சுவையாக இருக்கும். பொன்னுவின் நேர்மையை நான் என்றும் சந்தேகித்தவனல்லன். அது இங்கு தெளிவாகத் தெரிகிறது.

இளையபத்மநாதன் Image பற்றி நான் மாறுபட்ட கருத்துடையவன். ரகுநாதன் அனுபவித்த வேதனைகளை கேள்விப்பட்டவன். கைலாசபதி இவற்றை எனக்கு விஸ்தாரமாகக் கூறியிருக்கிறார்.

இளையபத்மநாதன் நேர்காணலையும் தந்து ரகுநாதன் பதிலையும் தந்திருப்பது உங்களுக்குச் சிறப்புத் தருகிறது.

அவுஸ்திரேலியாவிலே தமிழ்ப்போதனை பற்றி மாவை நித்தியின் கருத்துக்கள் தெளிவாக இருக்கின்றன. நான் இங்கு தமிழை Second Language ஆகப் பயிற்றி வர வேண்டும் என்று வற்புறுத்துபவன்.

அகஸ்தியர் மனந்திறந்து பேசி இருக்கிறார்.

இந்திரா பார்த்தசாரதியும், சார்வாகனும் நல்ல எழுத்தாளர்கள். அந்தக் காலத்திலே எங்கள் விரிவுரையாளர் ஒருவர் இந்திரா பார்த்தசாரதியை ஒரு பெண் எழுத்தாளராக்கி விரிவுரையாற்றினார்.

அவர் எங்கள் மாணவரானபடியால் அவர் விரிவுரை முடிந்த பின்பு தனியே அழைத்து அவர் தவறை திருத்தவேண்டியிருந்தது.

‘சுஜாதாவையும் அந்த வரிசையிலே அடக்கிவிடாதே’ என்று அவரிடம் அப்பொழுது கூறியதாக ஞாபகம்.

சார்வாகன் சிறுகதைகளையும், குறு நாவல்களையும் ஆவலோடு படித்தவன் நான். பின்புதான் அவர் திருமதி பாலம் லக்ஷ்மணனின் பெறாமகன் என்று அறிந்தேன்.

‘வெளிச்சம்’ தொகுப்பிலே இடம்பெறும் 12 கதைகளையும் படித்தேன். ‘பொன்னு’விடம் நீங்கள் அவருடைய தற்போதைய சிறுகதைப் பங்களிப்புப் பற்றி முன்வைத்த கருத்து ஞாபகம் வந்தது.

நான் இலங்கையில் அறிந்த முருகபூபதியின் கதைகள் ஆழமானவை. கருத்துக்களை மோதவிட்டவை. உள்ளத்தை நெருடிச் சென்றவை. வேறெத்தனையோ சிறப்புகளைக் கூறலாம்.

வீரகேசரி - ராஜகோபாலிடம் ‘‘யாரப்பா இந்த முருகபூபதி’’ என்று ஒரு முறை தங்கள் கதைகள் சிலவற்றை படித்துப் பார்த்துவிட்டு கேட்டபோது உங்களைக் காட்டியது ஞாபகம்.

நான் தங்கள் நிறைகளைக் கண்டவன்.

‘வெளிச்ச’த்திலே அவசரமான எழுத்து - கருத்து காணப்படுகிறது. இது தங்கள் முத்திரையன்று. ஆயினும் சில கதைகள் சிறந்து நிற்கின்றன.

எதிரொலி, காலமும் கணங்களும், மழை என்பனவற்றைக் கூறுவேன். மழையில் கருத்தோட்டமும், சொல்லும் செய்தியில் ஆழமும் மிகவும் மெச்சப்பட வேண்டியவை.

சில கதைகளை இத்தொகுப்பிலே பரீட்சார்த்தமானவை என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

நான் அறுபதுகளில் நாலைந்து கதைகள் எழுதினேன். அவற்றைப் படிக்கக் கொண்டுபோன நண்பன் ஒருவன் தனது சஞ்சிகையில் தன் பேரிலே போடத் தொடங்கிவிட்டான். ஒரு கதை அவன் பேரோடு வந்தது. நான் எதிர்ப்புத் தெரிவித்ததை அடுத்து மற்றக் கதைகளைத் தொலைத்துவிட்டான்.

எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் கொழும்பில் வீடு எடுத்தபோது டொமினிக் ஜீவா எங்கள் வீட்டுக்கு வந்திருந்தார். அவருக்கு இராஜோபசாரம் நடந்தது. புறப்பட்டு வெளியே போகும்போது அவர் கண்கள் பனித்திருந்தன.

“என்னப்பா?” - என்றேன்.

“நான் யார் தெரியுமா?” - என்று கேட்டார்.

“ஆம்” - என்றேன்.

“தெரிந்தும் நீங்கள் உபசாரம் செய்தீர்கள். இங்குள்ள சில முற்போக்கு அறிஞர்கள் வாசலோடு அனுப்பி விடுவார்கள்” - என்றார்.

நான் ஆச்சரியப்படவில்லை.

டொமினிக் ஜீவாவுக்கு நீங்கள் ‘வெளிச்சம்’ நூலை சமர்ப்பித்திருப்பதை கண்டபோது அந்த ஞாபகம் வந்தது.

அதிகம் எழுதிவிட்டேன். உங்கள் எழுத்துக்களை வரவேற்பவன். என் அன்பும், ஆசியும் என்றென்றும் உண்டு. வணக்கம்.

அன்புள்ள
பொன். பூலோகசிங்கம்

கொழும்பு
22-07-2000

என் அருமைச் சகோதரர்

முருகபூபதிக்கு அநேக ஆசீர்வாதங்கள்.

தாங்கள் அனுப்பிய அனுதாப மடல் நேற்று கிடைத்தது. அன்பான வாசகங்கள் என் நெஞ்சுக்கு இதமாக இருந்தன.

நான் இழந்தது கணவரை என்பதைவிட ஒரு நல்ல சுவாரஸ்யமான நண்பனை என்று சொல்வதே மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும்.

திடீரென கூட இருந்த 15 பேரை இழந்தது போன்ற வெறுமை. அவரைப் பொறுத்தவரையில் கஷ்டப்படாத நல்ல சாவு. மன ஆறுதலுக்காக மகனிடம் - இன்று கனடா செல்கிறேன். ஒரு மாதம் Montreal இல் தங்குவேன்.

என் தோழி புவனா இராஜரட்ணம் நிச்சயம் கடிதம் போட்டிருப்பார். ஏனோ, கணவர் இறந்த கால கட்டத்தில் சில வெளிநாட்டுத் தபால்கள் எனக்குத் தவறியுள்ளன. புவனாவிடம் சொல்லவும். அவவும் எனது பால்யத் தோழிகளில் ஒருவர்.

பூபதி, தங்கள் இலக்கியத்துறை வளர்ச்சியை தொடர்ந்து கவனித்து வருகிறேன். அதனூடாக - நீங்கள் ஆற்றும் சமூகப்பணி சாலச் சிறந்தது.

நிறையச் செய்ய, தொடர்ந்து வெற்றி காண நாம் நம்பும் இறை துணை நிற்பதாக. தங்கள் பிள்ளைகள் வளர்ந்து இருப்பார்கள்.

நான் இலக்கியம் படைத்து சில காலமாகிவிட்டது. அயராத வெளிக்கள வேலைகள். மகளிரை வலுவாக்கல், ஆண் - பெண் சமத்துவம் பற்றிய 3 ஆண்டுத் திட்டம்.

16 மாவட்டங்களில் நல்ல வெற்றி.

சிங்களத்தில் பணியாற்றல் ஒரு புதிய அனுபவம். இப்படிப் போனதில் - மித்திரன் வாரமலர் கேள்வி - பதில் தவிர வேறு எதுவுமே எழுதவில்லை. இனி ஒய்வாய் எழுத வேண்டும்.

பிள்ளைகளுக்கும், உங்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

மீண்டும் உங்கள் சத்தியமான அன்புக்கு என் நன்றிகள்.

அன்பின் அக்கா
யோகா பாலச்சந்திரன்

சென்னை
29-9-2000

அன்பு நண்பர் பூபதிக்கு,

வணக்கம். நலம். கடிதம் பெற்றேன். நன்றி. அடுத்த ஆண்டு பிறந்தநாள் திட்டம் அறிந்து மகிழ்ச்சியுடன் உமது வேலைப் பளுவை எண்ணினேன். முயல்க, முடிந்தவரை. என்னால் முடிந்தளவு உதவலாம்.

எனது "பெண்ணியப் பார்வையில் திருக்குறள்" பாராட்டுக்கும், விமர்சனம் எழுதுவதற்கும் நன்றி. நான் தொ.மு.சி. ரகுநாதனின் கருத்தை மதிப்பேன்.

"நூல் வந்தது. மிக்க மகிழ்ச்சி. உடனேயே படித்து முடித்துவிட்டேன். அடிப்படையில் சமயம் வள்ளுவர் என்ற நோக்கில் இன்னும் சற்று ஆழமாக ஆராய்ந்திருக்கலாம். பெண்ணை எந்தவிதத்திலும் வள்ளுவர் உயர்வாக மதித்துவிடவில்லை. ஆணின் உடைமைப் பொருளாகத்தான் மதித்தார்"

அவரது இக்குறிப்பே என் நூலுக்குப் போதும். இன்றுவரை எவரும் கூறாத பல கருத்துக்களை என் சிறிய நூலில் கூறியுள்ளேன். ஆழ்ந்து படிப்பவர் அறிவர். 3 மாதம் வேறு வேலையின்றி உழைத்தேன். அத்தனை நூல்களும் தேடிப்படிக்க நேரிட்டது. முதல் தடவையாக தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் கற்றேன்.

தங்களுக்கும் மூட்டுவாதம் தரும் தொல்லை அறிந்து வருத்தமே. அத்துடன் இத்தனை பணிகள் ஆற்றுவது எத்தனை வேலைப்பளு என எண்ணிப் பார்க்கிறேன். கடின உழைப்பு; உடல்நலம் பேணுக.

நாவலை எதிர்பார்க்கிறேன். ஒரு படைப்பாளியான எழுத்தாளனின் முழுமையைக் காட்டக் கூடியது நாவலே.

ஜீவாவை 2 தடவை 'இனி 2000 இல்' கண்டேன். வீட்டுக்கு வரவில்லை. நூல்களை குமரன் மூலம் சேர்ப்பேன். 'இனி 2000' முதல் நாள் காலையும், கடைசி நாளும் முகம் காட்டச் சென்றேன். நாங்கள் பங்குபற்றவில்லை. சுந்தரராமசாமி தாமே தமது செல்வாக்கை காட்ட முயன்றார். அவர்கள் எதிர்பார்த்தளவு பலன் தரவில்லை. இங்கும் மீடியா அத்தனை முக்கியத்துவம் தரவில்லை.

அஷ்டப் மறைவு மர்மமானது. சிவத்தம்பி இங்கே வந்துள்ளார். அவரும் கவலைப்பட்டார். தமிழை முதன்மைப்படுத்தி கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்த முஸ்லிம்களை ஒருங்கிணைத்தவர். 1990-இல்

PTI- T.V.-க்காக முதல் தடவையாக நேர்காணலுக்காகச் சென்றபோது "குமரன் இதழ்களைப் படித்தே அரசியலறிவு பெற்றேன்" என்றார்.

என் எழுத்துக்கள் பற்றி ஆங்காங்கே பல்கலைக்கழகங்களில் ஆய்வு செய்தனர். செய்கின்றனர். தற்போதும் யாழ். பல்கலைக் கழகத்தில் ஒரு பெண் M.A.-க்கு செய்வதாக எழுதினார். தற்போது பெண்ணிய எழுத்துக்கள் பற்றி சென்னை பல்கலைக் கழகத்தில் ஒரு பெண் ஆய்வு செய்கிறார்.

'அன்னை தெரசாவி' என் நூல்களே பயன்படுத்தப்படுவதாக ஒரு பேராசிரியர் அண்மையில் கூட்டத்தில் கூறினார். ஆயினும் நாவல்கள் பற்றி அங்கு எழுதி அனுப்பத்தக்கவரைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

யாழ். பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் ஒருவர் - பெயர் உடனே நினைவுக்கு வரவில்லை. தஞ்சாவூர் தமிழ் பல்கலைக்கழகத்தில் ஈழத்தமிழ் நாவல்கள் பற்றி ஆய்கிறார். என் நாவல்கள் சில கேட்டு அனுப்பினேன். சென்னை வரும்போது காண்பதாக எழுதினார்.

முடிந்தால் ஒரு தடவை தமிழகம் வந்து செல்லவும். பிள்ளைகளுக்கு எனது அன்பு.

அன்புடன்

நண்பன்

செ. கணேசலிங்கன்

Belmore (N.S.W.)

அவுஸ்திரேலியா

16-1-2001

அன்புள்ள முருகபூபதி அண்ணா அறிவது, வணக்கம்.

உங்களுக்கும், வீட்டாருக்கும் என் புது வருட வாழ்த்துக்கள். இந்த புது வருடம் உங்கள் எல்லோருக்கும் இன்னும் பல மகிழ்ச்சிகளை, கனவுகளை, வெற்றிகளை, ஆரோக்கியமான உறவுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

நான் இங்கு நலம். அதுபோல் அங்கு எல்லோரும் நலமாக இருப்பார்கள் என நம்புகிறேன். மேலும் உங்கள் கடிதமும், என் படங்களும் கிடைத்தது. உங்களுக்கு முன்பு எழுதிய கடிதத்தை அனுப்பாமல் காலம் சுணங்கிவிட்டதால் மறுபடியும் ஒரு கடிதத்தை எழுதி அனுப்புகிறேன்.

எழுத்தாளர் விழாவில் கலந்து கொண்டதில் எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி. இதனால் இலக்கியத்திற்கு பங்காற்றும் பலரை சந்திக்க முடிந்தது. மாறுபட்ட கருத்துகள், சிந்தனைகள், வாழ்க்கை அனுபவங்களை பார்க்க முடிந்தது. மனிதர்களின் பார்வைகள், கொள்கைகள் மாறுபட்டதாய் அமைந்தாலும், அடிப்படையில் மனிதத்தை அவர்கள் நேசிப்பவர்களாய் இருப்பதால் அவர்களை நிராகரிக்க முடிவதில்லை. அதேபோல் இங்கு வந்திருந்த பலரை நான் சந்தித்து பேசியது நல்ல ஆரோக்கியமான உறவுகளை அமைப்பதற்கு வழிசமைத்து கொடுத்துள்ளது.

விழாவை கட்டியமைக்கவும், முடிந்தவரை முழுமையாக அமைப்பதற்காகவும் நீங்கள் செலுத்திய உழைப்பு மறுக்க முடியாதது, பாராட்டப்பட வேண்டியது. அதேநேரம் அதற்கேற்ப இந்த விழா முழுமையாகவும், ஆரோக்கியமாகவும் நடைபெற்றது உங்கள் வெற்றி. இத்தகைய ஒரு விழாவிற்கு என்னை அழைத்ததற்காகவும், புதிய இலக்கிய தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி தந்ததற்காகவும் எனது நன்றியை தெரிவிக்க விரும்பி இந்த கடிதத்தை எழுதுகிறேன்.

மேலும் நான் கவிதைகள் எழுதுவது ஒரு காலகட்டத்தில் என் உணர்வுகளுக்கு வடிகாலாக மட்டும் அமைந்திருந்தது. பின்பு அதற்கு குறிப்பிட்ட அளவு விமர்சனமும், வரவேற்பும் கிடைத்தது. இதுதான் ஒரு விதத்தில் எனக்கு தொடர்ந்து எழுத உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தியது. எனக்குள் மட்டும் எழும் உணர்வுகளை,

கேள்விகளை வெளியே வெளிப்படுத்த தளம் அமைத்து கொடுத்தது. இது ஒரு உண்மையான பார்வையாகவும், முடிந்தவரை சமூக மாற்றங்களை நோக்கியதாகவும் அமைய வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம், கனவு.

என் மனதுக்குள் உள்ளதை வெளிப்படுத்தும்போதும் சில வற்றை சுட்டிக்காட்டும்போதும் அதற்கான அனுபவமும், சிந்தனை திறனும் எனக்குள்ளதா என்று தோன்றும். ஆனால், அதை கடந்து மனதுக்குள் என் நிலைப்பாடுகள் நியாயமானதாகத் தோன்றும். இந்த எழுத்து எனக்கு கொடுத்த பெரிய பரிசு உங்களைப்போன்ற ஆத்மார்த்தமான தோழர்களை, அவர்களின் நல்ல ஆதரவான நட்பை. என்னை சுற்றியுள்ள நல்ல தோழர்கள் மூலம் இருந்து சுற்றுக்கொள்ளவும், என்னை வளர்த்துக் கொள்ளவும் நிறையவுள்ளது.

விஜயராணி அக்காவிற்கும் ஒரு கடிதம் விரைவில் அனுப்ப வேண்டும் என்று விருப்பம். அவர்களுடன் சில நேரங்கள் பெண்ணியக் கருத்துக்கள் பற்றி பேச முடிந்தது. கருத்தியல் ரீதியாக அவர்களுடைய பெண்ணிய கருத்துகள் அடுத்த கட்டத்தை நோக்கி வளர வேண்டும் என நான் கருதினாலும், அவரின் பெண்ணிய உணர்வையும், போராட்டக் குணாம்சத்தையும் வரவேற்கிறேன். இதைவிட டாக்டர் ஞானசேகரத்துடனும் சில விடயங்களை பேச முடிந்தது. சொல்லப்போனால் பலருடன் நடந்த விவாதங்கள், கலந்துரையாடல்கள் மேலும் என் நிலைப்பாட்டை உறுதியடைய செய்தது.

இவர்கள் எல்லோருடனும் பேச முடிந்தபோதும் இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தி தந்த உங்களுடன் பேச முடியாதது மனவருத்தமான விடயம்தான். விழாவின் பொறுப்புகளில் மூழ்கியிருந்த சூழ்நிலையில் அதற்கான சந்தர்ப்பம் அமையவில்லை. அதே நேரம் பிரயாணக் களைப்பைக் கடந்து அதற்கான நேரத்தை ஒதுக்க என்னால் முடியவில்லை.

ஆனால், எமக்குள்ள நட்பு தொடரும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது. எதிர்காலத்தில் மேலும் சில வேலைத்திட்டங்களில் இணைந்து பணியாற்றுவோம் என்று நம்புகிறேன். உங்களுடைய குழந்தைகளை சந்திக்க முடிந்தது மகிழ்ச்சி. அவர்கள் இங்கு வந்த பின்பு தொடர்பு கொள்கிறேன்.

இங்கு வாழ்வு வழமைபோல் நகர்கின்றது. எனக்கு பிடித்தமான ஒரு பம்பர வாழ்க்கை. இந்த வாழ்க்கைக்கு பின்னால் ஓடுவதில் அலையை துரத்தி ஓடுவதுபோல் ஒரு சுகம். விடுமுறை

காலங்களில் இந்த சவால் இல்லாதிருந்தது. இப்பொழுது மறுபடியும் இதற்குள் தொலைந்துபோய் நான்.

பங்குனி மாதம் வரை வேலைப்பளு அதிகம். வழமையைவிட கூடுதலாக பொறுப்புகள், எதிர்பார்ப்புகள், எப்படியும் கடப்பேன். கடந்துதானே ஆக வேண்டும்.

மறுபடியும் உங்கள் நட்புக்கும், உதவிகளுக்கும் என் உண்மையான நன்றி.

**தோழமையுடன்
பாமதி**

St. Clair (N.S.W.)

அவுஸ்திரேலியா

29-1-2001

அன்புள்ள தம்பி அறிவது,

புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள். 'மல்லிகை' அவுஸ்திரேலியா மலரைப் பார்த்தோம். மிக நன்றாக வந்திருக்கிறது. மல்லிகை மணம் வீசுகிறது. அவுஸ்திரேலியாவிலே மல்லிகை மலர்ந்துவிட்டது. மல்லிகையை பதியன்போட்டு இங்கே மலர வைத்த பெருமை உங்களுக்கே.

நீங்கள் எழுதியுள்ள கட்டுரை - 'பஞ்சணை மெத்தை' பற்றியது; இங்கேயுள்ள தமிழ் மக்களின் எதிர்நீச்சலை நல்ல முறையில் விளக்குகிறது. ஏனையோரின் படைப்புகளும் நன்றாகவே உள்ளன.

ஜீவாவை நினைக்கும்போது பெருமையாக இருக்கிறது. அவருடைய அயராத உழைப்பு இல்லை அசுரத்தனமான உழைப்பு எம்மைப் போன்றவர்களுக்குத்தான் தெரியும். அவர் France சென்றிருப்பதாக அறிகிறேன். அவர் உங்களோடு தொடர்பு கொள்ளும்போது எனது வாழ்த்தை கூறவும்.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர் எல்லோரையும் அவர் சந்திக்க வேண்டுமென்பது எனது அவா.

ஒரு எழுத்தாளன் உலகைச் சுற்றுவதற்கும், நம்மைப் போன்ற சாதாரண ஒருவர் சுற்றுவதற்கும் வேறுபாடு இருக்குமல்லவா?

நிற்க, எமது தொலைபேசி அழைப்பைப் பற்றி மகள் சொல்லியிருப்பா. அம்பி இவ்விடம் வந்தபொழுது திரு. பொன்னையா அவர்களின் 'மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்' பற்றி கூறியிருந்தேன். அவர் உங்களோடு அதுபற்றிப் பேசினாரா? மிகுந்த எதிர்பார்ப்போடு இருக்கும் முதியவருக்கு என்ன பதில் கூறுவதென்றே தெரியவில்லை. என்னிடம் வேறு பிரதிகள் இல்லை.

நீங்கள் அல்லது, அம்பி ஏதாவது பத்திரிகையில் எழுதுவீர் களென்று நம்புகிறேன்.

மூத்த ஒலிபரப்பாளரும், எழுத்தாளருமான திரு. சிவபாத சுந்தரம் அவர்கள் லண்டனில் காலமாகியது பற்றி கேள்விப் பட்டிருப்பீர்கள். அவர் பற்றிய பத்திரிகைச் செய்திகளை இத்துடன் அனுப்புகின்றேன்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

“அஞ்சல்” பத்திரிகை ஆசிரியர் மகாலிங்க சிவம் (மாலி) இவர்தான் கடைசிவரை அவரோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தவர்.

அவருடைய மறைவு பற்றி இங்கேயுள்ள எந்தப் பத்திரிகையிலும் பார்த்ததாக தெரியவில்லை.

ஆதவன் பத்திரிகை கிடைக்கவேயில்லை. சிவத்தம்பிக்கும் எழுதினேன். பதிலில்லை. உங்களிடம் இருக்கும் பத்திரிகையை பிரதி எடுத்து அனுப்பினால் கடமையுள்ளவனாக இருப்பேன். தொந்தரவுக்கு மன்னிக்கவும்.

உங்களுடைய மகள் நல்ல புள்ளிகளைப் பெற்று பல்கலைக் கழகம் போவதையிட்டு மகிழ்ச்சி.

அருண். விஜயராணி அவர்களும் நீங்களும் மல்லிகை அவுஸ்திரேலிய மலரை வெளிக்கொணர முயற்சித்தமைக்கு எனது பாராட்டுக்கள். வாழ்த்துக்கள்.

இத்துடன் இருக்கும் எனது ‘மனஓசை’ பிரதியை அவரிடம் கொடுக்கவும். நன்றி.

அன்புடன்
‘சுந்தா’ - சுந்தரலிங்கம்

Alice Spring

N.T. (அவுஸ்திரேலியா)

1-2-2001

அன்புள்ள சகோதரர் திரு. முருகபூபதி அவர்கட்கு,
வணக்கம்.

முதற்கண் தாங்கள் அன்புடன் அனுப்பியிருந்த தங்கள் படைப்பில் உருவான 'வெளிச்சம்' சிறுகதைத் தொகுதி பாட்டி சொன்ன கதைகள் எழுத்தாளர் விழா 2001 நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய குறிப்பேடுகள் தங்கள் கடிதம் எல்லாமே கிடைத்தன. எல்லாவற்றிற்கும் என் மனமாந்த நன்றியையும், மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உங்கள் படைப்புகளில் சிலவற்றை சுவை பார்த்து பிரமித்துப் போனேன். இத்தனை காலமும் இந்த அரிய படைப்புகளைப் படிக்கத் தவறிவிட்டேனே என்றும் கவலைப்பட்டேன்.

பாராட்டுக்காகவோ, முகஸ்துதிக்காகவோ எழுதவில்லை. உண்மையாகவே சொல்கிறேன். தங்கள் படைப்புகளிலுள்ள ஆழமும், அழுத்தமும், அவதானமும், தெளிவான நடையும், பிரச்சினைகளை நீங்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கும் அநாயசமும் பாராட்டும்படியாக உள்ளன.

சாகித்திய பரிசுகளெல்லாம் வாங்கித் தமிழ் எழுத்தாளர் உலகிலே தனக்கென ஓரிடத்தை ஸ்திரமாகப் பெற்றுவிட்ட எழுத்தாளர், ஏதோ நாலுவரி எழுதத் தொடங்கியுள்ள என்னை ஒரு பொருட்டாக மதித்து டெலிபோன் பண்ணி, தங்கள் படைப்புகளையும் அனுப்பியிருந்தமை மிகமிக மகிழ்ச்சியானது.

இதற்காக நான் என் தம்பி கருணாவிற் கு (ஜெர்மனி - கருணாகரமூர்த்தி) நன்றி கூற வேண்டும்.

தங்கள் மற்றைய படைப்புகளையும் படிக்கும் ஆவலுடன் உள்ளேன். நீங்கள் உங்கள் திறமைகளை புத்தக உருவாக்க எத்தனை சிரமங்கள் எடுத்திருப்பீர்கள் என்பதை உணர்வேன். அவற்றை அனுப்பும் செலவும் உங்களுக்குப் பொறுப்பதை என் மனம் விரும்பவில்லை. இத்துடன் 50 டாலர் இணைத்துள்ளேன். நேரம் கிடைக்கும்போது தங்கள் மற்றைய உருவாக்கங்களை அனுப்பி வைக்கவும்.

தங்கள் கதைகளில் வெளிச்சம், சிகிச்சை, எதிரொலி, விருந்து என்பன மிகப் பிரமாதமாயிருந்தன. நீங்கள் ஒவ்வொரு

விஷயத்தையும் ஆழ்ந்து கவனித்து அவற்றை எளிய நடையில் தந்திருப்பது நன்றாக இருக்கிறது. உங்கள் பரந்த அனுபவமும், அதை அநாயசமாக எழுத்தில் வடித்திருக்கும் விதமும் எல்லோருக்கும் வருவதில்லை.

உங்கள் கதைகளைப் படித்த பின்தான், நான் எழுதும் கதைகளின் தரம் பற்றி உணர்கிறேன். உங்கள் எழுத்தின் முன் என் எழுத்து சின்னஞ்சிறு குழந்தைப் பருவத்தை தாண்டாத குழந்தை போலுள்ளது.

வயதில் நான் தங்களைவிட எட்டு வயது மூத்தவள்தான். ஆனால், எழுத்தளவில் சிறு குழந்தையின் அனுபவம்தான் உண்டு.

என் முதல் எழுத்து - கதை - 17-18 வயதில் நான் A.L. படிக்கும்போது அக்காலத்தில் சன்னாகத்திலிருந்து வெளிவந்த 'கலைச்செல்வி' என்னும் மாத இதழில் இடம் பெற்றது. (வாழவைத்த தெய்வம் - வதனி - புனைப்பெயர்).

கலைச்செல்வியின் ஆசிரியர் சிற்பி. (சி.சரவணபவன்) அவர் எழுத்தின் பிரபல எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர் என்பதால் நீங்கள் அவரை அறிந்திருப்பீர்களென நினைக்கிறேன்.

அவர் எனக்குக் கல்வி கற்பித்த ஆசிரியர். அத்துடன் என்னை எழுதும்படி தூண்டிய என் எழுத்துலக குருவும் அவர்தான்.

அந்த ஒரு கதைதான் பிரசுரமானது. பின்பும் கதைகள் எழுதுவேன். பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்புமளவுக்கு துணிச்சல் வந்ததில்லை. நானே எழுதி, நானே படித்து, ரசித்து உள்ளே வைத்துவிடுவேன்.

எனக்கு 20 வயதிலேயே கல்யாணமாகிவிட்டது. என் கணவர் என்ஜினீயர். வல்லிபுரநாதன். Buildings Dpt.-இல் D. Director ஆக இருந்து, 91-இல் Retire பண்ணி, 93-இல் தன் 58-ஆவது வயதில் இறைவனடி சேர்ந்துவிட்டார். அவர் ரொம்ப உயர்ந்தவர். அவரின் வியத்தகு அன்பை வர்ணிக்க வார்த்தைகளே கிடையாது. அவர் அன்புக்கரங்களில் பூவாக இருந்ததால் வாழ்வில் எந்தவிதமான கஷ்டமோ, கவலையோ, வெளிஉலக அனுபவமோ எதுவுமே இன்றி வீட்டுப்பூச்சியாகவே வளர்ந்துவிட்டேன்.

அதன் பாதிப்பு என் கதைகளில் தெரியும்.

வீடுதான் என் உலகம்.

ஓரே மகன். Dr. அவனும் அப்பா மாதிரிதான்.

வந்த மருமகளும் மிக நல்ல பிள்ளை.

இருவரும் இப்போதும் என்னைத் தாங்கியபடி இருப்பதால், நான் பொறுப்பேதுமின்றி என் கவனத்தைக் கதைகள் எழுதுவதில் திருப்பியுள்ளேன்.

அடங்கியிருந்த என் எழுத்தார்வத்தை வெளிக்கொணர்ந்தவர்கள் ஹமில்ரன் (நியூசிலாந்து) வாழ் தமிழ் மக்கள். அங்குள்ள தமிழ் மக்கள் (இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா) ஒன்று சேர்ந்து 'வைக்காட்டோ தமிழ்ச்சங்கம்' உருவாக்கி உள்ளனர்.

தமிழ் விசேஷ தினங்களில் ஒரு நிகழ்ச்சியை ஒழுங்கமைத்துக் கொண்டாடுவார்கள். இரு வருடத்திற்கொருமுறை முத்தமிழ் விழா கொண்டாடுவர்.

நாங்கள் அங்கிருந்த காலை, வந்த முதல் நிகழ்ச்சியில் எனக்குக் கொஞ்சம் எழுத வரும் என்பதை உணர்ந்து 97-இல் நடந்த முத்தமிழ் விழாவிற்கு சிறுவர்க்கான நாடகம் ஒன்று எழுதித் தரும்படி வேண்டப்பட்டேன்.

'நாளைய உலகம் நமது கையில்' என்ற நாடகத்தை எழுதினேன். அந்த முத்தமிழ் விழா மலரில் 'என் கண்ணில் பாவையன்றோ' - என்ற சிறுகதையும் எழுதினேன்.

'ஆலையில்லா ஊருக்கு இலுப்பம் பூ சர்க்கரை' என்பது மாதிரி, தமிழ் எழுதத் தெரிந்தவர்கள் ஒரு சிலரே இருந்ததால் எனக்கு எழுத வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

பின் தொடர்ந்து, அச்சங்கத்தின் பத்திரிகை ஆசிரியராகவும் (98-99) ஒரு வருடம் கடமைபுரிந்தேன்.

மூன்று மாதத்திற்கொரு தடவை வரும் 'தமிழ்முரசு'வில் என் கதைகள் இடம் பெற்றன.

அத்துடன் நியூசிலாந்தின் Auckland I.M.T.C. வெளியிட்ட 'தமிழ் மஞ்சரி' என்னும் பத்திரிகையிலும் என் எழுத்திற்கு வாய்ப்புத் தரப்பட்டது.

I.M.T.C.-யின் வானொலியிலும் என் நாடகமொன்றும் (சாதகம் சிலருக்கு சாதகம்) ஒலிபரப்பாகியது. என் இன்னொரு நாடகம் 'சர்வாதிகாரி' கனடா ஒலிபரப்பில் ஒலிபரப்பானது.

நான் கனடா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் 2½ மாதம் சுற்றுப்பயணம் (தம்பி, தங்கைகளைப் பார்க்க) போய் வந்து எழுதிய 'மேலை நாடுகளில் தமிழனும் தமிழும்' என்ற கட்டுரை 'அவ்வை நடராஜனின்' பாராட்டைப் பெற்றுத் தந்தது.

என் எழுத்தை வளர்த்து எனக்கென்று ஒரு இடத்தைப் பெற்றுத் தந்தது நியூசிலாந்தின் ஹமில்ரன் நகரம். அந்நகரம் என்றென்றும்

பச்சைப் பசேல் என்று உள்ளதுபோல் இங்கு நான் வாழ்ந்த காலமும் என் நெஞ்சில் என்றென்றும் பசுமையாகவே படிந்துள்ளது.

இப்படியாக எழுதிய சிறுகதைகள், நாடகங்களைத் தொகுத்து பிரதியெடுத்து அதில் ஒரு பிரதியை உங்கள் பார்வைக்கென அனுப்பியுள்ளேன்.

தங்கள் கதைகள் முழுவதையும் படித்து முடித்த பின் என் விமர்சனத்தை அறியத் தருகிறேன். இப்போது நான் கொஞ்சம் 'பிஸி.' இன்னும் ஓரிரு தினங்களில் ஒரு புது உயிரின் - பேரப்பிள்ளை - வரவை எதிர்பார்த்திருப்பதால் அதற்கான வேலைகள் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.

கதை படிப்பது என் பொழுதுபோக்கு அல்ல. அது எனக்கு மூச்சுப்போல்; உணவுபோல்; வைத்தியம்போல்; ஏதாவது படிக்காமலிருக்க என்னால் முடிவதில்லை.

மிகுதி பின் தொடரும்.

அன்பான சகோதரி
ராஜி வல்லிபுரநாதன்

ஏத்துக்கால்
நீர்கொழும்பு
4-02-2001

அன்பின் மாணவ மகனார் முருகபூபதி அறிவது, யாம் இவன் நலம். அவ்வாறே நீரும் உமது அன்புச் செல்வங்களும் சுக சேமத்துடன் இருக்க இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

இன்று T.P.யில் உமது குரலைக் கேட்டதும் மிக்க மகிழ்ச்சி யடைந்தேன். உமது இரண்டாவது மகனும் பல்கலைக்கழகம் செல்வதையறிந்து மிகமிக மகிழ்ச்சி.

இன்று வீரகேசரியில் நீர் எழுதிய பேட்டிக் கட்டுரை 'புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கென தனியான தமிழ் வங்கி' எனும் விஷயத்தைப் பார்த்தேன், படித்தேன். பரவசமடைந்தேன்.

நீர் இன்னும் பல விஷயங்களையும், நூல்களையும் எழுதி பேரோடும், புகழோடும் வாழவேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

நிற்க; சென்ற 21-1-2001 ஞாயிற்றுக்கிழமை திரு. சு. சிவராஜலிங்கம் அவர்களின் 'அந்திப் பொழுதின் சிந்தனை மலர்கள்' என்னும் நூல் இந்து இளைஞர் மன்ற கலாசார மண்டபத்தில் வெளியிடப்பட்டது. அந்த விழாவில் கருத்துரை நிகழ்த்துவதற்காகப் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

அவர் பேசும்போது "நீர்கொழும்பில் எழுத்தாளர் முருகபூபதி, கவிஞர் முத்துலிங்கம், தருமலிங்கம் எல்லோரையும் நான் அறிவேன். முருகபூபதி அவஸ்திரேலியா சென்றும் இன்றும் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்" - என்று சொன்னார்.

விழா முடிந்து வரும்போது என்னுடன் வந்த உமது தங்கை ஜெயந்தி, அவரிடம் போய், "தான் முருகபூபதியுடைய தங்கை என்றும், நான் அவரைப் படிப்பித்த ஆசிரியர்" என்றும் சொன்னவுடனே, அவர் உம்மை அன்போடு விசாரித்ததாக கடிதம் எழுதும்படி ஜெயந்தியிடம் சொன்னார்.

உமது நல்லெண்ணங்கள், நற்செயல்கள், நன்றி மறவாத் தன்மையையிட்டு நான் பெருமைப்படுகிறேன். நீர் நற்சுகத்துடன் நீடுழிகாலம் வாழ்ந்து உமது தாய் சகோதரங்களுக்கு நன்மை பல இன்னும் செய்ய வேண்டுமென்று கூறி வாழ்த்துகின்றேன்.

அன்புடன்
பெரிய ரீச்சரம்மா
திருமதி. திருச்செல்வம்

Wheeler's Hill (VIC)

அவுஸ்திரேலியா

15-2-2001

L. முருகபூபதி அவர்கட்கு,

அன்புடையீர்,

காலம் கடந்தாலும், என் ஆசை பூர்த்தி அடையும் திருப்தியை இக்கடிதம் எழுதுவதில் காண்கின்றேன். உங்களினதும், தங்கை அருண் விஜயராணியினதும் பெருமுயற்சியால் உருவான மல்லிகை அவுஸ்திரேலியா சிறப்பு மலர் பிரதி எனது மகன் மகேந்திரன் மூலம் கிடைக்கப் பெற்றேன். அதனை வாசித்து, அதன் அருமையை உணர்ந்து, உங்களை என்றும் நினைவூட்டும் அன்புச் சின்னமாகக் கொண்டுள்ளேன். இப்படியான ஒரு ஆக்கத்தைச் செயற்படுத்த உங்கள் உள்ளத்தில் உதித்த நல்லெண்ணத்தை எண்ணி வியக்கின்றேன். அவுஸ்திரேலியாவில் உள்ள சிறந்த எழுத்தாளர்கள், இலக்கியவாதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்கள் அறிவாற்றலின் வெளிப்பாடான கட்டுரைகளைத் தொகுத்து சிறந்த ஒரு மலராய் உருவப்படுத்தி வெளியிட்டமை ஒரு மகத்தான செயல் என்பேன்.

பல ஆண்டுகளாக அவுஸ்திரேலியாவில் வாழ்ந்து வரும் என் போன்ற பலர் இதுவரை அறிந்திராத, தெரிந்திராத பற்பல விடயங்களை மலர் மூலம் தெரிய வைத்தமையால், எமது தாய்நாட்டிலும், பிற நாடுகளிலும் வதியும் எம்மவர்களுக்கும், ஏனையோருக்கும் இம்மலர் ஓர் அறிவுக் களஞ்சியமாக அமையும் எனக் கருதுகின்றேன்.

கண்ணுக்கு உளைவு ஏற்படாது வாசிப்பதற்கு ஏற்றவாறு இதழ்களில் கூறுபோட்டும், எவரும் வாசித்து விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் இலகு தமிழில் அச்சிட்டும் அளித்தமை விரும்பத்தக்க ஒரு அம்சமாகும். தனி ஒருவரின் எழுத்தில் வாசித்து அலுப்புத் தட்டுவதுபோல் அல்லாது, பல துறையிலும் பலவிதமான எழுத்தாளர்கள் கையாண்ட கட்டுரைத் தொகுப்பு மலர் சுவை மிக்கது. ஒவ்வொரு கட்டுரை முடிவிலும் காணப்படும் இதழின் இடைவெளியை நிரப்பும், அவுஸ்திரேலியா பற்றிய சிறப்பு அடைமொழிகளும், கங்காருவுடன் கூடிய சிட்னி பெரும்பாலும், ஒப்பறா கௌஸ்வரை படங்களின் அமைப்பு ஒரு சிறந்த முயற்சி என்பேன்.

உங்களின் முயற்சி இத்துடன் நின்றுவிடாது. குடிபெயர்ந்த தமிழர் வாழும் ஏனைய நாடுகளிலிருந்தும் இதுபோன்ற 'மலர்' வெளிவரத் தூண்டுகோலாய் அமைய வேண்டும்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

தமிழர் புலம்பெயர்வில், திறமைவாய்ந்த எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் பலரும் இடம் பெற்றமையால், ஊரிலே பெற முடியாத இலக்கிய நலன்கள், கலை கலாசார நிகழ்ச்சிகளை ஒருங்கிணைத்த முறையில் தாராளமாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பினை இங்கே பெற்றுள்ளோம் என்று உணர்கின்றேன்.

மல்லிகை மலரின் மகிமையை விளக்கிக் கூறி, அதன் பிரதி ஒன்றினைத் தவறாது வாங்கிப் படித்துப் பயனுறுமாறு கொழும்பில் வதியும் என் கடைசி மகனுக்கு தெரிவித்துள்ளேன்.

உங்கள் முயற்சி மென்மேலும் பலிதமடைய வாழ்த்துகின்றேன். எனது வயதிற்கு உங்கள் மதிப்பு இருப்பதுபோல், உங்கள் அறிவிற்கு எனது மதிப்பு என்றும் உண்டு.

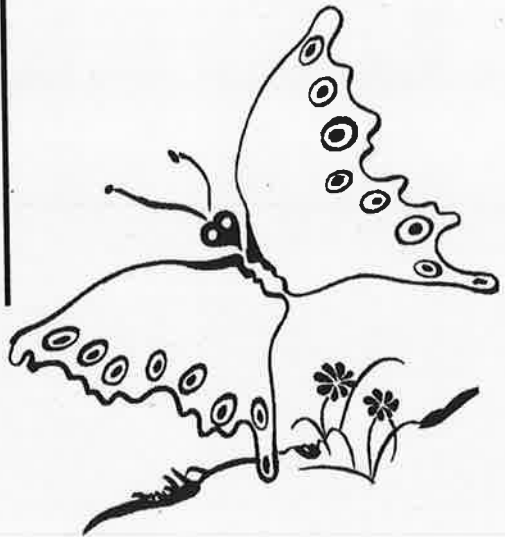
இங்ஙனம்
கோ. குமாரவேலு

பகுதி - II

கடிதங்கள் கடிதங்கள் கடிதங்கள் கடிதங்கள் கடிதங்கள் கடிதங்கள்

II - இரூப

தமிழ்நாடு அரசு வெளியீடு
தமிழ்நாடு அரசு வெளியீடு
தமிழ்நாடு அரசு வெளியீடு
தமிழ்நாடு அரசு வெளியீடு
தமிழ்நாடு அரசு வெளியீடு

அவுஸ்திரேலியா

1-7-2000

அன்பு நண்பர் ஜீவா அவர்கட்கு,

வணக்கம், வாழ்த்துக்கள். தங்களுக்கு '74 வயது' - என 'தினக்குரல்' வாயிலாக அறிந்தபோது பிரமித்துப் போனேன்.

கண் திருஷ்டி பட்டுவிடக் கூடாது.

'நீரிழிவு நோயைப் பற்றியும் என்னால் ஒரு புத்தகம் எழுத முடியும்' - எனச் சொன்ன நண்பர் டானியல், அதனை எழுதாமலே தஞ்சாவூரில் நிரந்தர துயில் கொண்டுவிட்டார்.

நீங்களாவது 'ஆரோக்கியமாக வாழ்வது எப்படி?' என்ற நூலை எழுதினால் எமக்கெல்லாம் பயன்படும்.

உங்களது பிறந்ததினத்தை எமக்கு பகிரங்கப்படுத்திய தினக்குரலில்தான் - அதற்கு முந்திய வாரம் 18-6-2000 ஆம் திகதிய இதழில் "டானியல் மீதான காழ்ப்புணர்வு காரணமாகவே அவரின் படைப்புகளை கீழ்த்தரமாக விமர்சித்தீர்கள்" - என்ற தலைப்பில் நண்பர் நிலாம் எழுதிய, தங்கள் பேச்சின் சுருக்கத்தை செய்தியாக படித்தேன்.

கொழும்பு 'மல்லிகை' காரியாலயம், மல்லிகையையும், மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகளையும் மாத்திரம் தமிழ் உலகிற்கு வழங்குவதுடன் தனது பணியை வரையறுத்துக் கொள்ளாமல், இலக்கியச் சந்திப்புகளையும், எழுத்தாளர் ஒன்றுகூடல் ஆய்வு அரங்குகளையும் நடத்தி வருவது மனதிற்கு நிறைவானது.

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்பு நான் அடுத்தடுத்து இரண்டு தடவைகள் தாயகம் வந்த சமயங்களில் மல்லிகைப் பந்தல் சார்பாக என்னையும் வரவேற்று, இலக்கிய சந்திப்பும், தேரீர் விருந்தும் வழங்கியமை மறக்க முடியாத நினைவுத் தடங்கள்.

உலகம்தான் எப்படியெல்லாம் சுருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

கதிரேசன் வீதி காரியாலயத்தின் கதிரைகளில் அமர்ந்து உதிர்க்கப்படும் கருத்துக்கள். தினக்குரல் உட்பட பல வெகுசனத் தொடர்பு சாதனங்களினால் விரைந்து சென்று உலகம் பூராவும் வாழும் தமிழர் வசம் வந்துவிடுகின்றன.

கொழும்பில் ஞாயிறன்று வெளியாகும் பத்திரிகைகள் இலங்கைத் தமிழர் புலம் பெயர்ந்து வாழும் உலக நாடுகளுக்கு மறுநாள் திங்கட்கிழமையே கிடைத்து விடுகின்றன.

'இன்டர்நெட்' வசதியற்றவர்களுக்கு இந்தப் பத்திரிகைகள் வரப்பிரசாதம்தான்.

இந்த வரப்பிரசாதமே - நீங்கள் டானியல் குறித்து பிரஸ்தாபித்த கருத்துக்களை நாம் அறிவதற்கு வாய்ப்பாகியது.

டானியல் தொடர்பாக உங்கள் கருத்துக்களை பகிரங்கமாக எழுதவும், பேசவும் உங்களுக்குரிய உரிமையையும், தகுதியையும் மதிக்கின்றேன்.

இதில் எவருக்கும் மாற்றுக்கருத்து இல்லை.

டானியல் எமக்கெல்லாம் நல்ல நண்பர். அவருடன் நான் பழகி - உறவாடி - நட்பு பேணிய அந்த இனிய காலங்களை மறக்கவே முடியாதுதான்.

எனினும் டானியல் தொடர்பாக நீங்கள் வெளியிட்ட கருத்துக்களை உன்னிப்பாக கவனித்தபோது எனது ஐயப்பாடுகளையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

பத்து வயதுக்குப் பின்பே நான் பனைமரத்தையே பார்த்தவன். 'பனை' யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு ஒரு அடையாளச் சின்னம்.

1963-இல் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரான்லி கல்லூரியில் - புலமைப்பரிசில் பெற்று - பிறந்த ஊராகிய நீர்கொழும்பிலிருந்து புறப்பட்டு அந்த மண்ணில் கால் பதித்த பின்புதான் பனை மரத்தை தரிசித்தேன்.

அதற்கு முன்பு சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் எனது பாட்டி நீர்கொழும்பு சந்தையிலிருந்து வாங்கிவரும் பனாட்டு, ஓடியல், பனங்கிழங்கு முதலியவற்றை சுவைத்து சாப்பிட்டிருக்கிறேன்.

எனினும் - அந்த கற்பகதருவை நேரில் பார்ப்பதற்கு பத்தாண்டுகளை நான் கடக்க நேர்ந்தது.

'சாதி' பற்றி அறிந்ததும் அப்படித்தான்.

நாமெல்லோரும் மனித சாதி என்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் தெரியாத சிறுவனாக அப்பொழுது இருந்தேன்.

ஸ்ரான்லி கல்லூரி ஆண்கள் விடுதியின் ரார்பாக - அந்தக் காலத்தில் உரை நிகழ்த்துவதற்கு தங்களை அழைத்திருந்தார்கள்.

இப்பொழுதும் நான் பார்க்கும் அதே வெள்ளை வேட்டி நாஷனலுடன்தான் காட்சி அளித்தீர்கள்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

இன்றைக்கும் கூட, உங்களை அன்று பார்த்த அதே இளமையுடன்தான் தரிசிக்கின்றேன்.

அன்றைய கூட்டத்தில் நீங்கள் பேசியபேச்சு முழுமையாக எனது ஞாபகத்தில் இல்லாவிட்டாலும், ஆபிரகாம் லிங்கன் பற்றியும், சங்கானையில் நிகழ்ந்த சாதிக்கலவரம் குறித்தும் நீங்கள் பிரஸ்தாபித்தமை இன்றும் நினைவில் தங்கியுள்ளது.

டானியல் பஞ்சமரின் இரண்டு பாகங்களையும் வெளியிட்டபோது - கொழும்பில் நடைபெற்ற விமர்சனக் கூட்டங்களில் நானும் பங்குகொண்டு உரையாற்றியிருக்கிறேன்.

டானியல் வர்க்க முரண்பாடுகள் பற்றிய தெளிவுடன்தான் இலக்கியம் படைத்தாரா என்ற கேள்வியை - அவர் உயிருடனிருக்கும்போதே கேட்டுள்ளேன்.

அவரது மறைவைத் தொடர்ந்து - கொழும்பில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நடத்திய அஞ்சலி கூட்டத்தை ஒழுங்கு செய்ததுடன் நின்றுவிடாமல் - இலங்கை வானொலியில் கலைக்கோலம் நிகழ்ச்சியில் ஒரு ஆக்கத்தை - ஒலிபரப்பச் செய்தேன்.

என்னுடன் வீரகேசரியில் அப்பொழுது பணியாற்றிய நண்பர் வீ. தனபாலசிங்கம்தான் அந்த உரையை கலைக்கோலத்தில் நிகழ்த்தினார். (இவர் தற்பொழுது தினக்குரலில் செய்தியாசிரியர்).

குறிப்பிட்ட உரையில் இடம்பெற்ற 'சாதி' என்ற சொற்களை நீக்கிவிடும்படி அப்பொழுது இ.ஒ. கூட்டுத்தாபன தமிழ்ப்பணிப்பாளராக கடமையாற்றிய நண்பர் திருஞானசுந்தரம் என்னிடம் கேட்டுக் கொண்டார்.

'குடை' என்ற தலைப்பில் எழுத வேண்டும். ஆனால் மழை, வெய்யில் ஆகிய சொற்கள் இடம் பெறக் கூடாது - எனச் சொன்னால் எப்படி இருக்குமோ அப்படித்தான் அவரது உத்தரவும் என்று கருதினேன்.

பின்னர் சாதி என்று வருமிடங்களில் அடிநிலை மக்கள் என்று மாற்றி திருத்தி எழுதி ஒலிப்பதிவு செய்தோம்.

'ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி' என்றுகூட இலங்கை வானொலியில் நாம் பேசிவிடக் கூடாது. அவ்வளவு கட்டுப்பாடு.

இனி விஷயத்துக்கு வருவோம்.

1) டானியல் மீதான விமர்சனம் காழ்ப்புணர்வு கொண்டவர்களினால்தான் சொல்லப்படுகிறதா?

2) தலித் இலக்கியத்தை ஒரு தலித் இலக்கியவாதியினால்தான் சத்திய வேட்கையுடன் படைக்க முடியுமா?

3) ஒரு தலித் எப்பொழுதும் தன்னை ஒரு தலித்தாகவே பிரகடனம் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டுமா?

இம் மூன்று வினாக்களையும் முன்வைத்தே தங்களுடன் விவாதிக்க விரும்புகிறேன்.

டானியல் என்ற படைப்பாளி - தலித் போராளி - மறுவாசிப்புக்குட்பட்டவர், விமர்சனத்திற்கும், விவாதத்திற்கும் ஆளானவர்தான் என்பதை நாம் முதலில் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

டானியல் என்ற தனி மனிதனுக்கு மேதாவிலாசம் கிடைத்தது அவர் ஒரு படைப்பாளியாகவும், போராளியாகவும் இருந்தமையால்தான்.

அதனால்தான் அவர் எழுத்துக்களுடனான எமது அணுகுமுறை விமர்சனமாகிறது.

பொய் சொல்லாத அரிச்சந்திரன்
தந்தை சொல் தட்டாத ராமன்
அகிம்சாவாதி மகாத்மா காந்தி
மாக்ஸியம் தந்த கால்மர்க்ஸ்
ஹிட்லரிடமிருந்து மீட்டு ரஷ்யாவை பாதுகாத்த ஸ்டாலின்
செஞ்சீனாவை உருவாக்கிய சிற்பி மாஓ.சேதுங்
எங்கள் எட்டயபுரத்துப் பூட்டன் பாரதி
வள்ளுவர் - வால்மீகி - இப்படிப் பலர் மறுவாசிப்புக்கும்,
விசாரணைக்கும் உட்பட்டவர்கள்தான்.

பொதுவாழ்வில் ஈடுபடும் எவரும் (உங்கள் பாஷையில் எந்தக் கொம்பனும்) இதிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது.

இது வரலாற்று நியதி.

99 நவம்பரில் நான் இலங்கை வந்த சமயம் நீர்கொழும்பில் உங்களுடனும், நண்பர் வன்னியகுலமுடனும் இந்த மறுவாசிப்பு - மறுவிமர்சனம் - மறுபக்கம் தொடர்பாக கலந்துரையாடியிருக்கிறேன்.

உங்களுக்கு நினைவிருக்கும்.

அவுஸ்திரேலியாவில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்தமிழ் குழந்தை திருஞானசம்பந்தரை மறுவிசாரணைக்கு உட்படுத்துகிறது.

சம்பந்தருக்கு ஞானப்பாலுட்டிய உமாதேவியார், சோமாலியாவுக்கும், எத்தியோப்பியாவுக்கும் போக மாட்டாரா? எனக் கேட்கிறது.

இன்னுமொரு குழந்தையோ - இன்னுமொருபடி மேலே சென்று - "அது என்ன... பால் கொடுத்தது உமாதேவியார். அந்த அன்றியைப்பற்றி பாட்டுப் பாடாமல் - அவரது கணவர் சிவபெருமானைப் பற்றியல்லவா சம்பந்தர் பாடியிருக்கிறார் - இது நியாயம்தானா?

என்ன ஜீவா... சிரிக்கிறீர்கள்?

இந்தக் குழந்தைகள் திருஞானசம்பந்தரிடத்தில் காழ்ப்புணர்வு கொண்டவர்களா?

அரிச்சந்திரன் - தான் பொய் சொல்லக் கூடாது, சத்தியம் தவறக் கூடாது என்ற சுய கௌரவத்திற்காக எப்படி தனது மனைவி சந்திரமதியை விற்க முடியும்?

அடிசிற்கினியாளே அன்புடைய மாதே
படிசொற் தவறாத பாவாய்

அடிவருடி பின்தாங்கி முன் எழுந்த பேதையே -

என்று தனது மனையாள் வாசுகியின் பூதவுடலை சிதையில் வைத்துவிட்டு பாடிய வள்ளுவர், பெண்ணடிமைத்தனத்தை அடுத்த தலைமுறைக்கு சொன்னாரா?

வேடர்குலத்தில் பிறந்த வால்மீகியே வேடுவ மக்களைப் பற்றி எதுவுமே பாடாமல் எங்கோ பிறந்த ஒரு மன்னனின் புகழை ஏன் பாடினார்?

இரண்டு இளம் யுவதிகளின் தோள் பற்றி நடமாடியபொழுது - தமது பிரமச்சரிய விரதத்தை பரீட்சித்துப் பார்க்க முயன்றதாக சத்திய சோதனையில் எழுதும் மகாத்மா காந்தி - அந்தப் பெண்களின் உணர்வுகளை ஏன் மதிக்கத் தவறினார்?

அடுத்த அறையில் நிரந்தரத் துயில் கொள்ளும் தனது குழந்தையை புதைப்பதற்கு பிரேதப்பெட்டி வாங்கவும் வழியின்றி மனைவி ஜென்னியிடம் மனம் வருந்திய கார்ல்மார்க்ஸ், தன் மூலம் பணிப்பெண்ணுக்கு பிறந்த குழந்தையை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தது என்ன நியாயம்?

நண்பர் ஜீவா அவர்களே - இந்தக் கேள்விகளை நான் முன்வைக்க வில்லை.

கடந்துவிட்ட 20-ஆம் நூற்றாண்டின் அந்திம காலத்திலேயே இந்த மறுவாசிப்பும், மறுவிசாரணையும் ஆரம்பமாகிவிட்டது.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

சில சமயம் இந்தக் கேள்விகளை அறிந்து விசனப்படும் 'முத்தவர்கள்' - இதுதாண்டா கலிகாலம் எனச் சொல்லலாம்.

டானியலின் எழுத்துக்கள் தொடர்பாக இலங்கையில் மட்டுமன்றி தமிழ்நாட்டிலும் விமர்சனங்கள் எழுந்தன. ஐரோப்பாவில் - கனடாவில் நம்மவர்களினால் வெளியிடப்படும் இதழ்களிலும் இடம் பெறுகின்றன.

தங்களுடைய 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' தொகுதிக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தபோது - கொடும்புத்துறை ஆசிரிய பயிற்சி கலாசாலையில் விரிவுரையாளராக பணியாற்றிய வேந்தனார், "என்ன... ஒரு நாவிதனுக்கு பரிசு கிடைத்திருக்கிறதாமே" - என்றாராம்.

தமிழ்நாட்டில், இந்திரா பார்த்தசாரதியின் 'குருதிப்புனல்' நாவலுக்கு சாகித்திய அகாடமி விருது கிடைத்தபொழுது - டில்லி பல்கலைக் கழகத்தில் விரிவுரையாளராக இருந்த சாலை இளந்திரையன் என்ன சொன்னார் தெரியுமா?

"இந்திரா பார்த்தசாரதியின் நூலுக்கு கொடுக்காவிட்டாலும் அவர் அணியும் பூநூலுக்காவது கொடுத்திருப்பார்கள்" - என்றாராம்.

சு. சமுத்திரம் எழுதிய 'வேரில் பழுத்த பலா' - நாவலுக்கு சாகித்திய அகாடமி விருது விடைத்த சமயம் - கணையாழி இதழ், 'இடஒதுக்கீட்டுக் கொள்கைக்கு அனுசரணையானது' என்று எழுதியது.

இதுபோன்ற வக்கிரமான அபிப்பிராயங்களை வேண்டுமானால் காழ்ப்புணர்வினால் சொல்லப்பட்டவை என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

ஜெயகாந்தனுக்கும் (சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்), கோவி. மணிசேகரனுக்கும் (குற்றாலக் குறிஞ்சி - சரித்திர நாவல்) சாகித்திய விருதுகள் கிடைத்தபொழுதும் அகிலனின் 'சித்திரப்பாவை'க்கு ஞானபீட விருது கிடைத்தவேளையிலும் கண்டனங்கள் - விமர்சனங்கள் வெளியாகின.

ஆனால், அவை காழ்ப்புணர்வினால் அல்ல. அறிவுபூர்வமான விமர்சனங்கள் அவை.

டானியலின் பஞ்சமருக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தது. ஆனால், எவருமே காழ்ப்புணர்வுடன் பேசவும், எழுதவும் இல்லை.

டானியலின் எழுத்துக்கள் தொடர்பான விமர்சனங்கள் எவ்வாறு அமைந்தன என்பதை நாம் முதலில் கவனிக்க வேண்டும்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

நான் அவுஸ்திரேலியாவுக்கு வந்தபின்பு 26-4-1987 வீரகேசரி வாரவெளியீட்டில் ஒரு ஆக்கம் எழுதினேன். சுமார் அரைப்பக்கம்.

தலைப்பு : 'வர்க்க முரண்பாடுகள் பற்றிய தெளிவுடன்தான் டானியல் இலக்கியம் படைத்தாரா?'

இந்த ஆக்கம் - டானியல் மறைவுக்குப் பின்பு - அவரது மணி விழாவை முன்னிட்ட நினைவுக் கட்டுரையாகும்.

“கதாபாத்திரங்களின் மூலம் வடமாகாண ஆத்மாவைப் பிரதிபலிக்கச் செய்தவர்” - என்ற உப தலைப்பும் இடப்பட்டிருந்தது.

“பொருளாதார ரீதியில் - நலிவுற்றவர்கள் - ஏழை எளிய மக்கள் - உயர் சாதியிலும் இருக்கிறார்கள். அதேபோன்று தாழ்த்தப்பட்ட சாதியிலும் இருக்கிறார்கள். அதே சமயம், பொருளாதாரத்தில் உயர்ந்து, வசதியும் வனப்பும் மிக்கவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியிலும் இருக்கிறார்கள். உயர்சாதியிலும் இருக்கிறார்கள். எனவே - டானியலின் வர்க்க ரீதியிலான சிந்தனையில் தெளிவு இல்லை என்பது எமது கருத்தாக இருந்தது. இதனை பஞ்சமர் விமர்சனக் கூட்டத்தில் தெரிவித்திருந்தேன்.

டானியலின் பதில் இவ்வாறு அமைகிறது. இந்தப் பதில் - நண்பர் ராஜமூகாந்தன் ஒலிப்பதிவு செய்து தந்த டானியலின் குரலிலேயே பதிவாகியுள்ளது.

நான் அவுஸ்திரேலியாவுக்கு புறப்பட்ட வேளையில் டானியலின் ஞாபகார்த்தமாக அந்த குறிப்பிட்ட ஒலிப்பதிவு ஓடியோ கலட்டை நண்பர் எனக்குத் தந்தார்.

இந்த கலட்டின் துணையுடன்தான் அந்த ஆக்கத்தை வீரகேசரியில் எழுதினேன்.

டானியல் பேசுகிறார் :-

“முதல் பிரதானமான முரண்பாடாக வர்க்க முரண்பாடு இருந்தாலும் அந்த வர்க்க முரண்பாட்டை வழிநடத்திச் செல்வதற்கு பயிற்சி அளிப்பதற்கான ஆயுதமாக என் எழுத்தைப் பாவித்தேன். யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள ஒரு விடயத்தை இங்கு சின்ன உதாரணமாக சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கு சாதிகள் பல உண்டு. அடிப்படையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் இருக்கினம். உயர்ந்த ஆட்களுக்குள்ள பணம் இல்லாத ஆட்கள் இருக்கினம். தாழ்த்தப்பட்ட ஆட்களுக்குள்ளும், பணம் இல்லாத ஆட்கள் இருக்கினம். ஆனால், பணமில்லாத உயர்ந்தவன் அந்நிலபிரபுத்துவ முறையால் ஏற்பட்ட பழக்க வழக்கங்களில் இருந்து இன்னமும் விடுபடவில்லை. இன்னமும் அவன் சாதி

பார்த்துக் கொண்டு தானிருக்கிறான். ஆகையினால் அவன் சாதி பார்க்கின்ற வரையில், இவன் வர்க்க ஒற்றுமையைப் பற்றிப் பேசிப் பிரயோசனமில்லை. காசில்லாதவன் பொருளில்லாதவன் வாழ்வதற்கு வழி இல்லாதவன், தங்கள் சொந்தக்காரர்களின் காணியிலேயே இரவல் குடியிருக்கிறவன், எந்தவிதமான தொழில்துறையும் இல்லாதவனும் கூட பழக்கத்தின் அடிப்படையில் வந்த வழிமொழி நடைமுறைகளினால் இன்னமும் சாதி பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது தாழ்த்தப்பட்டவன் வர்க்க ஒற்றுமை பற்றிப் பேசிப் பிரயோசனமில்லை. எப்போது இவன் வருவானென்றால் இவனும் அவனுடன் போராடி - அவனுக்கு எதிராக போராடக் கூடிய வல்லமையைப் பெற்ற காலத்தில்தான் அவனையும் சேர்த்துக்கொள்ள முடியுமே தவிர, அவன் அதுவரையில் சாதிபற்றிப் பேசாமல் இருக்கப் போவதில்லை''

டானியலின் பதில் இவ்வாறு இருந்தபோதிலும் - சாதி அமைப்பையும், சாதிச் சடங்கு முறைகளையும் அவரும் பேணிப் பாதுகாத்து வந்துள்ளார் என்ற விமர்சனமும் உண்டு.

மானிப்பாயில் - அப்போது ஈழநாடு பத்திரிகையில் பணியாற்றிய ஈ.கே. ராஜகோபாலின் திருமணத்தில் கலந்துகொண்ட டானியல், அந்த ஊர் வழக்கப்படி திருமண வீட்டின் சாப்பாட்டைப் பெறுவதற்கு ஊர் குடிமகன் (தாழ்த்தப்பட்டவர்) வரத் தாமதித்து திருமணப் பந்தியும் தாமதிக்கும் நிலை தோன்றியபொழுது - "இதோ நானிருக்கிறேன்... எனக்குத் தந்திட்டு பந்தியை ஆரம்பியுங்கோ" - என்றவர் டானியல்.

ஒருபுறத்தில் பாராட்டத்தக்க பண்பாகவிருந்தாலும் - இவரும் சாதி சடங்கு அமைப்புகளை பாதுகாத்தவராகவே இனம் காணப்படுகிறார்.

புங்குடுதீவு கண்ணகி அம்மன் கோயிலில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பிரவேசித்து குடிதண்ணீர் கிணற்றை பாவனைக்கு பெறாமல் தடுத்தார்கள் கோயில் நிர்வாகிகளும், ஊரின் உயர்ந்த சாதிமான்களும்.

இதனை ஆட்சேபித்து கோயில் முன்றலில் சத்தியாக்கிரகம் செய்து போராடினார் தளையசிங்கம்.

இவர் நாடறிந்த இலக்கியவாதி.

அச்சம்பவத்தில் பொலிஸ் தாக்குதலினால் உடலில் உட்காயம் ஏற்பட்டு ஆறு மாத காலத்தில் அவர் உயிரிழந்தார்.

எந்த சாதி அமைப்பு வேண்டாமென்று போராடினாரோ - அதே சாதி அமைப்பின் சடங்கு முறைகளுடன்தான் அவரது இறுதிச் சடங்கு புங்குடுதீவில் நடந்தது.

அப்படியானால் டானியலைப் போன்று தளையசிங்கத்தின் குடும்பமும் அதனைப் பேணியிருக்கிறது.

மாக்ஸிய விமர்சகர் என்று பெயரும் புகழும் பெற்ற பேராசிரியர் கைலாசபதியின் இறுதிச் சடங்கு கொழும்பு கனத்தையில் நடந்தபோதும் இந்த சாதி அடிப்படையிலான சடங்குகளே நடந்தேறின.

இவையெல்லாம் தவறு - குற்றம் என்று இங்கு நான் சுட்டிக்காட்ட வரவில்லை.

“மாணவ பருவத்து கார்ல்மாக்ஸின் சமயப் பற்றிலும் வறட்டுத்தனம் இல்லை. பின்னாளைய மார்க்ஸின் சமயப்பற்றிலும் வறட்டுத்தனம் இல்லை. மார்க்ஸின் சமயப்பற்றையும், சமய மறுப்பையும் பிணைக்கின்ற இழையாக மனிதநேயம் ஒளிக்கிறது” - என்று எழுதுகிறார் கணையாழியில் “மார்க்ஸின் தூரிகை” வரைந்த தியாகு. (தியாகு நக்ஸலைட் தீவிரவாதியாக இனம் காணப்பட்டு நீண்ட காலம் சிறையில் இருந்தவர்.)

தியாகுவின் கண்ணோட்டத்தில் இருந்து இந்த சாதிச் சடங்குகளை நாம் அங்கீகரிக்கலாமா?

ஏனென்றால் இலங்கையில் தமிழ் சமுதாயத்தில் சாதிச்சடங்குகள் சமயத்தின் அடிப்படையில் நடைபெறுகின்றன.

காழ்ப்புணர்வினால் டானியலை எவரும் விமர்சித்தால் - அது இலக்கிய விமர்சனம் அல்ல.

ஒரு சம்பவத்தை இங்கு அவசியம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

டானியல் உயிருடன் இருந்த காலப் பகுதியில் நான் வீரகேசரியில் ஒப்புநோக்காளராக பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தேன்.

பிரதம ஆசிரியர் சிவநேசச் செல்வன். வார வெளியீட்டுக்கு பொறுப்பான ஆசிரியர் மறைந்த பொன். இராஜகோபால்.

ஒரு நாள் வார வெளியீட்டுக்குரிய ஒரு பக்கத்தை Proof பார்க்கும்பொழுது - ஒரு கவிதை என்னை அதிர்ச்சிக் குள்ளாக்கியது.

“கோவிந்தா... கோவிந்தா...” என்ற தலைப்பில் ஒரு கவிதை. கவிதையின் உள்ளடக்கத்தையும், அதன் நோக்கத்தையும்

ராஜகோபால் அறிந்திருப்பாராயின் நிச்சயமாக அந்தக் கவிதையை - அச்சுக் கோர்ப்பதற்கு அனுப்பியிருக்க மாட்டார்.

வீரகேசரி அலுவலக குப்பைக் கூடை அதனை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும்.

ஆனால், உள்ளர்த்தம் புரியாமல் அதனை பக்கத்தில் போட்டுவிட்டார்கள்.

Proof திருத்திய நான் - உடனே எழுந்து சென்று, ஆசிரிய பீடத்தில் சில நிமிடங்கள் சிவநேசச் செல்வனுடனும், இராஜகோபாலுடனும் இதுவிடயமாக விவாதிக்க நேர்ந்தது.

'கோவிந்தன்' என்ற பெயரில் அச்சமயம் டானியல் ஒரு நாவலும் வெளியிட்டிருந்தார்.

கவிதை டானியலின் குடும்பத்தினரை நேரடியாக தாக்குகிறது. எழுதியவர் யார் என்பதையும் நான் ஊகித்துக் கொண்டேன்.

இரண்டு ஆசிரியர்களிடமும் உள்ளடக்கத்தையும், உள்நோக்கத்தையும் விளங்கப்படுத்தியதை அடுத்து அக்கவிதையை அந்த குறிப்பிட்ட பக்கத்திலிருந்து நீக்கச் செய்தேன்.

இதுவிடயம் இலக்கிய உலகிற்கு தெரியாது.

Every Action Has Its Reaction என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு - டானியல் தமது ஆத்ம நண்பர்களுடன் சேர்ந்து யாழ்ப்பாணத்தில் குறிப்பிட்ட சிலருக்கு எதிராக 'வல்லை முனி' என்ற பிரசுரம் வெளியிட்டதாக அறிவேன்.

இந்த 'வல்லை முனி'யின் பின்னணி எதுவும் எனக்குத் தெரியாது.

ஜீவா அவர்களே - நீங்கள்கூட இந்த 'வல்லை முனி' பிரசுரத்தை கண்டித்திருக்கிறீர்கள். ஏனென்றால் அப்பிரசுரம் காழ்ப்புணர்ச்சியின் வெளிப்பாடு.

இதனால்தானோ என்னமோ - பின்பு - பீக்கிங் சார்பு தமிழர்கள் "முனிகள்" - என்று மாஸ்கோ சார்பாளர்களாலும் - மாஸ்கோ சார்பாளர்கள் இந்த 'முனி'களினால் 'திரிபுவாதிகள்' எனவும் எதிரும் புதிருமாக சாடப்பட்டனர்.

இந்த சாடலில் எமது இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமும் பாதிக்கப்பட்டது.

இ.மு.எ.ச.வுக்கு எதிராக திருகோணமலையில் டானியலும் அவரது நண்பர்களும் மகாநாடு நடத்தினார்கள்.

ஆனால் - டானியலுக்கும், ஜீவாவுக்கும் இடையில் கருத்து - சித்தாந்த - எழுத்து முரண்பாடுகளுக்கெல்லாம் அப்பால் ஆத்மார்த்தமான சகோதர வாஞ்சை இருந்தது என்னவோ உண்மைதான்.

அதனால்தான் - டானியலுக்காக குரல் கொடுத்து வருகிறீர்கள்.

வெறுமனே - உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் கருத்துக்களை மூன்வைக்காமல் அறிவுபூர்வமாக கோட்பாட்டு சிந்தனையுடன் சொல்வீர்களேயாயின் இலக்கியத் தேடல் மனப்பான்மை கொண்ட இளம் தலைமுறைக்கு பயன் உண்டு.

மராட்டியத்திலிருந்து தமிழ்நாடு 'தலித்' என்ற சொல்லை இரவல் வாங்கியது. நாம் - தமிழ்நாட்டிலிருந்து இச்சொல்லை இரவல் வாங்கியிருக்கிறோம்.

இலங்கையில் 'தலித்' என்று சொன்னால் அதன் அர்த்தம் சாதாரண மக்களுக்கோ, வாசகனுக்கோ புரியாது.

தீவிர இலக்கிய வாசகன் மாத்திரமே அதன் அர்த்தத்தை புரிந்து கொண்டிருக்கிறான்.

மராட்டியத்தில் தீவிரமாக வளர்ந்த அளவிற்கு தமிழ்நாட்டில் தலித் இலக்கியம் வளரவில்லை என்ற கருத்தும் உண்டு.

எனினும் ராஜ்கௌதமன் (தலித் பண்பாடு), கோவை ஞானி (தமிழகத்தில் பண்பாட்டு நெருக்கடிகள்), ரவிக்குமார் (தலித் கலை - இலக்கியம் - அரசியல்), கே.ஏ. குணசேகரன் ("தலித் அரங்கியல்" - நகர்சார் நாட்டுப்புற கதைப்பாடல்கள்), அ. மார்க்ஸ் (டாக்டர் அம்பேத்கரின் போர்க்குரல் - தலித் அரசியல்), பாமா (பாமா என்ற தலித் பெண் எழுத்தாளர் எழுதிய கருக்கு - தலித்திய தன் வரலாறு), மறைந்த தமிழக மார்ஸீய சிந்தனையாளர் கேசவன் எழுதிய சில நூல்கள் உட்பட எமது பார்வைக்கு கிட்டாத பல படைப்புகள் இந்திய தலித் மக்களின் பிரச்சினைகளை சொல்லியிருக்கின்றன.

இலங்கையில் நிலவிவரும் சாதிப் பிரச்சினைகளை இப்படி எத்தனை பேர் கோட்பாட்டு ரீதியில் ஆய்வு செய்தார்கள்? என்பதை கவனிக்க வேண்டும்.

டானியலின் நாவல்கள் - சிறுகதைகள் யாழ்ப்பாண சாதி அமைப்பை அவரது அனுபவ வாயிலாக நீங்கள் கூறுவதுபோன்று சத்திய வாக்குகளாக பதிவாக்கியிருக்கலாம்.

ஆனால், அவரைப்போன்று அந்த சமூகத்திலிருந்து பிறந்துதான் அத்தகைய இலக்கியம் படைக்க முடியும் என்றும் - அதுதான்

சத்தியமான எழுத்து என்றும் - நீங்கள் கூறுவதானது - ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கது அல்ல.

நீங்கள் மட்டுமல்ல, உங்களைப் போன்று மேலும் சிலரும் இக்கருத்துக்கு வலுவூட்டும் விதமாக பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை எனது தேடலில் இருந்து அறிந்து கொண்டேன்.

பழைய சுபமங்களா - கணையாழி - நிறப்பிரிகை மற்றும் ஐரோப்பாவிலிருந்து வெளிவரும் அம்மா - எக்ஸில் - உயிர்நிழல் முதலான இதழ்களிலிருந்தும் பார்க்க முடிகிறது.

தலித் படைப்பாளிகள் எனச் சொல்லப்படும் தமிழக எழுத்தாளர்கள் பலரும் விமர்சனத்திற்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள்.

தலித் படைப்பாளிகளே - இதர தலித் படைப்பாளிகளை கண்டித்து எழுதியிருக்கிறார்கள். நிறைய முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன.

தமிழ்நாட்டில் தலித் போராளிகள் பிராமணியத்தை எதிர்த்தார்கள்.

இலங்கையில் நிலைமை வேறு. பிராமண குலத்தைச் சேர்ந்த இலங்கைப் படைப்பாளிகள் சிலர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக குரல் கொடுத்து எழுதியிருக்கிறார்கள்.

வடபகுதியில் இருந்து வேளாளருக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட பறையர் - பள்ளர் - நளவர் - துரும்பர் - முக்குவர் முதலானவர்களுக்கும் மத்தியில்தானா போராட்டங்கள் இருந்தன?

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கிடையிலேயே - யார் 'உயர்ந்த சாதி' என்ற மனோபாவம் இருந்ததே.

இந்தப் பிரச்சினைகளை யார் அலசி ஆராய்ந்து ஆவணமாக - சித்தாந்த - கோட்பாட்டு அடிப்படையில் எழுதினார்கள்?

நீர்கொழும்பைச் சேர்ந்த என்னிடமே - சாதி அமைப்பு தொடர்பாகவும், அதன் உள்முரண்பாடுகள் குறித்தும் எந்தவிதமான அறிவோ - அதன் அரிச்சுவடியோ தெரியாத என்னிடமே - "இந்த இலக்கியவாதி - இன்னசாதி - அந்த எழுத்தாளன் அந்தச் சமூகம்" - என்று இனம் காட்டி (கொடுக்கும்) யவர்களை அறிவேன்.

பட்டியல் எதற்கு?

தமிழ்நாட்டில் பிராமண குலத்தைச் சேர்ந்த ராஜம் கிருஷ்ணன் அலைவாய்க்கரையில் (மீனவ மக்கள்), சேற்றில் மனிதர்கள் (விவசாயிகள்), கரிப்பு மணிகள் (உப்பளத் தொழிலாளர்கள்),

மாணிக்க கங்கை (இலங்கைத் தமிழ் அகதிகள்) முதலான நாவல்களை எழுதினார்.

இவர் இந்தச் சமூகங்களிலிருந்து பிறக்கவில்லை. அவர் பிறப்பால் பிராமணர் என்பதனால் அவரது படைப்புகளை ஆவணங்கள் என்று கூறுகிறார்கள்.

அவரும் தலித் குலத்தில் பிறந்திருப்பின் “ஆகா ஓகோ” என்று உச்சியில் தூக்கி புகழ்ந்திருப்பார்கள்.

தஞ்சை கீழ்வெண்மணியில் நிலச்சுவாந்தர்களினால் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்ட அந்தப் பாவப்பட்ட மக்கள் குறித்து இந்திரா பார்த்தசாரதி ‘குருதிப்புனல்’ எழுதினார்.

இலங்கையில் வடபகுதியில் பிராமண குலத்தில் பிறந்த தி.ஞானசேகரன் - மலையக மக்களின் துன்பத்தை ‘குருதிமலையில்’ தந்தார்.

ஒரு உண்மையான தலித்தால்தான் தலித் இலக்கியம் படைக்க முடியும் என்ற உங்கள் வாதத்திற்கு கோவை ஞானி இப்படிச் சொல்கிறார்.

“தலித் இலக்கியத்தை இலக்கிய ஈடுபாடுள்ள யாரும் எழுத முடியும். தலித்துகள்தான் எழுத வேண்டும் - மற்றவர்கள் எழுத வேண்டாம் என்று சொல்வது, ‘ஒரு கொலையாளியுடைய வாழ்க்கையை ஒரு கொலையாளிதான் எழுத முடியும் - ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கை ஒரு பெண்தான் எழுத முடியும் என்பது போன்ற பிரச்சினையாகப் போய்விடும். கோட்பாடு குழப்பம் ஏற்படும்.”

(சுபமங்களா நேர்காணல் - ஆகஸ்ட் 1995)

யாழ்ப்பாணத்தில் இடதுசாரி இயக்கத்தை வளர்ப்பதற்கு உழைத்தவரும் ஒரு ஐயர்தான். மலையகத்தின் மக்களுக்காக குரல் கொடுத்து போராடியதும் ஒரு ஐயர்தான்.

இனி மூன்றாவது ஐயப்பாட்டுக்கு வருகிறேன்.

“சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா” - எனப் பாடிய பாரதி பிறந்த நாட்டில் இப்பொழுதும் விண்ணப்பப் படிவங்களில் குறிப்பாக பிள்ளைகளை பாடசாலைகளில் - கல்லூரிகளில் சேர்க்கும்போது என்ன சாதி என்ற கேள்வியும் கேட்கப்படுகிறது.

இலங்கையில் இந்த நிலைமை இல்லையென்றாலும்கூட, இப்பொழுதும் - “இந்து தமிழ் வேளாள குலத்தைச் சேர்ந்த மணமகனுக்கு - மணமகளுக்கு...” என்றுதான் திருமண சேவை விளம்பரங்களை பார்க்கின்றோம்.

இவ்விதமாக சாதிச்சடங்குகளும் - சாதி அமைப்பு முறைகளும் பேணப்பட்டுக் கொண்டுவரும்பொழுது - மனித நேயத்திற்காகவும் - வர்க்கப் போராட்டத்திற்காகவும் குரல் கொடுக்க வேண்டிய படைப்பாளிகளாகிய நாம் (இதில் முற்போக்கு என்று வேறு சொல்லிக் கொள்கிறோம்) தத்தமது சாதியை என்றென்றும் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டுதான் உயிர்வாழ வேண்டுமா?

உயர்சாதியினர் தம்மை இனம்காட்ட "இந்து வேளாளர்" என்று பிரகடனப்படுத்திக் கொள்ள முனைவது உங்கள் பாஷையில் எப்படி 'மேட்டிமை'த்தனமோ அதேபோன்றுதான் தாழ்ந்த சாதியினரும் தமது சாதியைப் பிரகடனப்படுத்துவதற்கு எடுக்கும் எத்தனங்களும் என்ற முடிவுக்கே வரவேண்டியுள்ளது.

உலகப் பொதுமறை வழங்கிய வள்ளுவர் - பறையர் சாதியைச் சேர்ந்தவராம். அதனைப் பிரகடனப் படுத்திக் கொண்டா அவர் திருக்குறள் படைத்தார்?

சங்கறுப்பது எங்கள் குலம்; சங்கரனாருக்கு ஏது குலம் - என்று ஈஸ்வரனைப் பார்த்து கேள்வி கேட்ட நக்கீரன் - சங்கு சேகரிக்கும் தொழிலாளர்களைப் பற்றி ஏதும் எழுதியிருக்கிறாரா?

கம்பன் வீட்டு கட்டுத்தறியும் கவிபாடுமாம். நெசவாளர் குலத்தில் பிறந்த கம்பன் யாரைப் பாடினார்?

மீண்டும் - 1963-இல் - யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரான்லிக் கல்லூரியில் உங்கள் பேச்சுக்கு வருகிறேன்.

ஆபிரகாம் லிங்கன் மரம் வெட்டும் தொழிலாளியின் மகன். அந்தத் தொழிலை என்றென்றும் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டா அமெரிக்காவின் அதிபராக உயர்ந்தார்.

ஜோஸப் ஸ்ராலின் - செருப்புத் தைக்கும் தொழிலாளியின் புதல்வன். தனது குலத் தொழிலை பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டுதானா சோவியத் நாட்டை நிர்மாணிக்க முனைந்தார்.

வணிக வைசியர் குலத்தில் பிறந்த மகாத்மா காந்தி - தேசபிதாவாக உயர்ந்தாரே!

நாம் ஏன் வெளியே சொல்ல வேண்டும்?

எமது தாயகம் - இலங்கையில் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தில் பிறந்த பிரேமதாஸ - அதனைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டுதானா நாட்டின் அதிபராக உயர்ந்தார்.

இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் பிரவேசித்திருக்கிறோம்.

அடுத்த தலைமுறைக்கு நம்பிக்கையூட்டும் சிந்தனைகளை - மனித நேயத்தின் அடிப்படையில் உருவாக்குவோம்.

ஜீவா அவர்களே - ஒரு நகைச்சுவை தெரியுமா? அவுஸ்திரேலியாவில் என்னை முதலில் சந்திக்கும் தமிழ் அன்பர்கள், "நீர் யாழ்ப்பாணத்தில் எவ்விடம்?" என்றுதான் கேட்கிறார்கள்!

"நீர்கொழும்பு" எனச் சொன்னால் -

"நீர்... கொழும்பில் இருந்தா வந்தனீர்?" என்று சமாளித்து சிரிக்கிறார்கள்.

நன்றி... வணக்கம். உங்கள் பவள விழாவில் சந்திப்போம்.

அன்புடன்
என்றும் உங்கள்
முருகபூபதி

அவுஸ்திரேலியா
6-7-2000

அன்பிற்கினிய நண்பர் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கட்கு;
வணக்கம். வாழ்த்துக்கள்.

இலக்கிய வட்டாரத்தில் தங்களை 'தெளிவத்தை' என்றும் 'ஜோ' என்றும் அழைப்போம். ஊரின் பெயரை தமது இயற்பெயருடன் இணைத்துக் கொள்ளும் மரபு நீண்ட நெடுங்காலமாகவே எம்மவர் மத்தியில் நிலவுகிறது.

'தலித்தியம்' பேசத் தொடங்கிய சிலர் குறிப்பாக மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நம்மவர்களில் அங்கம்பெறும் அறிவுஜீவிகள் - இந்த ஊர்ப் பெயரையும் சேர்த்துக் கொள்வதானது 'தான் இன்ன இடத்தை - இந்தப் பிரதேசத்தை சார்ந்தவன்' - என்பதை அடையாளப் படுத்திக் கொள்வதற்கான தற்காப்பு முயற்சி என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்.

இதுகுறித்து பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் நாம் விரிவாகப் பார்க்கலாம். ஏனென்றால் மேற்படி கருத்தானது விரிவான விவாதத்தளத்திற்கு அடிகோலப்பட வேண்டியது.

இங்கு நான் - அண்மைக் காலமாக 'சிறுகதை' இலக்கியம் தொடர்பாக நீங்கள் எழுதிவரும் ஆக்கங்கள் என்னையும் பெரிதும் கவர்ந்தமையால் அது சம்பந்தமாக உங்களுடன் பேச விரும்புகிறேன்.

படைப்பாளிகளில் கவிஞர்களாக - நாவலாசிரியர்களாக - சிறுகதையாளர்களாக - நாடகாசிரியர்களாக - விமர்சகர்களாக - ஆய்வாளர்களாக அறியப்பட்டவர்கள் அங்கம் வகிக்கின்றனர்.

சிலர் - குறிப்பிட்ட ஒரு துறையை மாத்திரம் தேர்ந்து எடுத்துக் கொண்டு தேர்ச்சியும், முதிர்ச்சியும் அடைகிறார்கள்.

சிலர் சகல துறைகளிலும் கால்பதித்து (அகலக் கால் பதிப்பவர்களும் உண்டு) தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்து கிறார்கள்.

இதற்கென விரிவான பட்டியலையே தர முடியும்.

நீங்கள் - சிறுகதை - நாவல் - தொடர்கதை - விமர்சனம் - இவ்விதம் பல்துறை படைப்பாளியாக பரிமாணம் பெற்றவர்.

கவிதை எழுதியிருக்கிறீர்களா என்பது தெரியவில்லை.

தங்கள் எழுத்துக்களை மாத்திரமல்ல - இலக்கிய நிகழ்வுகளில் தங்களின் உரையாடல்களையும் செவிமடுத்திருக்கிறேன்.

உங்கள் பேச்சை என்னால் அலுப்பு சலிப்பின்றி கேட்டுக் கொண்டே இருக்க முடியும். அர்த்தமும், சுவாரஸ்யமும் மிக்கது உங்கள் கருத்துக்கள்.

எனினும் - "தெளிவத்தையா... அவரும் பேசுகிறாரா... ஐயய்யோ... நீண்ட நேரம் எடுத்து அறுத்துவிடுவாரே" - என்று சிலர் சொல்வதும் எனது காதுகளுக்கும் எட்டியுள்ளன.

சரி... போகட்டும்!

மலையக சிறுகதை இலக்கியத்தில் தங்களுக்கும் ஒரு தனித்துவமான இடமுண்டு. பல சிறுகதைகள் - ஒரு சில நாவல்கள் - ஏராளமான புத்தக மதிப்பாய்வுகள், படைப்பாளிகள் குறித்த அவதான குறிப்புகள் இப்படி உங்கள் எழுத்துக்களை ஆரம்பம் முதலே படித்து வருகிறேன்.

திரேசா - சியாமளா - ரமேஷ் - ரவீந்திரன் என்பன உங்கள் செல்வங்களின் பெயர்களாக இருந்தபோதிலும் - இலக்கிய உலகில் அவை உங்களது புனைபெயர்கள்தான்.

இலக்கிய குறிப்புகள் - தகவல்களை முன்பு தந்தீர்கள். சுஜாதா பாணியிலும் சில தொடர்களை கால் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு எழுதினீர்கள். யாரடா இந்த ரமேஷ் - ரவீந்திரன் - என்று தலையைப் பிய்த்துக் கொண்டவர்களையும் எனக்குத் தெரியும்.

அதில் நானும் ஒருவன்.

எமது ஈழத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு - 'வாரம் ஒரு சிறுகதை' - தந்தீர்கள். குறிப்பிட்ட சிறுகதையை எழுதியவரின் வாழ்க்கைச் சரிதத்தையும் சுருக்கமாக எமக்கு அறிமுகப்படுத்தினீர்கள்.

வா.வே.சு. ஐயர், கு.பா.ரா., புதுமைப்பித்தன், ரகுநாதன் முதல் ஈழத்து படைப்பாளிகள் பலரது ஆரம்பகால கதைகளையும் அறிமுகப்படுத்தினீர்கள்.

பலரது கதைகளைத் தேடி எங்கெங்கோ அலைந்தீர்கள். மிகுந்த ஆர்வத்துடனும், பொறுப்புடனும் செயல்பட்டீர்கள்.

அப்பொழுதே 'சிறுகதை இலக்கியத்' தின்பால் உங்களுக்கிருந்த அறிவையும், அக்கறையையும் நாம் இனம் கண்டு கொண்டோம்.

இதெல்லாம் 2 அல்லது 3 தசாப்தங்களுக்கு முன்பு.

இப்பொழுது - மல்லிகையின் 35 ஆவது ஆண்டு மலரிலும் - 'விபவி'யின் மாதாந்த சிறுகதை விமர்சன அமர்விலும் சிறுகதை இலக்கியம் தொடர்பாக நீங்கள் தெரிவிக்கும் கருத்துக்களை மிகுந்த கரிசனையுடன் படிக்கின்றேன்.

ஒரு மனிதனுக்கு உடலில் ஏதும் நோய்வந்துவிட்டால் - சிகிச்சை மூலம் அதனைக் குணப்படுத்த மருந்தும், ஆலோசனையும் வழங்கும் சாதாரண M.B.B.S. படித்த டொக்டர்களும், "ஸ்பெஷலிஸ்ட்"களும் இருக்கிறார்கள்.

உ+ம : E.N.T. ஸ்பெஷலிஸ்ட்ஸ், Dentists, Gynaecologists.

இலக்கிய உலகிலும் இப்படி ஸ்பெஷலிஸ்ட்டுகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை விமர்சகர்கள் என அழைக்கிறோம்.

மருத்துவ ஸ்பெஷலிஸ்ட்டுகளைப் பற்றிய மாற்று அபிப்பிராயங்கள் இருந்தபோதிலும் - எப்படியும் நோயை குணப்படுத்த தம்மாலியன்றதை செய்வார் என்ற நம்பிக்கை நோயாளிக்கு எப்பொழுதும் இருக்கும்.

ஆனால் - விமர்சகர்கள் எனச் சொல்லப்படும் 'ஸ்பெஷலிஸ்ட்டுகள்' குறித்து எப்பொழுதும் மறுவாசிப்பும் - மறுவிசாரணையும் - மாற்று விமர்சனமும் எம்மத்தியில் நிலவிக் கொண்டே இருக்கும்.

உதாரணமாக - 'தமிழில் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்' (1967) எழுதினார் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி.

இந்நூல் பற்றி மாற்றுக் கருத்துக்கள் ஏதும் வந்ததா என்பது எனக்குத் தெரியாது.

'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' - பற்றி பேராசிரியர் க. கைலாசபதி எழுதினார். வெங்கட் சாமிநாதன் அதற்கு பதில் அளிக்கும் பொருட்டு, "மாக்லின் கல்லறையிலிருந்து ஒரு குரல்" - தமிழ்ச் சிற்றேடு ஒன்றில் எழுதினார்.

ஈழத்து வாசகர்களுக்கு இது பரவலாக கிடைக்காத காரணத்தினாலோ என்னவோ - மு. தளையசிங்கத்தின் கருத்துக்களினால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டிருந்த 'பூரணி' குழுவினர் - பூரணி இதழில் அதனை மறுபிரசுரம் செய்தனர்.

கைலாசபதியின் மாணவரும், இலக்கிய உலகில் நன்கு அறியப்பட்டவருமான கவிஞர் - விமர்சகர் எம்.ஏ.நூஃமான் மல்லிகையில் வெங்கட் சாமிநாதனுக்கு விரிவான பதிலைத் தந்தார்.

இதற்குப் பதில் தொடுத்தார் மு.பொன்னம்பலம். ஆனால் - அதன் பின்பு இன்றுவரையில் பொன்னம்பலத்திற்கு பதில் எவரும் கொடுக்கவில்லை.

ஆனால் - ஜீவா - "ஏன் மு.பொ.வின் கட்டுரையை வெளியிட்டார்" என்று ஜீவாவிடம் சினந்து கொண்டவர்களை அறிவேன்.

தமிழ்நாட்டில், சிட்டி சுந்தரராஜனும், சோ. சிவபாதசுந்தரமும் இணைந்து 'தமிழில் சிறுகதை வரலாறும் வளர்ச்சியும்' (1989) எழுதினார்கள்.

இந்த விரிவான நூல் குறித்தும் மாற்றுக் கருத்துக்கள் 'சுபமங்களா' உட்பட சில இதழ்களில் வெளியாகின.

சில சிறுகதை எழுத்தாளர்களை இவர்கள் குறிப்பிடவில்லை என்றும், இருட்டடிப்பு செய்துவிட்டனர் எனவும் குற்றச்சாட்டுகள் எழுந்தன.

ஏற்கனவே - இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் பலர் சிறுகதை இலக்கியம் தொடர்பாக எழுதியிருக்கின்றனர். மு. தளையசிங்கம் (ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி), சிதம்பர ரகுநாதன் (இலக்கிய விமர்சனம்), கனக செந்திநாதன் (ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி), இரா. தண்டாயுதம் (தற்காலத் தமிழ் இலக்கியம்), சி. சிவசேகரம் (விமர்சனங்கள்), சி. வன்னியகுலம் (ஈழத்துப் புனை கதைகளில் பேச்சு வழக்கு) படித்திருக்கிறீர்களா? (க.நா. சுப்பிரமணியம்), சாரல்நாடன் (மலையகம் வளர்த்த தமிழ்) இப்படி பலரை பட்டியலிடலாம். இங்கு பெயர் குறிப்பிடாத மேலும் பலர் இருக்கலாம்.

செங்கை ஆழியான் ஈழகேசரி கதைகள் - எழுதியவர்கள் குறித்து விரிவாக எழுதியிருக்கிறார். செம்பியன் செல்வன் ஈழத்து சிறுகதை முன்னோடிகள் தொடர்பாக ஒரு நூலையே வெளியிட்டிருக்கிறார்.

இவையெல்லாம் - 'சிறுகதை இலக்கியம்' குறித்து வாசகர்களுக்கு கிடைத்த நல்வரவுகள்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் வருடத்தில் சுமார் 250 சிறுகதைகள் வெளியாகின்றன.

நீங்கள் ஈழத்து தமிழ் சிறுகதைகளுக்கு '70 வயதாகிறது' என மல்லிகை ஆண்டு மலரில் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

அவுஸ்திரேலியா சிட்னியில், நண்பர் கலாமணியின் 'நாட்கள், கணங்கள், நமது வாழ்க்கைகள்' கதைத் தொகுதியின் வெளியீட்டு

விழாவில் நான் பேசும்பொழுது - உங்களுடைய குறிப்பிட்ட ஆக்கத்தையும் மேற்கோள் காட்டியிருந்தேன்.

ஈழத்து சிறுகதை இலக்கிய வரலாற்றை ஆய்வு செய்யும் விமர்சகர்கள் பலர். பத்துப் பத்து ஆண்டுகளை (தசாப்த காலங்களாக) இந்த ஆய்வு முயற்சிக்கு எடுத்துக் கொள்கின்றனர்.

1930 - கிற்கு முன்பே - சிலர் ஈழத்தில் கதைகள் புனைந்திருந்தாலும் - இலங்கையர்கோன் - சி. வைத்திலிங்கம் - சம்பந்தன் ஆகிய மூவருமே ஈழத்து தமிழ் சிறுகதை இலக்கிய முன்னோடிகள் எனப் பதிவானமைக்கு காரணம் உண்டு.

பின்பு 1940 - 1950 - 1960 - 1970 - 1980 என்று வகைப்படுத்தி சிறுகதைகளும், அவற்றின் ஆசிரியர்களும் ஆய்வுக்கெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டனர்.

மனோரதிய கற்பனாவாதம், இயற்பண்புவாதம், யதார்த்தவாதம், சோஷலிஸ யதார்த்தவாதம், இருப்பியல்வாதம், பின்நவீனத்துவம் - என்று எமது ஈழத்து இலக்கியம் பல முகங்களை பதிவு செய்து வைத்திருக்கிறது.

இதற்குள் நம்பகத்தன்மையற்ற கற்பனை - வாக்கப் போராட்டம் - சாதீயச் சிந்தனை - ஏற்றத் தாழ்வு - பெண்ணிலைவாதம் - இப்படி யாவும் அடங்கியிருக்கின்றன.

வெகுஜனப் பத்திரிகைகள் கதையின் முடிவில் 'யாவும் கற்பனை' - என்று அடைப்புக்குறிக்குள் பதிவு செய்து ஆபத்துக்களை தவிர்த்தன. பின்பு 'யாவும் சிந்தனையில்' எனச் சொல்லி சிந்தனை வளர்ச்சியின் அடுத்த கட்டத்திற்கு சென்றன.

அண்மைக்காலமாக கொழும்பில் வெளியாகும் தினசரிகளின் ஞாயிறு இதழ்களில் பிரசுரமாகும் சிறுகதைகளை 'பிபவி மாற்றுக் கலாசார மையம்' ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்டிருப்பதானது சிறுகதை இலக்கியத்திற்கு நல்ல சிகிச்சை எனலாம்.

இத்தகைய அமர்வுகள்தான் தேர்ந்த ரஸனையை வளர்க்கும் - படைப்பாளியை புடம்போடும்.

சிறுகதை நூல் வெளியீட்டு விழாக்கள் அன்று முதல் இன்று வரையில் சம்பிரதாயச் சடங்குகளாகவே அரங்கேறுகின்றன.

நூலை வெளியிடுபவரின் சொந்த பந்தங்கள் நெருங்கிய குடும்ப நண்பர்கள் - புத்தகப் பிரதிகள் பெற வரும் பிரமுகர்கள் - வர்த்தகர்கள் என்று நிறைந்து விடுவதனால் சரியான விமர்சனத்தை அங்கு முன்வைக்க முடியாது போய்விடுகிறது.

ஏதோ - ஆரோக்கியமான விமர்சனத்தை தெரிவிப்பார் என எதிர்பார்த்து அழைக்கப்படும் விமர்சகர் கூட சில சமயங்களில் 'அகவய'மான கருத்துக்களை தெளித்துவிட்டு அகன்றுவிடுவார்.

“ஓடுவது எப்படி எனச் சொல்லிக் கொடுக்கும் முடவனே விமர்சகன்” - எனச் சொல்வார்கள்.

முடவன் ஓடமாட்டான். ஆனால், ஓடுவது எப்படி எனச் சொல்வான். ஓடுபவர் அதனைக் கேட்டுப் பயன்பெறலாம்.

முன்பு, தமிழ் நாவலிலக்கியத்தை ஆய்வு செய்ய 'ஸ்பெஷலிஸ்டாக' பேராசிரியர் கைலாசபதி இருந்ததுபோல், தமிழ் சிறுகதைகளை தமது மாக்ஸீய கண்ணோட்டத்தில் ஆய்வுக்குட்படுத்த ஸ்பெஷலிஸ்டாக பேராசிரியர் சிவத்தம்பி இருந்ததுபோன்று - இன்று தம்பிஐயா தேவதாஸ் ஈழத்து தமிழ் - சிங்களத் திரைப்படங்களையும், கலைஞர்களையும் அறிமுகப்படுத்துகிறார், ஆய்வு செய்கிறார். அதில் அவரும் ஒரு ஸ்பெஷலிஸ்ட்.

கே.எஸ். சிவகுமாரன் ஆங்கில இலக்கியங்கள் மற்றும் திரைப்படங்கள் குறித்து எழுதி வருகிறார். இதில் அவரும் ஒரு ஸ்பெஷலிஸ்ட்.

நீங்கள் சிறுகதை இலக்கியம் தொடர்பாக எழுதியும், பேசியும் வருகிறீர்கள். இதில் நீங்கள் ஒரு ஸ்பெஷலிஸ்ட்.

இந்த 'ஸ்பெஷலிஸ்ட்' தகைமைகளை சான்றிதழாக வழங்கும் 'அக்கடமிகளை' நான் நடத்தவில்லை.

வாசகர் - படைப்பாளிகள் உருவாக்கியுள்ள (தமது மனதளவில்) அக்கடமிகளே இச்சான்றிதழ்களைத் தருகின்றன.

“படைப்பாளி வாசகனை நினைத்துக் கொண்டு எழுதக் கூடாது; எழுதி முடித்த பிறகு வாசகன் வரலாமே தவிர அதற்கு முன் இலக்கிய ஆசிரியன் முன் அவன் வரக்கூடாது. வந்தால் அவன் எழுத்து தரம் குறைந்துவிடும்” - என்று பிரபல தமிழக விமர்சகர் க.நா.சு. 1959-இலேயே சொல்லிவிட்டார். (நூல் : இலக்கிய விசாரம்).

இந்த உண்மையின் தாற்பரியத்தை நான் டானியலிடமிருந்தும் அறிந்தேன்.

அவர் 'பஞ்சமர்' முதல் பாகம் எழுதிவிட்டு நாடு பூராவும் நிகழ்ந்த அதன் வெளியீட்டு - அறிமுக - விமர்சன கூட்டங்கள் யாவற்றிலும் கலந்து கொண்டார்.

விமர்சனங்களை உள்வாங்கிக் கொண்டார். பின்பு இரண்டாம் பாகம் எழுதினார்.

அவர் எதிர்பார்த்தவிதமாக இரண்டாம் பாகம் அமையவில்லை. மீண்டும் சில காலம் விமர்சனங்களை கவனத்தில் கொள்ளாமல் - உள்வாங்கியவற்றை உதறித்தள்ளிவிட்டு எழுதினாராம்.

சிறுகதைத் தொகுதிகளை வெளியிடும் ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் - அதுகுறித்து விமர்சனம் ஏதாவது ஒரு வெகுஜனப் பத்திரிகையிலோ - சிற்றேட்டிலோ வெளியாக வேண்டும் என்று பெரிதும் எதிர்பார்க்கின்றான்.

இந்த எதிர்பார்ப்பில் - விருப்பு வெறுப்பற்ற புறவயமான கருத்துக்களையே அவன் உள்வாங்கிக் கொள்வதற்கு விரும்புவான்.

இன்றைக்கும் கூட 'புதுமைப்பித்தனின் எழுத்துக்கள் தம்மை பிரமிப்படைய வைக்கிறது' எனச் சொல்கிறார் சுந்தர ராமசாமி.

அற்ப ஆயுளில் மறைந்த மகாகவி பாரதி இன்றும் எம்மைப் பாதித்துக் கொண்டிருப்பதுபோல.

எனவே - ஈழத்து சிறுகதை இலக்கியம் தொடர்பான விரிவான ஆய்வு - தசாப்தகால அடிப்படையில் 1980 உடன் நின்றுவிட்டது ஒரு தேக்கம் என்றே கருதுகிறேன்.

இருபது ஆண்டுகள் ஓடிவிட்டன.

இந்த இரண்டு தசாப்த காலத்தில் எத்தனை புதிய படைப்பாளிகள் சிறுகதை இலக்கியத்தில் தோன்றினார்கள் என்ற கணக்கெடுப்பு 'ஸ்பெஷலிஸ்டு'களிடம் உண்டா?

20 ஆம் நூற்றாண்டின் கடைக்கூறில் சிறுகதை இலக்கியத்தில் பின் நவீனத்துவப் பார்வையை விமர்சகர்கள் தேடத் துவங்கினார்கள்.

மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் வெளியாகும் சில சிற்றிதழ்கள் 'பெண்ணிலைவாத' சிறுகதைகளை மாத்திரம் அல்ல - ஓரினச் சேர்க்கை (லெஸ்பியனிலம் உட்பட) குறித்த கதைகளையும் வெளியிட்டு வருகின்றன.

புலம்பெயர்ந்தோரின் இலக்கியம் என்று பேசப்படும் இக்கால கட்டத்தில் - உள்நாட்டிலேயே (இலங்கையில்) இடம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியமாக பல கதைகள் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

நண்பர் ஜோசப் அவர்களே -

தேசிய இலக்கியம் - மண்வாசனை இலக்கியம் - சோஸலிஸ யதார்த்தப் பார்வையுள்ள இலக்கியம் - வர்க்க இலக்கியம் - தலித்திய இலக்கியம் - புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் - இடம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் - புறநடையாக ஓரினச் சேர்க்கை இலக்கியம் என்று எமது நவீன தமிழ் இலக்கியம் பல முகங்களை பதிவு செய்து வளருகின்றது.

சிறுகதை இலக்கியத் துறையில் இன்று "ஸ்பெஷலிஸ்டாக" விளங்கும் தாங்கள் 1980கிற்குப் பின்பு தோன்றிய மறுமலர்ச்சிகளை (?) ஆவணப்படுத்தினால் எதிர்கால வாசகர்களுக்கு மட்டுமல்ல, இன்றைய தலைமுறைக்கும் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்ட மூத்த தலைமுறையில் சிலருக்கும் பயன்படும். செய்வீர்களா?

நன்றி வணக்கம்.

அன்புடன்
என்றும் உங்கள்
முருகபூபதி

அவுஸ்திரேலியா
15-7-2000

‘உயிர் நிழல்’ ஆசிரியருக்கு,

எனக்கும் தவறாமல் அனுப்புவதையிட்டு மனமார்ந்த நன்றி. புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் குறித்து சமகால அல்லது எதிர்கால இலக்கிய மாணாக்கர்கள் ஆராயப் புகுந்தால் - தங்களின் உயிர்நிழல் குறித்து தமது எண்ணங்களை பதிவு செய்யாதிருக்கவே முடியாது.

கனதியான - அதேசமயம் வேறு இலக்கியச்சிற்றேடுகள் ‘களம்’ தரத் தயங்கும் ஆக்கங்களை (குறிப்பாக சிறுகதைகள்) வெளியிட்டு வருகிறீர்கள். பாராட்டுக்கள்.

இளையவி. சின்னவன் என்பவர் மார்ச் - ஏப்ரல் 2000 இதழில் எழுதியுள்ள சாதியம் - பிரதேசவாதம் தொடர்பாக எனது எண்ணங்களையும் தெரிவிப்பதற்காகவே இதனை எழுதுகின்றேன்.

“தாழ்த்தப்பட்ட சாதியில் பிறந்தவுடன் தலித் என்றோ, உயர்த்தப்பட்ட சாதியில் பிறந்தவுடன் தலித் எதிரி என்றோ ஆகிவிடும் எனக் கொச்சைத்தனமாகப் பார்ப்பது தவறு. இன்று நமக்குத் தேவையானது; நான் வேறு நீ வேறு என்று நபர்களுக்கு நபர் எதிர்வேஷம் கட்டுவதல்ல. நிராகரிக்கப்பட வேண்டிய கருத்துக்களை பிரக்ஞைபூர்வமாக செயற்படுத்த விரும்பும் அனைத்து சாதிகளையும் வர்க்கம், சாதி, சமயம், பிரதேசம் என யாவும் கடந்து அமைப்பாக அணி திரட்ட வேண்டும்” - என்ற அவரது கருத்தில் எனக்கும் பூரண உடன்பாடு உண்டு.

சில சமயம் - நாணும் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்திருப்பின் மேட்டுக்குடி உணர்வுடனோ - பிரதேசவாதப் பண்புடனோ வளர்ந்திருக்கக் கூடும். நல்லவேளை எனது பூர்வீகம் - பிறப்பு யாவும் நீர்கொழும்பு.

யாழ்ப்பாணத்தில், 1963 ஆம் ஆண்டில் புலமைப்பரிசில் பெற்று கல்வி கற்கச் சென்றபொழுதுதான் பனை மரத்தையும், சாதியையும் பார்த்திருக்கிறேன்.

முதலாம் தவணை விடுமுறைக்கு நீர்கொழும்பு வந்தபொழுது - அம்மாவிடம்தான் சாதி பற்றி கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டேன்.

அப்பொழுது எனக்கு வயது 12.

அம்மாவிடம் கேட்டேன். “அம்மா நாம் என்ன சாதி?”

“நாம் வணிக வைசியர் - திருவிளங்க நகரத்தார் என்பார்கள். அப்பா - தமிழ்நாடு திருநெல்வேலி தொண்டமான் பரம்பரை” என்றார்கள்.

பின்னாளில் எமது உறவினர்களான எழுத்தாளர்களான தொ.மு.பாஸ்கரத் தொண்டமானும், அவரது தம்பி தொ.மு. சிதம்பர ரகுநாதனும் (திருச்சிற்றம்பல கவிராயர் - பாரதி இயல் ஆய்வாளர்) இலங்கையில் எமது வீட்டுக்கு (நீர்கொழும்பு) வந்த பின்புதான் எனது அப்பாவின் பூர்வீகம் அறிந்துகொண்டேன்.

எனினும், எனது அம்மா வழியில் எனது பெயருக்கு பின்னால் ‘செட்டியார்’ என்றோ, அப்பா வழியில் ‘தொண்டமான்’ என்றோ நான் போட்டுக் கொண்டது கிடையாது.

ஒரு மனிதனை இனம் காட்டுவதும், அடையாளப்படுத்துவதும் அவனுக்குள்ளிருக்கும் எண்ணங்களும், வெளியே தெரியும் செயற்பாடுகளும்தான்.

மேலைநாடுகளில் - விண்ணப்ப படிவங்களில் என்ன சாதி? எனக் கேட்பதில்லை. நான் தற்போது வாழும் அவுஸ்திரேலியாவில் பூர்வகுடிமக்களான ஆதிவாசிகள் (அபோர்ஜினிஸ் இனத்தவர்) பலவழிகளில் பிற்படுத்தப்பட்டு வந்தமையினால் - அவர்களுக்கு விசேட சலுகைகளையும், வசதிகளையும் வழங்கும்பொருட்டு விண்ணப்பப் படிவங்கள் யாவற்றிலும் “குறிப்பிட்ட அந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவரா?” என்ற கேள்வியும் உண்டு.

காரணம் : அவுஸ்திரேலியா பல்லின கலாசார மக்கள் வாழும் ஒரு குடியேற்ற நாடு.

சாதி - மதம் பேணும் சடங்குகள் - சம்பிரதாயங்கள் உலகில் எல்லா இன மக்களிடமும் காணப்படுகிறது.

உலகின் பல பாகங்களிலும் வாழும் கல்வி - பொது அறிவு அற்ற பாமர - ஆதிவாசிகளிடம்கூட இந்த சடங்குகள் காணப்படுகின்றன.

ஏன் - இலங்கையில் இன்றும் வேடுவர் இனம் காட்டில் முடிந்தவரையில் தமது சாதி சமய சடங்குகளுக்குட்பட்டே வாழ்ந்து கொண்டு தம்மை பிரத்தியேகமாக அடையாளப்படுத்தி வருகின்றனர்.

புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களம்கூட வெளிநாடுகளில் தமது இன அடையாளம் பேணுவதற்கு பகீரதப் பிரயத்தனம் மேற்கொள்கின்றனர்.

எமது தமிழர் சமுதாயத்தில் சாதி அடிப்படையிலான சடங்குகள் - இயுதிக் கிரியைகள் குறித்து இளையவி சின்னவன் குறிப்பிடும் தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

“பிரகளுயின்” அடிப்படையிலேயே விரிவாக விவாதிக்க வேண்டும்.

நம் மத்தியில்தான் இன்றும், ஒரு பெண் பருவமெய்திவிட்டால் ‘டமாரம் அடித்து’ ஊருக்குச் சொல்லி, “திருமணத்துக்கு ஒருத்தி தயார்” - என்ற பிரகடனம் விடுக்கப்படுகிறது.

இனி அதற்குள் சாதியத்தை பேணும் சடங்குகள். எந்த ஒரு தமிழ் குடும்பத்திலும் வசிக்கும் பத்திரிகையாளன் - எழுத்தாளன் - புத்திஜீவி - இடதுசாரி சிந்தனை கொண்ட அரசியல்வாதி - தலித்தியம் - பெண்ணியம் - முற்போக்குவாதம் பேசும் - எழுதும் நபர், இந்த சடங்குகள் - கிரியைகளின்போது பெரும்பான்மையானோருடன் உடன்பாடு கொள்ளாதுவிடின் - சமரசம் செய்து கொள்ளாதுவிடின் - தனிமைப்படுத்தப்படுகிறான்.

“அவனுக்கு விசர்... பைத்தியக்காரன்... ஏதேதோ சொல்கிறான். அவன், கதையை விட்டுட்டு காரியத்தைப் பாருங்கள்” - எனச் சொல்லி ஒதுக்கித் தள்ளப்படுகிறான்.

இத்தகைய தர்மசங்கடமான நிலைமையே கனடாவில் சக்கரவர்த்திக்கும் நேர்ந்திருக்கும். ‘சரிநிகர் பேட்டியில் அதனைத் தெரிவிக்கும்போது - அத்தகையோர் தமது சொந்தக்காரர்கள்தான் எனச் சொல்வதில் - இளையவி சின்னவன் - என்ன குற்றத்தைக் கண்டுபிடித்துவிட்டார்.

மகாகவி பாரதிதான் ‘புரட்சி’ என்ற சொல்லை தமிழுக்கு முதல் முதலில் அறிமுகப்படுத்தியவர் எனச் சொல்கிறோம். அவர் பெண்ணடிமைத் தனத்திற்கு எதிராக - பெண் விடுதலைக்குக் குரல் கொடுத்தவர் எனவும் அறிகிறோம்.

ஆனால் - பாரதியார் இறந்த பின்பு - அவரது மனைவி செல்லம்மாலை - உறவினர்கள் மொட்டை அடித்து மூலையில் வைத்தார்களே!?

பாரதி தமிழ் இலக்கியத்தில் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர்.

ஆனால், அவரது எண்ணங்கள் அவரது குடும்பத்தினுள் ஊடுருவவில்லையே!

நாம் அதிகம் தூரத்துக்குப் போக வேண்டாம்.

கடந்த (1999) ஆண்டின் இறுதியில் பாரதியாரின் பூட்டி - அதாவது பேத்தியான விஜயபாரதி (பேராசிரியர் சுந்தரராஜனின் மனைவி)யின் மகள் மீரா அவுஸ்திரேலியாவில் சிட்னிக் கு வந்திருந்தார்.

நானிருப்பது மெல்பன். மீராவுடன் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு இரண்டு தடவை உரையாடினேன்.

அந்தப் பிள்ளைக்கு சுத்தமாக தமிழ் பேச வரவில்லை.

பிறந்தது தமிழ்நாட்டில். வாழ்வது அமெரிக்காவில். தாயும் தந்தையும் - தமிழகத்திலும், இலங்கையிலும் பாரதியின் புகழ் பரப்பியவர்கள்.

தன்னால் தமிழில் பேச முடியவில்லை என்பதையும் மிகுந்த வருத்தத்துடன் சொன்னது. சிட்னியில் அவரது உரை ஆங்கிலத்தில் பாரதியின் ஆங்கில படைப்புகள் குறித்தே அமைந்திருந்ததாகவும் அறிய முடிந்தது.

தேமதுரத்தமிழோசை உலகமெல்லாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும் - எனச் சொன்னவரின் பூட்டியின் நிலைமை இன்று இப்படி!

யாரை நோவது?

இனி - சக்கரவர்த்தியின் கருத்துக்கு வருகிறேன்.

அவரது கவிதைகளை படித்திருக்கிறேன். சரி நிகர் நேர்காணல் படிக்க கிடைக்கவில்லை.

ஊரின் பெயரையும், தமது இயற்பெயருடன் இணைத்துக் கொள்வது காலம் காலமாக நடந்து வருகிறது.

பொதுவாக கலைஞர்கள் - எழுத்தாளர்கள் இப்படி தமது பெயரை பிரகடனப்படுத்துகிறார்கள். இந்தப் பிரகடனமானது - பிரதேசவாதமோ - சாதியை இனம்காட்டும் முயற்சியோ அல்ல.

சீர்காழி கோவிந்தராஜன், குன்னக்குடி வைத்தியநாதன், காருக்குறிச்சி அருணாசலம், செம்மாங்குடி சீனிவாசன், லால்குடி ஜெயராமன், திருச்சி லோகநாதன், கொத்தமங்கலம் சுப்பு, கொத்தமங்கலம் சீனு, சிதம்பரம் ஜெயராமன், குன்றக்குடி அடிகளார், பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம், திண்டுக்கல் லியோனி, தனுஷ்கோடி ராமசாமி, இவ்விதம் தமிழகத்தின் பட்டியல் நீளும்.

இலங்கையில், இவ்விதம் அதிகமாக ஊரின் பெயரை தமது இயற்பெயருடன் சேர்த்துக் கொண்டவர்கள் படைப்பாளிகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள்.

தெளிவத்தை ஜோசப், திக்குவல்லை கமால், மருதூர் கொத்தன், மருதூர்கனி, மருதூர் வாணன், கல்முனை பூபால், ஓட்டமாவடி அரபாத், ஒழுவில் அமுதன், பாலமுனை பாருக், நீர்கொழும்பூர்

முத்துலிங்கம், நீர்கொழும்பு தருமலிங்கம், மாவை நித்தியானந்தன், வல்வை. அனந்தராஜ், புதுவை ரத்தினதுரை, திமிலைத்துமிலன், திமிலை மகாலிங்கம், புலோலியூர் சதாசிவம், புலோலியூர் தம்பையா, தென்புலோலியூர் கணபதிப்பிள்ளை, புலோலியூர் இரத்தினவேலோன், வதிரி சி. ரவீந்திரன், கோப்பாய் சிவம், காவலூர் ராசதுரை, காவலூர் ஜெகநாதன், நீர்வை பொன்னையன், திருமலை நவம், களுவாஞ்சிக்குடியோகன், மண்டுர் அசோகா, உடப்பூர் வீரசொக்கன், கல்வயல் குமாரசாமி, யாழ் வாணன், காரை. சுந்தரம்பிள்ளை, நயினை குலம், வடகோவை வரதராஜன், கீழ்கரவை பொன்னையன், கும்பிளான் ஐ.சண்முகன், குரும்பசிட்டி கனகரத்தினம், மறவன்புலவு சச்சிதானந்தன், வரணியூரான், கச்சாய் இரத்தினம், மாத்தளை சோமு, மாத்தளை கார்த்திகேசு, மாத்தளை வடிவேலன்.

இவர்கள் அனைவருமே - தான் 'அந்த சாதிக்காரன்' என்பதை உலகிற்கு இனங்காட்டிக் கொள்வதற்காகவா அவ்விதம் எழுதுகிறார்கள். அல்லது வாசகர்களாகிய நாம் - அந்த அர்த்தத்துடன்தான் அவர்களைப் பார்க்கின்றோமா?

அவுஸ்திரேலியாவில் எம் மத்தியில் 'மாவை' என்றவுடன் நாம் நித்தியானந்தனைத்தான் நினைக்கிறோம்.

ஈழத்து இலக்கிய வட்டாரத்தில் 'தெளிவத்தை', 'காவலூர்', 'நீர்வை' என்றவுடன் ஜோசப்பும், ராசதுரையும், பொன்னையாவும்தான் எமக்குத் தெரிகிறார்கள்.

எனவே - சக்கரவர்த்தியின் கூற்று பொருத்தமற்றது.

உலகம் சுருங்குகிறது; எமது மனம் விரிந்து விசாலமடைய வேண்டாமா?

அன்புடன்
முருகசூபதி

அவுஸ்திரேலியா
10-7-2000

அன்புள்ள சகோதரி தேவகௌரி அவர்கட்கு, 'எண்பதுகளில் மல்லிகை விமர்சனங்கள்' - என்ற தங்களின் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் கலைமாணி இறுதி வருடத் தேர்வை முன்னிட்ட ஆய்வை - 1996 இல் படித்தது முதல் நானும் தங்கள் எழுத்துக்களை ஆர்வமுடன் படிக்கும் வாசகர்களில் ஒருவன்.

'தினக்குரல்' வார இதழில் தாங்கள் பணிபுரியத் தொடங்கியதையடுத்து - நீங்களும் எனது இனத்தைச் (பத்திரிகையாளர்) சேர்ந்தவர்தான் என்பதிலும் கொஞ்சம் பெருமை; மகிழ்ச்சி.

தொடரும் யுத்தம் உருவாக்கும் உள நெருக்கடிகள் எனும் தலைப்பில் 9-7-2000 ஆம் திகதிய தினக்குரல் வார இதழில் நீங்கள் எழுதிய ஆக்கம் - அளவில் சிறியதாயினும் - எனக்குள் விரிவான தேடலை அது உருவாக்கியதனால் இந்தக் கடிதத்தை எழுதுகின்றேன்.

"அழிவுகள் எம்மைச் சூழ்ந்தாலும் அவநம்பிக்கை அச்சுறுத்தினாலும் இந்த மண்ணில் இந்த கணத்தில் ஒவ்வொரு வரது வாழ்விற்கும் அர்த்தம் உண்டு" எனச் சரியாகவே சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

வாழ்க்கை வாழ்வதற்காக மாத்திரமல்ல; போராடுவதற்கும் தான். இந்த உலகமே - உண்பதும் உறங்குவதுமாகவே காலத்தை கழித்தவர்களினால் இயங்கவில்லை; தொடர்ச்சியான மனுக்குல போராட்டத்தினால்தான் உலகம் இயங்குகிறது; சுருங்குகிறது.

இயக்கரீதியாக உலகம் வேகமாக சுருங்கிக் கொண்டிருந்தாலும் இதற்கு உழைக்கும் - வித்திடும் மனித மனங்கள் விரிவடைந்து கொண்டிருக்கிறதா? என்பதே எம்முன் எழும் பிரதான கேள்வி.

வடக்கிலிருந்து கொழும்புக்கு இடம் பெயர்ந்த குடும்பஸ்தரினதும் - இலங்கையிலிருந்து வெளிநாட்டுக்கு புலம்பெயர்ந்த இளைஞரினதும் எதிர்பாராத மரணங்கள் உங்கள் உள்ளத்தையும் உருக வைத்தமையால் - தங்கள் கரத்திலிருந்த பேனா 'உள நெருக்கீடுகள்' குறித்து எழுதத் தொடங்கியிருக்கிறது.

டொக்டர் தயா சோமசுந்தரம் அவர்கள் வெளியிட்ட 'மனவடு' என்ற நூலையும் பற்றிய தகவலையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒரு வெகுஜனப் பத்திரிகை ஆற்றவேண்டிய கடமையையும் இந்த சிறிய ஆக்கத்தின் மூலம் இனம்காட்டியிருக்கிறீர்கள்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

இலங்கையில் தொடரும் யுத்த அழிவுகளினால் இடம் பெயர்ந்தவர்கள் மாத்திரமல்ல - புலம்பெயர்ந்தவர்களும் கூட மன உளைச்சல்களினால் அற்ப ஆயுளில் மடிவதும் - தற்கொலை செய்து கொள்வதும் நாளாந்த செய்திகளாகிவிட்டன.

தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் - இந்த 'அழிவு'களுக்கு முன்பே - தமிழ்வாணன் - அப்துல் ரஹீம் - எம்.எஸ். உதயமூர்த்தி உட்பட பலர் வாசகர்களுக்கு தன்னம்பிக்கை ஊட்டும் பல நூல்களை எழுதிவிட்டனர்.

எங்கள் நாட்டு தமிழ் இலக்கிய முன்னோடி அமரர் அ.ந. கந்தசாமிகூட ஒரு ஆங்கில நூலைத் தழுவி - தமிழில் 'வெற்றியின் இரகசியம்' என்ற படைப்பைத் தந்தார்.

அவரது சொந்தப் படைப்புகளாக - கதை - கவிதை - விமர்சனம் - நாடகம் என்று பலதும் இருந்தும் அவற்றை நூல்களாக்காமல் 'வெற்றியின் இரகசியம்' தந்தவர்.

ஆனால் - அவரது தனிப்பட்ட வாழ்வு - எவ்வளவு சோகமும் - தோல்வியும் - இழப்பும் - ஏமாற்றமும் நிரம்பியது என்பதை இறுதிக் காலத்தில் அவருக்கு உதவிய கலைஞர்கள், படைப்பாளிகளுக்கு மாத்திரமே தெரியும்.

இவர்களில் லட்சுமீரமணி, செ. கணேசலிங்கன் ஆகியோர் என்னறிவுக்கு எட்டிய வரையில் முக்கியமானவர்கள்.

'மாரடைப்பு ஏன் ஏற்படுகிறது?', 'மாரடைப்பை குணமாக்க வழி என்ன?' - என்றெல்லாம் நூல்கள் எழுதிய தமிழ்வாணனும் மாரடைப்பினால்தான் மரணித்தார்.

பிறப்பு எப்படி இயல்பானதாகவும் - சாதாரணமானதாகவும் இருக்கிறதோ - அதேபோன்றுதான் மரணமும்.

ஆனால் - எதிர்பாராத மரணங்கள் எம்மை பேரதிர்ச்சிக் குள்ளாக்குகிறது. காலம்தான் அந்தக் கவலையை போக்குகிறது.

இலங்கை போன்ற நாடுகளில் குறிப்பாக மூன்றாம் உலக நாடுகளில் வறுமை, விரக்தி, இயலாமை, தோல்வி, ஏமாற்றம், மன உளைச்சல், மனபலவீனம், எதிர்பாராத துரோகம், குடும்ப உறவில் விரிசல், பிளவு, அவமானம்... இப்படி பல காரணங்கள் ஒருவரது தற்கொலைக்கு காரணமாகின்றன.

ஆனால் - அனைத்து அடிப்படைத் தேவைகளும் பூர்த்தி செய்யப்பட்ட தன்னிறைவு பெற்ற செல்வச் செழிப்பும், வளங்களும் உள்ள நாடுகளிலும் தற்கொலை செய்து கொள்பவர்களின் சதவீதம் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறதே!?

சகல மருத்துவ வசதிகள் இருந்தும் - அவசர சிகிச்சைகளுக்கு வாய்ப்புகள் உள்ளபோதிலும் அற்ப ஆயுள் மரணங்கள் சாதாரணமாகிவிடுகிறதே?

ஒருவர் தற்கொலை செய்துகொள்வதற்கு மேலே குறிப்பிட்ட காரணிகள் பிரதான காரணிகளாயின் ஒருவர் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறுவதற்கு பின்வருவன காரணிகளாகின்றன.

வேகம், விவேகம், விடாமுயற்சி, கடின உழைப்பு, ஆத்மபலம், துணிவு, பயமின்மை, தன்னம்பிக்கை, பொறுமை, நிதானம், சகிப்புத்தன்மை.

1987-இல் நான் அவுஸ்திரேலியாவுக்கு புலம் பெயர்ந்து வரும்பொழுது - ஒரு தேநீர்கூட தயாரிக்கத் தெரியாதவனாகத்தான் வந்தேன். சைக்கிள் ஓட்டிப் பழகுவதற்கே - காலத்தைக் கடத்தியிருந்தவன்.

இப்போது - தேநீர் என்ன - சைக்கிள் என்ன.

சுமார் ஒரு மணி நேரத்தில் பத்துப் பேருக்கு அறுசுவையுடன் உணவு தயாரித்து கொடுக்கவும் என்னால் முடிகிறது.

நூறு மைல் வேகத்தில் பயமில்லாமல் கார் ஓட்டவும் தெரிகிறது.

நிர்ப்பந்தங்கள் - மனிதனை அடியோடு மாற்றிவிடுகிறது.

18 வயதில் பல்கலைக்கழகம் பிரவேசித்த மகள் - வருட இறுதியில் கிடைத்த மூன்று மாத விடுமுறையில் பகுதிநேர வேலை செய்ததுடன், கார் ஓடவும் பழகினாள். 'லைசன்ஸ்' எடுத்தாள்.

ஒரு நாள் எதிர்பாராதவிதமாக புத்தம் புதிய காருடன் வந்து இறங்கினாள்.

எனக்கோ அதிர்ச்சியாக இருந்தது.

"என்னம்மா... இப்படி திடீரென்று?" எனக் கேட்டேன்.

"பல்கலைக் கழகத்திற்கு - வீட்டிலிருந்து இரண்டு ரயில் ஏறி செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. குளிர்காலத்தில் விரிவுரைகள் முடிவதற்கு மாலை ஆறு மணியும் ஆகிவிடுகிறது.

இந்தப் போக்குவரத்திற்கு உங்களை அல்லது Public Transport-ஐ நம்பியிருக்க வேண்டியுள்ளது.

அதனால் கார் வாங்கினேன். இனி எனக்கு பிரச்சினை இல்லை" என்றாள்.

எனவே - நிர்ப்பந்தங்கள் - தேவைகள் எப்படி ஒவ்வொரு வரையும் மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

சகோதரி - நீங்கள் 'மல்லிகை' குறித்து ஆய்வு செய்தீர்கள். அவற்றில் சில இதழ்களைப் பார்த்திருப்பீர்கள்.

“புள்ஸ்காப்” தாள்களில் அச்சிடப்பட்டிருக்கும். மின்சார வசதியின்றி - போதியளவு அச்சத் தாள்கள் இன்றி - மல்லிகை வெளிவந்த காலம். இது எப்படி சாத்தியமானது?

சைக்கிள் டைனமோவை இயக்கி வானொலி கேட்ட மக்கள் - பஞ்சம் எண்ணெயும் கொண்டு சில அவசர தேவைகளை பூர்த்தி செய்து கொண்டவர்கள், கீழ்மட்டத்தில் தண்ணீரும் - மேல் மட்டத்தில் தேங்காய் எண்ணெயும் ஊற்றி விளக்கேற்றி 'பங்கருக்குள்' இருந்து படித்து பல்கலைக்கழகம் சென்ற மாணவர்கள் - இந்த அற்புதங்கள் நிகழ்ந்தது எங்கே?

உங்களுக்குத் தெரியும்.

எங்கள் தாயகத்தில் தொடரும் யுத்தம் ஏற்படுத்தியுள்ள அவலம் - மனத்தாக்கம் குறித்து எத்தனையோ இலக்கியப் படைப்புகள் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்கு இடம் பெயர்ந்தவர்கள் மாத்திரமல்ல - இந்தியா - தமிழ் நாட்டிற்கும், மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் - அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா, கனடா முதலான அதிவளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கு புலம் பெயர்ந்தவர்களும் தற்கொலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டுக்கு அகதிகளாகச் சென்ற ஈழ குடிமக்கள் சிலர் போதிய பராமரிப்பு கிட்டாமல் - வறுமையால் கிணற்றில் குதித்தும் - சுருக்கிடும் - நஞ்சருந்தியும் தற்கொலை செய்து கொண்ட செய்திகளை ஊடகங்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

இலங்கையில் தொடரும் யுத்த அழிவுகளினால் பெற்றோரை இழந்த மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவுமுகமாக கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக 'இலங்கை மாணவர் கல்வி நிதியம்' - என்ற அமைப்பை பல அன்பர்களின் ஆதரவுடன் உருவாக்கி இயக்கி வருகிறேன்.

தினமும் பல கடிதங்கள் வந்து கொண்டே இருக்கும்.

சில வருடங்களுக்கு முன்பு அச்சுவேலியிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து தலைமன்னார் வந்து - அங்கிருந்து மண்டபம் அகதி முகாமுக்கு சென்ற ஒரு குடும்பம் தொடர்பு கொண்டது.

எனக்கு அவர்களில் எவரையும் தெரியாது.

ஆனால் - தாய் தந்தையை யுத்தத்தில் இழந்த சில பிள்ளைகளையும் பராமரிக்கும் பாரிய பொறுப்பு அவர்களின் சிறிய தாயாருக்கு வந்தது. அவருக்கும் யுத்தத்தின் பாதிப்புகளினால் மனநோயாளியாகி, எந்த வேலையும் செய்ய முடியாத கணவன், சிறிய பிள்ளைகள், முதுமையுற்ற மாமியார்.

அந்த இளம் சிறியதாய் சகல சுமைகளுடனும் படகு ஏறினார். மண்டபம் முகாமிலிருந்து கடிதம் மூலம் தொடர்பு கொண்டார். ஆதாரங்களை பார்த்து ஊர்ஜிதம் செய்துகொண்டு நானும் சில நண்பர்களும் நிதி உதவி செய்தோம்.

தாய், தந்தையை இழந்து சிறியதாயுடன் வாழும் ஒரு பிள்ளையை நிதியத்திற்கு தேர்வு செய்து தொடர்ந்து கல்வித் தேவைக்கு உதவுகிறோம்.

எனினும் அந்தப் பெரிய குடும்பம் வறுமையில் வாடியது. தற்கொலை செய்து கொள்வதற்கும் முனைந்தது.

மா ஓ சேதுங் சொல்லியிருக்கிறார்; "பசித்தவனுக்கு மீனைக் கொடுக்காதே; தூண்டிலை வாங்கிக் கொடு" என்று.

நான் தனிப்பட்ட முறையில் அந்த இளம் தாயாருக்கு ஒரு தையல் மெஷின் வாங்குவதற்கு உதவினேன்.

பல வீடுகளுக்கு தையல் வேலைகள் செய்து கொடுத்து தலைநிமிர்ந்தார் அவர். இன்று ஒரு தனியார்துறை நிறுவன மொன்றில் வேலைக்கும் சேர்ந்துவிட்டார்.

இது எப்படி நிகழ்ந்தது?

ஆள்பலம்; அரசியல்பலம்; பண பலம் எவருக்கும் எப்பொழுதும் நிரந்தரமானதல்ல!

ஆத்மபலம் மாத்திரமே நிரந்தரமானது.

ஈழத் தமிழ் மக்கள் புலம் பெயர்ந்த ஏனைய நாடுகளைப் பற்றிய பூரண தகவல்கள் அறியாதபோதிலும் - அவுஸ்திரேலியாவில் தொடரும் தற்கொலைகள் குறித்து ஓரளவு என்னால் சொல்ல முடியும்.

இங்கு புலம்பெயர்ந்த குடும்பத் தலைவிகள் - குடும்பத் தலைவர்கள் - இளைஞர்கள் - யுவதிகள் பல வழிகளில் தற்கொலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தமக்குத்தாமே தீமூட்டியும், கழுத்தில் சுருக்கிட்டு, தண்டவாளத்தில் தலைவைத்தும் நம்மவர்கள் மடிந்திருக்கிறார்கள்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

பெரிய உயரமான பாலங்களிலிருந்து குதித்து தற்கொலை செய்துகொள்ள முயன்று இறுதியில் ஊனமுற்று நடைப்பிணமாகி இருக்கிறார்கள்.

இந்த தற்கொலைகளுக்கும் - முயற்சிகளுக்கும் நிச்சயமாக வறுமை காரணம் அல்ல.

மன உளைச்சலே பிரதான காரணமாகியிருக்கிறது.

கடந்த ஜூன் மாதம் - விக்டோரியா மாநிலத்தில் தொழில் கட்சியைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் (M.P.) Greg Wilton என்பவர் மன உளைச்சல் காரணமாக தமது காரினை ஊரின் ஒதுக்குப்புறமான இடத்தில் தரித்து வைத்து - காருக்குள்ளிருந்து Gas-ஐ திறந்துவிட்டு சுவாசித்து தற்கொலை செய்துகொண்டார்.

ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர், கல்வி அறிவும் - மக்கள் ஆதரவும், புகழும், செல்வாக்குமிக்க ஒருவர் தற்கொலைக்கு தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்.

காரணத்தை ஆராய்ந்தபொழுது குடும்ப உறவில் ஏற்பட்ட விரிசல் தெரியவருகிறது. பிள்ளைகள் தாயின் பராமரிப்பில் சென்றதும் விரக்தியுற்று தற்கொலை செய்து கொண்டார்.

இலங்கை வானொலியில் முன்பு சங்கநாதம் நிகழ்ச்சியை தொகுத்து வழங்கியவரும் - எங்கள் சில்லையூர் செல்வராசனின் தணியாத தாகம் வானொலி நாடகத்தில் முக்கிய கதாபாத்திரம் ஏற்றவரும் - அவுஸ்திரேலியா - குவின்ஸ்லாந்து மாநிலத்தில் - "பிறிஸ்பேர்ன் தமிழ் ஒலி" என்ற வானொலி நிகழ்ச்சியை மிகவும் தரமாகவும், முன்மாதிரியாகவும் நடத்தியவருமான கவிஞர் வாசுதேவன் கழுத்தில் சுருக்கிட்டு தற்கொலை செய்துகொண்டார்.

ஹொலிவூட் நடிகை மர்லின் மன்றோ - சர்வதேசப் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் ஹெமிங்வே, ஹிந்தி திரை உலகில் சாதனை புரிந்த நடிகர் குருதத் - இவர்கள் யாவரும் தற்கொலை செய்துகொள்வ தற்கு நிச்சயமாக வறுமை காரணம் அல்ல!

தமிழக நடிகைகள் ஷோபா, அவரது தாயார் பிரேமா, சில்க்சுமிதா, பாடாபட் ஜெயலட்சுமி, அச்சச்சோ சித்ரா... இப்படிச் சிலர் இந்த வரிசையில்.

எங்கள் கவிஞர்கள் சுபத்திரன், சிவரமணி, ஆத்மநாம்... மேலும் வரிசையில் இணைப்பவர்கள்.

மனஉளைச்சல் (Stress) இன்று அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளில்கூட பொது நோயாக பரவிவிட்டது.

அமெரிக்காவில் நம் மவர்கள் திருமணம் பேசும்போது - 'மணமகன் எத்தனை Bypass செய்திருக்கிறார்' என்றும் விசாரித்துக் கொள்கிறார்களாம்.

வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் மக்கள் இயந்திரகதியில் வாழ்கின்றமையால் 'கோடை விடுமுறை' வழங்குகிறார்கள்.

Holiday எனச் சொல்லி லீவு எடுத்துக் கொண்டு குடும்பத்தினருடன் ஊர் சுற்றவும், உலகம் பார்க்கவும் புறப்படுகிறார்கள்.

பொருளாதார வசதியும், பாதுகாப்பும் இருப்பதனால் இது சாத்தியம்.

ஆனால் - யுத்த மேகங்கள் சூழ்ந்து - அடுத்தவேளை உணவுக்கு என்ன செய்வது என்று அல்லாடும் மக்கள் எங்கே போவார்கள்.

அவர்களுக்கு இன்று பிரதானமாகத் தேவைப்படுவது ஆத்மபலம் ஒன்றே!

அதற்கு உங்களைப் போன்றவர்கள் எழுதும் ஆக்கங்கள் பயன்தரும். வேறு வழியில்லை.

அவுஸ்திரேலியாவில் ஒருவருக்கு 'மன உளைச்சல்' வந்தால் அதனைப் போக்குவதற்கு பல சிகிச்சை முறைகள் உண்டு. மனநல மருத்துவர்கள் மட்டுமல்ல; 'கவுன்ஸிலிங்' என்ற அமைப்பும் உண்டு.

இலங்கையில் யுத்தத்தினால் சோர்வுற்ற இராணுவத்தினரின் குடும்பத்தினரை உற்சாகப்படுத்த பாராளுமன்ற மட்டத்தில் 'கவுன்ஸிலிங்' நடத்துவதற்கு முனையும் அரசு - யுத்தத்தையே நிறுத்திவிட்டால் பல தொல்லைகள் அரசுக்கு குறையும். மக்களின் அசௌகரியங்களும் நீங்கும்.

ஆனால் அதற்கான 'சமிக்ஞை' வெகு தொலைவில்தான்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளரின் அடக்குமுறை - போதிய வருமானம் அற்று வீட்டில் வறுமை தாண்டவமாடும் நிலை - அரிசிக்கும் உப்புக்கும் கையேந்தி கடனாளியாகிவிட்ட துயரம் - இவை அனைத்துக்கும் மத்தியிலிருந்துகொண்டு பாடினாரே எட்டயபுரத்து பூட்டன் 'மனதிலுறுதி வேண்டும்' என்று.

பின்னாளில் தற்கொலை செய்து கொண்ட எங்கள் தமிழ் கவிஞர்கள் பாரதியை பற்றி சற்று சிந்தித்திருக்கலாம்.

''தேடிச் சோறு நிதந் தின்று -
பல சின்னஞ் சிறு கதைகள் பேசி -

மனம் வாடித் துன்பமிக உழன்று -
 பிறர் வாடப் பல செயல்கள் செய்து -
 நரைகூடிக் கிழப்பருவ மெய்தி
 கொடுங் கூற்றுக் கிரையெனப் பின்மாயும் - .
 பல வேடிக்கை மனிதரைப்போலே - நான்
 வீழ்வேனென்று நினைத்தாயோ -!

- என்று கேட்டாரே பாரதி.

ஆம்! இன்று எமக்குத் தேவை ஆத்மபலம்! அது அனைத்து பலமும் தரும்.

வாரத்தில் ஒரு டொலர் ஊதியத்தில் தொழிற்சாலையொன்றில் கூட்டிப் பெருக்கி, துடைத்து சுத்தம் செய்யும் 'கிளினர்' வேலைக்குச் சென்ற 'ஹென்றிபோர்ட்' பின்னாளில் உலகமே வியக்கும் வண்ணம் சர்வதேசப் புகழ்பெற்ற Ford கார் உற்பத்தி தொழிற்சாலைகளை உலகெங்கும் நிர்மாணித்தது எங்கனம்!

இப்படி பல உதாரணங்கள் சொல்லலாம்!

நன்றி தேவகௌரி - மீண்டும் சந்திப்போம்.

அன்புடன்
 சகோதரன்
 முருகசூபதி

அவுஸ்திரேலியா

24-2-2001

அன்பிற்கினிய நண்பர் செங்கை ஆழியான் அவர்கட்கு,
முதலில் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

இளமைத் துடிப்புடன் இன்முகத்துடன் சுறுசுறுப்பாக எப்பொழுதும் இயங்கும் எமது இனிய நண்பர் செங்கை ஆழியானுக்கு மணிவிழா - என்றதும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

பத்திரிகைச் செய்திகளே இந்த நல்ல தகவலையும் எமக்குத் தந்தது. (இங்கு தினகரன், தினக்குரல், வீரகேசரி, ஆதவன், தினமுரசு வாரப் பதிப்புகள் திங்களன்றே கிடைத்துவிடும்.)

சகோதரி கோகிலா மகேந்திரனின் புதல்வர் பிரவீணன், அங்கு வந்த சமயம் தங்கள் இல்லத்தில் நடந்த வைபவத்தில் தாமும் கலந்து கொண்டதாக - இங்கு வந்த பின்பு தொலைபேசியில் சொன்னார். அத்துடன் ஒரு உண்மையையும் சொன்னார்.

“செங்கை ஆழியானுக்கு 60 வயதாம். ஆனால் நம்ப முடியவில்லை. இன்றும் இளைஞர் போன்று காட்சி தருகிறார்.”

இதனை நானும் நம்புவேன் நண்பரே.

தங்களை முழுமையாக எழுத வைக்கும் தங்கள் இல்லத்தரசி கமலா குணராசா அவர்களுக்குத்தான் இந்தப் பெருமையெல்லாம் போய்ச் சேர வேண்டும். அவர்களையும் தங்கள் அருமைச் செல்வம் ரேணுகாவையும் (உங்களுக்கு எத்தனை செல்வங்கள் என்ற விவரம் தெரியாது) அன்போடு கேட்டதாகச் சொல்லவும்.

இறுதியாக - 97 டிசம்பரில் நான் இலங்கை வந்த சமயம் எதிர்பாராதவிதமாக பூபாலசிங்கம் மகன் ஸ்ரீதரசிங் மூலமாக தொலைபேசியில் தங்களுடன் உரையாடினேன். நீங்கள் பின்னர் ஜீவாவுடன் மினுவாங்கொடை சென்று எமது அன்பிற்குரிய பிக்கு, வண. ரத்னவன்லதேரோ அவர்களை சந்தித்து உரையாடியதாகவும் அறிந்தேன்.

மீண்டும் 99 நவம்பரில் நான் இலங்கை சென்றபோது அவரை மீண்டும் சந்தித்தேன். அந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல் (வாடைக்காற்று) வெளிவருவதில் நிலவும் தாமதம் குறித்து கவலைப்பட்டார்.

திக்குவல்லை கமால் இறுதியாக இதனைப் பொறுப்பேற்றார். முடிந்தால் நீங்களும் இதுபற்றி விசாரித்து அறிந்தால் நல்லது. நான் மிகமிகத் தொலைவில் இருக்கிறேன்.

அதனை மொழிபெயர்க்கும்போது நான் அருகில் இருந்தேன். சில சம்பங்களை, காட்சிகளை மொழிபெயர்க்க அவர் தயங்கினார் (காரணம் - அவர் ஒரு துறவி).

சுவாரஸ்யமான உரையாடல்கள் அவருடன் தொடர்ந்தது. எனினும், தங்களுடைய கதைகள் சிங்களத்தில் - மொழி பெயர்க்கப்பட்டு நூலாகி - அது அவருக்கே சமர்ப்பணமானது எனக்கு மனநிறைவைத் தந்தது.

வேறு என்ன? தொடர்ந்து எழுதுங்கள்.

மல்லிகையில் முனியப்பதாசன் பற்றி நீங்கள் எழுதிய கட்டுரையை - இங்கு அவரது இரத்த உறவினர்களுக்குக் காண்பித்தேன். (எழுத்தாளர் அருண் விஜயராணியின் மாமி மகன்தான் முனியப்பதாசன்) அதன் 'போட்டோ பிரதி' எடுத்துக் கொடுத்தேன்.

முனியப்பதாசன் கதைகளை தாங்கள் தொகுத்து வெளியிட விரும்பினால் அதற்கு அவர்கள் உதவுவதற்கும் தயாராக இருக்கிறார்கள் - என்ற நற்செய்தியையும் இத்துடன் தருகின்றேன்.

யாழ்ப்பாணத்தில் அனைத்து இலக்கியவாதிகளையும் அன்புடன் கேட்டதாகச் சொல்லவும்.

அன்புடன்
என்றும் உங்கள்
முருகபூபதி

முருகபூபதியின் பிற நூல்கள்

- சுமையின் பங்காளிகள் (சாகித்திய பரிசு பெற்றது) (சிறுகதை)
- சமாந்தரங்கள் (சிறுகதை)
- வெளிச்சம் (சிறுகதை)
- எங்கள் தேசம் (சிறுகதை)
- சமதர்மப்பூங்காவில் (பயண இலக்கியம்)
- பாட்டி சொன்ன கதைகள் (சிறுவர் இலக்கியம்)
- நெஞ்சில் நிலைத்த நெஞ்சங்கள் (கட்டுரை)
- இலக்கிய மடல் (கட்டுரை)
- சந்திப்பு (நேர்காணல்)
- இலங்கையில் பாரதி (ஆய்வு)

“கருத்து முரண்பாடுகள் ஒரு மனிதனின் மேன்மையை இனம் காண்பதில் தவறிழைத்துவிடல் தகாது.”

முருகபூபதி

